உ

கடவுள் துணை.

நன்னூல்மூலமும்

காண்டிகையுரையும்.

இந்நூல்செய்தவர்

சனகாபுரம்

பவணந்திமுனிவர்

இஃது

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாளையாவர்களால்

உரைசெய்து பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க

சரவணபுரம்

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

புரசபாக்கம்

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரமாதீசு.

உ

கடவுள் துணை.

உரைப்பாயிரம்

பூமலி துணர்ச்சினை பொதுவிய சந்தனக்
காமலி பொன்னிற் காட்சிகூர் கலத்திற்
பற்பல முனிவரர் பணிசெயு வருகுறச
சிற்பர னடியுளஞ் சேர்த்திருந் தறகெறி
முயலிசை யகத்திய முனிவனிற் றோன்றிய
வியலிசை நாடக மெனுமிவை புலப்பட
நுதலிய வரும்பெற லுலக்கமை யகத்திய
முதலிய வாயுள முத்தமிழ் நூல்களு
மவன்மா ணாக்கரீ ராறுவரி னோங்கிய
தன்மா ணாக்கரில் சாய்த்ததொல் காப்பியன்
வழுவா யறத்தெரீஇ வகுத்ததொல் காப்பிய
மெழுவா யாகிய வியற்றமிழ் நூல்களுந்
திங்கட் கவிகைசே தென்னவ னுல்வளர்
சங்கப் பலகைவாழ் சான்றோர் களவையாய்க்
குசைமுனி போன்மதிக் கூர்மையோர் தமக்கே
யிசைதலி னிவைபோ லாதியா வருக்குந்
தெளியிய னூல்களிற் கிறந்ததோர் நூலுக்
கெளிதுண ருணாயினி தியற்றிற் றருகெனப்
புகழ்தரு பாற்கடற் பொங்கவங் கதனிடைத்
திகழ்தரு கலிவளர் திங்கள்வந் துதித்தன
நிலமுழு தோங்குநன் னிலைகெழு வைசிய
குலமது மகிழுளங் கூரவந் துதித்தோன்
சொற்பல மலர்கொடு தொடுத்தபா மாலையு
மும்பல மாலையு மொளிர்மணி மொய்ம்பினன்
பருவமொன் றிடையொரு பனுத வெழிலிகாண்
மருவவெப் பொழுதினு மறுப்பல கொடையின
னெப்பொரு ளும்பருத் திரிதிக்கிற் றுமென
வப்பொரு ளுணமைதேர்ந் தறியுநன் னுணர்வின
னடைச்சிவாண்முக மலரவாய் கலத்தொடு
புடைவளர் விபுகரப் போற்றிவாழ் புனிதன்

சேதுபதி யெனுஞ் செங்கோன் மன்னவற்
கோதரற் றுணையென வற்றபூம் பாவை
யண்ணு சாமிவே ளருந்தவ மென்கோலென்
றெண்ணற் றிசையுளோ ரியம்பிடத் தோன்றியோன்
சிவனடி யவனையச் சிவனெனப் பரவுந்
தவனடி மூடிவிலாச் சைவ சிகாமணி
சிங்கார முதலிதன் சிந்தைகூர் மகிழ்ச்சியி
னிங்கார முதனவின் சொலால் வேண்டலின்
முன்னு லொழியப் பின்னூல் பலவினு
ளென்னு ளாரு நன்னூலாருக்
கிணையோ வெனத்தமி ழினிதுணர் பவர்க்கெலாந்
துணையி தாமெனத் தோன்றுநன் னூற்கு
நயன்மிகு சங்கர நமச்சி வாயனர்
பயன்மிகச் செய்திடப் பட்டதன் பின்னர்
தவஞா னந்தனிற் சால்புகூர் துறைசைச்
சிவஞான முனிவனுந் திருத்திடப் பட்ட
விருத்தி யுரைதனை வெளிப்படச் சுருக்கிக்
கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டுமற் றஞ்சில
வுறுமுறை காண்டிகை யுரையுளங் கொண்டு
சிறுவரு மூணர்தருஞ் செவ்வியிற் செய்தனன்,
றத்துவ மூணர்திருத் தணிகை மடாதிபன்
சத்தெனும் வீர சைவமா கேசன்
கற்றுணர்ந் தோங்கிய கந்தப்ப தேசிகன்
பெற்றருள் விசாகப் பெருமா ளெயனென்
றுலகு புகழ்தரா வோங்கி
யிலகு மியற்பெய ரெய்துநா வலனே.

இஃது - சேயூர்.

முத்தைய முதலியாராற்

செய்யப்பட்டது.

கணபதிதுணை.

நன்னூல் மூலமும்

காண்டிகையுரையும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மலர்தலையுலகின் மலகிருளகல, விலகொளி பரப்பி யாவையும் விளக்கும், பரிதியினெருதா னகிமுதலீ, றெப்பளவாசை முனிவிகந்து யர்ந்த, வற்புதமூர்த்திதன்னலர்தருதன்மையின், மனவிருவிரிய மாண் பொருணமுழுவது, முனிவறவருளிய மூவறுமொழியுருனும், குணகடல் குமரிகுடகம வேங்கட, மெனுநான் கெல்லையினிருந்தமிழ்க்கடலு, ளரும்பொரு ளுந்தையும் யாவரு மூணர்த், தொகைவகை விரியிற் றருகெனத் தன்னு, ரிகலற நூறி யிருநில முழுவதுங், தனதெனக்கோலித் தன்மதவாரணங், கிரைசதொறு நிறுவிய நிறனுறுகொலசீர்க், கருங்கழல் வெண்குடைக்கார்நிகர் வண்கைத், திருந்தியசெங்கோற் சீயகங்கனருங்கலிவினைத னதராபரணன், மொழிந்தனனுக முன்னோர் நூலின், வழியேநன்னூற் பெயரின்வகுத்தனன், பொன்மதிற்சனகைச் சன்மதிமுனியருள், பன்னருஞ்சிறப்பிற் பவனனந்த, யெனனுநாமத் திருந்தவத் தோனே.

இது நூல் செய்தவன் பெயர்முதலாகிய பதினென்றையுஞ் சொல்லுகின்றதுஇதனதுபதப்பொருள். மலர்தலையுலகில-பரந்தவிடத்தையுடைய வுலகத்தில், மலகிருளகல - நிறைந்தவிருளகெட, விலகொளிபரப்பி-விளங்குங்கிரணத்தைவிரித்து, யாவையும்விளக்கும் - கண்களுக்குத் தெரியத்தக்க உருவங்களெல்லாங் காட்டுகின்ற, பரிதியின்-சூரியனைப்போல, ஒருதானகி - உலகங்களுக்கெல்லாந் தானொருமுதலாகி, முதலீறெப்பளவாசை முனிவிகந்துயர்ந்த - பிறப்பும் இறப்பும் உபமானமும் அளவும் விருப்பமும் வெறுப்பும்ஆகிய விலைகளிற் சுபாவமாகநீங்கி நிற்கையினுலே தலைவனுகிய, அற்புதமூர்த்தி-ஞானமேதிருமேனியாகவுடையவன, தன்னலர்தருதன்மையின்-தனதுபலர்த்தகுணமாகியவருளினுலே, மனவிருவிரிய-உயிர்களின் மனத்திருளாகியவஞ்ஞானங்கெட, மாண்பொருணமுழுவதும் - சிறந்த அறமபொருள் இன்பம் வீடு என்கிற நான்கு பொருளையும், முனிவறவருளிய - ஆசையுடனருளிச்செய்த, மூவறுமொழியுருனும- பதினெட்டுநிலத்து மொழிகளுள்ளும, குணகடல குமரிகுடகம வேங்கட மெனுநான் கெல்லையின் - கிழக்கே

கடலும் தெற்கேகுமரியாறும் மேற்கேஞட்கநாடும் வட்க்கேதிருவேங்க டமும் ஆகிய நான் கெல்லையினுடைய நிலத்து மொழியாகிய, இருந்த மிழ்க்கடலுள - இயல் இசை நாடகம் எனப் பெயர்பெற்ற பெரியதமி ழென்னுங்கடலுள், அருமபொருளோந்தையும் - அவ்வறமுதலாகிய நா ன்கு பொருளையும்- அறிதற்குக் காரணமாகிய அருமையாகியஇயற்றமி ழென்னு மிலக்கணத்தின்கூறுன எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பணி என்னு மைந்துபொருளையும், யாவருமுணர - இலக்கியப் பழக்கத்தில் வல்லவர் மாத்திரமல்லாமல் எளிபவருமரிய, தொகைவகை விரியிற்றரு கென - தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் செய்யப் படும் யாப்பினுலே பாடித்தருகவென, தன்னு ரிகலற நூறி - பகைவரது பகைமை கெட அவரையழித்து, இதழிலமுழுவதுந் தனதெனக் கோலி - பெரியபூமிமு முவதையுந் தன்னுடையதாகப் பற்றிக்கொண்டு, தன்மதவாரணந்திசை தொறுநிறுவிய - தன்மதயானைகளை எட்டுத்திக்கிலுந் திக்கியானைகளைப் போல நிறுத்திய, நிறைபுறதொல்சீர் - தன்னைப்பற்றி மாத்திரமல்லாம ல் தன்னுடைய தகப்பன் பாட்டன்முதலானவரைப் பற்றிவரும்வெற் றிமிகுந்த கீர்த்தியையும், கருங்கழல் - பெருமை பொருந்திய வீரக்கழ லையும், வெண்குடை - வெளிளைக்குடையையும், கார்நிகர்வண்கை - மே கம்போலப் பிரதியுபகாரத்தை நினையாத கொடைக்குங் கையினையும், தி ருந்திய செங்கோல் - கோணுகசெங்கோலையும் உடைய, சீயகங்கன்-சிங் கம்போன்றகங்கன், அருங்கலிவினைகன்- அரிய நூல்களையாராய்ந்தலே பொழுதுபோக்கும் விளையாட்டாக வுடையவன், அமராபரணன்-தன் மேலே பெரியகாயம்படப் போர்செய்தலையே ஆபரணமாக வுடையவ ன், மொழிந்தன்னை - சொன்னனை, முன்னோர்நூலின் - வழியேமுன் னோரிலக்கண நூலின், வழியேயன்னூற் பெயரின்வகுத்தனன் - நன்னூ லென்னும் பெயரினைச் செய்தனன், பொன்மதிற் சனகை - பொன்மதி ல்சூழ்ந்த சனகாபுரத்துளிருக்கும், சன்மதிமுனியருள்-சன்மதி முனிவ னிடத்தில், பன்னருஞ்சிறப்பிற் பவணந்தியென்னுநாமத்து - சொல்லு தற்கரிய ஞானவொழுக்க சிறப்பினையும் பவணந்தி யென்னும் பெயரி னையுமுடைய, இருந்தவத்தோன் - பெரியதவத்தினையுடையோன்என் றவாறு

[பவணந்தியெனவே- நூல்செய்தோன்பெயரும், முன்னோர்நூலி னவழியெனவே- நூல்வந்தவழியும் நான்கெல்லையெனவே- நூல்வழங்கு நிலமும, நன்னூலெனவே- நூலினதுபெயரும், அரும்பொருளோதெனவே - நூலிற்சொல்லப்பட்ட பொருளும், யாவருமுணரவெனவே-நிக ணடிகறறு இலக்கிய வாராய்ச்சிசெயத பின்பு இந்நூல் கேட்கத்தகு மென்னு மிபைபும், அவைபாராய்ந்தோர் இந்நூல்கேட்டற்குரியாரென் னும் அதிகாரிகளும், அவர் அப்பொருளோந்தையும் அறிந்து சொல்லு

னின் மூட்டுப்பாட்டை ஈங்குதலாலே மொழித்திறத்தின் மூட்டறுத்த லென்னும் பிரயோசனமும் - சீயகங்கன் மொழிக்கனைக் கன்னூற்பெயரின் வருத்தனெனவே-அவன்காலத்திலே பாடப்பட்டு அவன்சபையிலே அரங்கேற்றியதெனச் செய்த காலமும், அரங்கேற்றியவிடமும், சீயகங்கன் சொன்னதினாலும் யாவரிடத்துமுண்டாகிய விரக்கத்தினாலும் வருத்தமையால் காரணமும் பெறப்பட்டன்.]

சிறப்புப்பாயிரம் - முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம்.

க. முகவுரை பதிக மணிந்துரை நூன்முகம்
புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம்.

இது பாயிரத்திற்குவரும் காரணப்பெயர்களைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முகவுரை-பாயிரத்தினிலக்கணங்களை முன்னேயறியவேண்டி நூலிற்கு முன்சொல்லப் படுதலினாலே முகவுரையென்றும், பதிகம்-ஐந்துபொதுவும் பதினெருசிறப்பும் ஆகிய பலவகைப் பொருள்களையுங் கொகுத்துச் சொல்லுதலினாலே பதிகமென்றும், அணிந்துரை - நூலினதுபெருமை முதலானவைகள் விளங்க அலங்கரித்துச் சொல்லுகையினாலே அணிந்துரை யென்றும், நூன்முகம் - முகவுரை யென்றது போல நூன்முகமென்றும், புறவுரை - நூல்சொல்லிய பொருளல்லாதவைகளைச் சொல்லுதலினாலே புறவுரை யென்றும், தந்துரை - நூலிலேசொல்லப்பட்ட பொருளல்லாதவைகளை அதற்குத் தந்துசொல்லுகையினாலே தந்துரையென்றும், புனைந்துரை - அணிந்துரையென்றது போலப் புனைந்துரையென்றும், பாயிரம் - பாயிரத்திற்குப் பெயர்களாம்—எ-று. [பாயிரமென்பது வரலாறு.] (க)

உ. பாயிரம் பொதுச்சிறப் பெனவிரு பாற்றே.

இது முன் பாயிரமென்றதை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பாயிரம் - பாயிரமானது, பொது - பொதுப்பாயிரமும், சிறப்பு-சிறப்புப்பாயிரமும், எனவிருபாற்று - எனவிரண்டுபிரிவையுடைத்தாகும்—எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை. (உ)

ங. நூலே நுவல்வோ நுவலுந் திரனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்ற மைந்தி
னெல்லா நூற்கு மிவைபொதுப் பாயிரம்.

இது பொதுப்பாயிரத்தை விரித்துச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நூற் (றிறன்) - நூலினது வரலாறும், நுவல்வோன் (றிறன்) - பாடஞ்சொல்லும் ஆசிரியனதுவரலாறும், நுவலுந்திரன் - பாடஞ்சொல்லுதலினது வரலாறும், கொள்வேன் றிறன்) - பாடங்கேட்குமாணாக்கனதுவரலாறும், கோடற்கூற்று - பாடங்கேட்கையினதுவரலாறும், எல்லா நூற்கும் - எல்லா நூலுக்கும், ஆம்-ஆகும் ஆதலால் இவை - இவ்வைந்துவரலாற்றையும் விளங்கக்காட்டுவது, பொதுப்பாயிரம்-பொதுப்பாயிரமாகும்—எ-று. (க)

உ. நூலி னியல்பே நுவலி னேரிரு
பாயிரத் தோற்றி மும்மையி னென்ரு
ற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி
யைவிரு குற்ற மகற்றியம் மாட்சியோ
டெண்ணன் குத்தியி னெத்துப்படல்
மென்னுமுறுப்பினிற் சூத்திரக்கண்டிகை
விருத்தியாகும் விகற்பகண்டை பெறுமே.

இது முன்சொல்லிய பொதுப்பாயிரம் ஐந்தனுள் நூலினதுவரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நூலினிபல்பு- நூலினதுவரலாற்றை, நுவலின்-சொன்னால் ஓரிரு பாயிரதோற்றி - பொதுவுஞ்சிறப்புமாகிய விருவகைப்பாயிரத்தையுமுன்னுடைத்தாகி, மும்மையி னென்ரு ய்- முதனூன் முதலாகிய மூன்றனுள் ஒன்றாகி, நாற்பொருட்பயத்தோடு- அறமுதலாகியநான்குபொருட்பிரயோசனத்துடனே, எழுமதந்தழுவி உடன்படன்முதலாகியஎழுவகைமதத்தையுந்தழுவி, ஐயிருகுற்றமுமகற்றி - குன்றக்கூறன்முதலாகிய பத்துக்குற்றத்தையொழித்து, அம்மாட்சியோடு- சுருங்கச்சொல்லன்முதலாகிய பத்தழகுடனே, எண்ணன்குத்தியின் - நுதலிப்புகுதன் முதலாகிய மூப்பத்திரண்டுஉத்தியைக்கொண்டு, ஒத்துப்படலமென்னுமுறுப்பினில்-இயல் அதிகாரமென்னும் அவயவங்களுடனே, சூத்திரம்-சூத்திரமும், கண்டிகை- கண்டிகையுரையும், விருத்தி -விருத்தியுரையும், ஆகும் - ஆகின்ற, விகற்பகண்டை -பதின்மூன்றுவேறுபாட்டுகண்டையையும், பெறும்-பெற்றுவரும்—எ-று. (ச)

ஙு. முதல்வழிசார்பென் நான்மூன்றாகும்.

இதுமுன்மூன்று நூலென்றதை வகுத்துச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முதல் - முதனூல், வழி- வழிநூல், சார்பு - சார்புநூல், என- என்று, நூல் - நூலானது, மூன்றாகும் - மூன்றுபிரிவையுடைத்தாகும்—எ-று. (டு)

சு. அவற்றுள், வினைவி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும்.

இது முதனூலாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். வினையினீங்கி-வினையினின்றுநீங்கி, விளங்கிய-பிரகாசித்த, அறிவின்-அறிவினையுடைய, முனைவன்-கடவுள், கண்டது-உயிர்களுக்கு ஆகிகாலத்திலேசெய்தது, முதனூலாகும்-முதனூலாகும்—எ-று (சு)

எ. முன்னோர் னூலின் மூடிபொருங் கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டுமி விகற்பங் கூறி
யழியா மரபின்து வழிநூ லாகும்.

இது வழிநூலாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முன்னோர்-கடவுளும் அவனருள் வழிப்பட்டோருஞ்செய்த, நூலின்-நூல்களினுடைய, முடிப்பு-பொருணமுடிபுகள், ஒருங்கு-முழுவதையும், ஒத்து-நிகர்த்து, பின்னோன்-வழிநூல்செய்வோன், வேண்டும்-முதனூலிருக்கவுந் தான் வழிநூல் வேறுசெய்தற்குக்காரணமாகவேண்டுகிற, விகற்பம்-வேறுபாடுகளையும், கூறி-உடனசொல்லி, அழியா-அழியாமலுலகத்திலே, நிலைபெற்று-விளங்காநின்ற, மரபினது-குணத்தையுடையது, வழிநூலாகும்-வழிநூலாகும—எ-று (எ)

அ. இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித்
திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும்.

இது சார்புநூலாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இருவர் நூற்கும்-முதனூல் வழிநூல் என்னு மிருவகைநூல்களுக்கும், ஒருசிறை-ஒருபுடை, தொடங்கி-பொருணமுடிபு ஒத்து, வேறு-மற்றவைகளெல்லாம், திரிபு ஒவ்வாமையை, உடையது-உடைத்தாகியது. புடைநூலாகும்-சார்புநூலாகும—எ-று [புடை-பக்கம்] (அ)

கூ முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு-முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளி லென்பதற்குங்
கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்.

இது வழிநூலுக்குஞ் சார்புநூலுக்கும் முன்சொன்னதற்கு மேலே சிறப்புவிதி சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முன்னோர்-முதனூலோர், மொழி-சொன்ன, பொருளேயன்றி-பொருளைமாத்திரமல்லாமல், அவர்-அவரது, மொழியும்-சொல்லையும், பொன்னேபோல்-பொன்னைப்போலவே, போற்றுவமென்பதற்கும்-காப்பாற்றிக்கொள்வோமென்பதற்கு அடையாளமாகவும், முன்னோரின் முன்னோர்நூலையேசெல்லாமல் அந்நூலினின்றும், வேறுநூல்-வழிநூல் சார்புநூல்களை, செய்துமெனும்-செய்தோமாயினும், மேற்கோள்-ஆசிரியவசனமானது, இல்லென்பதற்கும்-இந்நூலினிடத

தில்லையென்றுசொல்லுங் குற்றமொழிதற்காகவும், பழஞ்சூத்திரத்தின் கோள்-முன்னோர்சொல்லியபொருளையல்லாமலும அவர் சூத்திரத்தையும், கூறு-ஓரோவிடத்திலே சொல்லு—எ-று.

எனினுமென்பது-எனுமெனவிகாரமாயிற்று. (கூ)

ம. அறம்பொருளின்பம்வீடடைதனூற் பயனே.

இது முன்னே நூற்பொருட் பயனென்றதை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். அறம்-தருமமும், பொருள்-அர்த்தமும், இன்பம்-காமமும், வீடடைதல்-மோக்ஷமடைதலும், நூல-நூலிற்சொல்லப்படும், பயன-பிரயோசனமாம்—எ-று. (ம)

மக. எழுவகை மதமே யுடன்படன் மறுத்தல்
பிரர்தம் மதமேற் கொண்டு களேவே
தா அனுட்டித் தனது நிறுப்பே
யிருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணிவே
பிறநூற் குற்றங் காட்ட லேனைப்
பிறிதொடு படாஅன் றன்மதங் கொளலே.

இது முன் எழுவகைமதமென்றதை வகுத்துச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். எழுவகைமதம்-எழுவகைமதமாவன, உடன்படல் - பிறர் மதத்திற்கு உடன்படலும், மறுத்தல்-பிறர்மதத்தைமறுத்தலும, பிறர்தம்மதமேற்கொண்டு களேவு-பிறர்மதத்திற்கு உடன்பட்டுப் பின்பு மறுத்தலும், தா அனுட்டித் தனது நிறுப்பு-தாஞெருபொருளை எடுத்து நாட்டி அதனை வருமிடந்தோறும் நிறுத்துதலும, இருவர் மாறுகோளொருதலை துணிவு-இருவர் ஒன்றற்கொன்று விரோதமாகக்கொண்ட விரண்டனுள ஒன்றனிடத்துத் துணிதலும், பிறர்நூற் குற்றங்காட்டல்-பிறர்நூல்களிலிருக்கின்ற குற்றத்தைக்காட்டுதலும், பிறிதொடுபடா அன்றன் மதங்கொளல்-பிறர்மதத்திற்கு உடன்படாஞகித்தன்மதத்தையே கொள்ளுதலுமாம்—எ-று. (மக)

மஉ. குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல்
கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்
வழுஉச்சொற் புணர்த்தன் மயங்க வைத்தல்
வெற்றெனத் தொடுத்தன் மற்றென்று விரித்தல்
சென்றுதேய்ந் திறுத னின்றுபய னின்மை
யென்றிவை யீனாங் குற்ற நூற்கே.

இது முன்பத்துக் குற்றமென்றதை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். குன்றக்கூறல்-குறித்தபொருளைக்காட்டுதற்குரியசொல்களிற்குறைவுபடச்சொல்லுதலும், மிகைப்படக்கூறல்-அதிகப்படச்சொல்லுதலும், கூறியதுகூறல்-முன்சொன்னஞருபொருளையேபின்னுஞ்சொ

ல்லுதலும், மாறுகொளக்கூறல்-முன்சொன்னபொருளோடுபின்சொல்லும் பொருள்விரோதங்கொள்ளச் சொல்லுதலும், வழூஉச்சொற்புணர்த்தல்-குற்றமானசொற்களைச்சேர்த்தலும், மயங்கவைத்தல்-ஒன்றை மற்றொன்றுக மயங்கவைத்தலும், வெற்றெனத்தொகுத்தல்-பொருள் வெளிப்படையாகத்தோன்றச் சூத்திரித்தலும், மற்றொன்றுவிரித்தல்-சொல்லத்தொடங்கியதைவிட்டு மற்றொருபொருளை விரித்தலும், சென்றுதேய்ந்துதிறுதல்-சொல்லின் மூடிபும் பொருளின் மூடிபும் முன்சிறப்பாகநடந்து அந்நடை பின்னேதேய்ந்து மூடிதலும், நின்றுபயனின்மை-சொற்களிருந்தும் ஒருபிரயோசனமுமில்லாமற் போதலும், என்றிவை என்றுசொல்லப்பட்டவிவை, நூற்கு-நூலுக்கு, ஈரைங்குற்றம்-பத்துக்குற்றங்களாகும்—எ-று. (௴உ)

௴ங. சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்த
னவின்றோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்த
லோசை யுடைமை யாழமுடைத் தாதன்
முறைவின் வைப்பே யுலகமலை யாமை
விழுமிய துபயத்தல் விளங்குதா ரணத்த
தாகுத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

இது முன்பத்தழகென்றதனை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

(இ-ள்.) சுருங்கச்சொல்லல்-சொல்லுகள்வீணுகவிரியாமற்சுருங்கிநிற்கச் சொல்லுதலும், விளங்கவைத்தல்-பொருளைச்சந்தேகத்துக்கு இடமாகாமல் விளங்கவைத்தலும், ஈவின்றோர்க்கினிமை-வாசித்தவருக்கு இன்பத்தைத்தருதலும், நன்மொழிபுணர்த்தல்-நல்லசொற்களைச் சேர்த்தலும், ஓசையுடைமை-சந்தவின்பமுடைத்தாதலும், ஆழமுடைத்தாதல்-ஆழ்ந்தகருத்தையுடைத்தாதலும், முறையின்வைப்பு-அதிகாரமுதலானவைகளைக் காரணகாரிய முறையாகவைத்தலும், உலகமலையாமை-உயர்ந்தோர்வழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும், விழுமியதுபயத்தல்-சிறப்பாகிய பொருளைத்தருதலும், விளங்கு உதாரணத்தது ஆகுதல்-விளங்கிய உதாரணத்தையுடையதாதலும், நூலிற்கு-நூலினுக்கு, அழகெனும்-அழகென்றுசொல்லப்படும், பத்து-பத்தும்—எ-று. (௴ங)

௴ச. நுதலிப்புகுத லோத்துமுறைவைப்பே
தொகுத்துச் சுட்டல் வகுத்துக்காட்டன்
முடித்துக் காட்டன் மூடிவிடங்கூற
றானெடுத்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
சொற்பொருள் விரித்த றொடர்ச்சொற் புணர்த்த
லிரட்டுற மொழித லேதுவின் முடித்த
லொப்பின் முடித்தன் மாட்டெறிந் தொழுகை
யிறந்தது விலக்க லெதிரது தோற்றன்

மூன்மொழிந்து கோடல் பின்னது நிறுத்தல்
விகற்பத்தின் முடித்தன் முடிந்தது முடித்த
லுரைத்து மென்ற லுரைத்தா மென்ற
லொருதலை துணித லெடுத்தக்காட்ட
லெடுத்த மொழியி னெய்தவைத்த
லின்ன தல்ல திதுவென மொழித
லெஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறல்
பிறநூன் முடிந்தது தானுடன்படுத
றன்குறி வழக்க மிகவெடுத் துரைத்தல்
சொல்லின முடிவி னப்பொருண முடித்த
லொன்றின் முடிக்க றன்னின முடிதக
லுய்த்துணர வைப்பென வுத்தியெண் ணொன்கே.

இது மூன் முப்பத்திரண்டி உத்தியென்றதனை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

(இ-ள்.) நுதலிப்புகுதல்-இதனைச்சொல்லுவேனென்று சொல்லிப் புகுதலும், ஓத்து முறைவைப்பு-இயல்களைக் காரணகாரியமுறையால் வைத்தலும், தொகுத்துச்சுட்டல்-பலவுந்தொகுத்துகாட்டலும், வகுத்துக்காட்டல்-அப்படித் தொகுத்துக்காட்டியவைகளை வேறுவேறுவிரித்துக்காட்டுதலும், முடித்துக்காட்டல்-தான்மேலோர் முடித்தவாறு முடித்துக்காட்டுதலும், முடிவிடங்கூறல்-தான்சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியந்தான்றுமிடத்தைச் சொல்லுதலும், தானெடுத்து மொழிதல்-தான்பழையசூத்திரத்தையெடுத்துச் சொல்லுதலும், பிறன்கோட்கூறல்-தன்னூலிற் பிறனதுகோட்பாட்டைச் சொல்லுதலும், சொற்பொருள்விரித்தல்-சொலலினதுபொருள் விளங்குதற்கு உருபுமுதலானவைகளை விரித்துச்சொல்லுதலும், தொடர்ச்சொற்புணர்த்தல்-ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடையசொல்லுகளைச் சேர்த்துவைத்தலும், இரட்டுறமொழிதல்-ஒருவாக்கியத்தில் இரண்டுபொருள்படச்சொல்லுதலும், ஏதுவின்முடித்தல்-முன்காரணம் விளங்காததாகச்சொல்லப்பட்ட ஒன்றற்குப்பின்காரணம் விளங்கக்காட்டி முடிவுசெய்தலும், ஒப்பின்முடித்தல்-ஒன்றற்குச்சொல்லப்பட்ட இலக்கணமவேறொன்றற்கும் ஒத்துவருமாயின் அதற்கும் அதுவே இலக்கணமாகமுடிவுசெய்தலும், மாட்டெறிந்தொழுதல்-ஒன்றற்குச்சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தை அதனைப்பெறுதற்குரிய மற்றொன்றற்கு மாட்டிச்சொல்லிநடத்தலும், இறந்தவிலக்கல்-முற்காலத்துவழங்கிய இலக்கணங்களுள்ளே பிற்காலத்து வழங்காமற்போனதை நீக்குதலும், எதிரதுபோற்றல்-முற்காலத்து வழங்காமற் பிற்காலத்து வழங்கிவருகின்ற இலக்கணத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுதலும், முன்மொழிந்துகோடல்-முன்னே ஒன்றனைச்சொல்லிப் பின்பு அதனைவேண்டுமிடந்தோறும் எடுத்துக்கொள்ளுதலும்,

பின்னதுநிறுத்தல்-ஒருபொருளுக்குக் கருவியாக முன்வைத்தற்குரிய தை அங்கேவைத்தற்கு இடம்பெறுதாயின் அப்பொருளின்பின்னே அதனைவைத்தலும், விகற்பத்தின் முடித்தல்-விளங்குதற்பொருட்டுப் பலவேறுபாடுகளின் சிறப்புவாய்பாட்டான முடித்தலும், முடிந்ததுமுடித்தல்-சிறப்புவாய்பாட்டான் முடிந்ததைப் பொதுவாய்பாட்டான் முடித்தலும், உரைத்துமென்றல்-பினனேசொல்லப்படுவதை முன்னேஓருமித்தத்தினுலே சொல்லிவேண்டின் இதனைப்பின்னேசொல்லுவோமென்பது தோன்ற அங்கே உருக்கிச்சொல்லுதலும், உரைத்தாமென்றல்-முன்னே ஓருமித்தத்தினுலே சொல்லப்பட்டதைப் பின்னேசொல்லவேண்டியவிடத்து இதனை முன்னேதானே சொல்லினேமென்பது தோன்றச்சொல்லாது விடுதலும், ஒருதலைதுணிதல்-ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடாகக்கொண்ட விரண்டுபட்சத்துள ஒருபட்சந்துணிதலும், எடுத்துக்காட்டல்-தான்சொல்லும் இலக்கணத்திற்குத்தானே இலக்கியத்தை எடுத்துக்காட்டுதலும், எடுத்தமொழியி னெய்தவைத்தல்-தான்சொல்லும் இலக்கணத்தைத தானெடுத்துக்காட்டிய இலக்கியத்தில் இருக்கவைத்தலும், இன்னதல்லதிதுவெனமொழிதல்-சாதிகிக்கநிறைவிடத்து இப்படிப்பட்டதல்லாதது இதுவெனச்சொல்லுதலும, எஞ்சியசொல்லி னெய்தக்கூறல்-சொல்லாது விடப்பட்டவற்றிற்குஞ் சொல்லப்பட்டதனல் இலக்கணமபொருந்தச் சொல்லுதலும், பிறநூன்முடிந்தது தானுடன்படுதல்-பிறநூலிலேமுடிந்த முடிபைத்தான் அங்கீகரித்தலும், தன்குறிவழக்க மிகவெடுத்துரைத்தல்-நூதனமாகத் தான்குறித்துவழங்குமவழக்கத்தையே பலவிடங்களிலு மெடுத்துச்சொல்லுதலும், சொல்லின்முடிவினப்பொருண்முடித்தல்-சொல்லின்முடிவிலே அதன்பொருளையுமுடித்தலும், ஒன்றின்முடித்தல்-ஒனறைச்சொல்லுமிடத்தில் அதற்கு இனமாகிய மற்றொன்றையும் விரியாதிருக்கவேண்டி அதனுடன் முடித்தலும், தன்னின்முடித்த-லென்பதற்குமபொருளதுவே, உய்த்துணரவைப்பு-சிலசூத்திரவிதிகளைக்கொண்டு ஆராய்ந்தறிய ஒருபொருளைவைத்தலும், எனவுத்தி-எனத்தந்திரவுத்திகள், எண்ணுன்கு-மூப்பத்திரண்டாம—எ-று.

ஒன்றின் முடித்தல், தன்னினமுடித்தல், இரண்டும் ஒருத்திமுன்சொன்ன மதங்களுக்கும இவ்வுத்திகளுக்கும் உதாரணம் இந்நூலுள்ளே பின்வருமிடந்தோறும் காட்டப்படும். (ஙச)

ஙடு. நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி
யேற்புழி யறிந்திதற் கிவ்வகை யாமென
தகும்வகை செலுத்துத றந்திர வுத்தி.

இது உத்திக்கு இலக்கணஞ் சொல்லுகின்றது.

(இ-ள்.) நூல்-ஓரிலக்கண நூல்லறிவிக்கப் படுகின்ற, பொருள்-பொருளை, வழக்கொடு-உலகவழக்கோடுஞ் செய்யுள்வழக்கோடும், வாய்ப்ப-பொருந்த, காட்டி-காண்பித்து, ஏற்புழி-ஏற்குமிடத்தை, அறிந்து-மற்றோரிலக்கியநூலிலுமறிந்து, இசற்கு-இவ்விடத்திற்கு, இவ்வகையா மென்-இவ்வகையாருமென்றுணர்ந்து, தகும்வகை-தக்கவகையாக, செலுத்துதல்-நடத்துவது, தந்திரவுக்தி-தந்திரவுத்தியாம—எ-று.

தந்திரம்-நூல், உத்தியாலமைக்கப்படுபொருளை உத்தியென்றதாகுபெயர். (ம டு)

ம சு. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்.

இது ஒத்துறுப்பாமாறு சொல்லுகின்றது.

(இ-ள்.) நேரின-ஒருசாதியாயுள்ள, மணியை-மணிகளை, நிரல்பட-வரிசையாக, வைத்தாங்கு-பதித்ததுபோல, ஓரினம்-ஒருசாதியாயுள்ள, பொருளை-பொருள்களை, ஒருவழி-ஒருவழிப்பட, வைப்பது-சொல்லுவது, ஒத்தென-இயலுறுப்பென்று, மொழிய-சொல்லுவர், உயர்மொழி-உயிர்க்குறுதியைத்தருகின்ற உண்மைச்சொற்களையுடைய, புலவர்-வித்துவான்கள்—எ-று. (ம சு)

ம எ. ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரி னதுபட லமாகும்.

இது அதிகாரவுறுப்பைச் சொல்லுகின்றது.

(இ-ள்.) ஒருநெறியின்றி-ஒருவழிப்படாமல், விரவியபொருளால்-கலந்தபொருள்களோடுபொருந்தி, பொதுமொழி - பலபொருள்களைத்தரும்பொதுச்சொல்லுகள், தொடரின்-ஓரோவிடத்தன்றித் தொடர்ந்துவந்தால், அது-அது, படலமாகும்-படலவுறுப்பாகும—எ-று. (ம எ)

ம அ. சில்வகை யெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச்
செல்வனுடியிற் செறித்தினி துளைக்கித்
திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்.

இது சூத்திரமாமாறு சொல்லுகின்றது.

(இ-ள்.) ஆடியின்-பெரிபசரீரமுதலானவைகளின் சாயையைத் தனக்குளளே செவ்வையாகவடக்கி இனிதாகக்காட்டுகின்றகண்ணாடியைப்போல, சில்வகையெழுத்தில் - சிலவகையெழுத்துகளாலாகிய சொற்களில், பல்வகைப்பொருளை - பலவகைப்பட்ட பொருள்களை, செவ்வன்-செவ்வையாக, செறித்து-அடக்கி, இனிது-இனிதாக, விளக்கி-காட்டி, திட்பம் - பலபொருளினுடைய தினமையும், நுட்பம் - அவற்றினுடைய நுண்மையும், சிறந்தன-சிறந்துவருவன, சூத்திரம் - சூத்திரங்களாகும—எ-று, (ம அ)

ஏகூ. ஆற்றொழுக்கரிமா நோக்கந் தவளைப்
பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்னசூத்திரநிலை.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆற்றொழுக்கு நடுவில்விடாது செல்லுகின்ற ஆற்றுவெள்ளத்தினது செல்லுகையையும், அரிமாநோக்கம் முன்னும்பின்னும்பார்க்கின்றசிங்கத்தினது பார்வையும், தவளைப்பாய்தது- நடுவேயிடம்விட்டுக்குதிக்கின்ற தவளையினது குதித்தலையும், பருந்தின்வீழ்வு-நெடுந்தூரத்திலிருந்து ஒன்றை வெளவியமேபோகற்கு வீழ்கின்ற பருந்தினதுவீழ்ச்சியையும், அன்ன-போலும், சூத்திரம-முனசொன்னசூத்திரங்கள், நிலை-ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்துநிற்கு நிலைகள்—எ-று. (ஏகூ)

உஏ. பிண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்.

இதுவுமது.

இ-ள். பிண்டம்-பலதிறப்பொருள்களுக்கும் பொதுவாகப்பிண்டமாக்கிச் சொல்லும் பிண்டசூத்திரமும், தொகை- அப்பலதிறப்பொருளகளையும் வேறுவேறுகத்தொகுத்துச்சொல்லுந்தொகைச்சூத்திரமும், வகை-அத்தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டவைகளை வகுத்துச்சொல்லும் வகைச்சூத்திரமும், குறி-இவையுயிர் இவைமெய்யெனவறியவருங்குறிச்சூத்திரமும், செய்கை-புணர்ச்சிவிதியறிந்துபுணர்த்தலையும் முடிபவிதியறிந்து முடித்தலையும் செய்யுஞ்செய்கைச்சூத்திரமும், கொண்டியல் புறனடை-இவைகளை அலைவறக்கொண்டு இவைகளின்புறத்து அடையாகவருகின்ற புறனடைச்சூத்திரமுமாகிய, கூற்றன-ஆறுபிரிவையுடையன, சூத்திரம்-சூத்திரங்கள்—எ-று.

விரி, வகையிலே சேர்தலால் வேறுசொல்லவில்லை, ஆறுவிதமாகச்சொன்னலும் குறிச்சூத்திரம் செய்கைச்சூத்திரம் என்னுமிரண்டனுள்ளே மற்றைநான்கும் அடங்கும். (உஏ)

உக. பாடங் கருத்தே சொல்வகை சொற்பொரு
டொகுத்துரை யுதாரணம் விளுவிடைவிசேடம்
விரிவதி காரந் துணிவு பயனே
டாசிரிய வசனமென் றீரேழுரையே.

இது முன்காண்டிகை விருத்தி என்ற உறைகளைச்சொல்லத்தொடங்கி உரையினது பொதுவிலக்கணத்தைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பாடம்-பாடமும், கருத்து - கருத்துரையும், சொல்வகை, சொல்லுக்குப்பொருளை வகுத்துரைத்தலும், சொற்பொருள் - பதப்பொருளும், தொகுத்துரை-தொகுத்துரைத்தலும், உதாரணம்-உதாரணமும், விளு-வினவும, விடை-உத்தரமும், விசேடம்-வேண்டியவைகளைத் தந்துரைத்தலும், விரிவு-வேற்றுமைத்தொகை முதலானவைகளை

விரித்துரைத்தலும், அதிகாரம்-அதிகாரத்தோடு பொருந்தவுரைத்தலும், தணிவு-இதற்கு, இதுவேபொருளெனவுரைத்தலும். பயன்-பயனெயுரைத்தலும், ஆசிரியவசனம்-ஆசிரியவசனங்காட்டுதலும், என்று-என்றுசொல்லப்பட்ட, ஈரேழ்-பதினான்குவகையாலுமுரைக்கப்படும் உரை நூலுக்கு உரை—எ-று. (உக)

உஉ. கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு மூன்றினு
மவற்றெடு விஞவிடை யாக்கலானுஞ்
சூத்திரத் துட்பொரு டோற்றுவ காணடிகை.

இது காணடிகையுரையாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள் கருத்து-கருத்துரையும், பதப்பொருள்-பதவுரையும், காட்டு-உதாரணமும், மூன்றினும-ஆகியமூன்றனையுஞ் சொல்லுதலாலும், அவற்றெடு-அம்மூன்றனெடு, விஞ-விஞவும், விடை-உத்தாரமும்-ஆக்கலானும-ஆகிய விரண்டனையுங் கூட்டிச்சொல்லுதலாலும, சூத்திரத்துள்-சூத்திரத்துளிருக்கின்ற, பொருள-பொருளை, தோற்றுவ-காட்டுவன், காணடிகை-காண்டிகையுரைகளாம்—எ று. (உஉ)

உங. சூத்திரத் துட்பொரு ளன்றியு மாண்டைக்
கின்றி யமையா தியாவையும் விளங்கத்
தன்னுரை யானும பிறநூ லானு
மைய கமலவைவ காணடிகை யுறுப்பொடு
மெய்யினை யெஞ்சா திசைப்பது விருத்தி

இது விருத்தியுரையா மாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். சூத்திரத்துள்-சூத்திரத்திலுள்ள, பொருளன்றியும்-பொருளையல்லாமலும், ஆணடைக்கு-அவ்விடங்களுக்கு, இன்றியமையாதியாவையும்-இல்லாது நிறையாத வெல்லாப்பொருள்களும், விளங்க-விளங்குமபடியாக, தன்னுரையானும-தானுரைக்குமுரையாலும், பிறநூலானும-ஆசிரியவசனங்களாலும், ஐங்காணடிகையுறுப்பொடு-மூன்சொன்ன காணடிகையுரையின் அவயவமாகிய ஐந்தனுலும், ஐயமகல-சந்தேகந்தீர, மெய்யினை-மெய்ப்பொருளை, எஞ்சாது-குறையாமல், இசைப்பது-விரித்துரைப்பது, விருத்தி-விருத்தியுரையாகும்—எ-று.

சூத்திரத் துட்பொருளன்றியு மென்றதால், மூன்சொன்ன பதினொன்று உறுப்புகளையும் கொணடுவருவது விருத்தியுரையென்றதாயிற்று.

உச. பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ விழையாகச்
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா வெஞ்சாத
கையேவா யாகக் கதிரே மதியாக
மையிலா னூன்முடியு மாறு.

இது நூலென்னும் பெயர்வருமாறு சொல்லுகின்றது.

(இ-ள்.) இதன்சொல்-இனதுசொல், பஞ்சா-பஞ்சாகவும், பனுவல்-செய்யுள், இழையாக-இழையாகவும், செஞ்சொற்புலவன்-செவ்வை

யாகிய சொல்லுகளையறிந்த புலவன், சேயிழையா-நாற்கின்றபெண்ணே
கவும், எஞ்சாத-குறையாத, வாய்-வாய், கையாக-கையாகவும், அதி-அறி
வு, கதிராக - கதிராகவும், மையிலா - குற்றமில்லாத, நூல்- இந்நூலான
து, முடியுமாறு-முடியும்வழி இதுவாகும், ஆகையால் - நூலென்றது உ
வமவாகுபெயரா மென்றவாறு. (உச)

உடு. உரத்தின் வளம்பெருக்கி யுள்ளியதீமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா - மரத்தின்
கனக்கோட்டந் தீர்க்குநூ லஃதேபோன் மாந்தர்
மனக்கோட்டந் தீர்க்குநூன் மாண்பு.

இதுவுமது.

இ-ள் புத்திரன் - உடம்பினுளிருக்கின்ற, உத்திரன்வளம் - அறிவி
ன்வளத்தை, பெருக்கி-வளர்வித்து, உள்ளிய - நினைக்கப்பட்ட, தீமைவ
ளம் - அறியாமையின்வளத்தை, முருக்கி - கெடுத்து, பொல்லாமரத்தி
ன்- பொல்லாமரத்தினது, கனக்கோட்டம் - கனம்பெருகுந்திய கோண
லை, நூல் - எற்றுநூலானது, தீர்க்கும் - நீக்கும், அஃதேபோல் - அது
போலவே, நூல்-கல்விநூலானது, மாந்தர் - மனிதரது, மனக்கோட்ட
ம்-மனத்தினதுகோணலை, தீர்க்கும்- நீக்கும், மாண்பு - அந்நூல்போலச
செப்புஞ்செய்யு மிம்மாட்சிமையாலும், நூலென்றது உவமவாகுபெய
ராம்—எ-று. (உடு)

உசு. குலனருடெய்வங் கொள்கைமென்மை
கலைபயிறெளிவு கட்டுரைவன்மை
நிலமலைநிறைகோன் மலர்நிகர்மாட்சியு
முலகியலறிவோ டுயர்குணமினையவு
மமைபவனூலுரை யாசிரியன்னே.

இது நிறுத்தமுறையானே ஆசிரியனது வரலாற்றைச் சொல்லுகின்
றது.

இ-ள். குலன்-நல்லசாதியும், அருள் - கருணையும், தெய்வங்கொள்
கை-கடவுள்வழிபாடும், மேன்மை-மேன்பாடும், கலைபயிறெளிவு - நூல்
களிலே பழகியதெளிவும், கட்டுரைவன்மை- தொடுத்துச் சொல்லுகின்
றவாவலினமையும், நிலமலைநிறைகோன்மலர்நிகர் - நிலத்தையுமலையை
ந்துலாக்கோலையும் மலரையும்நிகர்க்கின்ற, மாட்சியும்-குணங்களும், உல
கியல்-உலகநடையை, அறிவு-அறியுமறிவும், உயர்குணம் - உயர்வாகிய
குணங்கள், இனையவும்-இவைபோல்வனபிறவும், அமைபவன்-நிறைந்தி
ருப்பவன், நூலுரையாசிரியன்-நூல்கற்பிக்கும் ஆசிரியனுவான்—எ-று.

உள. செல்வரும்பெருமையுந் திண்மையும் பொறையும்
பருவமுயர்ச்சியளவிற்பயத்தலு
மருவியநன்னில மாண்பாகும்மே.

இது முன்சொன்ன உபமானத்தின் குணத்தை விரித்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தெரியவரும் பெருமையும் -பிறராலறியப்பட்டாத உருவத்தின்பெருமையும், திண்மையும் - பெரியபாரஞ்செய்து தன்மேலேநெருங்கினவைகளாற் கலங்காதவலிமையும், பொறையும் - தன்னையடுத்தமனிதர்தோண்டுதலாதியாகிய குற்றங்களைச்செய்யினும்பொறுக்கின்றபொறுமையும், பருவமுயர்ச்சியளவிற்பயத்தலும் - பருவத்திலேஉழுவர்செய்கிற முயற்சியளவிற்குத்தக்க அவர்க்குப் பயனைத்தருதலும், நன்னிலம் - கல்லாநிலத்தினிடத்து, மருவிய - பொருந்திய, மாண்பாகும் - குணங்களாகும்—எ-று.

பிறராலறியப்பட்டாத கல்வியறிவின் பெருமையும் பெரியவாதஞ்செய்துதன்மேலே நெருங்கினவராற் கலங்காதவலிமையையும், தன்னையடுத்தமாணாக்கர் இகழ்தலாதியாகிய குற்றங்களைச் செய்யினும் பொறுக்கின்ற பொறுமையும், பருவத்திலே மாணாக்கர்செய்கிறமுயற்சியளவிற்குத்தக்க அவர்க்குப் பயனைத்தருதலும் ஆசிரியனிடத்துப் பொருந்தியகுணங்களாதலால் நிலம் அவனுக்கு உபமானமாயிற்று. (உஎ)

உஅ. அளக்கலாகா வளவும்பொருளுந்
துளக்கலாகா நிலையுந்தோற்றமும்
வறப்பினும்வளர்ந்தரும் வண்மையுமலைக்கே,
இதுவுமது.

இ-ள். அளக்கலாகாவளவும்- அளவுசெய்யப்பட்டாத தன்வடிவத்தினளவும், (அளக்கலாகாப்) பொருளும்-அளவுசெய்யப்படாத பலவகைப்பொருளும், துளக்கலாகா நிலையும்-எப்படிப்பட்ட வலிமையுடையவராலும் அசைக்கப்படாத உருவத்தினிலையும், தோற்றமும் -நெடுந்தூரத்திலுள்ளாராலுங் காணப்படும் உயர்ச்சியும், வறப்பினும் வளந்தரும் - வண்மையும் மழைபெய்யாமல் வறந்தகாலத்திலுந் தன்னைச்சேர்ந்த உயிர்களுக்குக் குளிர்ச்சியைகொடுக்கிற கொடையும், மலைக்கு- மலைக்குள்ளகுணங்களாகும்—எ-று.

அளவுசெய்யப்படாத தன்கல்வியினளவும், அளவுசெய்யப்படாதபலவகை நூற்பொருளும், எப்படிப்பட்ட புலமையையுடையோராலும் அசைக்கப்படாத கல்வியறிவினிலையும் நெடுந்தூரத்திலுள்ளாராலும் அறியப்படுமுயற்சியும், பொருள்வருவழி வறந்தகாலத்திலுந் தன்னைச்சேர்ந்த மாணாக்கருக்குக் கல்விப்பொருளைக் கொடுக்கின்றகொடையும், ஆசிரியனுக்குள்ள குணங்களாதலால் மலை அவனுக்கு உபமானமாயிற்று. (உஅ)

உக. ஐயந்திரப் பொருளையுணர்த்தலு
மெய்ந்நெறிலையு மிகுநிறைகோற்கே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஐயந்தீரப் பொருளையுணர்த்தலும்-சந்தேகந்தீர நிறுக்கப்பட்ட பண்டத்தினளவைக் காட்டலும், மெய்ந்நிலையும்-உண்மைபெறத் தான் இரண்டுதட்டுகளுக்கும் நடுவேநிற்கையும், நிறைகோற்கு-தராசுகோலின்கண், மிகும்-குணங்களாசமிகும்—எ-று.

சந்தேகந்தீர வினவப்பட்ட சொற்பொருளினியல்பைக் காட்டலும் புலவரிருவர் மாறுபட்டாராயின் உண்மைபெறத்தான் அவ்விருவருக்கும் நடுவாகநிற்கையும், ஆசிரியன் கட்குணங்களாக மிகும் ஆதலால், நிறைகோல் அவனுக்கு உபமானமாயிற்று. (உசு)

உல. மங்கல மாகி யின்றி யமையா
தியாவரு மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதின் முகமலர் வுடையது பூவே.

இதுவுமது.

இ-ள். மங்கலமாகி-சுபச்செய்கைக்குரியதாகி, இன்றியமையாதுயாதொருசெயலும் அலங்கரிக்குந் தானில்லாது முடியாதாக, யாவரு மகிழ்ந்துமேற்கொள-கண்டோர்யாவருங்களித்துமேலாகத் தன்னைச்சூடிக்கொள்ள, மெல்கி-மெல்லியகுணமுடையதாகி, பொழுதின் முகமலர் வுடையது-மலர்தற்குரியகாலத்திலே முகம்விரிதலையுடையது, பூ-பூவாகும்—எ-று.

சுபச்செய்கைக்குரியனாகி யாதொருசெயலுஞ் சிறப்பிக்குந்தானில்லாது முடியாதாகக், கண்டோர்யாவருங்களித்துமேலாகத்தன்னைவைத்துக்கொள்ள மெல்லியகுணமுடையவனாகிப், பாடஞ்சொல்லுதற்குரியகாலத்திலே முகமலர்தலையுடையவன் ஆசிரியனதலால், பூ அவனுக்குஉபமானமாயிற்று. (உல)

உக. மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியல்பு
மழுக்கா றவாவஞ்ச மச்ச மாட்லுங்
கழற்குட மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை
மூடத்தெங் கொப்பென மூரண்கொள் சிந்தையு
மூடையோ ரிலரா சிரியரா குதலே.

இது ஆசிரியராகாதவரிவனென்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். மொழிகுண மின்மையும்-பாடஞ்சொல்லுங் குணமில்லாமையையும், இழிகுணவியல்பும்-இழிகுணமாகிய சுபாவத்தையும, அழுக்காறு-பிறருக்குவருங் கல்வியைக் குறித்துக்கொள்ளும் பொறுமையையும், அவா-பொருளின்மேலதிகமாகவைக்கு மாசையையும், வஞ்சம்-மெய்ப்பொருளைமறைத்துப் பொய்ப்பொருளைக்காட்டி வஞ்சித்தலையும், அச்சமாட்டலும்-கேட்போர்க்கு அச்சமுண்டாகப் பேசுதலையும், கழற்குடமடற்பனை பருத்திக்குண்டிகை மூடத்தெங்கு-கழற்குடமும்ப

ட்பவினையும் பருத்திக்குண்டிகையும் முட்கதெங்கும் ஆசியகான்களையும், ஓப்பென்-ஓப்பென்றுசொல்ல, முரணகொள்சிந்தையும்- மாறுபாடி கொண்ட கருத்தையும், உடையோர்-தம்மிடத்திலுடையவர், ஆசிரிய ராகுதல், கற்பிக்கும் ஆசிரியராகுதல், இலர்-இலராவர்—எ-று. (நக)

நஉ, பெய்தமுறை யன்றிப் பிறழ வுடன்றருஞ்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

இது முன்சொன்ன உபமானத்தின் குற்றத்தை விரித்துச் சொல்லு கின்றது.

இ-ள், பெய்தமுறையன்றி-தன்னுள்ளேபோட்ட முறையினுலல்லாமல், பிறழ-முன்போடப்பட்டவையும் பின்போடப்பட்டவையும் அம்முறைபிறழ்ந்துபோக, உடன்றரும்-விளைவிலே தன்னுள்ளே கொண்ட கழற்காய்களைக்கொடுக்கின்ற, செய்தி-செய்கையானது, கழற்பெய்குடத்தின்சீர்-கழற்காய்போட்டகுடத்தினது குற்றமாம்—எ-று,

தமக்குக்கற்பித்த முறையினுலல்லாமல் முன்கற்பிக்கப்பட்டவை யும் பின்கற்பிக்கப்பட்டவையும் அம்முறைபிறழ்ந்துபோக விளைவிலே தம்முள்ளே கொண்ட நூற்பொருள்களைத் தருகின்ற செய்கையானது ஆசிரியராகாதவரது குற்றமாதலால் கழற்குடம அவருக்கு உபமானமா யிற்று. (நஉ)

நக. தானே தாக்கொளி னன்றித் தன்பான்
மேவிக் கொளக்கொடா விடத்தது மடற்பனை.

இதுவுமது.

இ-ள். தானேதர-தானேதனனிடத்துள்ள பழங்களைத்தர, கொ ளினன்றி-கொண்டாற்கொள்ளலாமேயல்லாமல், தன்பான் - பேவிக் கொள ஒருவர் தன்னிடத்துவருந்திவந்து பறித்துக்கொள்ள, கொடா விடத்தது-அப்பழங்களைக் கொடாதவிடத்தையுடையது, மடற்பனை தன்வடிவமுழுதுமடல் விரிந்தபனை—எ-று.

தாமே தம்மிடத்திலுள்ள நூற்பொ ள்களைச்சொல்ல அறிந்து கொண்டாற் கொள்ளலாமேயல்லாமல் ஒருவர் தம்மிடத்து வருந்தி வந்து வினவி அறிந்துகொள்ள அந்நூற்பொருள்களைச் சொல்லாதவி டத்தையுடையவர் ஆசிரியராகாதவராதலால் மடற்பனை அவருக்கு உ பமானமாயிற்று. (நக)

நச. அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொரு டான்பிறர்க்
கெளிதி வில்லது பருத்திக் குண்டிகை,

இதுவுமது,

இ-ள். அரிதிற்பெயக்கொண்டு-பஞ்சைக்கொண்டபோதும் வருத் தத்தோடு சிறிது சிறிதாக அடைப்பத் தன்னுள்ளேகொண்டு, அப் பொருட்டான்பிறர்க் கெளிதிவில்லது - கொடுக்குமபோது அப்பஞ்சைத் தான்பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத குற்றமுடையது, பருத்திக்குண்டிகை பஞ்சுபோட்ட குடிக்கையாகும்—எ-று.

கல்வியைக்கற்றபோதும் வருத்தத்தோடு சிறிது சிறிதாகக் கற்பிக்கத் தம்முன்னேகொண்டு பாடஞ்சொல்லும்போதும் அக்கல்வியைத் தாம் பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத குற்றமுடையவர் ஆசிரியராகாதவராதலால் பருக்கிக்குண்டிகை அவர்க்கு உபமானமாயிற்று- (௨௮)

கூடி. பல்வகையுதவி வழிபடு பண்பி
னல்லோர்க் களிக்கு மதுமுடத் தெங்கே.

இதுவுமது.

இ-ள். பல்வகையுதவி-நீர்விடைசழுதலாகிய பலவகையுபகாரங்களையுஞ்செய்து, வழிபடுபண்பின்-தனக்குவழிபாடுசெய்யுங்குணத்தினின்றும், அல்லோர்க்கு-அல்லாதபிறருக்கு, அளிக்குமது- தனனிடத்துள்ள காய்களைத்தருங் குற்றமுடையது, முடத்தெங்கு- வேலிக்கப்புறம்வளர்ந்த தென்னமரமாம்—எ-று.

பொருள்கொடுத்தன் முதலாகிய பலவகையுபகாரங்களையுஞ்செய்து தமக்கு வழிபாடுசெய்யுங் குணத்தினின்றும் அல்லாத மாணாக்கருக்குத் தம்மிடத்துள்ள கல்விப்பொருளைத் தருங்குற்றமுடையவராகிய ராகாதவராதலால், முடத்தெங்கு அவருக்கு உபமானமாயிற்று ()

கூ. ஈதல் இயல்பே யியம்புங் காலைக்
காலமு மிடனும் வாலிதி னோக்கிச்
சிறந்துழி யிருந்துதன் றெய்வம் வாழ்த்தி
யுரைக்கப் படும்பொரு ளுள்ளத் தமைத்து
விரையான் வெகுளான் விரும்பி முகமலர்ந்து
கொள்வோன் கொள்வகையறிந்த வுளங்கொளக்
கோட்டமின் மனத்தினூல் கொடுத்த லென்ப.

இது நிறுத்தமுறையாற் பாடஞ்சொல்லுதலின் வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஈதல்-பாடஞ்சொல்லுதலினது, இயல்பு-வரலாற்றை, இயம்புங்காலை-சொல்லும்போது, காலமும்-உரியகாலத்தையும், இடனும்-உரியவிடத்தையும், வாலிதின்-தூயனவாக, நோக்கி-பார்த்து, சிறந்துழியிருந்து-சிறந்தவிடத்திருந்து, தன்றெய்வம்- தான்வழிபடுகடவுளை, வாழ்த்தி-வாழ்த்துதல்செய்து, உரைக்கப்படும்பொருள்- பாடஞ்சொல்லப்படும்பொருளை, உள்ளத்து-தன்கருத்தின்கண், அமைத்து- நினைத்து, விரையான்-விரையாதுகியும், வெகுளான்-கோபஞ்செய்யாதுகியும், விரும்பி-இச்சித்து, முகமலர்ந்து-முகமலர்ச்சியையடைந்து, கொள்வோன்-கேட்பவனது, கொள்வகை - கேட்குமறிவின்வகையை, அறிந்து-உணர்ந்து, அவனுளம்-அவனதுமனம், கொள-ஏற்றுக்கொள்ள, கோட்டமில்-மாறுபாடில்லாத, மனத்தில்-மனத்துடனே, நூல்-நூலை, கொடுத்தல்-கொடுத்தலாகும், என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர்—எ-று.)

கூஎ, தன்மகனுசான் மகனே மன்மகன்
பொருணனி கொடுப்போன் வழிபடு வோனே
யுரைகோளாளற் குரைப்பது நூலே.

இது நிறுக்கமுறையாற் பாடங்கேட்கு மாணாக்கனது வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தன்மகன்-தன்புதல்வனுக்கும், ஆசான்மகன்-தன்னாசிரியன் புதல்வனுக்கும், மன்மகன்-அரசன்புதல்வனுக்கும், பொருணனி கொடுப்போன-பொருளேமிகுதியாகக் கொடுப்போனுக்கும, வழிபடுவோன்-வழிபாடுசெய்வோனுக்கும, உரைகோளாளற்கு-தன்னாற்சொல்லப்பட்ட உரையை விளாவிலேகற்கும அறிவுடையோனுக்கும,உரைப்பது-சொல்லப்படுவது-நூல்-நூலாகும—எ-று. (கூஎ)

கூஅ. அனன மாவே மண்ணெடு கிளியே
யிலலிக் குடமா வெருமை நெய்பரி
பனனர் தலையிடை கடைமா ணாக்கர்.

இதுவுமது.

இ-ள். அனனம்-அனனத்தையும, ஆ-பசுவையும, அனனர்-போலவார், தலை (மாணாக்கர்)-முதனமாணாக்கர், மண்-மண்ணையும, கிளி-கிளியையும, (அனனர்)-போலவார், இடை-(மாணாக்கர்)நடுமாணாக்கர், இலலிக்குடம-பொனனாற்குட்டத்தையும, ஆடு-ஆட்டையும, எருமை-எருமையையும, நெய்பரி-பனனுடையையும, அனனர்-போலவார், கடைமாணாக்கர்-கடைமாணாக்கர்—எ-று.

அனனம்-பாலையும நீரையும வேறுபிரித்துப் பாலமாத்திரங் குடிதலபோல, முதனமாணாக்கர் குணத்தையுங் குற்றத்தையும வேறுபிரித்துக் குணத்தைமாத்திரங்கொளளுதலாலும,பசு-மிகுந்தபிலலையுடையவிடத்தைக்கண்டால அப்புலலை வயிறுநிறையமேய்ந்து பினபோரிடத்திற்போயிருந்து சிறிதுசிறிதாக வாயிலவருவித்துக்கொண்டு மெனறுதினறலபோல, முதனமாணாக்கர் மிகுந்தகலவியுடைய ஆசிரியனிடத்தால அக்கலவியைத்தன்னுள்ள நிறையக்கேட்டுக்கொண்டு பினபோரிடத்துப் போயிருந்து சிறிதுசிறிதாக நினைவிற்கொணடுவந்து சிந்தித்தலாலும, அவருக்கு அவ்விரணடும உபமானமாதலறிக மண் உழுவார் வருந்திப்பயிர்செய்து மூயற்சியளவு விளைவைத் தன்கட் காட்டலபோல இடைமாணாக்கர் ஆசிரியன்வருந்திக் கற்பிக்கு முயற்சியளவு கல்வியறிவைத் தன்கட் காட்டுதலாலும, கிளி-தனக்குக்கற்பித்த சொலலியலலாமல வேறொன்றையுஞ் சொலல மாட்டாமைபோல இடை மாணாக்கர்தமக்குக் கற்பித்த நூற்பொருளே யலலாமல வேறொருநூற் பொருளையுஞ் சொலலமாட்டாமையாலும அவருக்கு அவ்விரணடும உபமானமாதலறிக, பொள்ளற்குடம நீரைவார்க்குந்தோறும ஒழுகவிடுதல

போலக் கடைமாணாக்கர் நூற்பொருளைக் கற்பிக்குந்தோறும் மறந்துவிடுதலாலும், ஆடி-ஒருசெடியிலே தழைநிறைந்திருந்தாலும் வயிறுநிறையுமேயாமற் செடிதோறும்போய் மேய்தல்போலக் கடைமாணாக்கர்ஓராசிரியனிடத்து மிதுந்தகல்வியிருந்தாலும் புலமைநிறையைக் கற்றுக்கொள்ளாமற் பலரிடத்திலும் போய்ப்பாடங்கேட்கையாலும், எருமைகுளத்து நீர்க்கலக்கிக் குடித்தல்போலக், கடைமாணாக்கர் ஆசிரியனை வருத்திப்பாடங் கேட்கையாலும், பன்னுடை - தேனழுதலியவற்றைக் கீழேவிட்டு அவற்றிலுள்ள சுற்றங்களைப் பற்றிக்கொளலுதல்போலக் கடைமாணாக்கர் நல்லபொருளை மறந்துவிட்டுத் தீயபொருளைச்சிந்தித்துப்பற்றிக்கொள்ளுதலாலும், அவருக்கு, இக்கான்கும் உபமானமாதலறிக (கஅ)

கஉ. களிவடிமானி காமிகள்வன்
பிணியனேழை பிணக்கன்சினத்தன்
துயில்வோன்மந்தன் றொன்னூற்கஞ்சித்
தடுமாறுளத்தன் றறுகணன்பாவி
படிறனின்னோர்க்குப் பகரார்நூலே.

இதுமாணாக்கராகாரிவனென்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள், களி-கட்குடியனும், மடி-சோம்பேரியும், மானி-அபிமானமுடையவனும், காமி-காமமுடையவனும், கள்வன்- திருட்டும், பிணியன்-நோயாளியும், ஏழை- ஏழைமையுடையவனும், பிணக்கன்- பிணக்குடையவனும், சினத்தன்-கோபமுடையவனும், துயில்வோன் - மிகத்தூங்குவோனும், மந்தன்- புத்திநுட்பமில்லாதவனும், தொன்னூற்கஞ்சித்-தடுமாறுமுள்ளத்தை யுடையவனும், தறுகணன் - அஞ்சத்தக்கவைகளை அஞ்சாதவனும், பாவி-பாவஞ்செய்வோனும், படிறன்- பொய்பேசுகிறவனும், இன்னோர்க்கு-ஆகிய இப்படிப்பட்ட குற்றத்தை யுடையவருக்கு, நூல்- நூலை, பகரார்-சொல்லார்—எ-று. (கஉ)

உல. கோடன்மரபே கூறுங்காலைப்
பொழுதொடுசென்று வழிபடன்முனியான்
குணத்தொடுபழகி யவன்குறிப்பிற்சார்ந்
திருவெனவிருந்து சொல்லெனச்சொல்லிப்
பருகுவனன்ன வார்வத்தனகிச்
சித்திரப்பாவையினத்தகவடங்கிச்
செவிவாயாக நெஞ்சுகளனுக்கக்
கேட்டவைகேட்டவை விடாதுளத்தன்மதத்துப்
போவெனப்போத லென்மனாபுலவர்.

இது நிறுத்தமுறையாற் பாடங்கேட்கையின் வரலாற்றைச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். கோட்பன்மரபு-பாட்டுக்கேட்கையின்தன்வரலாற்றை, கூறுங் காலை-சொல்லும்பொழுது, பொழுதொடு - தகுங் காலத்தில், சென்று-போய், வழிபடல்- வழிபாடுசெய்தலில், மூனியாள் - வெறுப்பில்லாதவனாகி, குணத்தொடு-ஆசிரியன் குணத்தோடுபொருந்த, பழகி-பயின்று, அவன்குறிப்பின்- அவன்குறிப்பின் வழியிலே, சார்ந்து-சேர்ந்து, இருவென - இருவென்றுசொன்னபின், இருந்து-இருந்து, சொல்லென-படியென்றுசொன்னபின், சொல்லி-படித்து, பருகுவனன்ன-பசித்துண்பவனைப்போல, ஆவத்தனுகி- மிக்கவிருப்பத்தையுடையவனாய், சித்திரப்பாவையின் - சித்திரப் பாவையைப்போல, அத்தகவடங்கி - அவ்வசைவற்ற குணத்தினோடடங்கி, செவி காதானது, வாயாக -வாயாகவும், நெஞ்சு-மனமான்து, களனாக - கொளலுமிடமாகவும், கேட்டவை -முன் கேட்கப் பட்டவற்றை, கேட்டு - திருமபிக்கேட்டு, அவை-அப்பொருள்களை, விடாது-மறந்துவிடாமல், உளத்து-உளத்தினகண், அமைத்து-நிறைத்துக்கொண்டு, போவென-போவென்றபின், போதல்-போகுதலாகும், என்மனார்-என்றுசொன்னார், புலவர்- புலவரானவர்—எ-று. (சய)

சக. நூல்பயிலியல்பே நுவலின்வழக்கறிதல்
பாடப்போற்றல் கேட்டவைதினைத்த
லாசாற்சார்ந்தவை யவைவழக்கேட்ட
லம்மாணபுடையோர் தமமொடுபயிரல்
விளைகல்விளையவை விடுத்தலென்றிவை
கடனுக்கொளினே மடநனியிகக்கும.

இதுவுமது.

இ-ள். நூலபயிலியலபு - நூலைக்கற்றலினியலபை, நுவலின்-சொலலினால, வழக்கு- உலகவழக்குஞ் செய்யுள வழக்குமாகிய விருவகைகடையையும, அறிதல - ஆராய்ந்தறிதலும, பாடம - கேட்டபாடத்தை போற்றல- பலகாற்சிந்திததலும, கேடடவை - தான்கேட்டபொருள்களை, நினைத்தல-எணணுதலும, ஆசான் - ஆசிரியனை, சார்ந்து-அடுத்து, அவை- அவற்றை, அமைவர-நிறைவுதீர, கேட்டல - கேட்டலும, அமமாணபு- அக்கலவிமாட்சியை, உடையோர்தமமொடு- உடையவரோடு, பயிறல-பழகுதலும, விளைதல-தான் ஐயுற்றபொருளைவிணவுதலும, விளையவைவிடுத்தல - அவ்விளையவைக்களுக்கு உத்தரங்கொடுத்தலும, எனறு என்றுசொலலப்பட்ட, இவை-இச்செயலகளை, கடனு-முறையாக, கொளின்- மாணாக்கன்கொணடால, மடம் -அறியாமையானது, நனி-மிகவும, இகக்கும- அவனைவிட்டு நீங்கும—எ-று (சக)

சஉ. ஒருகுறிகேட்போ னிருகாற்கேட்பிற்
பெருகநூலிற் பிழைபாடிலனே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஒருகுறி - ஒருதகரம, கேட்போன் -ஒருநூலைப்பாடங்கேட்பவன், இருகால-இரணடுதகரம, கேட்பின-கேட்பானாயின், பிழைபாடி

அந்நூற்பிழைபகுகல், பெருக-மிகுதியும், இலன் - இலனுவன்-எ-று. ()

சகூ. மூக்காற்கேட்பின் மூறையறிந்துரைக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். மூக்கால்-மூன்றுதரம், கேட்பின் - கேட்பானுயின், முறை-ஆசிரியன்கற்பித்த முறையை, அறிந்து - உணர்ந்து, உரைக்கும்-சொல்லுவான்—எ-று. (சகூ)

சசு. ஆசானுரைத்த தமைவரக்கொளினும்
காற்கூறல்லது பற்றலனுகும்.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆசான்- ஆசிரியன், உரைத்தது - கற்பித்தபொருளை, அமைவர- தன்னறிவினிடத்து நிறைய, கொளினும் -கற்றனுயினும், காற்கூறல்லது-புலமைத்திரத்திற் காற்பங்கல்லது, பற்றலனுகும் -அதற்கதிகமாகப்பெறுதவனுவன்—எ-று. (சசு)

சசு அவ்வினையாளரொடு பயில்வகையொருகாற்
செவ்விதினுரைப்ப வவ்விருகாலு
மையறுபுலமை மாண்புடைத்தாகும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அவ்வினையாளரொடு - தன்போலியரோடு, பயில்வகை-பழகும்வகையால், ஒருகால்-கற்கூறும், செவ்விதினுரைப்ப - தன்மாணாக்கருக்குஞ் சபையாருக்குமுணரவிரித்துரைத்தலால், அவ்விருகாலும்-அனைக்கூறுமாக, மையறு-குற்றமற்ற, புலமை -புலமையானது, மாண்புடைத்தாகும்-நிரம்புதலுடைத்தாகும்—எ-று. (சசு)

சகூ. அழலினீங்கா னணுகானஞ்சி
நிழலினீங்கா னிறைந்தநெஞ்சமோ
டெத்திறத்தாசா னுவக்குமத்திர
மறத்திற்றிரியாப் படர்ச்சிவழிபாடே.

இதுவுமது.

இ-ள். அழலின-குளிர்காய்வோன் விட்டு நீங்காமலும் நெருங்காமலும் இருக்கிற நெருப்பைப்போல ஆசிரியனினைத்து, அஞ்சி-அச்சமுற்று, நீங்கான- விட்டுநீங்காதுயினும், அணுகான்- நெருங்காதுயுமிருந்து, நிழலின்-விடாதுபின்செல்லு நிழலைப்போல, நீங்கான் - தொடர்ந்துசென்று, நிறைந்தநெஞ்சமோடு -நிறைந்தகருத்துடனே, எத்திறத்து-எத்தன்மையினுலே, ஆசான்-ஆசிரியனுனவன், உவக்கும் - மகிழ்வான், அத்திறம்- அத்தன்மையோடுபொருந்தி, அறத்தின் - அறத்தினினறும், திரியா-வேறுபடாத, படர்ச்சி - நடத்தலானது, வழிபாடு - மாணாக்கன் செய்யும் வழிபாடாகும—எ-று.

அழலினென்பதற்கு ஆசிரியன்கோபித்தா லெனப்பொருள் கூறினும் பொருந்தும். (சகூ)

பொதுப்பாயிர-முற்றுப்பெற்றது.

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்.

சூ எ. ஆக்கியோன்பெயரே வழியேயெல்லே
நூற்பெயர்யாப்பே நுதலியபொருளே
கேட்போர்பயனே டீரியெணபொருளும்
வாய்ப்பக்காட்டல் பாயிரதியல்பே.

இதுபாயிரம் பொதுச்சிறப்பென நிறுத்தமுறையாற் சிறப்புப்பாயிரங்களது பொதுவிலக்கணதனைச சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆக்கியோன்பெயர் - நூல்செய்தோன்பெயரும், வழி- நூல்வந்தவழியும், எல்லே- நூல்வழங்குநிலமும், நூற்பெயர் - நூலினதுபெயரும், யாப்பு - இந்நூல்முடிந்தபின்பு இந்நூல்கேட்கத் தகுமென்னுமியையும், நுதலியபொருள-நூலிற்செயயப்பட்டபொருளும், கேட்போர்-இந்நூல்கேட்டற்குரிய வதிகாரிக ளிவளென்பதும், பயன்- நூல்கேட்கையாற்பெறப்படும்பயனும், ஆயெணபொருளும்- ஆகியவெட்டுப்பொருளையும், வாய்ப்பக்காட்டல்-விளங்கவுணர்த்துதல், பாயிரத்து - சிறப்புப்பாயிரத்தினது, இயல்பு-இலக்கணமாம்—எ-று.

ஆகியவென்பது-ஆயென்றுயிற்று. (க)

சூ அ. காலங்களனே காரணமென்றிம்
மூவகைபேற்றி மொழிகருமூளரே.

இதுவுமது.

இ-ள். காலம் - நூல்செய்தகாலமும், களன் - நூலரங்கேற்றியசபையும், காரணம்- நூல்செய்தற்குக்காரணமும், என்று-என்று, இம்மூவகை-இம்மூன்றனையும், எற்றி- அவ்வெட்டனுள்கூட்டி, மொழிகருமபதினென்றுகச்சொல்லுவாரும், உளர்-சிலருளர்—எ-று. (உ)

சூ கூ. மூதனூல்கருத்தனளருமிகுதி
பொருள்செய்வித்தோன் றன்மைமுதனிமித்தினு
மிகுகுறியானுநூற் கெய்தும்பெயரே.

இது மூன்சொன்ன பதினென்றனுள் நூற்பெயருக்குச் சிறப்புவிதி சொலலுகின்றது.

இ-ள். மூதனூல்- மூதனூலும், கருத்தன்- செய்தவனும், அளவு- அளவும, மிகுதி - மிகுதியும், பொருள - பொருளும், செய்வித்தோன- செய்வித்தவனும், தன்மை - குணமும், மூதல்- முதலாகிய, நிமித்தினும்-காரணங்களாலும, இகுகுறியானும்-இடுகுறியாலும், நூற்கு - நூலுக்கு, பெயர்-பெயரானது, எய்தும்-வரும—எ-று.

மூதனூலாற்பெயர் பெற்றவை பாரத முதலியன, செய்தவனுற பெயாபெற்றவை தொல்காப்பியமுதலியன, அளவினுற்பெயர் பெற்றவைநாலடி நானூறு முதலியன, மிகுதியாற்பெயர் பெற்றவை களவியன்முதலியன, பொருளாற் பெயர் பெற்றவை அகப்பொருண முதலி

யன, செய்வித்தோனுற் பெயர்பெற்றவை சாதவாகனமுதலியன, தன்மையாற் பெயர்பெற்றவை நன்னூன்முதலியன, இருதிறியாற் பெயர்பெற்றவைகளைக்கோட்டித் தண்டமுதலியன. (கூ)

நுல். தொகுத்தல் விரித்த றொகைவிரி மொருபெயர்ப்
பெனத்தகு நூல்யாப் பீரிரண் டென்ப

இது வழியின்வகையாகிய நூல்யாப் பினுக்குச் சிறப்புவிதிசொல்லுகின்றது.

இ-ள். தொகுத்தல் - விரித்து கிடக்கின்றவைகளைத் தொகுத்துச் சொல்லுதலும், விரித்தல்-சுருங்கிக்கிடக்கின்றவைகளை விரித்துச்சொல்லுதலும், தொகைவிரி-தொகுத்தும்விரித்துஞ் சொல்லுதலும், மொழிபெயர்ப்பு-பதினெண்மொழியுளொன்றனுளிருக்கின்றபொருளை மற்றொன்றுள்ளே திருப்பிச் சொல்லுதலும், எனத்தகும்-என்று சொல்லத்தகும், ஈரிரண்டு-ஈன்குபிரிவையுடைத்தாகும், நூல்யாப்பு-நூல்யாப்பானது, என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

மலர்தலையென்னுஞ் சூத்திரத்துள்ளே தொகை வகை விரியாப்பென்று சொல்லியது, இந்நான்கு பிரிவினுள் இல்லையேயென்றால் நடுநின்றவகை பின்னின்றவிரியைக் குறிக்கும்போது தொகையாகவும், முன்னின்றதொகையைக் குறிக்கும்போது விரியாகவும் நிற்கையால் தொகைவிரியேயாம். (கூ)

நுக. தன்னு சிரியன் றன்னெடு கற்றோன்
றன்மா ணாக்கன் றகுமுரை காரனென்
றின்னோர் பாயிர மியம்புதல் கடன.

இது முன்சொன்ன சிறப்புப்பாயிரஞ் செய்தற்குரியாரிலொன்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தன்னுசிரியன் - தன்னுடையவாசிரியனும், தன்னெடுகற்றோன்-தன்னெடு பாடங்கேட்டவனும், தன்மாணாக்கன்-தன்னுடையமாணாக்கனும், தகுமுரைகாரன்-தன்னூலுக்குத் தகுமுரையைச்செய்தவனும், என்று-என்றுசொல்லப்பட்ட, இன்னோர்- இந்நால்வருளொருவர், பாயிரம்-சிறப்புப்பாயிரத்தை, இயம்புதல்-சொல்லுதல், கடன்-முறைமையாகும்—எ-று. (கூ)

நுஉ. தோன்று தோற்றித் துறைபல முடிப்பினுந்
தான்றற் புகழ்த றகுதி யன்றே.

இது சிறப்புப்பாயிரம் பிறர்செய்தற்குக் காரணஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தோன்று-தோன்றுதநூட்பங்களெல்லாம், தோற்றி-காட்டி, துறைபல-பலதுறைப்பட்டுவிரிந்தநூலை, முடிப்பினும்-செய்துமுடித்தாலும், தான்-தானே, தற்புகழ்தல்-தன்னைப்புகழ்ந்துகொள்ளுதல், தகுதியன்று-தகுதியன்றும—எ-று, (கூ)

நக. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினுந்
தன்னுடை யாற்ற லுணரா ரிடையினு
மன்னிய வவையிடை வெல்லுறு பொழுதினுந்
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையுந்
தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும்புல வோற்கே.

இது தற்புகழ்ச்சியும் ஓரோவிடத்துக் குற்றமாகாதென்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். மன்னுடைமன்றத்து - அரசனதுசபைக்கெழுதும், ஓலைத் தூக்கினும்-சீட்டுக்கவியிலும், தன்னுடையாற்ற லுணராரிடையினும்-தனது வலிமையை யறியாதாரிடத்திலும், மன்னியவவையிடை வெல்லுறுபொழுதினும் - பெரியசபையில் வாதஞ்செய்து வெல்லும்பொழுதும், தன்னைமறுதலை பழித்தகாலையும்-தன்னையெதிரி பழித்தகாலத்திலும், தன்னைப்புகழ்தலும்-தன்னைத்தான் புகழ்ந்துகொள்ளலும், புலவோற்கு-புலவனுக்கு, தகும்-தகும்—எ-று. (எ)

நச. ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே.

இது இருவகைப்பாயிரமும் நூலுக்கு இன்றியமையாச்சிறப்பினவென்பது சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆயிரமுகத்தான்-ஆயிரமுறப்புகளால், அகன்றதாயினும்-விரிந்ததாயினும், பாயிரமில்லது-பாயிரமில்லாதது, பனுவலன்று-நூலன்றாகும்—எ-று. (அ)

நடு. மாட்சிக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமு
மாட்டமைத்தோ ணல்லார்க் கணியும்பொ—னடிமு
னேதுரையா நின்ற வணிந்துரையை யெந்நூற்கும
பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது.

இது முன்னே நூலன்றென்றதற்குக் காரணஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். மாட்சிக்கு-மாளிகைக்கு, சித்திரமும் - ஓவியமும், மாநகர்க்கு-பெரியபட்டணத்திற்கு, கோபுரமும்-சிகிரியும், ஆட்-நாட்டியஞ்செய்கின்ற, அமை-மூங்கில்போன்ற, தோள்-தோள்களையுடைய, நல்லார்க்கு-மங்கையருக்கு, அணியும்-ஆபரணமும், போல்-போல, நாடி-நினைத்து, ஐது-அழகியபொருளை, உரையாநின்ற - சொல்லுகின்ற, அணிந்துரையை-இருவகைப்பாயிரங்களையும், உரையா - உரைத்து, எந்நூற்கும்-எவ்வகைப்பட்ட பெரியநூலுக்கும், முன்-முன்னே, பெய்து-சேர்த்து, வைத்தார்-ஆசிரியர்வைத்தார், பெரிது-மிகவும்—எ-று. (கூ)

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்-முற்றிற்று.

எழுத்ததிகாரம்

முதலாவது

எழுத்தியல்.

நூசு. பூமலியசோகின் புனைரிழலயர்ந்த
நான்முதற் றெழுதுநன கியம்புவ னெழுத்தே.

இது கடவுள் வணக்கமும் அதிகாரமும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பூ-பூக்களானவை, மலி-நிறைந்த, அசோகின்- அசோகமரத்தினது, புனை-அலங்கரிக்கும், நிழல்-நிழலின்கண், அயர்ந்த-எழுந்தருளியிருந்த, நான்முகன்-நான்குதிருமுகங்களையுடையகடவுளை, தொழுது-வணங்கி, நனகு-நன்றாக, இயம்புவன்-சொல்லுவன், எழுத்து-எழுத்திலக்கணத்தை—எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

எல்லாம் வல்லகடவுளை வணங்கலால் இனிது முடியுமென்பது கருதி நன்கியம்புவனென்று புகுந்தமையின் இது நூதலிப்புகுதலெனினுமாம். (க)

நூஎ. எண்பெயர் முறைபிறப் புருவ மாத்திரை
முதலீ றிடைநிலை போலி யென்ற
பதம்புணர் பெனப்பே ரிருபாற் றதுவே.

இது அவ்வெழுத்திலக்கணம் இவ்வளவிற் றென்பதை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எண்-எழுத்தினெண்ணும், பெயர்-பெயரும், முறை-முறையும், பிறப்பு-பிறப்பும், உருவம்-வடிவமும், மாத்திரை-அளவும், முதல் (னிலை)-முதனிலையும், ஈறு (நிலை) கடைநிலையும், இடைநிலை-இடைநிலையும், போலி-போலியும், பதம்-பதமும், புணர்பு-புணர்ச்சியும், என-என்று, பன்னிருபாற்று-பன்னிருபகுதியினையுடைத்தாகும், அது-அவ்வெழுத்திலக்கணம—எ-று.

என்றுவென்பது எண்ணிடைச்சொல்-இச்சூத்திரம் தொகுத்துச்சுட்டலென்னுமுத்தி, மேல்வருவனவெல்லாமவகுத்துக்காட்டல்(உ)

நூஅ. மொழிமுதற் காரண மாமணுக் திரளொலி
யெழுத்தது முதல்சார் பெனவிரு வகைத்தே.

இது எழுத்தின் அகத்திலக்கணமாகிய எண்முதலியபத்தையுமோரியலாகவும், புறத்திலக்கணமாகிய பதம் புணர்பு என்னும்மிரண்டனுள் அவ்வெழுத்தாலாம் பதத்தை யோரியலாகவும், அப்பதம புணரும்புணர்ப்பை மூன்றியலாகவும், ஒத்துமுறை வைப்பென்னு முத்தியாலவைக்கப்புகுந்து முகற்கணவைத்த எழுத்தியலில் எழுத்தினெண்ணினை நிறுவிக்குமபடியாகக்தொடங்கி எழுத்து இப்படிப்பட்டதென்பதும அதன்வகையும் உணர்த்துகின்றது.

(வரலாறு.)

வி,	தெ,	இ,	தெ,	கி,	தெ,	ஏ,	கு	
கு	,,	-	,,	-	உண்டு	-	,,	
டு-உண்டு	,,	-	,,	-	,,	-	,,	
று-வந்து	,,	-	,,	-	வருது	-	,,	
று-சென்று	,,	-	,,	-	சேறு	-	,,	யான்.
அல்	,,	-	,,	-	உண்பல்	-	,,	

அன்உண்டனன்-உண்ணுகின்றனன்-உண்பன்-தாரினன்-என்
உண்டனென்-உண்ணுகின்றனென்-உண்பென்-தாரினென்-ஏ
ன், உண்டேன்-உண்ணுகின்றேன்-உண்பேன்-தாரினேன்

எனவரும், மற்றவைகளு மிப்படியே. (ஐஉ)

கஙஉ. அம்மா மென்பன முன்னிலை யாரையு
மெம்மே மோமிவை படர்க்கை யாரையு
மும்மூர் கடதற விருபா லாரையுந்
தன்னெடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

இது தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அம்மாமென்பன-அம் ஆம் என்கிற விரண்டு விகுதிகளையு மிறுதியிலுடைய மொழிகள், முன்னிலையாரையும்-தன்னிலையினிறகையன்றி முன்னிலை யிடத்தாரையும், எம்மேமோமிவை-எம ஏம ஓம இம்மூன்று விகுதிகளையு மிறுதியிலுடைய மொழிகள், படர்க்கையாரையும்-தன்னிலையினிற்கையன்றிப் படர்க்கையிடத்தாரையும், உம்மூர்கடதற-கும் டும் தும் றும் என்கிற நான்குவிகுதிகளையு மிறுதியிலுடையமொழிகள், இருபாலாரையும் - தன்னிலையினிற்கையன்றி அவ்விரிடத்தார்களையும், தன்னெடு படுக்குந்தன்மைப் பன்மை-தன்னுடன்கூட்டுகிறதன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம்—எ-று.

கும் டும் தும் றும் என்கிற நான்குந்தாமே காலங்காட்டுதலாலே குறிப்புவினைக்கு வருவனவல்ல.

வி, தெ, இ, தெ, கி, தெ, ஏ, கு,	பாம்
அம்-உண்டனம்-உண்கின்றனம்-உணபம்-தாரினம்	பாலு
ஆம்-உண்டாம்-உண்கின்றாம்-உணபாம்-தாரினும்	யீயும்
எ-உண்டனெம்-உண்கின்றனெம்-உண்பேம்-தாரினேம்	பாம்
ஏம்-உண்டோம்-உண்கின்றேம்-உணபேம்-தாரினேம்	பாலு
ஓம்-உண்டோம்-உண்கின்றோம்-உண்போம்-தாரினோம்	மவலும்

ம், முப்பானேழ் -முப்பத்தேழு, (அஃகும்) உகரம் - குற்றியலுகரம், ஆறாறு - முப்பத்தாறு, (அஃகும்) ஐகான் - ஐகாரக்குறுக்கம், மூன்றாம் - மூன்று, (அஃகும) ஔகான் -ஔகாரக்குறுக்கம, ஒன்றாம்-ஒன்று, (அஃகும்) ஆய்தம்-ஆய்தக்குறுக்கம், இரண்டொடு-இரண்டோடனே, சார்பெழுத்து-சார்பெழுத்தினது, உயிரி - மிகுந்தவிரி, ஒன்றெழு மூன்றாற்றொழுபான்-மூன்றாற்றருபத்தொன்பதாம்என-என்றுசொல்வர்புலவர்

இவைதிக்கனேயாதல் அவ்வவற்றின் பிறப்பிலக்கணத்திற்காண்க.(ஃ)

கூஉ. இகுறிகாரணப் பெயர்பொதுச்சிறப்பின்.

இதுநிறுத்தமுறையால் எழுத்தின்பெயரை அறிவிக்கும்படியாகத் தொடங்கிப் பெயர்க்கெல்லாம் பொதுவிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள. இகுறிகாரணப்பெயர்-இகுறிபெயருங் காரணப்பெயரு மாகியவிரண்டும், பொதுச்சிறப்பின்-பலபொருளுக்குப் பொதுப்பெய ராகியுமொரு பொருளுக்குச்சிறப்புப் பெயராகியும் வருவனவாம் எ-று.

(உ-ம்) மரம் -இகுறிப்பொதுப்பெயர், பனை-இகுறிச்சிறப்புப் பெயர். அணி-காரணப்பொதுப்பெயர், முடி - காரணச்சிறப்புப்பெயர்.

இனி இரட்டை மொழிதலென்னு முத்தியால் இச்சூத்திரத்திற்கு, இகுறிகாரணப்பெயர் இகுறியென்னுங் காரணமென்றுஞ் சொல்ல ப்படுமிலக்கணங்களையுடைய பெயர்கள், பொது-இகுறிகாரணமென் னுமிரண்டிற்கும் பொதுவாகியும், சிறப்பின - இகுறிக்கே சிறப்பாகியு ங்காரணத்திற்கே சிறப்பாகியும் வருவனவாம், என்னும் பொருளைத் துக்கொள்க.

(உ-ம்) பரம் - இகுறிப்பெயர், பரமன்-காரணப்பெயர், மூக்கண் அந்தணன்-காரணவிகுறிப்பெயர், மூக்கணென்பது-காரணங்க ருதியவழி மூன்றுகண்ணையுடைய விநாயகமூர்த்தி முதலாகியபலர்க்கு ஞ்செல்லுதலாலும், காரணங்கருதாதவழி இகுறியளவேயாய்ப் பரம சிவனுக்குச் செல்லுதலாலுங் காரண விகுறியாயிற்று.

அந்தணனென்பதும், அப்படியே அழகிய தன்மையையுடைய ப லர்க்கும பார்ப்பாருக்குஞ் செல்லுதல்காண்க. (எ)

கூகூ. அம்முதலீரா றுவிகம்முதன்
மெய்ம்மூவாறென விளம்பினர்புலவர்.

இது ஒருசார்எழுத்தினது பெயராமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள. அம்முதல்-அகரமுதலாகிய, ஈராறு-பன்னிரண்டனையும், ஆ வி (யென) ஆவியென்றும், கம்முதல் - ககரமுதலாகிய, மூவாறு - பதி னெட்டனையும், மெய்யென - மெய்யென்றும், விளம்பினர் - சொன்ன ர், புலவர் - அறிவுடையோர் - எ-று.

கும்	,,	உண்கும்	,,	பாம்
டு-உண்டும்	,,	,,	,,	யாது
தும்-வந்தும்	,,	வருதும்	,,	கீயு
தும்-சென்றும்	,,	வேரும்	,,	மவனும்

எனவரும் இவை சிறுபான்மை இம்முறையின்றி மயங்கிவருதலு முண்டி மற்றவையுமிப்படியே. (ஙஈ)

நஈஈ. செய்கே னெருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும் விளம்பிய மூற்றே.

இது சிலதன்மைவினை முற்றுகளுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியு ம் எய்தியதிகந்து படாமற்காத்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்கென்-செய்கூஎன்கிற, ஒருமையும்-தன்மையொருமை முற்றும், செய்குமென்-செய்கும்என்கிற, பன்மையும் - தன்மைப்பன் மைமுற்றும், வினையொடுமுடியினும் - (பெயருடனேயன்றி) வினை னே முடியினும், விளம்பிய-முன்சொல்லப்பட்ட, முற்றே-முற்று யாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

உண்குவந்தேன் உண்கும்வந்தேம் எனவரும். (ஙச)

நஈச. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலை.

இது உளப்பாட்டுப்பன்மை முன்னிலைக்கும் உண்டென்பது உணர் த்துகின்றது.

இ-ள். முன்னிலை - முன்னிலையோடு, கூடிய-சேர்ந்து, படர்க்கையு ம்-படர்க்கையும், முன்னிலை-முன்னிலையாம்—எ-று.

உண்டனீர்	சூழையினீர்	யுமவனும்
உண்டீர்	சூழையிர்	
உண்மின்		

எனவரும் இச்சூத்திரம் முன்னிலைப்பன்மை கூறியவழியே கூறு தது ஒன்றினமுடித்த றன்னினமுடித்தல், என்கிறவுத்தியால் இங்கே சொல்லப்பட்டது. (ஙஇ)

நஈடு. ஐயா யிகர வீற்ற மூன்று
மேவலின் வருஉ மெல்லா வீற்றவு
மூப்பா லொருமை முன்னிலை மொழியே.

இது முன்னிலை யொருமை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் உணர்த் துகின்றது.

இ-ள். ஐயா யிகர வீற்ற மூன்றும் - ஐ ஆய் இ என்கின்ற மூன்று விகுதி யிறுதியிலுடைய மொழிகளும், ஏவலின் வருஉ மெல்லா வீற்ற

ஆகாரமும் ஓகாரமும் ஈற்றிலே புறத்தவந்தன, ஏவன், கொற்றவனே, ஏகாரம் முதலிலகத்தும் ஈற்றிற்புறத்தும்வந்தது. (ல உ)

கூஅ. வல்லினங் கசடத பறவெனவாறே,

இதுவுமது.

இ-ள். க ச ட த ப ற வென-க ச ட த ப ற வென்று, ஆறு-ஆறும், வவல்லினம்-வல்லினமாம்—எ-று.

இதுவன்கணமெனவும் பெயர்பெறும், (ல ங)

கூக. மெல்லினங்ஙஞண நமனவெனவாறே,

இதுவுமது.

இ-ள். ங ஞ ண ந ம ன வென-ங ஞ ண ந ம ன வென்று, ஆறு ஆறும, மெல்லினம-மெல்லினமாம்—எ-று.

மென்கணமென்னும் பெயர்பெறும். (ல ச)

எல. இடையினம் யரலவ ழளவெனவாறே.

இதுவுமது

இ-ள். ய ர ல வ ழ ள வென-ய ர ல வ ழ ள வென்று, ஆறு-ஆறும், இடையினம்-இடையினமாம்—எ-று.

இடைக்கணமெனவும் பெயர்பெறும், (ல டு)

எக. ஐ ஔ இ உச் செறியழுதலெழுத்
திவ்விரண்டோரின மாய்வரன்முறையே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஐ ஔ-இனமில்லாத ஐகாரஔகாரங்கள், இஉ - ஈகார ஊகாரங்களுக்கு இனமாகிய இகர உகரங்களை, செறிய-தமக்கு இனமாகப் பொருந்த, முதலெழுத்து - முதலெழுத்துகளானவை, இவ்விரண்டு இரண்டிரண்டு, ஓரினமாய்-ஓரினமாகி, வரல்-வருதல், முறை-முறையாதலால் அவைஇனவெழுத்தெனப் பெயர்பெறும்-எ-று; ஏகாரம்-ஈற்றசை.

எஉ. தானமுயாசி யளவுபொருள்வடி
வானவொன்றுதியோர் புடையொப்பினமே.

இது இனமென்றதற்குக்காரணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தானம்-பிறப்பிடமும், முயற்சி-தொழிலும், அளவு-மாத்திரையும், பொருள்-பொருளும், வடிவு - உருவமும், ஆன- ஆகியவிவற்றுள், ஒன்றுதி-ஒன்றுமுதலாக, ஓர்புடையொப்பு - ஒருபுடையொத்தல்லால், இனம்-இனமாம்—எ-று.

ஆய்தம் தனிநிலையாசலாலும், மற்றைச் சார்பெழுத்துகளுக்கு அவ்வவற்றின் முதலெழுத்துகளின் பெயர்களே பெயர்களாயடங்கலாலும், சார்பெழுத்துகளுக்குப் பெயர்சொல்லாதுவிட்டார். (ல எ)

எங. சிறப்பினுமினத்தினுஞ் செறிந்தீண்டம்முத
னடத்தருனே முறையாகும்மே.

இது நிறுத்தமுறையால் எழுத்துகளின் முறையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சிறப்பினும்-சிறப்பிலும், இனத்தினும் - இனத்தினிலும், செறிந்து - பொருந்தி, ஈண்டு-இவ்வுலகத்தில், அம்முதல்- அகரமுதலாக, நடத்தருனே - வழங்குதலே, முறையாகும் - எழுத்துகளது முறையாம்—எ-று.

கூலினதுவிகாரமே நெடிலாதலாற் குறில்முன்னிற்றல் பற்றிச்சிறப்பினுமென்றார், அம்முறையை நெடுங்கணக்கிலேகாண்க. (ம அ)

எச. நிறையுயிர்முயற்சியி னுள்வளிதுரப்ப
வெழுமணுத்திரளுரங் கண்டமுச்சி
மூக்கிற்றிதழ்நாப் பல்லணத்தொழிலின்
வெவ்வேறெழுத்தொலி யாய்வால்பிறப்பே.

இது நிறுத்தமுறைபால் எழுத்துகளின் பிறப்பாமாறு அறிவிக்கத் தொடங்கி அப்பிறப்பின் பொதுவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நிறை- ஒலியெழுத்திற்கு வேண்டுங் காரணங்களிற்குறைவின்றிநிறைந்த, உயிர்-உயிரினது, முயற்சியின் - முயற்சியால், உள் -உள்ளேநின்ற, வளி காற்றானது, துரப்ப-எழுப்ப, எழும்-எழுகின்ற, அணுத்திரள்- செவிப்புலனணுக்கூட்டம், உரம்-மார்பும், கண்டம்- கழுத்தும், உச்சி - தலையும், மூக்கு - நாசியும் ஆகிய நான்கிடத்தையும், உற்று - பொருந்தி, இதழ்-உதடும், நா-நாக்கும், பல்-பல்லும், அண்ணம் - மேல்வாயும் ஆகியநான்கனுடைய, தொழிலின்-முயற்சிகளால், வெவ்வேறு-வேறு வேறு, எழுத்து - எழுத்துகளாகிய, ஒலியாய் - ஓசைகளாய், வரல-தோன்றுதல், பிறப்பு- அவற்றின்பிறப்பாம்—எ-று. (ம கூ)

எடு. அவ்வழி, ஆவியிடைமை யிடமிட்றாகு
மேவுமென்மைமூக் குரம்பெறும்வன்மை.

இது முதலெழுத்துகளுக்கு இட்டுச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். அவ்வழி - முன்சொன்னவழியாம் பிறக்குமிடத்து, ஆவியுயிரெழுத்துகளுக்கும், இடைமை - இடையினத்திற்கும், இடம்- இடமாகிய, மிடற்றாகும்-கழுத்தாகும், மென்மை-மெல்லினம், மூக்கு-நாசியை, மேவும்-இடமாகப்பொருந்தும், வன்மை - வல்லினம், உரம்-மார்பை, பெறும்-இடமாகப்பெறும்—எ-று. (ம ங)

எசு. அவற்றுள் - முயற்சியுள் அ ஆ வங்காப்புடைய.

இது முதலெழுத்தினுட் சிலவெழுத்திற்கு முயற்சி வகையாற் பிறப்பு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள் - மேலிடம்வகுத்த முதலெழுத்துகளுள், அ ஆ அ ஆ இரண்டும், அங்காப்புடைய - அண்ணத்தின் றொழிலாகிய அங்காத்தலை யுடையனவாய்ப் பிறக்கும்—எ-று, (ம க)

எஎ. இஈ எஏ ஐ அங் காப்போ
டணபன் முதனு விளிம்புற வருமே.

இதுவுமது.

இ-ன். இ ஈ எ ஏ ஐ - இ ஈ எ ஏ ஐ ஐந்தும், அங்காப்போடி-அங் காப்புடனே, அண்பல், அண்பல்லை நாமுதல்-நாக்கடியினது, விளிம்பு-ஓரமானது, உற-பொருந்த, வரும்-பிறக்கும்—எ-று. (உஉ)

எஅ. உ ஊ ஒ ஓ ஔவிதழ்துவிவே,

இதுவுமது.

இ-ள். உ ஊ ஒ ஓ ஔ - உ ஊ-ஒ ஓ ஔ ஐந்தும் பிறத்தற்கேது வாயிதழ்முயற்சி, இதழ்துவிவு-உதடுகளின் குவிதலாம்—எ-று. (உங)

எக கநவுஞ்சனுமும் டணவுமுதலிடை
நுனிநா வண்ண முறமுறைவருமே.

இதுவுமது.

இ-ள். கந-கவ்வும், நவ்வும், (நா) முதல்-நாக்கினடி, (அண்ணமு தல்)-மேல்வாயடியையும், சனு-சவ்வும்ஞுவ்வும், (நா) விடை - நாக்கின டு, (அண்ணவிடை)-மேல்வாய்நடுவையும், டண, டவ்வும் ணவ்வும், நா நுனி-நாக்கின்கடை, அண்ண (நுனி) - மேல்வாய்க்கடையையும், உற-பொருந்த, முறை-இம்முறையே, வரும்பிறக்கும்—எ-று. (உச)

அம். அண்பல்லடிநா முடியுறத்தனவரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அண்பல்- அண்பல்லினது, அடி- அடியை, நாமுடி-நாக்கு நுனி, உற-பொருந்த, தந-தவ்வும் நவ்வும், வரும்-பிறக்கும்—எ-று. ()

அக மீகி ழிதழூறப் பம்மப்பிறக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள், மீ (யிதழ்) - மேலுதடும், கீழிதழ்-கீழுதடும், உற-பொருந்த பம்ம-பவ்வும் மவ்வும், பிறக்கும்-பிறக்கும்—எ-று. (உக)

அஉ. அடிநாவடியண முறையத்தோன்றும்.

இதுவுமது.

இ-ள். நாவடி-நாக்கினடியானது, அணவடி-மேல்வாயடியை, உற பொருந்த, ய-யகரமானது, தோன்றும்-பிறக்கும்—எ-று. (உஎ)

அஉ. அணண நுனிநா வருடர்ழலவரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அண்ண (நுனி)-மேல்வாய்க்கடையை, நாநுனி-நாக்கு நுனி யானது, வருட-தடவ, ரழ-ரவ்வும் ழவ்வும், வரும்-பிறக்கும்—எ-று. ()

அச. அண்பன்முதலு மண்ணமுமுறையி
ஞவிளிம்புவீங்கி யொற்றவும்வருடவும்
லகாரளகாரமா யிரண்டும்பிறக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அணபன்முதல்- அண்பல்லடியை, நாவிளிம்பு-நாவோரமா னது, வீங்கி-தடித்து, ஒற்ற - தொடுங்க, லகார (மாய்) - ளகாரமாகியும்,

அண்ணம்-மேல்வாயை, (காவிளிம்பு) -காவோரமானது, வருட-தடவ னகாரமாய்-னகாரமாகியும், இரண்டும்- இரண்டெழுத்துகளும், முறை-இம்முறையே, பிறக்கும்-பிறக்கும்—எ-று, (உக)

அரு. மேற்பல்லிதழுற மேவிடும்வவ்வே.

இ-ள். மேற்பல்-மேற்பல்லானது, இதழ் - கீழுதட்டை, உற-பொருந்த, வ-வகரமானது, மேவிடும்-பிறக்கும்—எ-று. (நய)

அக. அண்ண நுனிநா நனியுறிற் றனவரும்.
இதவுமது.

இ-ள். அண்ணம்-மேல்வாயை, நாநுனி-நாக்குநுனி, நனியிறின்-மிகப்பொருந்தின், றன-றவ்வும் னல்வும், வரும்-பிறக்கும்—எ-று (நக)

அஎ. ஆய்தக்கிடந்தலே யங்கா மூபற்சி
சார்பெழுத் தெனவுந் தப்முத லனைய.

இது சார்பெழுத்திற்கு இடமுயற்சிவகையாற் பிறப்பு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆய்தக்கு-ஆய்தம்பிறத்தற்கு, இடம் - இடமானது, தலை-தலையாம், முயற்சி-கொழிலானது, அங்கா -வாயைக்கிறத்தலாம், சார்பெழுத்தெனவும்-ஆய்தம் நீங்கலாகிய மற்றைச்சார்பெழுத்துகளும், தம்முதலனைய-தம்முதலெழுத்துகளோடொப்பனவாய்ப்பிறக்கும்-எ-று

அஅ. எடுத்தல் படுத்த னலித லுழப்பிற்
றிரிபுந் தத்தமிற் சிறிதன வாகும்.

இது முன்சொன்ன பிறப்பிற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள்.(பலவெழுத்திற்குப்பிறப்புஒன்றுகச்சொல்லப்பட்டாலும்) எடுத்தல்-எடுத்தலும், படுத்தல்-படுத்தலும், நலிதல்-நலிதலும்-ஆகிய உழப்பின்-எழுத்திற்குரிய ஒலிமுயற்சியால், திரிபும்-ஒன்றற்கொன்று பிறப்புவேறுபாடுகளும், தத்தல்-அவ்வவற்றின்கண், சிறிது-சிறிதுசிறிது, உளவாகும்-உள்ளனவாம்—எ-று. (நந)

அக. புள்ளிவிட் டவ்வொடு முன்னுரு வாகியு
மேனை யுயிரோ டுருவு திரிந்து
முயிரள வாயதன் வடிவொழித் திருவயிற்
பெயரொடு மொன்றுமுன் னுய்வரு துயிர்மெய்.

இது முன்பிறப்புச்சொல்லிய சார்பெழுத்திற்குச் சார்ந்துவருமாறுமோர்பிறப்பாதலாற் பிறப்பிலக்கணத்து ளடக்கி அறிவிக்கத் தொடங்கி அவற்றுள் உயிர்மெய்வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். புள்ளிவிட்டு-மெய்புள்ளியைவிட்டு, அவ்வொடு - அகரத்தோடுங்கூடியவழி, முன்னுருவாகியும்-அவ்விட்டவுருவேயுருவாகியும், ஏனையுயிரோடு-அதுநீங்கலாகிய வுயிர்களோடுகூடியவழி, உருவுதிரிந்தும்-உருவுவேறுபட்டும், உயிரளவாய் தன்மாத்திரைதோன்றுதுஉயிர்மாத்திரையேமாத்திரையாய், அதன்வடிவொழித்து-தனவரிவடிவின-விகா

ரவடிவேவடிவாய் உயிர்வடிவைவொழித்து, இருவயிற் பெயரோடே-உயிருமம்மெய்யும்ஆகிய இரண்டிடத்தும்பிறந்த உயிர்மெய்யென்னும் பெயருடனே, ஒற்றுமுன்னுய்-ஒற்றெலிமுன்னும் உயிரொலி பின்னுமாகி, உயிர்மெய்-உயிர்மெய்யெழுத்து, வரும்-வரும்—எ-று.

க்அ - க, க்ஆ - கா, க்இ - கி, க்உ - கு, க்உள - கூ, க்எ-கெ, க்ஏ-கே, க்ஐ-கை, க்ஒ-கொ, க்ஓ-கோ, க்ஔ-கௌ, இப்படியே மற்றை மெய்களினமேலும பன்னிரண்டுயிர்களுங் கூடலால் இருநூற்றுப் பதினுருதல் காண்க, (கூ)

கூ. குறியதன் முன்ன ராய்தப்புள்ளி
யுயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே

இது மூற்றும்தம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஆய்தப்புள்ளி - புள்ளிவடிவினதாகிய வாய்தம், குறியதன் முன்னர் - குற்றெழுத்தின்முன்னதாய், உயிரொடுபுணர்ந்த உயிரோடு கூடிய, வல்லாறன்மிசைத்து - வல்லெழுத்தாறனுளொன்றன்மேலதாய வரும்— எ-று.

(உ-ம) எஃகு-கஃசு-இருபஃது எனவரும், பிறவுமன்ன, [இக்குக் திரமேற்கோளாதலால் "தானெடுத்துமொழிதல்" என்றுமுகத்தும், வல்லினவகையாலியல் பாகவருமாய்தமாறுமெனவே "அஃகடிய்" எனப்புணர்ச்சிவிகாரத்தால் வருமாய்தமும், "அஃகாண்" எனச்செயபுள் விகாரத்தால் வருமாய்தமும் கூடியெட்டாதல் காண்க] (கூ)

கூக, இசைகெடின் முழுமொத லிடைகடை நிலைதெடி
லளபெழு மவற்றவற் றினக்குறில் குறியே,

இது உயிரளபெடை வருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். இசைகெடின்-பாட்டிலோசைகுறையின், மொழி-அவ்வோசைகுறைந்த சொல்லுக்கு, முதல்- முதலிலாகிலும், இடை நடுவிலாகிலும், கடை-இறுதியாகிலும், நிலை-நின்ற, தொடில்-தொட்டெழுத் தொன்று, அளபெழும்-அவ்வோசையைநிறைக்கத் தன்மாத்திரையினிதுத்தொலிக்கும், அவற்று- அவற்றின்பின், அவற்றினக்குறில்-அதற்குரினமாயகுற்றெழுத்துகள், குறி-அளபெடுத்தமையை அறிதற்கு வரிவடிவில் அறிகுறியாய்வரும்—எ-று.

(உ-ம்) "ஓஒதல் வேண்டுமொவி மாழ்குஞ் செய்வினை, யாஅதுமென்னுமவர்" "உரூஉ அற்குறுமோ யுணாப்பாய்கடலே, செறூஉ அய்வாழுயெஞ்சு" "அணிச்சப்பூக்கால்களாயாள் பெய்தாளுகப்பிற்கு, நல்லபடாஅபறை" எனவரும், முதலில் 'ஓ' முதலிலும், உரூரில் 'ஊ' இடையிலும், படாவில் 'ஆ' இறுதியிலும், அளபெடுத்தன, மற்றைநெட்டெழுத்துகளுமிப்படியே அளபெடுத்துய், 'செறுய்யாரளபெடுத்தது [ஒள

காஞ்சொல்லுக்குருவிலும், கடையிலும், வராமையால் அவ்விடங்களில் அதுநீங்கலாகின்ற அளபெடுக்கின்ற அளபெடைபத்தொன்பதோடும், "கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்றுங்கே யெடுப்பதூஉ மெல்லாமழை" எனவின்னிசையிறைக்க வருமளபெடையும் "உரனசை இயுள்ளந் துணையாகச்சென்றூர், வானசையின்னுமுளேன்" எனச்சொல்லிசைநிறைக்கவருமளபெடையுங்கூடி உயிரளபெடை யிருபத்தொன்றாய்வருதல்காண்க.] (கூசு)

கூஉ. நஞுண நமன் வயலள வாய்த
மளபாங் குறிலிணை குறிற்கீ ழிடைகடை
மிகலே யவற்றின் குறியாம் வேறே,

இது ஒற்றளபெடை வருமா றுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். (இசைகெடின்) - பாட்டி லோசைகுறையின், குறிலிணைக் (கீழ்) - குறிலிணையின்கீழாவது குறிற்கீழ்-குறிற்கீழாவது, இடை-சொல்லுக்குருவிலாகிலும், கடை சொல்லுக்குக் கடையிலாகிலும் நஞுண நமன்வயலள - நம்மூதலியவிப்பத்துமொன்றனும், ஆய்தம்-ஆய்தமேனும், அளபுமிகலாம் - அவ்வோசையை நிறைக்கத் தன் மாத்திரையின் மிகுந்தொலிக்கும், அவற்றின்வேறுகுறியாம்-அப்படியளபெடுத்தமையைபறிதற்கு அவற்றின்பின் அவ்வெழுத்துகளே வரிவடிவில் அறிகுறியாய்வரும்—எ று

மூன்சூத்திரத்தில் "இசைகெடின்" என்றது இதற்குங் கூட்டப் பட்டது.

(உ-ம்) இலங்கு வெண்பிறைஞு மூசனடியார்க்குக், கலங்குகொஞ்ச மிலேஞ" எ-ம், "எங்கிறைவ னுளனென்ப யான்மனே யானெங்கெனத்திரிவான்" எ-ம் "மடங்கலந்த மனனேகளத்துவிடங்கலந்தானேவேண்டி" எ-ம், "அங்கனிந்தவருவிடத்தார்கன்புசெய்துகங்களங்கறப்பாரும்" எ-ம், வரும், 'இலங்கு' குறிலிணைக்கீழ்யிடையிலும், 'எங்கு' குறிற்கீழிடையிலும், 'மடங்' குறிலிணைக்கீழ்க்கடையிலும் அங்குறிற்கீழ் கடையிலும், நகரம் அளபெடுத்தது, "எஃஃகிலங்கியகையராயின்னுயிர் வெஃஃதுவார்க்கில்லைவீடே" ஆய்தமளபெடுத்தது மற்றமெய்களு மிப்படியே யளபெடுக்கும். [நகரம்போலவீறியிறுகவும் வாராமையால் ஆய்தத்தை இறுதியில்விலக்கி ஒற்றளபெடை யாற்பத்திரண்டாதல்காண்க] (கூஎ)

கூங. யகரம் வரக்குற லுத்திரி யிகரமு
மசைச்சொன்மியாவி னிகரமுங் குறிய,

இது குற்றியலிகரம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யகரம்வர - யகரத்தை முதலிலேயுடைய சொல்வர, குறலு - குற்றியலுகரம், திரி - திரிந்த, இகரமும் - இகரமும், அசைச் சொ

ல் - அசைச்சொல்லாகிய, மியாவின் - மியாவென்பதின் மகரத்தின்மே
லிருக்கிற, இகரமும்-இகாமும்; குறிய-குற்றியலிகரங்களாம்—எ-று. ()

(உ-ம) நாயகியாது -எஃகியாது-வரகியாது - கொக்கியாது-சூரங்
கியாது - அல்கியாது எ-ம், கேண்மியா-எ-ம், பிறவு மிப்படியே வரும்;
நாகு-யாது; நாகியாதுவென்றுதல்காண்க. [பொதுப்படச்சூறிய குற்றிய
லுகரம் மூப்பத்தாராலும் அசைச்சொன்மியாவினாலும் குற்றியலிகரம
மூப்பத்தேழாய் வறுமாறுகாண்க. (ஈஎ)

ஈச. நெடிலோடாய்த முயிர்வலிமெல்லியிடை
தொடர்மொழியிறுதி வனமயூருகா
மஃகும்பிறமேற் றொடரவும்பெறுமே.

இது குற்றியலுகரம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது

இ-ள். நெடிலோடு- தனிநெடிலேழுடனே, ஆய்தம்- ஆய்தமொன்
றும் உயிர்-சொல்லுக்கு நடுவிலுங்கடையிலும் வாராத ஔகாரம் நீங்
கிய உயிர்பதினெஞ்றும், வலி- வல்லெழுத்தாறும், மெலி-மெல்லெழுத
தாறும், இடை-வல்லெழுத்துகளோடு தொடராத வரற்நீங்கியஇடை
யெழுத்தைந்தும் ஆகிய மூப்பத்தாரனுளொன்றல், தொடர்- சற்றுக்
கு அயலெழுத்தாகத் தொடரப்பட்டு, மொழியிறுதி - சொல்லினிறுதி
யில், வன்மை வல்லெழுத்துகளுள் யாதாயினு மொன்றன்மேல், ஊர்-
ஏறிவருகின்ற, உகரம் - உகரமானது, அஃகும் - தன்மாத்திரையிற்
குறுகும், பிற-பிறவெழுத்துகளு ளொன்றும்பலவும், மேற்றொடரவும்-
குறுகுதற்கு மொழிகிறைதற்குங் காரணமாக மேலேதொடரவும், பெ
றும்-தனிநெடிலொழிந்த வைந்துதொடரும் பெரும்—எ-று

(உ-ம்) நாகு-காசு-நீறு-நெடிற்றொடர், எஃகு- ஆய்தத்தொடர்-வ
ரகு-பலாசு-கரிது-உயிர்த்தொடர், கொக்கு-கச்சு, பற்று-வன்றொடர்; சூ
ரங்கு-மஞ்சு கன்று மென்றொடர், தெள்கு சோபு- வீழ்த்த இடைத்தொ
டர், எனவரும்பிறவுமிப்படியேவரும், [இங்கோற்றயலெழுத்தைக்கொ
ண்டு ஆறுவகையாகச் சொல்லிப்பின்னே புணரியல்முதலான விடங்க
ளிலே எடுத்தாளுகலால் 'மூன்மொழிந்து கோடல்' என்னுமுத்தி மொ
ழிந்த பொருளோடவ்வயின் மொழியாகதனையு மூட்டின்று மூடித்த
லென்னுமுத்தியால், 'நுங்தை' யென்னும் முறைப்பெயரின் மூன்னின்
நகாமெய்யிலிருக்கிற உகரமுங்குறுகுமென்றுகொள்க] (ஈஅ

ஈஅ. தற்சுட்டளபொழி யைம்மூ வழியு
நையுமெளவு முதலற்றுரும்.

இது ஐகார ஔகாரக்குறுக்கங்கள் வருமாறு உணர்த்துகின்றது;

இ-ள. ஐ-ஐகாரம், தற்சுட்டளவு - தன்னைக்குறித்துத் தன்பெய
ர் சொல்லுமளவிற்குறுகாது, ஒழி-ஒழிந்த மூவழியும் - சொல்லுக்மு
தலினிடை கடைகளிலெல்லாவிடத்தும் நின்றாலும், நையும்-தன்மாத்திரையிற்

குறுகும்; ஔவும் - ஔகாரமும்; முதல் - சொல்லுக்கு முதலில்; அற்றுகும் - தன்மாத்திரையிற்குறுகும்—எ-று.

(உ-ம்) ஐப்பசி-வலியன் குவளை-எ-ம், மௌவல் - எ-ம், வரும். [இடைவகையால் ஐகாரக் குறுக்க முன்றும் ஔகாரக்குறுக்கமொன்று மே வருதல்காண்க] (சஎ)

கூசு, ணன்முன்னும் வஃகான் மிசையுமக்குறுகும்.

இதுமகரக்குறுக்கம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது;

இ-ள். ணன- ணகார னகாரங்களிலொன்று பின்றொட்ர, முன்னும்-அதன்முன்னின்றாலும், வஃகான்- வகரமகரம்வந்துதொட்ர, மிசையும்-அதன்பின்னின்றாலும், ம - மகரம், குறுகும்-தனமாத்திரையின் குறையும்—எ-று.

(உ-ம்) "வெருளினுமெல்லாம்வெருளு மஃதன்றி மருளினு மெல்லாமருணம" எ-ம், "திசையறிமீகானிம் போன்ம்" எ-ம். தருவ்வளவன் எ-ம், வரும்; [இவற்றுள் 'மருளும்' 'மருணம்' 'போலும்' போன்மென்றதலால் செயுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுச்சொல்லிலே, ள - ல நிரந்த ண-ன வென்றறிக, இச்சூத்திரக் கருத்தைப் பின்வருஞ்சில சூத்திரங்களைக் கொண்டு உய்த்துணர வைத்தலால் இது 'உய்த்துணர வைப்பு' என்னுமுத்தி. (சக)

கூஎ. ளலவீற் றியையினு மாய்தமஃகும்;

இது ஆய்தக்குறுக்கம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள. ளலவீற்றியையின் - ளகாரளகார வீற்றுப்புணர்ச்சியில்; ஆம்-ஆனால், ஆய்தம், குறில்வழி "ளலத்தவ்வணைவினுய்த மரிகவும்பெறுஉமல்வழியானே" என்னுமாய்தம், அஃகும் தன்னைமாத்திரையிற்குறுகும்—எ-று.

(உ-ம்) கஃறீது - மூஃறீது, எனவரும்.[இது முடிவிடங் கூறல், உன்னுமுத்தி.] (சஉ)

கூஅ, தொல்லைவடிவின வெல்லாவெழுத்துமாண்
டெய்தமெகர வொசாமெயபுள்ளி,

இது கிறுத்தமுன்றபால் உருவமாறி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எல்லாவெழுத்துகளும், தொல்லைவடிவின்-பல்வேறுவகைப்பட வெழுதிவழங்கு பழையவடிவினையுடையவாம், ஆண்மி-அவ்வடிவினையையுடைய வாய் வழங்குமிடத்து, எகரம்-எகரமும், மெய்-மெய்களும், புள்ளிபுள்ளியையெய்தும்-பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) எ ஒ க்ங்ச்ஞ்ட்ண்த்ந்ப்ம்ய்ர்ல்வ்ழ்ள்ற்ன் எனவரும், (சங)

கூக. மூன்றுயிர்ளிரண்டாநெடிலொன்றே
குறிலோ டையெளக் குறுக்கமொற்றள்
பனையொற்றிஉக் குறுக்கமாய்தவ
கால்தூறணமஃகா னுயதமாத்திரை.

இது நிறுத்தமுறையால் மாத்திரையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மாத்திரை - ஒலிக்குமளவு, உயிரளபு - உயிரளபெடைக்கு மூன் (ரும்) - மூன்றாகும், நெடில்- நெட்டெழுத்திற்கு, இரண்டாம்-இரண்டாகும், குறில்-குற்றெழுத்திற்கும், ஐக் (குறுக்காம்) -ஐகாரக்குறுக்கத்திற்கும ஔக்குறுக்கும - ஔகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒற்றளபு-ஒற்றளபெடைக்கும், ஒன் (ரும்) - தனித்தனியொன்றாகும், ஒற்று-மெய்யெழுத்திற்கும், (குறுக்கம்) - குற்றியலுகரத்திற்கும், உக்குறுக்கம்-குற்றியலுகரத்திற்கும், ஆய்தம்-ஆய்தத்திற்கும், அரை (யாம்) - தனித்தனியரையாகும், குறண்மஃகான்- மகரக்குறுக்கத்திற்கும், (குற)ளாய்தம்-ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும், கா (லாம்) - தனித்தனி காலாகும்—எ-று.

மேல் "உயிரளவாய்" என்றுசொன்னதனால் இங்கேஉயிர்மெய்க்கு மாத்திரை சொல்லவில்லை. (சச)

ஈ. இயல்பெழுமாந்த ரிமைகொடிமாத்திரை,

இது ஒருமாத்திரையென்னுங் காலளவை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மாந்தர்-மனிதருடைய, இயல்பு-இயல்பாக, எழும்-உண்டாகுகின்ற, இமை-கண்ணிமைப்பொழுதும், கொடி - கைக்கொடிப்பொழுதும், மாத்திரை-ஒருமாத்திரையென்னும் வகையறைப்பொழுதாம்-எ-று

[இது "பின்னது நிறுத்தல்" என்னுமுத்தியால் மாத்திரையினளவைப்பின்னுகச் சொன்னார்.] (சடு)

ஈக. ஆவியுமொற்று மளவிறந்திசைத்தலு
மேவுமிசைவிளி பண்டமாற்றுதியின்.

இது "மூன்றுயிரளபு" என்னுஞ் சூத்திரவிதிக்குப் புறனடை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆவியும் - மூதலுஞ் சார்புமாகிய உயிரெழுத்துகளும், ஒற்றும்-அவ்விருவகை மெய்யெழுத்துகளும், அளவிறந்து- முன்சொன்ன அளவைக்கடந்து, ஒலித்தலும்- அதிகமாக ஒலித்தலையும், மேவும்-பொருந்தும், இசை-இராகமும், விளி-அழைத்தலும், பண்டமாற்று-பண்டமாற்றலும், ஆதியின்-முதலானவைகளிடத்து—எ-று.

"ஆகி" யென்றதனால் புலம்பல்முதலானவைகளுங்கொள்க. இராகத்தில்அதிகமாக ஒலிக்கும்போது உயிர்பன்னிரண்டு மாத்திரையிறுகவும்ஒற்றுப்பதினெரு மாத்திரையிறுகவும் ஒலிக்குமென்பா ரிசைநூலார், "இது பிறநூன்முடிந்தது. தானுடன்படுதல்" என்னுமுத்தி, (சஎ)

ஈஉ. பன்னீருயிருங் கசதநபமவய
ஙஞவீரைந்துயிர் மெய்யுமொழிமுதல்.

இது நிறுத்தமுறையால் மொழிக்குமுதலாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பன்னீருயிரும் - பன்னிரண்டுயிரெழுத்துகளும், கசதநபம வயஞங - ககரமுதல் ஙகரமீறுகச்சொல்லப்பட்ட, ஈராய்த - பத்து, உயிர்-உயிரேறிய, மெய்யும்- மெய்யெழுத்துகளும், மொழி - சொல்லுக்கு, முதல்-முதலாகும்—எ-று,

(உ-ம்) அடை-ஆடை-இடை-ஈடை-உடை-ஊட்டல - எடு-ஏடு-ஐயம்-ஒதி-ஓதி-ஔவியம்-எனவும், களி-சவடி-தளிர்-டீலம்-படை-மலை-வளம்-யவனர் - ஞமலி-அங்ஙனம் - எனவும்வரும், [உயிர்போலத்தனித்து முதலாக மாட்டாமையால் "உயிர்மெய் என்றார்" இது "இன்னதல்லது வெனமொழிதல்" என்னுமுத்தி.] (அஎ)

ஈக. உஊ ஒஓ வலவொடுவம்முதல்.

இது முதலாமென்ற மெய்களுட் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உஊ ஒஓ வலவொடு - உஊ ஒஓ என்கின்ற நான்கு மல்லாத எட்டுவுயிர்களோடும், வ - வகரமெய்யானது, முதல் - சொல்லுக்கு முதலாகும்—எ-று.

(உ-ம்) வளி வாளி விளி வீறு வெளி வேளை வைகல் வெளவு என வரும். (அஅ)

ஈச. அஆ உஊ ஒஓஎயம்முதல்.

இதுவுமது.

இ-ள். அ ஆ உ ஊ ஒ ஓ எ (வொடு) - அ ஆ உ ஊ ஒ ஓ எ என்கின்றவாறுயிரோடும், ய-யகரமெய், முதல்-சொல்லுக்கு முதலாகும்-எ-று.

முன்சூத்திரத்தின் 'ஓடு' வை வருவிக்கலாயிற்று.

(உ-ம்) யவனர் யானை யுகம் யூகி யோகி யெளவனம் எனவரும், () ஈஙு. அ ஆ எ ஒவ்வோடாகுஞ்முதல்,

இதுவுமது.

இ-ள். அ ஆ எ ஒவ்வோடு- அ ஆ எ ஒ என்கின்றநான்குயிரோடும், ஞ-ஞகரமெய், முதலாகும்-சொல்லுக்குமுதலாகும்—எ-று.

(உ-ம்) ஞமலி ஞாலம் ஞெகிழி ஞொள்கிற்று எனவரும். (ஙய)

ஈசு. சுட்டியாவெகர வினுவழியல்லை
யொட்டிநவ்வு முதலாகும்மே,

இதுவுமது.

இ-ள். சுட்டு-மூன்றுசுட்டும், யா (வினா) - யாவினாவும், எகரவினா. எகரவினாவும ஆகிய வைந்தனுடைய, வழி - பின்பு, அவ்வை - அகரத்தை, ஒட்டி-சேர்ந்து, நவ்வும-நகரமெய்யும், முதலாகும-சொல்லுக்குமுதலாகும—எ-று.

(உ-ம) அங்ஙனம இங்ஙனம உங்ஙனம யாங்ஙனம எங்ஙனம எனவரும. [ஒருவிதத்தினுலே முதலாகையால், நவ்வும' என இழிவு சி

றப்பும்மைகொடுத்துக்கூறினர் முதலாகாதென்பவர்க்கு உட்படுதலு மறுத்தலுமாதலால் 'பிறர்தம்மயமேற் கொண்டகிளவி' என்னுமதம்.]

நூ. ஆவிஞஞணநமன யரலவழளமெய்
சாயுமூகர னாலாறுமீறே.

இது சிறுத்தமுறையான் மொழிக்கீறுமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆவி - தனித்தும் மெய்யோடும் வரும் பன்னிரண்டு உயிர்களும், ஞணநமனயரலவழளமெய்-இப்பதினெருமெய்களும், சாயுமூகரம்-குற்றியலுகரமும் ஆகிய னாலாறும் இருபத்துநான்கெழுத்தும், ஈறு-மொழிக்கீறாகும்—எ-று.

(உ-ம்) ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ-ஓ-எ-ம், விள-பலா-கரி-தீ, கடி-பூ-சே-எ-தே-தை-தொ-போ-கௌ-எ-ம, உரிஞ்-மண்-பொருந்-மரம்-பொன்-வேய்-வேர்-வேல்-தெவ்-வீழ்-வாள்-அஃகு-எ-ம், வரும். (நூஉ)

நூஅ. குற்றுயிரளபினீறுமெகர
மெய்யோடேலாதொஞ் ஙவ்வொடாமௌக்
ககரவகமோடாகுமென்ப.

இது மூன்னீறுமென்றவெழுத்துட் சிலவற்றிற்குச்சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது-

இ-ள். குற்றுயிர்-அஇஉஎஒ என்கிற குற்றுயிரானவை, அளபின்-அளபெடையிலே, ஈறும் வரிவடிவில், அறிகுறியாகத்தனித்துஈறாகும் எகரம்-எகரமானது, மெய்யோடேலாது-மெய்யோடூறாகாது, ஒ-ஒகரமானது, ஙவ்வொடாம்-ஙகரமெய்யொன்றுடனீறாகும், ஔ-ஔகாரமானது, ககரவகரமோடாகும்-ககரவகரங்களிரண்டு மெய்களுடனீறாகும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(உ-ம்) பலாஅ-நீஇ-பூஉ-சேஎ-கைஇ-கோஒ-கௌஉ-எ-ம், தொ-எ-ம், கௌவெள-எ-ம், வரும். (நூஙூ)

நூசு. நின்றசெறியே யுயிர்மெய்முதலீறே

இது எழுத்தினது முதலுமீறுமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நின்றசெறியே-மெய்முன்னும் உயிர்பின்னுமாக ஒலித்து நின்றவழியே, உயிர்மெய்-உயிர்மெய்க்கு, முதல்-மெய்முதலாகும்-ஈறு-உயிரீறாகும்—எ-று.

[எனவேஉயிரும் ஒற்றும்-ஆய்தமுதலிய ஒன்பதுசார்பெழுத்துகளும்-ஒருமூத்தாகையால்அவற்றிற்குமுதலுமீறும்அவையேயாமென்பதைஅருத்தாபத்தியாற் கூறினர்-இது 'எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல்' என்னுமுத்தி;இப்படிச்சொல்லாதவையெல்லாம் 'சொல்லின்முடிவினப்பொருண்முடித்தல்" என்னுமுத்தி, (நூசஅ)

நூல. கசதபவொழித்தலீ ரேழன்கேட்ட
மெய்ம்மயக்குடனிலே ரழவொழித்தீரொட்

டாகுமிவ்விருபான் மயக்குமொழியிடை
மேவுமுயிர்மெய் மயக்களவின்றே.

இது கிறுத்தமுறையாலே மெய்புட்ன் மெய்ம்மங்கயலும் உயிருமெய்யுமாறி மயங்கலும்ஆகிய இடைநிலைமயக்கமாறு உணர்த்து கின்றது.

இ-ள். கசதப-கசதபவென்னு நான்கையும், ஒழித்த-நீக்கிய- ஈரோமுன்கூட்டம் பதினென்கு மெய்களும் பிறமெய்களோடுகூடுங்கூட்டம், மெய்ம்மயக் (காகும்) வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கமாகும், ரழ - ரழவெனு மிரண்டனையும், ஒழித்து-நீக்கி, மற்றைப் பதினெறுமெய்களும், (கூட்டம்) தம்மோடு கூடுங்கூட்டம், உடனிலை (மெய்ம்மயக்) காகும்- உடனிலை மெய்ம்மயக்கமாகும், இவ்விருபான் மயக்கும்-இவ்விருவகை மயக்கமும், மொழிஒருமொழிக்குந்-தொடர்மொழிக்கும், இடைநடுவில், மேவும்-வரும், உயிர்மெய்-உயிருடன்மெய்யும் மெய்யுடன் உயிரும், மயக்கு-மாறிமயங்கு மயக்கத்திற்கு அளவின்று- அளவில்லை; வேண்டியவாறேமயங்கும்—எ-று.

[கூட்டம்' என்றலும் 'மயக்கம்' என்றலும் 'சையோகம்' என்றலும் ஒருபொருள் பின் 'உடனிலை' என்றதனால் முன் 'பிறமெய்' என்பது கொள்ளப்பட்டது] உயிர்மெய்மயங்குதற்கு உதாரணம்-அல்-வில்-எ-ம், கா-எ-ம், வரும் மற்றவைகளுக்கு உதாரணம்-பின்வருஞ்சிறப்புச்சூத்திரங்களுட்காண்க. (குடு)

ரயக. நம்முன்கவ்வாம் வ முன்யவ்வே;

இது வேற்றுநிலைமெய்ம்மயக்கத்துள் விதந்துசிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நம்முன்-நகரத்தின்முன், கசகரமும், வம்முன்-வகரத்தின்முன் யகரமும் ஆம்-மயங்கும்—எ-று.

(உ-ம்) கந்தன்-எ-ம், கெவ்வாது-எ-ம் வரும். (குசு)

ஞமுன் றவ்வினம் வரைமொட்சும்.

இதுவுமது.

ஞகரமுன் றகரவினமாகிய தகரம் அவற்றிற்கின மெய்களாகிய சகரமும், யகரமும், ஆகிய மயங்கும—எ-று.

(உ-ம்) கஞ்சன் உரிஞ்பாது-எ-ம், கந்தன் - பெருஞ்யாது-எ-ம், வ (குஎ)

ணமுன்கசப மெய்புடன்மயங்கும்.

இதுவுமது.

ணகரமுன்-டகாரகரங்களின்முன், கசபமெய்- கசபவென்கிறமூன்றுமெய்களும், உடன்மயங்கும-இணங்கிமயங்கும—எ-று.

(உ-ம்) கட்கம கட்சி திட்பம - எ - ம், கற்கூற்சிறுகற்ப - எ - ம், வரும. (குஅ)

நூ.ச. ணனமுன்னினங்கச ஞபமயவவ்வரும்

இதுவுமது.

இ-ள். ணனமுன்-ணகரனகரங்களின்முன், இளம்-அவற்றிற் கின மாகிபட்கரறகரங்களும், கசஞபமயவ-ககரமுதலிய-விவ்வேழுமெய்களு ம வரும்-மயங்கும்—எ-று.

(உ-ம்) விண்டெ வெண்கலம் வெண்சோறு வெண்ஞமலிவெண்பல் வெண்மலர்மண்யாதுமண்வலிது-எ-ப், புன்றலை புன்கண்புனசெய்புன் ஞலிபுன்பயிர் புன்மலர்பொன்யாதுபொன்வலிது-எ-ம், வரும். (டுக) நூ.ந. மம்முன்பயவ மயங்குமென்ப,

இதுவுமது.

இ-ள், மமமுன் - மகரத்தின்முன், பயவ-பயவவென்னு - மூன்று மெய்களும், மயங்குமென்ப-மயங்குமென்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று

(உ-ம்) கம்பன்கலம்யாது கலம்வலிதுஎனவரும். (கூய)

நூ.கூ. யரழமுன்னர் மொழிமுதன்மெய்வரும்.

இதுவுமது.

இ-ள், யரழமுன்னர்-யரழவென்னுமூன்று மெய்களின்முன், மொ ழிமுதன்மெய்-மொழிக்குமுதலாகின்ற பத்துமெய்களும், வரும்-மயங் கும்—எ-று.

(உ-ம்.) வேய்கடிதுவேர்கடிதுவீழ்கடிதுசிறிதுபெரிது தீதுகீண்ட துமாண்டது ஞான்றதுயாதுவலிது இவற்றையும் அம்மூன்றுடன்கூட் டுக, வேய்ங்குழல்ஆர்ங்கோடு பாழ்ங்கிணறுஎனவரும். (கூக)

நூ.எ. ளளமுன்கசப வயவொன்றும்மே.

இதுவுமது.

இ-ள். ளளமுன்-லகரளகரங்களின்முன், கசபவய-ககரமுதலிய வி வ்வைந்தும், ஒன்றும்மயங்கும்—எ-று.

(உ-ம) வேல்கடிதுவாள்கடிது சிறிதுபெரிதுவலிதுயாது இவற்றை யுங்கூட்டுக. (கூஉ)

நூ.அ. ரழவல்லனதம் முற்றுமுடனிலையும்

இது உடனிலைமயக்கத்தின் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ரழவல்லன-ரகழகரமல்லாத பதினாறுமெய்களும், தப்முன் தமக்குமுன், தாம்-தாம், உடனிலையும் உடனின்றுமயங்கும்—எ-று.

(உ-ம்) அக்கம்அங்கணம் அச்சம்அஞ்ஞானம் அட்டிஅண்ணம் அ த்துஅந்தீர் அப்புஅம்மை அய்யம்அல்லி அவ்வைஅள்ளல் அற்றம்அன் னைஎனவரும். (கூங)

நூ.கூ. யரழவொற்றின்முன் கசதபநுங்கம

விரொற்றுரழத் தனிக்குறிலணைபா,

இது தனிமெய்யுட னே தனிமெய்யாகியும் மயங்குமெய்கள் இத்தனை யென்றும், சொல்லுக்கு உறுப்பாகமயங்காத வெழுத்துகள் இத்தனையென்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யாழ-யாழவென்கிறமூன்றுமெய்களும், மூன்-இவற்றின்மூன்மயங்குமென்ற, ஒற்றில்- பத்துமெய்களுள், கசதபநளுமக ரமுதலாகியவிவ்வெட்டுமெய்களும், ஈகொற்றும்தனிமெய்யும் உயிர்மெய்யுமாகியமயங்குதலன்றியும் ஈகொற்றுயுமயங்கும், ரழ-ரகாரழகாரமெய்களும், தனிக்குறில்-தனிக்குற்றெழுத்தும், அணையா-சொல்லுக்கு உறுப்பாகவருவதும் நிற்பதுமாக மயங்குவனவல்ல—எ-று.

(உ-ம்) வேய்க்குறை வேர்க்குறை வீழ்க்குறை-எ-ம். வேய்சிறை வேர்ச்சிறைவீழ்ச்சிறை-எ-ம், வேய்த்தலை-வேர்த்தலை - வீழ்த்தலை-எ-ம், வேய்ப்புறம் வேர்ப்புறம் வீழ்ப்புறம் - எ- ம், வேய்ங்குழல் ஆர்ங்கோடு பாழ்ங்கிணறு-எ-ம், காய்ந்தனம்கோந்தனம் வாழ்ந்தனம்-எ-ம், மெய்ம்மயிர் மெய்ஞ்ஞானம்-எ ம், வரும், ஞகரமகரங்கள் ரகரழகரங்களோடு கூடிமயங்குதற்கு உதாரணம் வந்தவிடத்திலேகாண்க. (சுசு)

ாஉய். லளமெய்திரிந்த ணனமுன்மகார
ஙைந்தீரொற்றுஞ் செய்யுளுள்ளே

இது செய்யுளுக்கு உரிமையாயீரொற்று உடனிற்பன இத்தனையென்றுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லளமெய்திரிந்த-லகாரளகாரவொற்றுத் திரிந்த, ணனமுன்னகாரணகாரமுன்வரும், மகாரம்-மகரவொற்றுனது, ஙைந்து-மூன்சொன்னபடியே சுறுகி, ஈகொற்றும்-அந்தமெய்களுடனேயீரொற்றுடனில்லையாம், செய்யுளுள்ளே-பாட்டினுள்—எ-று,

(உ-ம்) ‘‘திசையறிமீகானும்போன்ம்” ‘‘மயிலியன் மாதர்மருண்ம்” எ-ம், வரும். (சுடு)

ாஉக. தமபெயர்மொழியின் முதலுமயக்கமு
மிமமுறைமாறியு மியலுமென்ப,

இது முதனிலையிறுதிநிலை யிடைநிலைகளுக்கு ஆவதோர்புறனடை உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். தமபெயர்-தமமுடையபெயர்களை, மொழியின்-சொல்லி நிலைமொழி வருமொழிகளாகப் புணர்க்குமிடத்து, முதலும-மொழிமுதலுக்கும், மயக்கமும- இடைநிலைமயக்கத்திற்கும, இமமுறை-இப்படிவிதிக்கப்பட்டனவும விலக்கப்பட்டனவுமாகிய வெல்லாவெழுத்துகளும மாறியுமியலும-முதலாகியும மயங்கியும வரும, என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

[இப்படி யெல்லாவெழுத்துகளும் தனித்தனி அதற்கதுவே முதலாமெனவே ஈற்றிற்கு விதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவுமாகிய வெல்லா வெழுத்துகளும் தனித்தனி அதற்கதுவே ஈறுமெனத்தானே விளங்குதலால் 'ஈறும்' என மிகைபடக்கூறாமல் விட்டார்]

(உ-ம்) "அவற்றுள்" ளஃகான் முன்வர்யவ்வுந்தோன்றும் இதிலேலகரமானது முதலாகியும் ளகரமெய்யோடியைந்தும் வந்தது "கெப்பரிது" இதில் எகரமானது மெய்யோ டீறாய் வந்தது பிறவுமிப்படியே வருவனவும். (௩௩)

ஈ௨௩. மகாவிருதி யஃறிணைப்பெயரி
னகரமோடுறழா நடப்பனவுளவே.

இது நிறுத்த முறையினாலே போலியாமாறு உணர்த்தும் படியாகத் தொடங்கி மொழியிறுதிப்போலி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அஃறிணைப்பெயரின் - பால் காவஃறிணைப் பெயர்களிடத்து, இருதி-ஈற்றிலேகின்ற, மகரம்-மகரமெய்யானது, னகரமோடு-னகர மெய்யோடி, உறழா-ஒத்து, நடப்பன-நடப்பவை; உள-உண்டு- எ-று.

[மகரம் னகரத்தோடொத்தலாவது பெயரினிறுதியிலே மகரமிருந்தவிடத்து னகரம் வந்திருந்தாலும் வேறுபடாம லொத்தலாம், இம்மகரம் குறிலிணையைச் சேர்ந்து வருவதென்றறிக]

(உ-ம்) அகம் அகன் நிலம் நிலன் எனவரும், [இவ்விறுதிப்போலியை முன்னேசொல்லுதலால் சுரும்பு-சுரும்பர், வண்டு வண்டர் எனமென்றொடர் குற்றியலுகரப் பெயரிறுதி யுகரம "அர்" என்பதனோடொத்துவருதலும், பந்தல் பந்தர் சாம்பல் சாம்பர் எனச்சில லகரமெய்யீற்றுப் பெயரினிறுதி லகரமெய் ரகரமெய்யோ டொத்து வருதலுங் கொள்க.] (௩௪)

ஈ௨௪. அ ஐ முதலிடை யொக்குஞ் சஞபமூன்.

இது மொழிமுதற்போலியும் இடைப்போலியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அ ஐ - அகரமும் ஐகாரமும், முதல் - சொல்லுக்கு முதலிலும், இடை-நடுவிலும், ஒக்குஞ் - வேறுபாடில்லாம லொத்துநடக்கும், சஞபமூன் - சகரஞகாரயகரங்களுக்கு மூன்வந்தால்— எ-று.

(உ-ம்) பசல்-பைசல், மஞ்சு-மைஞ்சு, மயல்-யையல்-எ-ம், அமச்சு அமைச்சு இலஞ்சி-இலைஞ்சி, அடியர்-அடையர்-எ-ம், வரும். (௩௫)

ஈ௨௫. ஐகான்யவ்வழி நவ்வொடுசில்வழி
ஞஃகானுறழு மென்மருமூளரோ,

இது மொழியிடைப்போலி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சில்வழி- சொல்லுக்குநடுவே சிலவிடத்து, ஐகான் (வழி)-ஐகாரத்தின்பின்னும், யவ்வழி- யகரமெய்யின்பின்னும், நவ்வொடு-இயல்

ப்ய்வரும் நகரமெய்யினேடு, ஞஃகான்-ஞகரமெய்யானது, உறழும் ஒத்துருட்க்கும், என்மரும்-என்றுசொல்லுவாரும், உளர்-சிலருண்டு-எ-று

(உ-ம்) "செய்ஞ்ஞின்றநீலமலர்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன் மைஞ்ஞின்ற வொண்கண்மலைமகணகண்டுமகிழ்ந்தநிற்க, நெஞ்ஞின்றெரியும்விளக்கொத்தநீல மணிமிடற்றன், கைஞ்ஞின்றவாடல் கண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டு காண்பதெனனே" எ-ம், ஐஞ்ஞூறு-எ-ம், வரும்.

[மண்ணாச்த-மண்ணுக்த பொன்னாத்த பொன்னூதக எனவரும், பாலிக்கு-ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் இலக்கணஞ்சொன்னபடி. இந்நூலாசிரியர் சொல்லாமல்விட்டது "இறக்கதுவிலக்கல்" என்னுழத்தி] (கூ)

ஈஉடு. அமழுனிகரம யகரமென்றிவை
பெய்திணைபொத் திசைக்குமவ்வோ
டவுமவவ்வு மௌவோரன்ன.

இதுவடநூலார் சந்தியக்கரமென்பவற்றுள் ஐ ஔளஎன்கிற நெட்டெழுத்துகளின் வடிவுதோன்றுதலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அமழுன்- அகரத்தின்முன், இகரம-இகரமும, யகரம-யகரமெய்யும, என்றிவை-என்றுசொல்லப்பட்டவிவை, ஒத்து'-தமழுளொத்து, எய்தின்- பொருந்தினால், ஐயிசைக்கும- ஐயென்கிற நெட்டெழுத்தலிக்கும, அவ்வோடு - அகரத்தோடு, உவ்வும-உகரமும, வவ்வும-வகரமெய்யும, (ஒத்து) - தமழுளொத்து, ஒன்ன- ஒருகன்மையளவாக, (எய்தின்) - பொருந்தினால், ஔள (விசைக்கும) - ஔளவென்கிற நெட்டெழுத்து ஒலிக்கும—எ-று.

[யகரவகர மெய்கள் நவிலே கலக்குமெனக்கொள்க மொழிந்த பொருளோடொன்றவவ்வயின், மொழியாததனையு மூட்டின்று முடித்தல் என்னுழத்தியால் அகரக்கூறும இகரக்கூறும தமழுளொத்து எகரமொலிக்கும, அகரக்கூறும உகரக்கூறும தமழுளொத்து ஒகரமொலிக்கும எனக்கொள்க.] (எல)

ஈஉசு மெய்களகரமு நெடுயிர்காரமு
மையெளக்காலு மிருமைக்குறிலிவ்
விரணடொடுகாரமுமாஞ் சாரியைபெறுமபிற,

இதுமேலேசொல்லப்பட்ட எழுத்தின்சாரியை கூறித்தொகுத்துஇனமடைத்தல் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். மெய்கள் - ஒற்றுகள், அகரமும - அரச்சாரியையும், நெட்டுயிர் - உயிரெடில்கள் காரமும - காரச்சாரியையும, ஐயௌள - அவற்றுள் ஐகார ஔகாரங்கள், காலும-காரச்சாரியையுடனே கான்சாரியையும இருமைக்குறில் - உயிர்க்குறிலி மூயிர்மெய்க்குறிலும, இவ்விரண்டொடு - காரம கான் என்கிற விரண்டோடனே, காரமும - காரச்சாரியையும, ஆம ஆகின்ற, சாரியை-சாரியைகளை, பெறும-பெறும்—எ-று.

மெய்கள் அவ்வும்' என்னுது 'அகரமும்' என்றதனால் இப்படியே க்காரம் கான்வகத்தால் சாரியை அகரத்தினது சாரியையென்றுகொள்க மெய்கள்சாரியையெறும்லும் உயிர்நெடில்கள் சாரியையெற்றும் வருதலில்லை.

(உ-ம்) க-ங எ-ம், ஆகாரம்-ஐகாரம்-ஔகாரம்-எ-ம், ஐகான் - ஔகான்-எ-ம், அகாரம்-அஃகான்-அகரம் - மகாரம்-மஃகான்- மகரம்-எ-ம் வரும். [விகற்பத்தின்முடித்தல், என்னுமுத்தியால் மேல்விரித்து கிட்ந்தன்வற்றை விளங்கவேண்டி இங்கே தொகுத்துமுடித்தலால் இச்சூத்திரம் 'முடிந்ததுமுடித்தல்' என்னுமுத்தி.] (எக)

ர்உள. மொழியாய்த்தொடரினு முன்னினைத்தெழுத்தே

இது இவ்விபலுக்காவதோர் புறனடைஉணர்த்துகின்றது,

இ-ள். எழுத்து - இவ்வெழுத்துக்கள், மொழியாய் - பதமாயினும் தொடரினும் - அப்பதம்கயோடுமெருபோடும் புணர்ந்தாலும், முன்னினைத்து - முன்சொல்லப்பட்ட அப்பதத்திலக் கணத்தையுமுடைய ன்வர்கும்—எ-று. (எஉ)

எழுத்தியல் - முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது.

பதவியல்.

ர்உஅ, எழுத்தேதனித்துந் தொடர்ந்தும்பொருடரிற்
பதமாமதுபகாப் பதம்பகுபதமென
விருபாலாகி யியலுமென்ப.

இது நிறுத்தமுறையினுலே பதத்திலக்கணத்தை அறிவிக்கத்தொட்ங்கி எழுத்தினுலேபதமாதலும் அதுஇத்தனை வகைப்படுமென்பதும்உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எழுத்தே-எழுத்துக்ள்தாமே, தனித்தும்-ஒவ்வொன்றுகத் தனித்தாகிலும, தொடர்ந்தும்-இரண்டுமுதலாகத் தொடர்ந்தாகிலும், பொருள்-பிறபொருளை, தரின்-காட்டுமேயானல், பதமாம்-பதமாகும், அது-அப்பதமானது, பகாப்பதமென)பகாப்பதமெனவும், பகுபதமென பகுபதமெனவும், இருபாலாகி-இரண்டுவகையினையுடையதாகி, இயலும்-நடக்கும்என்ப-என்றுசொல்லுவார் புலவர்—எ-று. (க)

ர்உக உயிர்மவிலாறுந் தபநவிலோர்துங்
கவசவினுலும் பல்லிலொன்று

மாகுநெடிலெது வாங்குறிலிரண்டோ
டோரொழுத்தியல்பத மாறேழ்சிறப்பின.

இது ஓரொழுத்தொருமொழி இவையென்பதும் உத்தனவென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயிர்மவில்- உயிர்வருக்கத்திலும மவ்வருக்கத்திலும, ஆறும-அவ்வாறும, தபகவில்-தவ்வருக்கத்திலும பவ்வருக்கத்திலும கவ்வருக்கத்திலும, ஐந்தும-ஐவ்வைந்தும, கவசவில் - கவ்வருக்கத்திலும வவ்வருக்கத்திலும சவ்வருக்கத்திலும, நாலு - நவ்நான்கும, யவ்வில் - யவ்வருக்கத்தில், ஒன்றும - ஒன்றும, ஆகுநெடில்- ஆகுநெட்டெழுத்தாலாகிய மொழிநாற்பதும, நொ-நொவ்வும, து-துவ்வும, ஆங்குறில் - ஆகுங்குற்றெழுத்தாலாகிய மொழி, யிரண்டோடு- இரண்டொடனே, ஓரெழுத்தியல்பதம-ஓரெழுத்தாலாகிய மொழிகள், ஆறேழ்- நாற்பத்திரண்டும, சிறப்பின-சிறப்பினவாம—எ-று,

(உ-ம) ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ-ஓ-எனவும, மா-மீ-மூ-மே-மை-மோ- எனவும, தா-தீ-தூ-தே-தை-எனவும, பா-பூ-பே-பை- போ-எனவும, நா - நீ நே-நை-நோ-எனவும, கூ, கூ-கை-கோ-எனவும, வா - வீ-வை-வெள-எனவும, சா-சீ-சே-சோ-எனவும, யா-எனவும, நொ - து- எனவும, வரும. இவற்றுள் - ஊ-இறைச்சி, ஓ-மதகுநீர் தாங்கும பலகை. பே-நுரை நை-அன்பு-சோ-மதில். நொ-துன்பப்படு. து-உண்.[இவை 'சிறைப்பின வெனவே, கு-கொள-பீ-வே-எனச்சிறப்பில்லாதவைகளுஞ் சிலவுள வென்றறிக.] (உ)

ஈகூ. பகாப்பதமேழும பகுபதமொன்பது
மெழுத்தீறுகத் தொடருமென்ப.

இது தொடரொழுத்து மொழியாமாறு உணர்த்துகின்றது

இ-ள். பகாப்பதம-பகாப்பதங்கள், ஏ(ழெழுத்தீறுக)வும- இரண்டெழுத்து முதலேழெழுத்தீறுகவும-பகுபதமபகுபதங்கள், ஒன்பதெழுத்தீறுகவும இரண்டெழுத்துமுத லொன்பதெழுத்தீறுகவும, தொடருமும-தொடருமென்பதென்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(உ-ம) அணி-அறம-அகலம-அருப்பம-தருப்பணம-உத்திரட்டாதி-எ-ம, கூனி - கூனன்-குழையன்-பொருப்பன்-அமபலவன்-அரங்கத்தான்-உத்திராடத்தான்-உத்திரட்டாதியான்-எ-ம, வரும, [நடத்துவிப்பிக்கிறான் எனப்பகுதி முதலியவுறுப்பு வேறுபாடு வருகின்றவைகளுக்குஎவ்வாயறையில்லையென்றறிக] (ங)

ஈஙக. பகுப்பாற்பயனற் றிகுறியாகி
முன்னேயொன்றாய் முடிந்தியல்கின்ற
பெயர்வினையிடையுரி நான்குமபகாப்பதம.

இது முன்பகரப்பதம்பகுபதமென்பவற்றுள்ளேபகாப்பதங்கள்இப்படிப்பட்டவைகளென்பதும், இத்தனைவகைப்படுமென்பதும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பகுப்பால்-பிரிக்கப்படுதலினாலே, பயனற்று- பகுதிவிகுதி முதலாகிய பயனில்லாமல், இகுகுறியாகி- காரணமில்லாமல் இடப்பட்டகுறியாகி, முன்னேயொன்றாய்-படைப்புக்காலந்தொட்டொன்றாகிமுடிந்து-முடிந்து, இயல்கின்ற-நடக்கின்ற, பெயர் -பெயர்ச்சொல்லும், வினை-வினைச்சொல்லும், இடை-இடைச்சொல்லும், உரி- உரிச்சொல்லுமாகிய, நான்கும்-நான்கும், பகாப்பதம்-பகாப்பதங்களாகும்—எ-று,

(உ-ம்) நிலம்-நீர்-நெருப்பு-காற்றுஎன்பன பெயர்ப்பகாப்பதங்கட்வா-உண-தின் என்பன வினைப்பகாப்பதம் மன்-கொல்-போல்- மற்று என்பன இடைப்பகாப்பதம்,உறு-கழி-அன்பு -அழகு என்பன உரிப்பகாப்பதம். (ச)

ாகூஉ பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந்தொழிலின்
வருபெயர்பொழுதுகொள் வினைபகுபதமே.

இது பகுபதங்கள் இப்படிப்பட்டவைகளென்பது, இத்தனைவகைப்படுமென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள்- பொருள் -பொருளும், இடம்-இடமும், காலம் - காலமும், சினை-உறுப்பும், குணம்-குணமும், தொழிலின- தொழிலுங் காரணமாக, வரு-வருகின்ற, பெயர்-பெயர்ச்சொற்களும, பொழுதுகொள் -தெரிநிலையாகவுங் குறிப்பாகவுங் காலத்தைக்கொள்ளும், வினை-வினைச்சொற்களும், பகுபதம்-பகுபதங்களாகும்—எ-று.

[“பொழுது கொள்வினை பகுபதம்”எனவே அவ்விருவகை வினைமாலையும் பெயர்களும்பகுபதமாமென்பது அருத்தாபத்தியாற் சொன்னுனெனவறிக.]

(உ-ம்) பொன்னன்-அகத்தன்.ஆதிரையான்.கண்ணன்-கரியன்.ஊணன்எனப் பெயர்ப்பகுபதமவந்தன. நடந்தான் நடக்கிறான்-நடப்பான்-எ-ம்,நடந்த-நடக்கிற-நடக்கும்-எ-ம, நடந்து-நடக்க நடக்கின்-எ-ம். நடந்திலன்-நடக்கின்றிலன்-நடவான்-எ-ம். நடவாத-எ-ம் நடவாமல்-எ-ம். உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறையிலுங் கூடிய முற்றும பெயரெச்சமும வினையெச்சமுமாகிய தெரிநிலைவினைப்பகுபதமவந்தன. பொன்னன்-ஊணன்-எ-ம, கரிய-பெரிய-எ- ம,அறி- இன்றி, எ-ம, முற்றும பெயரெச்சமும வினையெச்சமுமாகிய குறிப்புவினைப் பகுபதமவந்தன நடந்தான்-நடந்தவன்-பொன்னன்-பொன்னவன் எனவிருவகை வினையாலணையும பெயர்ப்பகுபதமவந்தன. (டு)

ாகூஎ பகுதிவிகுதியிடைநிலைசாரியை
சந்திவிகார மாறினுமேற்பவை
முன்னிப்புணர்ப்ப முடியுமெப்பதங்களும.

இது பகுபதத்தினுறுப்புகள் இத்தனையென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பகுதி-முதனிலையும், விகுதி - இருதி நிலையும், இடைநிலை - இடைநிலையும், சாரியை-சாரியையும், சந்தி-சந்தியும், விகாரம் - விகாரமும் ஆறினும - ஆகியவிவ்வாறு உறுப்பினுள்ளும், ஏற்பவை - பொருளைமதிக்கு ஏற்பவைகளே, முன்னி-நினைத்து, புணர்ப்ப - அறிவுடையோர்கூட்டிமுடிக்க, எப்பதங்களும - எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களும், முடியும-முடிவுபெறும—எ-று.

(உ-ம) கூனி என்பது கூன் - இனப்பகுதி விதுதியான் முடிந்தது. உண்டான் என்பது உண்ட்-ஆன்-என-அவ்விரண்டேடன் இடைநிலைபெற்று முடிந்தனன் என்பது உண்-ட்-அன்- அன-என அமமூன்றுடன் சாரியைபெற்றுமுடிந்தது, பிடித்தனன் என்பது பிடி-த்-த்-அன்-அனஎன அந்நான்குடன் சந்திபெற்றுமுடிந்தது, நடந்தனன் என்பது நட-த்-த்-அன்-அன்-என அவ்வைந்தும பெற்றுச் சந்தியால்வந்த தகர வல்லொற்று மெல்லொற்றுதலாகிய விகாரமும பெற்றுமுடிந்தது.

[பதப்புணர்ச்சிக்கு விதிக்கப்பட்டதோன்றல் முதலாகியமூன்று புணர்ச்சிவிகாரங்களையும வலித்தல் முதலாகிய வொன்பதுசெய்யுள்விகாரங்களையும இதுபெறுமென மாட்டெறிந்தொழுகல்என்னுமுத்தி] (கூ)

ஈகூச. தத்தம பகாப்பதங்களே பகுதியாகும.

இது பகுபதவுறுப்புகள் ஆறனுள்ளே பின்னையமூன்றும புணரியலுள்காட்டப்படுதலால் அவைநீங்கலாக முன்னைய முன்றனுள்ளே பகுதிகள் இப்படிப்பட்டவைகளென்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தத்தமபகாப்பதங்களே-பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும வினைப்பகுபதங்களுள்ளும அதனதனுடைய முன்னிற்கின்ற பகாப்பதங்களே, பகுதியாகும - பகுதிகளாகும—எ-று. (எ)

ஈகூடு. செமமைநிறுமை செய்மைதீமை
வெமையைபுதுமை மென்மைமேன்மை
திண்மையுண்மை நுண்மையிவற்றெதி
ரின்னவுமபண்பிற் பகாநிலைப்பதமே.

இது பண்புப்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.)செமமை நுண்மை- செமமைமுதல் நுண்மையீறாகச்சொல்லப்பட்ட பதினென்றும, இவற்றெதிர் - இவைகளுக்கு எதிரான வெண்மைமுதலானவைகளும, இன்னவும- இவைபோல்வனபிறவும. பண்பின்- பண்பொருளினின்றும பகா - வேறுபொருள் பகுக்கப்படாத, நிலை-நிலையையுடைய, பதம-பதங்களாகும—எ-று.

[சொன்னிலையாற் பகுபதமாயினும் "மை" விகுதிக்குப்பதிற் பொருளல்லது வேறுபொருளில்லாமையினாலே "பண்புப்பகாநிலை என்னாது" "பண்பிற்பகாநிலை" யென்றார். இது "சொற்பொருள் விரித்தல்" என்னுமுத்தி. செம்மை-சிறுமை-சேய்மை-தீமை முதலிய வாய்பாடுகளை "எடுத்துக்காட்டல்" என்னுமுத்தி.] (அ)

ரஉ. ஈறு போத லிடையுகர மிப்பாத
லாதி நீட லடியுகர மையாத
றன்னெம் றிரட்டன் முன்னின்ற மெய்திரித
லினமிக லினையவும் பண்பிற் கியல்பே
இதுவுமது.

இ-ள். ஈறு-இறுதியிலுள்ளமை விகுதியானது, போதல் - கெடுதலும், இடை-நடுவின்ற, உகரம்-உகரமானது, இய்யாதல் இகரமாதலும், அதி-முதலின்ற சுறிலானது, நீடல்-நெடிலாதலும், அடியுகரம்-முதலின்ற அகரமான, ஐயாதல்-ஐகாரமாதலும், தன்னெனன்று - தன்மெய்யானது, இரட்டல்-நடுவேமிதத்தலும், முன்னின்றமெய்- முன்னின்ற மெய்யானது, திரிதல்-வேறொருமெய்யாதலும், இனம் - வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்து, மிகல்-மிகுதலும், இனையவும் - இவ்வாறுபோல்வன பிறவும், பண்பிற்கு-அப்பண்பினுக்கு, இயல்பு-இயல்பாகும்—எ-று.

[இவ்விகாரங்கள் பதப்புணர்ச்சிக்குங்கொள்க. இது "ஒப்பின்முடித்தல்" என்னுமுத்தி]

(உ-ம்) நல்லன்-நன்மையின்மை விகுதிகெட்டது, கரியன்-கருமையின்மை விகுதிகெட்டு நடுவின்ற உகரம் இகரமாயிற்று, பாசி - பசுமையின்மை விகுதிகெட்டு ஆகீண்டது, பைத்தார்-பசுமையின்மைவிகுதியும் நடுவின்ற வுயிர்மெய்யுங்கெட்டு வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்து மிகுந்து முதலிலிருந்த அகரம் ஐகாரமாயிற்று, வெற்றிலை - வெறுமையின்மை விகுதிகெட்டுத் தன்னெற்றிரட்டியது, சேகாம்பல் - செம்மையின்மை விகுதிபோய் ஆதிநீண்டு முன்னின்ற மகரமெய் தகரமெய்யாகத்திரிந்தது, [இவ்விகாரங்கள் அன்பன்-அழகன் முதலிய வாய்பாடுகளுக்கு அடையாமல் செம்மைமுதலிய வாய்பாடுகளுக்கே அடையவைத்தலால், "எடுத்தமொழியி னெய்தவைத்தல்" என்னுமுத்தியாம்] (ஊ)

ரஎ. நடவா மடிதீ விடுகூ வேவை
நொப்போ வெளவிரி னுண்பொருந் திருந்தின்
றேய்ப்பார் தெல்லவ் வாழ்கேளஃ்கென்
றெய்திய விருபான் மூன்று மீற்றவுஞ்
செய்யெ னேவல் வினைப்பகாப் பதமே,

இது. தெரிநிலை வினைப்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றது,

இ-ள். நட - அஃகெற்று - நடவா மடி சீ விடு கூ வே வை [போ போ வெள உரிஞ் உண பொருந்திரும் தின தேய் பார் செல் வவ் வாழ் கேள் அஃது என்பன எய்திய - மூதனிலையாகப் பொருந்திய, இரு பான்மூனரும் - இருபத்துமூன்றாகும், ஈற்றவும் - உயிருமெய்யுங் குற்றியலுகாமுமாகிய வீற்றையுடைய இவைமுதலாகிய வாய்பாடுகளெல்லாம், செய்யெல்-செய்யென்கின்ற, ஏவல்-ஏவலினது, பகாப்பதம்-பகாப்பதமாகிய பகுதியும், வினை-மற்றைவினைகளுக்கு, பகாப்பதம்-பகாப்பதங்களாகிய பகுதியும், ஆம்—எ.று.

[“விகற்பத்தின் மூடித்தல் என்னு முத்தியால் இருபத்துமூன்றீற்றனவாக விகற்பித்து எடுத்துக்காட்டிய வாய்பாடுகளெல்லாம் இப்பொதுவாய்பாடடி லடங்குமென்பார் “முடிந்தது முடித்தல்” என்னு முத்தியால் “செய்” பெனவுங் கூறினர் “செய்யென் வினைப்பகாப்பதம்” என்றவளவில செய்யனேவற்பகாப்பதமும் அடங்குமாயினும் மூதனிலைகளே ஏவற்பொருளுணர்த்தாமல் ஆய் விகுதியோடு புணர்ந்து நின்று உணர்த்துமென் றறிவித்தற்கு வேறுகூறினர், அம்மூன்னிலையேவலொருமை யெதிர்கால வினைமுற்றிற்கு வரும், ஆய் விகுதி குன்றியும் வரும் இதுபோலவே விகுதியுணர்ந்து கெட்டுநிற்குஞ்சொற்கள் இன்னும் பலவுண்டு, அவையெல்லாம் பகுபதமுடிக்கும்போது காணபிக்கப்படும்] [ஏவற்பகுதிக்கு உதாரணம்.] நடவாய் - வாராய் - உண்ணாய்-தின்னாய்-அஃகாய்-எ-ம். நட-வா-உண்-தின்-அஃகு-எ-ம், வருமற்றை வினைப்பகுதிக்கு உதாரணம், நடந்தான்-வந்தான்-மடிந்தான்-சீத்தான்-விட்டான்-கூவினான்-வெந்தான்-வைத்தான்-நொந்தான்-போயினான்-வெளவினான்-உரிஞின்-உண்டான்-பொருனினான்-திருமினான்-தின்றான்-தேய்த்தான்-பார்த்தான்-சென்றான்-வவ்வினான்-வாழ்ந்தான்-கேட்டான்-அஃனான் என்வரும் [இந்நூலாசிரியர் வடநூல்மேற்கோளாக ஒருமொழிகளை விதந்து பகாப்பதம் பகுபதமெனக் காரணப்பெயர் தாமே இட்டு “எழுத்தே” என்னுஞ் சூத்திரமுதல் இதுவரைக்கும் பகாப்பதம் பகுபதமெனப் பலதரஞ்சொல்லுதல் “தன்குறி வழக்கமிகவெடுத் துரைத்தல்” என்னு முத்தி]

இத்தெரிநிலை வினைப்பகுதிகள் விகுதியோடுபுணரும்போது தொழுதான்-உண்டான் எனச்சில இயல்பாதலல்லாமலும், செல்-சேறல்-எனமுதனீண்டும், தா-தந்தான் எனத்தனிநெடில் குறுகியும, சா- செத்தான்-எனமுதல் ஆகாரம் ஏகாரமாகியும், கொணர்-கொணர்ந்தான்-எனமுதலய லெழுத்துக்குறுகி ரகரமெய்விரிந்தும், விரவு-விராவினான்-எனக்கடைக்குறில் நீண்டும், முழுகு-முழுகினான் முழ்கினான் என இயல்பும் விகாரமுமாக உறழ்ந்தும், வா - வருகிறான் எனத்தனிநெடில் னறுகி ஒருயிர்மெய் விரிந்தும், கல-கற்றான் எனவீற்றுமெய் வருமெய்யாகத்

திரிந்தும், செல்-சென்றான் எனவீற்று பெய்வருபெழுத்திற்கு இனமாக்திரிந்தும், இன்னும் பலவாறு விகாரப்பட்டும்வரும், கா - சா -தா இவ்வுமுறையே காத்தான்-வசத்தான் - தந்தான் எனவும், கல் -நில்-புல்-சொல் இவை கற்றான்-நின்றான்-புல்லினான் -சொன்னான் எனவும், ஒருநிகராகிய பகுதிகள் பலவிதமாக விகாரப்படுதலால் அவையெல்லாம் தனித் தனிச் சொல்லபுகுந்தால் விரியுமாதலால் செய்யுள் வழக்கத்தையும் உலகவழக்கத்தையும் பார்த்து, செய்யுள் விகாரமும் புணர்ச்சி விகாரமுங்கொண்டு அமைத்துக்கொள்க, தெரிநிலை வினைகள் நடவா-முதலாகிய முதனிலை வினைப்பகுதிகளிலிருந்தல்லாமலும் சிறுபான்மை கடைக்கண் - கடைக்கணித்தான், சித்திரம்- சித்திரித்தான் எனப்பெயர்ச்சொற்களிலிருந்தும், போல்-பொன்போன்றான், புலிகா - புலிகார்த்தான் எனவிடைச் சொற்களிலிருந்தும், மால்-மாலும், சால்-சான்றான், சேம்மை - சேர்ந்தான், சிறுமை - சிறுத்தான், எனவுரிச்சொற்களிலிருந்தும்பிறக்கும். (ல)

ஈநூ. செய்யின்வினைவழி விப்பிகனிவரிற்
செய்வியென்னேவ வினையினீரோவல்,

இது ஏவற்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ-ள். செய்யென்- செய்யெனும் வாய்பாட்டு, வினைவழி - முதனிலைத்தனிவினையின்பின், விப்பு-விவ்விகுதியாவது பிவ்விகுதியாவது, தனிவரின் - தனித்து வருமாயின், செய்வியென்னேவல் - செய்யென்னுமேவலின்மே லோரோவலாய்ச் செய்வியென்னும் வாய்பாட்டேவற்பகுதியாம், இணையின்- அவ்வினையின்பின் இக்தவிகுதிகள தன்னெடும் பிறிதொடும் இணைந்து வருமாயின், ஈரோவல்- செய்விப்பியென்னும் வாய்பாட்டேவற் பகுதியாம்—எ-று.

(உ-ம்) நடப்பியாய்-நடப்பிப்பியாய்-வருவியாம்-வருவிப்பியாய்ளனவரும், [சிறுபான்மை உரையிற்கோடல் என்னுமுத்தியால் கு -கு-கு-பு-று என்கிற ஆறுவிகுதிகளுள் ஒன்றுபெற்றும், சிலபகுதிகள் விகாரப்படும் அப்படி வருமெனக்கொள்க,

(உ-ம்) போ-போக்கு, பாய் -பாய்ச்சு, உருள்-உருட்டு, நட-நடத்து, எழு-எழுப்பு, துயில்- துயிற்று எனவும், இயங்கு இயக்கு, திருந்து-திருத்து, தோன்று தோற்று, ஊ -ஆட்டு, தேறு தேற்று, உருகு உருக்குளனவும்வரும், (ல க)

ஈநூ. விளம்பியபகுதிவே றுதலுவிதியே.

இதவினைப்பகுதிக்கு ஆவதோர்புறனடை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். விளம்பியபகுதி- ஏவற்பகுதி வேறுதம்போல அதன்பின் னேசொல்லப்பட்ட பற்றவினைப்பகுதிகள், வேறுதலும் - வேறுபடுதலும், விதி-விதியையாகும்—எ-று.

(உ-ம்) நடத்தினன்; நடப்பித்தான்-நடத்துவிப்பித்தான் என்னும், இங்கே தன்வினைப்பகுதிகள் பிறவினைப்பகுதிகளான மைகாண்க ()

ஈசல்.! அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் அம் மார்
அது இது உள் என் அல் அன்
அம் ஆம் எம் ஏம் ஓ மொடுமூர்
கட த ற ஐ ஆய் இம் மின் இர் ஈர்
ஈயர் க்யவு மென்பவும்பிறவும்
வினையினவிகுதி பெயரினுஞ்சிலவே.

இது விகுதிகள் இப்படிப்பட்டவைகளென்று உணர்த்துகின்றது;

இ-ள். அன்.....என்பவும் அன்முதல் மூப்பத்தேழாகச் சொல்லப்பட்டவைகளும், பிறவும்- இவைபோல்வனபிறவும், வினையின்விகுதி-வினைப்பகுபதங்களின விகுதிகளாகும், பெயரினும் - பெயர்ப்பகுபதங்களிலும், சில-சிலவிகுதிகளாகும் —எ-று.

[அன்விகுதி தன்மைக்கு எதிரதுபோற்றல் என்னுமுத்தியாற் சேர்க்கப்பட்டதாகலின் வலியுறுத்தற்குப் பின்னுங்கூறினர்,]

(உ-ம்) கடந்தனன், நடந்தான், நடந்தனள், நடந்தாள், நடந்தனர், நடந்தார், நடப்ப, நடமார், நடந்தன, நடவா, உண்கு-உண்டு, நடந்தது, கூயிற்று, நடந்தனென், நடந்தேன், நடப்பல், நடப்பன், நடப்பம், நடப்பாம், நடப்பெம், நடப்பேம், நடப்போம், நடக்கும், உணுமுந்தும், சேறும், நடந்தீன், நடந்தாய், நடத்தி, நடமின், நடந்தனிர், நடந்தீர், நீலியர், நடக்க, வாழிய, நடக்குஎன்னவும், "பிறவும்" என்றதனால் நடந்திரு, எழுந்திரு அருளு, மறுல், அழேல் சொல்லிக்காண், என இரு, இரு, உ, ஆல, ஏல், காண முதலியவும்வரும. இவையெல்லாந் தெரிநிலை வினைமுற்றுகள் வினைக்குறிப்பு முற்றுகள் குறிப்பாகக் காலங்காட்டுவனவாதலால் இந்தவிகுதிகளுக்குள்ளே தாமேகாலங்காட்டும்.விகுதிகளொழிந்த மற்றவைகளோடு வருமெனக்கொள்க.

(உ-ம்) குழையான் குழையன், குழையள் குழையாள், குழையர் குழையார், குழையன் தூறுதாட்டி, குழையது குழையிற்று, குழையினென் குழையினேன், குழையம் குழையாம், குழையினெம், குழையினேம், குழையினேம், குழையினை, குழையாய்-வில்லி, குழையினிர், குழையீர் எனவரும்;

"பெரியனுஞ்சில" வென்றதனால் இவ்விகுதிகளுள்—அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் அது இ மார் என வருகின்றவைகளுடனே மன்மான் கல்வைதை கைபிமுன் அல் ன ள ர வ மெய்கள் முதலானவைகள் பெயர்விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) குழையன், வானத்தான், குழையள், வானத்தாள், குழையர், வானத்தார், குழையன், யாது, பொன்னி, தேவிமார், வடமன்,

கோமான், கோக்கள், அவை, எக்கை, எங்கை-எம்பி-எம்முன், தோன்றல், பிறன், பிறள், பிறர், அவ்வனவரும்-

இன்னும் 'வினையின் விகுதிபெயரினுஞ் சில' வென்றதனாலும் 'பிறவும்' என்றதனாலும் பலவகைப்பட்டவினைகளுக்கும் பெயர்களுக்கும் இவ்விகுதிகளுக்குள் அடங்கியும் அடங்காமலும் வரும்விகுதிகளெல்லாங்கொள்ளப்படும்.

பெயரெச்சவினைவிகுதிகள்.

அ-உம் இவை பெயரெச்சவினை விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடந்த-நடக்கின்ற-நடக்கும் எனவரும்,

வினையெச்சவினை விகுதிகள்.

உ-பு-ஆ-ஊ-என-அ-இன்-இய-இயர்-வான்பான்-பாக்கு இவைகளுடன்-இ-யகரமெய்-கு-ஆல-கால்-எல்-எனும்-உம்-மல்-மை-மே-து-பி இவைமுதலானவைகளும் வினையெச்சவினை விகுதிகளாம்

(உ-ம்) நடந்து-உண்குபு-உண்ணு-உண்ணூ-உண்டென-உண்ணாநடக்கின்-உண்ணிய-உண்ணியர்-வருவான்-உண்பான்-உண்பாக்கு-ஓடி-போய-உணற்கு-நடந்தால்-ஓலித்தக்கால்-நடக்குமேல்-நடக்குமேனும்-காணடலும்-உண்ணுமல்-உண்ணுமை-உணணுமே-அல்லது-அன்றி எனவரும்.

தொழிற்பெயர் விகுதிகள்.

தல்-அல்-அம்-ஐ-கை-வை-கு-பு-உ-தி-சி-வி-உள்-காடு-பாடு-ஆவு-ஆனை-மை-து இவைமுதலியன தொழிற்பெயர் விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடத்தல்-ஆடல்-வாட்டம்-கொலை-நடக்கை-பார்வை-போக்கு-நடப்பு-வரவு-மறதி-புணர்ச்சி-புல-வி-விக்குள்-சாக்காடு-கோட்பாடு-தோற்றரவு-வரானை-நடவாமை-வாய்த்து எனவரும். அவ்விகுதி நடந்தது, நடக்கின்றது-நடப்பது-எனக்கால் விடை சிலையோடு கூடியும் வரும்.

பண்புப்பெயர் விகுதிகள்.

மை-ஐ-சி-பு-உ-கு-றி-து-அம்-ஈர்-இவைமுதலியன பண்புப்பெயர் விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நன்மை-தொல்லை-மாட்சி-மாண்பு-மழவு-நன்கு-நன்றி-நன்றுலம்-நன்னர்-எனவரும்.

எதிர்மறை விகுதிகள்.

இல்-அல்-ஆ-இவை எதிர்மறை விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடந்திலன்-நடக்கின்றிலன்-நடக்கிலன்-நடக்கலன்-நடவாதான் எனவரும்.

பிறவினை விகுதிகள்.

வி-பி-கு-கு-டு-து-பு-று இவை பிறவினை விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) வருவித்தான்-நடப்பித்தான் - போக்கினன்-பாய்ச்சினன்-உருட்டினன்-நடத்தினன்-எழுப்பினன்-துயிற்றினன் எனவரும். கறை தேய் எனவருகிற தன்வினை பிறவினை களுக்குப் பொதுவாகிய மூதனிலைகள்சிறுபான்மை இவ்விகுதி வேண்டாமல் கறைத்தான் - தேய்த்தான் - கறைத்திலன் - தேய்த்திலன் - கறைக்கின்றான் - தேய்க்கின்றான் - கறைக்கின்றிலன் - தேய்க்கின்றிலன் - கறைப்பான் - தேய்ப்பான் - கறைக்கான் - தேய்க்கான்-எனப்பிறவினைப் பொருளைத்தரும்போது வல்லெழுத்துமிக்கும், கறைந்தான்-கறைந்திலன்-கறைகிறான்- கறைகின்றிலன்-கறைவான்-கறையான்-எனத் தன்வினைப்பொருளைத் தரும்போதுவல்லெழுத்து மிகாமலும் வருமென்றறிக.

இன்னும்-இ-ஐ-அம் விகுதிகள் அலறி-பறவை - எச்சம் என வினை முதற்பொருளையும், ஊருணி-தொடை -தொல்காப்பியம்- எனச்செயப்படுபொருளையும், மண்வெட்டி-பார்வை - நோக்கம்-எனக் கருவிப்பொருளையும் உணர்த்திவரும் விடு- ஒழி விகுதிகள் வந்துவிட்டான், கேட்டொழிந்தான் எனத் துணிவுப் பொருளுணர்த்திவரும். கொள் விகுதி அடித்துக்கொண்டான்-கடித்துக்கொண்டான்-எனத்திற் செயலுணர்த்திவரும். படு-உண்-விகுதிகள் - கட்டப்பட்டான்-கட்டுண்டான்-எனச் செயப்பாட்டு வினைகளுக்கு வரும், மை விகுதி ஆண்மை-பெண்மை-எனத் தன்மைப்பொருளுணர்த்தும் எல்லாப்பொருளிலும்வரும், எல்லா விகுதிகளையும் அளவுசெய்தல் கூடாமையால் அதிகமாக வழங்குகிறசிலவிகுதிகளைக் காட்டினேம்.

பொன்னன் - கரியன் - எனவருகின்றவை மூக்காலங்களுளொன்றைக்குறிப்பாக காட்டும்போதுவினைக்குறிப்பு முற்றுப் பகுபதங்களாம். எட்டுவேற்றுமைகளுளொன்றையேற்று வரும்போது பெயர்ப்பகுபதங்களாகும். அவ்விரண்டையுங் கொண்டுவரும்போது வினைக்குறிப்பு முற்றுமல்லனவையும் பெயர்ப்பகுபதங்களாம். நடந்தான், வந்தான்எனவருகின்றவை காலங்காட்டும்போது தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பகுபதங்களாம், காலங்காட்டுதலுடனே வேற்றுமை யேற்கும்போதுதெரிநிலைவினைமுற்றுமல்லனவையும் பெயர்ப்பகுபதங்களாம், இவையே ஒன்றுக்கொன்று வேறுபாடாம். (அஉ)

ாசக. இலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கணமியம்பலிற்
பகுதிவிகுதி பகுத்திடைநின்றதை
வினைப்பெயரல்பெயர்க் கிடைநிலையெனவே

இது இடைநிலையாமாறு அறிவிக்கத்தொடங்கிப் பெயர்க்கு இடைநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இலக்கியம்-அறிவுடையோராலே யியமிக்கப்பட்ட இலக்கியத்தை, கண்டு-பார்த்து, அதற்கு - அவ்விலக்கியத்திற்கு, இலக்கணம் அவ்விலக்கியத்தினையிய லிலக்கணமா, இயம்பலின் - சொல்லுத

லால், பகுதி-முன்சொல்லப்பட்ட பகுதியையும், விகுதி - விகுதி
யும், பகுத்து - பிரித்து, இடைநின்றதை - நடுநின்றதை, வினைப் பெயரால்
பெயர்க்கு - வினைபாலனையும் பெயரல்லாத பெயர்களுக்கு, இடைநிலை
யெனல்- இடைநிலையென்றுசொல்லுக—எ-று.

(உ-ம்) அறிஞன்-ஞகரவிடைநிலை ஓதுவான்- வகரவிடைநிலை வலை
ச்சி-சகரவிடைநிலை வண்ணுத்தி-ககரவிடைநிலை. மற்றனவையுமிப்படியே
வருதல்காண்க. (இ)

ாசஉ. கடறவொற்றின்னே பெம்பான்மூவிடத்
திறக்ககாலந் தருந்தொழிலிடைநிலை.

இது இறந்தகாலவினைக்கு இடைநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கடறவொற்று-ககரடகரறகர மெய்களும், இன்-இன்னும், ஐம்பான் மூவிடத்து ஐம்பான் மூவிடங்களிலும், இறந்தகாலம்-இறந்த காலத்தை, தரும்-காட்டுகின்ற, தொழில்-வினைப்பகுபதங்களினுடைய இடைநிலை-இடைநிலைகளாகும்—எ-று,

(உ-ம) நடந்தான்- நடந்தாள்- நடந்தார்-நடந்தது -நடந்தன-நடந்தேன், நடந்தேம் - நடந்தாய்- நடந்தீர் எ-ம், உண்டான்எ-ம், சென்றான்எ-ம், உறங்கினான்எனவுமவரும், 'இன்' இடைநிலை எஞ்சியது எனக்கடை குறைந்தும், போனது, எனமுதல் குறைந்தும் வரும் மற்றனவையுமிப்படியே. (ஆ)

ாசஊ. ஆகின்றுகின்று சிறுமூவிடத்தி
லோம்மானிகழ்பொழு தறைவினையிடைநிலை,

இது நிகழ்கால வினைக்கு இடைநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆகின்று- ஆகின்றென்பதும், கின்று-கின்றென்பதும், சிறு சிறுவென்றுபம், ஐம்பான் மூவிடத்தின்-ஐம்பான் மூவிடங்களிலும், நிகழ்பொழுது-நிகழ்காலத்தை, அறை-காட்டுகின்ற, வினை -வினைப்பகுபதங்களினுடைய, இடைநிலை-இடைநிலைகளாகும்—எ-று,

(உ-ம்) நடவாநின்றான்-நடக்கிறான்-நடக்கின்றான் எனவரும், மற்றனவைகளுமிப்படியே. (இ)

ாசஎ. பவ்வமூவிடத்தைம்பாலெதிர்பொழு
திசைவினையிடைநிலை யாமிவைசிலவில-,

இது எதிர்கால வினைக்கு இடைநிலையும், மூக்கால விடைநிலைகளுக்கும்ஆவதோர் புறணடையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பவ்வ-பகரமெய்யும வகரமெய்யும், ஐம்பான்மூவிடத்து ஐம்பான் மூவிடங்களிலும், எதிர்பொழுது-எதிர்காலத்தை, இசை - காட்டுகின்ற, வினை-வினைப்பகுபதங்களினுடைய, இடைநிலையாம்- இடைநிலைகளாகும், இவை-இம்மூக்கால விடைநிலைகளும், சில-சிலமுற்றெச்சங்களுக்கு, இல்-இல்லை—எ-று.

...கட்டப்பான் - வருவான் எனவரும், மற்றவைாறு மிப்படி மே. [இவைசிலவில, என்றதனால்விகுதியாவதுபகுதியாவது வேறிடை நிலையாவது காலங்காட்டுமென்பது பெற்றும். அவைபின்வருஞ் சூத்திரத்திற்காண்க.] (எ)

ாசடு. தவ்வொடுகர வும்மைநிகழ்பல்லவுந்
தவ்வொடிறப்பு மெதிர்வும்டவ்வொடு
கழிவுங்கவ்வொ டெதிர்வுமின்னேவல்
வியங்கோளிம்மா தெதிர்வுமபாந்தன்
செலவொடுவரவுஞ் செய்யுங்கழ்பெதிர்வு
மெதிர்மறைமூம்மையு மேற்ரு மீங்கே,

இது முன்சூத்திரத்தில் "இவைசிலவில" என்றுர் அவையிவை யென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தவ்வொடு-தகரமெய்யோடுகூடிய, உகரவும்மை - உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும், நிகழ்பல்லவும -இறந்த காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், தவ்வொடு-தகரமெய்யோடுகூடிய, உகரவும்மை - உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும், இறப்புமெதிர்வும் -இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், டவ்வொடு - டகரமெய்யோடுகூடிய, (உகரஉம்மை) உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும, கழிவும் -இறந்தகாலத்தையும், கவ்வோடு- ககரமெய்யோடுகூடிய, (உகரவும்மை) உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும் - எதிர்வும்- எதிர்காலத்தையும், மின் - மின்விகுதியும், ஏவல் - முன்னிலையேவல் விகுதிகளும், வியங்கோள் - வியங்கோள்விகுதிகளும், இ- இகரவிகுதியும, மார்-மார்விகுதியும, எதிர்வும்- எதிர்காலத்தையும், பாந்தம-பகரவிகுதி, செலவொடுவரவும் - இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், செய்யும் செய்புமென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுவிகுதி, நிகழ்பெதிர்வும், நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், எதிர்மறை - எதிர்மறைஆகாரவிகுதி, மூம்மையும் - மூன்றுகாலத்தையும், ஏற்கும்-ஏற்றுவரும், ஈங்கு - "இவைசிலவில" என்றவைகளுள் —எ-று.

(உ-ம்) சென்று-சென்றும்,—இறப்பு, சேறு-சேறும்,—எதிர்வு, வந்து-வந்தும்;—இறப்பு, வருது-வருதும்,—எதிர்வு, உண்டு உண்டும்.—இறப்பு, உணரு-உணரும்;—எதிர்வு, உண்மின்-உண்ணு-உண்க-சேறி-உணமார்,—எதிர்வு-உண்ப;—இறப்பு-எதிர்வு, உண்ணும்;—நிகள்வு, எதிர்வு உண்ணான்,—இறப்பு, நிகழ்வு-எதிர்வு, எனவரும் [காலங்காட்டுமவிகுதிகளே மட்டுஞ்சொல்லிக் காலங்காட்டும் பகுதியையும் வினைநிலையையுஞ் சொல்லாமையால் அவைசிறுபான்மை வருமாறுவந்தவிடங்களிற் கண்டுகொள்கவென்றுயிற்று.] அவைவருமாறு—தொட்டான்-உற்றான்-புக்கான் - என இ-ரு-று - என்கிற மூன்றெழுத்துகளுள் ஒன்று

வருமெ சிலசுழிலிணைப்பருதிகள் விகாரப்பட்டே இறந்தகாலங்காட்டு
என்மனார் என்றிளைஞர்-போயது எனமன் இன்-யகரமெய் இடையுள்
திடைநிலைகளும் இறந்தகாலங் காட்டும் உண்ணுகிடக்தான் உண்ணுவி
ருந்தான் எனஆதிடந்து -ஆவிருந்து, இரண்டிடை நிலைகளும் நிகழ்கால
மும், என்மார் எனமகரவிடைநிலை இறந்தகாலமும் காட்டும், "எங்கே"எ
ன்றாங்கையால் வருதியென இகரவுருபு நிகழ்காலங்காட்டுதலையும், எச்
சவினைகள் காலங்காட்டுதலையும் அமைத்துக்கொள்க,

இனிப்பகுதி விகுதிமுதலிய வுறுப்புகளாற்

பகுபதமுடிக்குமாறு.

பொன்னன்என்கிற உயர்திணையாண்பா லொருமைப்படர்க்கைப்
பொருட்பெயர்ப் பகுபதத்தை முடிக்கும்பொருட்டு "பொருளிடங்காலம்"
என்னுஞ்சூத்திரவிதியால், பொன்என்னும் பகுதியை முதலில்வைத்து
அதன்பின் "அன் ஆன் அள் ஆள் என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் உயர்தி
ணையாண்பா லொருமைப்படர்க்கையைக் காட்டுகிற அன்விகுதியை வ
ருவித்து, பொன்அன்எனவைத்து "தனிக்குறின் முன்னொற்றுயிர்" எ
னுஞ்சூத்திரவிதியால் அந்தனகரமெய்யை மிரட்டித்து பொன்ன் அ
ன்எனவைத்து "உடன்மேலுயிர்" என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் அகரவுயி
ரை மிதுந்த னகரமெய்யின்மேலேற்றி, பொன்னன்எனமுடிக்க, நடந்த
னன் என்கிற உயர்திணையாண்பா லொருமைப்படர்க்கைவிறந்தகாலவி
யற்றும வினைமுற்றெறிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதத்தை முடிக்கும்பொ
ருட்டு "நடவர்" என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் நடவென்னுமபகுதியை முத
லில்வைத்து - "அன் ஆன் அள் ஆள்"என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் உயர்தி
ணையாண்பா லொருமைப்படர்க்கையைக்காட்டுகிற அன்விகுதியை அத
ன்பின்வருவித்து, நடஅன்எனவைத்து, "நடதவொற்றின்னே யென்
னுஞ்"சூத்திரவிதியால் இக்காலங்காட்டுந் தகரவிடைநிலையை அவ்வி
ரண்டிற்கும, கடைவிலே வருவித்து, நடத்அன்எனவைத்து, 'அன் ஆ
ன் இல் அல், என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இடைநிலைக்கும விகுதிக்கும்
டையிலே அன்சாரியை வருவித்து, நடத்அன்தன்எனவைத்து, 'உட
ன்மேலுயிர்வந்து' என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரமெய்மி
ன் மேலே சாரியை அகரவுயிரையேற்றி நடதன்அன்எனவைத்து இ
ன்னும் அச்சூத்திரவிதியால் சாரியை னகரமெய்யின்மேல்விகுதி அகர
வுயிரை யேற்றி, நடதனன்எனவைத்து, "இயல்பினும்" என்னுஞ்சூத்தி
ரவிதியால் இடைநிலைத்தகரத்தைமிருவித்து, நடத்தனன்எனவைத்து,
வலித்தல்மெலித்தல்" என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் மிதுந்தசரவல்லொ
ற்றை மெல்லொற்றாக்கி, நடந்தனன் எனமுடிக்க.

நட உண் எனவருகிற முன்னிலையே வல்லினங்களிலே ஆய்வினையும் நடவான் நடவேல் நடவாய் என்கிற எதிர்மறை வினைகளிலே ஆவென்னுமெதிர்மறை விகுதியும், கொல்களிறு - ஓடாக்குதிரை என்பவைகளிலே கொன்ற கொல்கின்ற -கொல்லும், ஓடாத எனவருகிற பெயரெச்சவினை விகுதிகளும், 'வரிப்பனைபந்து' இதில் 'வரிந்து' எனவருகிறவினையெச்சவிகுதியும், "கொள்வாருங்கள வருகோ" இதில் கோள்எனவருகிற முற்றுவினை விகுதியும், முடி- அடி என்பவைகளிலே முடிதல் அடிதல்எனவருகிற தொழிற்பெயர் விகுதியும், காய் தளிர் இவைகளில்வினைமுதற் பொருளுணர்த்தும இகரவிகுதியும் உண எழுத்துஇவைகளிலே செயப்படு பொருளுணர்த்தும ஐ விகுதியும் புணர்ந்துகுன்றின, அவ்விகுதிகள் புணர்ந்துகுன்றினலும புணர்ந்தின்றுற்போலவே பொருளுணர்த்தும். (எசு)

ராசசு இடையினன்கு மீற்றிலிரண்டு
மல்லாவச்சை வருக்கமுதலீறு
யவ்வாதிநான்மை எவ்வாகுபையும்
பொதுவெழித்தொழிந்த நாலேழுந்திரியும்.

இது ஆரியமொழி விகாரப்பட்டுத் தமிழில் வடமொழியாமாறு அறிவிக்கத்தொடங்கி அவற்றின்பொதுவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள. இடையில்-ஆரியத்தில் சு-சூ-ஊ-ஂ-ஃ-உ-ஊ ஐ-ஔ எ ஏ-வ-வெ-ஒ ஒ-சூ-ஃ- என்கிறஉயிர் பதினாறனுள் நடுவிலிருக்கின்றநான்கும் ஐ-ஔ-எ ஏ - என்கிறநாலெழுத்துகளும், ஈற்றில்கடையிலிருக்கின்ற, இரண்டும் சூ-சூ- என்கிற இரண்டெழுத்துகளும், அல்லாதீங்கதாகிய, அச்சு- அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஐ ஒ ஒளஎன்கிற பத்துஉயிர்களும், ஐவருக்கும சு-வ-ம-ய-ஊ ய ஊ ஐ-ஈ சூ-டூ ஂ ய ஃ-ண-கி-ய-டி-ய-ந-வ-வ-வ-ஊ-ஃ-ய-ர-ல-வ-ழ-ஷ-ஸ-ஹ-ஐ-க்ஷ- ஃசு-ஃவ- என்கிற மெய்மூப்பத்தேழுள் ககரமுதலெல்லாத்தெழுத்துகளாகிச ஐந்துவருக்கங்களுடையும் முதல்முதலிலிருக்கின்ற கசடதபஎன்கிறவைந்தமெய்களும், நடுகடையிலிருக்கின்ற ஞணநம என்கிறவைந்துமெய்களும், யவ்வாதி நான்மை யரலவஎன்கிற நான்குமெய்களும் ள - ளகரமெய்யும், ஆகுமையை யெழுத்து ஆகிய இருபத்தைந் தெழுத்துகளும் பொதுதமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொது வெழுத்துகளாகும், ஒழிந்தஅவையொழிந்த நாலேழும் இருபத்தெட்டெழுத்துகளும், திரியும் ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்துகளாய்த் தமக்கேற்ற பொது வெழுத்துகளாகத்திரிந்துவரும—எ-று. (எக)

நசஎ, அவற்றுள், ஏழாமுயிரியய்யு மிருவுமைவருக்கத்
திடையின்மூன்று மவ்வம்முதலு
மெட்டேயவ்வு முப்பதுசயவு
மேலொன்றுசடவு மிரண்டுசரவு
மூன்றேயகவு மைந்திருகவ்வு
மாவீறையு மீயிறிகரமும்.

இதுமுன்சொல்லப்பட்டதற்குச் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள் - மூன்றே "திரியும்" என்றவெழுத்துகளுள், ஏழாமுயிர்- சிறபபெழுத்தாகிய வேழாமுயிரானது, இய்யுமிருவும் - இகரவாகவானுலும் இருவாகவானுலும் வரும, ஐவருக்கத்து- ஐந்துவருக்கங்களிலும், இடையின்மூன்றும்- நடுவின்ற மும்மூன்றெழுத்துகளும், அவ்வம்முதலும் - அவ்வவ்வருக்கங்களின் முதலெழுத்துகளாகும், எட்டு எடடாவதாகிய சகரவருக்கத்து மெய்யானது, யவ்வும்- ஓரோவிடத்தில யகரமுமாகும், முப்பது- முப்பதாமெய்யானது, சயவும - மொழிக்குமுதலிலே சகரமும் நடுவிலே யகரமுமாகும், மேலொன்று-முப்பத்தோராமெய்யானது, சடவும் - மொழிக்குமுதலிலே சகரமும் நடுவிலேடகரமுமாகும், இரண்டு முப்பத்திரண்டாமெய்யானது, சரவும்- மொழிக்குமுதலிலே சகரமும நடுவிலே தகரமுமாகும், மூன்று - மூப்பத்தமூன்றுமெய்யானது, அகவும-மொழிக்குமுதலிலே அகரமும் நடுவிலேகரமுமாகும், ஐந்து- மூப்பத்தைந்தாமெய்யானது, இருகவ்வும் - இரண்டுகரமாகும், ஆவீறு - பொதுவெழுத்துகளிலேமொழியிறுதி ஆகாரமானது, ஐயும்-ஈகாரமாகும், ஈயீறு - மொழியிறுதி ஈகாரமானது, இகரமும்-இகரமாகும்—எ-று.

(உ-ம்) இடபம்- எ-ம், மிருகம் - எ-ம், ஏழாமுயிர் இகரமும் இருவுமாயிற்று, நகமுகம் மேகம்-எ-ம், சலவாதி விசயமும்சருக்கரை—எ-ம், பீடம் பீடைதிடம் -எ-ம், தலம்தினம் சனா-எ-ம், பலம்பக்கம் பாரம் - எ-ம், ஐந்துவருக்கங்களிலும் உரப்பியும் எடுத்துங்களனைத்தும் சொல்லப்படுகிற மும்மூன்றும் அவ்வவ்வருக்கமுதலெழுத்தாயின், பங்கயம் எட்டாமெய் யகரமாயிற்று சாலே எ-ம், மயானம் -எ-ம், மூப்பதாமெய் முதலிற் சகரமும்நடுவில் யகரமாயிற்று. சட்டி -எ-ம், இடபம்மூப்பத்தொன்றுமெய்முதலிற்சகரமும நடுவில்டகரமுமாயிற்று, சித்தி -எ-ம், வாதனை-எ-ம், மூப்பத்திரண்டாமெய் முதலிற்சகரமும் நடுவில்தகரமாயிற்று, அரன் எ ம், மோகம்-எ-ம், மூப்பத்துமூன்று மெய்முதலில் அகரமும் நடுவில் ககரமுமாயிற்று பக்கமென மூப்பத்திரண்டாமெய் இரண்டுகரமாயிற்று, மாலென ஆவீறுஐயாயிற்று, புரியென ஈகாரவீறு இகரமாயிற்று.

(உ0)

ரசஅ. ரவ்விற்கம்முத லாமுக்குறிலும்
லவ்விற்கியமுத லிரண்டெய்யவ்விற்
கிய்யுமொழிமுத லாகி புன்வருமே.

இதுவுமது.

இ-ள். ரவ்விற்கு-ரகரத்திற்கு, அமமுதலாமுக்குறிலும் - அஇஉ என்கிற மூன்றுகுற்றெழுத்துகளி னொன்றும், லவ்விற்கு - லகரத்திற்கு, இம்முதலிரண்டெய்-இ உ என்கிற விரண்டிலொன்றும், யவ்விற்கு - யகரத்திற்கு, இய்யும - இகரமுய், மொழிமுதலாகி - அவ்வெழுத்துகளே முதலிலுடைய வடமொழிகளுக்கு முதலாகி, மூனவரும - அம்மூன்றெழுத்துகளு முன்னேவரும—எ-று.

(உ-ம்) அரங்கன் இராமன் உரோமம்-எ-ம, இலாபம் உலோபம்-எ-ம், இயக்கன்னவும், வருய:

(உக)

ரசகூ இணைந்தியல்காலே யாலக்கிகாரமு
மவ்வக்குகரமு நகாரக்ககாரமு
மிசைவருமரவ்வழி யுவ்வுமாம்பிற.

இதுவுமது.

இ-ள். இணைந்து-ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்து இணைந்து, இயல்காலே-ஒருமொழித்தைப்போல நடக்கும்போது, யாலக்கு - பின்னின்ற யகர ரகரலகரங்களுக்கு, இகாரமும்-இகாரமும், மவ்வக்கும் - மகரவகரங்களுக்கு, உகரமுய்-உகாரமும, நகாரக்கு -நகரத்திற்கு, அகாரமும் - அகாரமும்மிசை, மேலேவருமவ்வுவடமொழிகளாகு, ரவ்வழி இணைந்து முன்னின்ற ரகரத்திற்குப்பின், உவ்வுமாம்-உகாரமும் வரும்-எ-று.

(உ-ம்) வாக்கியம் வக்கிரம் சுக்கிலம் எனவும், பதுமம், பக்குவம் எனவும், அரதநம எனவும, அருத்தம எனவும, வரும, [“பிற” வென்றதனால் சத்தி கட்சிகாப்பியம பருப்பதம இவைமுதலாகிய திரிபும, தூலம அத்தம ஆதித்தன் இவைமுதலாகிய கேமெ மற்றுமவிகாரத்தாலவருவனவுங்கொள்க.]

(உட)

ரடுல. றனழள ஓவ்வு முயிர்மெய்யுமுயிரள
மலலாச்சார்பும் தமிழ்ப்பிறபொதுவே.

இது தமிழெழுத்துகளிற் சிறப்பெழுத்துகளும பொதுவெழுத்துகளு மஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். றனழள ஓவ்வும-முதலுஞ்சார்புமாகிய தமிழெழுத்துகாற் பதுகளிலே றரேனகர ழகர எகர ஓகரங்களோடும, உயிர்மெய்யு முயிரளமல்லாச்சார்பும - உயிர்மெய்யும உயிரளபெடையுமல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும, தமிழ்-தமிழுக்கே சிறப்பெழுத்துகளாம், பிற -ஒழிந்தவிருபத்தேழெழுத்துகளும, பொது-பொதுவெழுத்துகளாம—எ-று. ()

பதவியல் - முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது.

உயிரீற்றுப்புணரியல்×

நூற்பா. மெய்யுயிர்முதலீ றுமிருபதங்களுந்
தன்னெடுபிறிதொடு மல்வழிவேற்றுமைப்
பொருளிற்பொருந்துழி நிலைவருமொழிக
ளியல்பொடுவிகாரத் தியைவதுபுணர்ப்பே.

இது நிறுத்தமுறையினாலே புணர்ச்சியை அறிவிக்கத் தொடங்கிப் புணர்ச்சி இன்னதென்பதும் பொதுப்புணர்ச்சியும் ஆகியவிரண்டினே உயிரீற்றுப்பதம்புணருஞ் சிறப்புப்புணர்ச்சி இவ்வியலாற் சொல்லப்படுதலால் இவ்வியலிலேவைத்த முறைப்படி புணர்ச்சி இப்படிப்பட்டதென்றுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மெய்யுயிர்-மெய்யாவது உயிராவது, முதலீறும் - முதலுமீறுமாகிய, இருபதங்களும் - பகாப்பதம் பகுபதம என்கின்ற விரண்டுபதங்களும், தன்னெடுபிறிதொடும்-பதன்னெடுதானும்பிறிதொடுபிறிதுமாய் அல்வழிவேற்றுமைப்பொருளின் - அல்வழிப் பொருளினுலாவதுவேற்றுமைப்பொருளினுலாவது, பொருந்துழி - பொருந்துமிடத்து, நிலைவருமொழிகள் - நிலைமொழியும்வருமொழியும், இயல்பொடுவிகாரத்து- இயல்போடாயினும் விகாரத்தோடாயினும், இயைவது - பொருந்துவது, புணர்ப்பு- முன்சொல்லப்பட்ட புணர்ச்சியாம்—எ-று.

[மெய்யுயிர் முதலீறும், எனவே மெய்ம்முதன் மெய்யீறு - உயிர்முதலுயிரீறு - மெய்ம்முதலுயிரீறு - உயிர்முதன்மெய்யீறு - என நான்குவகையாம்;] (க)

நூற்பா. வேற்றுமைமைபம்முத லாறுமல்வழி
தொழில்பண்புவமை யும்மையன்மொழி
யெழுவாய்விளியீ ரெச்சமுற்றிடையுரி
தழுவுதொட ரடுக்கெனவீரேழே.

இது முன்சொன்ன அல்வழிவேற்றுமை இவையென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேற்றுமை-வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாவது, ஐம்முதலாறும் ஐ ஆல் கு இன் அது கண் என்கின்ற ஆறுருபுகளும்மறைந்தாலிலும்வெளிப்பட்டாலிலும் வரப்பதங்கள் பொருந்தும் தொடர்ச்சியாம், அல்வழி-அல்வழிப்புணர்ச்சியாவது, தொழில் - வினைத்தொகையும, பண்பு - பண்புத்தொகையும், உவமை - உவமைத்தொகையும், உம்மை- உம்மைத்தொகையும், அன்மொழி- அன்மொழித் தொகையும், எழுவாய் - எழுவாயும், விளி-விளியும், எச்சம் - பெயரெச்சவினை யெச்சங்களும், (நா

மூற்று - தெரிநிலைவினை குறிப்புவினை மூற்றுகளும், இடை - இடைச் சொல்லும், உரி - உரிச்சொல்லும, அடுக்கு - அடுக்கும், என என்று, தழுவுதொடர்-பதங்கள் பொருந்துந் தொடர்ச்சி, ஈழோழ- பதினொன்று வகையாம்—என்று.

உதாரணம்.

	(வேற்றுமைத்தொகை.)	(வேற்றுமைவிரி.)
ஐ	நிலங்கடந்தான்	நிலத்தைக்கடந்தான்.
ஆல்	கல்லெறிந்தான்	கல்லாலெறிந்தான்,
கு	கொற்றன்மகன்	கொற்றனுக்குமகன்.
இன்	மலைவீழருவி	மலையின்வீழருவி.
அது	சாத்தன்கை	சாத்தனதுகை.
கண்	குன்றக்கூகை	குன்றத்தின்கட்கூகை.

ஆக - ஙஉ.

(அல்வழிப்புணர்ச்சி,)

வினைத்தொகை	கொல்யானை, அதிகளிறு.
பண்புத்தொகை	கருங்குதிரை,செந்தாமரை.
இருபெயரொட்டு பண்புத்தொகை	சாணைப்பாம்பு, ஆயன்சாத்தன்.
உவமைத்தொகை	மதிகமும், பவளவாய்.
உம்மைத்தொகை	சோசோழபாண்டியர். இராப்பகல்.
அன்மொழித்தொகை	பொற்றொடி,தாழ்குழல்.
எழுவாய்	சாத்தன்வந்தான், கொற்றன்கண்டான்.
விளி	சாத்தாவா, கொற்றுகொள்.
பெயரெச்சம்	வந்தசாத்தன், வருகின்றசாத்தன்.
வினையெச்சம்	வந்துபோனான்,வரப்போனான்.
தெரிநிலைவினைமூற்று	வந்தான்சாத்தன், கண்டான்கொற்றன்.
வினைக்குறிப்புமுற்று	குழையன்கொற்றன், பெரியன்சாத்தன்,
இடைச்சொல்	மற்றொன்று, கொன்னேகழிந்தன்று.
உரிச்சொல்	"ஈனிபேதையே" கடிக்கமலம்,
அடுக்கு	பாம்புபாம்பு, நெருப்பு, நெருப்பு,

ஆக - ஙச,

இவை "தழுவுதொடர்" எனவே, அவ்விருவழியிலுந் தாழாத் தொட்டுஞ் சிலவுணடென்ப தாயிற்று "கைக்களிறு" என்பது கையையுடையகளிறு என விரிக்கப்படுதலால் "கை" என்பது "களிறு" என்பதைத் தழுவாமையால் இப்படிவருகின்றவைகளெல்லாந் தழாத்தொடராகிய வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாம். "சுறையாழவம்மி மிதப்ப" என்பது "சுறைமிதப்ப அம்மியாழ" எனக்கூட்டப்படுதலால் "சுறை" என்பது "ஆழ" என்பதையும், "அம்மி" என்பது "மிதப்ப" என்பதையு

க்குமுவாமையால் இப்படிவருகின்றவைகளெல்லாம் தமூத்தொடராகிய நல்வழிப்புணர்ச்சியாம். (உ)

நாடுசு. விகாரமனைத்து மேவலதியல்பே

இது முன்சொல்லப்பட்டஇயல்பு விகாரங்களில்இயல்புஉணர்த்துகின்றது,

இ-ள். விகாரமனைத்தும்-மேல்வரும் விகாரவகையனைத்தும், மேவலது-அடையாதது, இயல்பு-இயல்பாகும்—எ-று,

(உ-ம்) பொன்மலை-புகழழகிது-ஒளிமணி-என வரும். (கூ)

நாடுசு தோன்றறிரிதல் கெடுதல்விகார
மூன்றுமொழிமூ விடத்துமாகும்.

இது விகாரமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தோன்றல்-எழுத்தாவதுசாரியையாவதுதோன்றுதலும், திரிதல்வேறுபாடுதலும், கெடுதல்-கெடுதலும், விகாரம்-முன்சொன்னவிகாரமாகும், மூன்றும்-இம்மூவகை விகாரமும், மொழி-நிலைமொழி வருமொழிகளுடைய, மூவிடத்தும்-முதலிடைகடை என்றமூன்றிடத்தும், ஆகும்-ஏற்றபடிவரும்—எ-று

(உதாரணம்)

பூ-கொடி—பூங்கொடி, வருமொழிமுதலில் மெய்தோன்றிற்று.
பல்-தலை—பல்லலை, வருமொழிமுதலிலும், நிலைமொழியிற்றினுமுள்ள மெய்கள்திரிந்தன.
நிலம்-வயல்—நிலவயலம், நிலைமொழியிற்றுமெய்கெட்டது.
ஆறு-பத்து—அறுபது, நிலைமொழிமுதலுயிர்திரிந்து வருமொழியிடைப்[பொற்றுக்கெட்டது,
பல-பொருள்—பல்பொருள், நிலைமொழியீற்றுயிர்கெட்டது.
நாழி-உரி—நாவுரி, நிலமொழியிற்றுயிர்மெய்கெட்டுடகரமெய்தோன்றி[ற்று.
பனை-காய்—பனங்காய், சாரியைத்தோன்றிற்று. (ச)

நாடுடு வலித்தன்மெலித்த னீட்டல்குறுக்கல்
விரித்தலொருகுத்தலும்
வருஞ்செய்யுள் வேண்டெழி.

இது செய்யுள்விகாரமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வலித்தல்-மெல்லொற்றை வல்லொற்றுக்கலும், மெலித்தல்-வல்லொற்றை மெல்லொற்றுக்கலும், நீட்டல்-குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கலும், குறுக்கல்-நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத்தாக்கலும் விரித்தல்-இல்லாதவெழுத்தை வருவித்தலும், தொகுத்தல்-உள்ளவெழுத்தைநீக்கலும், வரும்-வருவனவாம், செய்யுள்-செய்யுளிடத்து, வேண்

மொழி-அடிதொடை முதலானவைகளை நோக்கி அமைக்கவேண்டுமிடத்து—எ-று.

(உ-ம்) குறுந்தாட் பூசஞ்சுமந்த வறக்கதிராழியெம் மண்ணலைத் தொழினே" குறுந்தாளில்-நகரமெல்லொற்றுவல்லொற்றுக்கப்பட்டது தண்டையினனக்கிலிகடிகோள் பண்டையளல்லண்மா லோக்கினனே தட்டையில்-டகரவல்லொற்று மெல்லொற்றுக்கப் பட்டது. 'தீத்தொழிலேகன்றித் திரிதந்தெருவைபோற் போத்தறார்புல்லறிவினர்" பொத்தில்குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாக்கப்பட்டது, யானையெருத்தத்திருந்தவிலங்கிலைவேறறென்னன்றிருந்தார்,"நன்றென்றேன்றியேன்" தீயேனில்-நெட்டெழுத்துக் குற்றெழுத்தாக்கப்பட்டது, "சிறியிலைவெதிரினல்விளையும்மே" விளையும்மேலென்பதில்- மகரமெய்விரிக்கப்பட்டது, சிறியவிலையில்-அகரவுயிர்தொகுக்கப்பட்டது. (நி)

ஈடுசு, ஒருமொழிமூவழிக் குறைதலுமனைத்தே

இதுவுமது.

இ-ள். ஒருமொழி-ஒருசொல்லினுடைய, மூவழி-முதலிடைகடையென்கிற மூன்றிலோரிடத்து, குறைதலும்-குறைந்துவருதலும், அனைத்தும்-அச்செய்யுள்விகாரமாம்—எ-று.

(உ-ம்) "மனையிதழ்புரைமஞ்செஞ்சீறடி" காமனையில் முதலெழுத்துகுறைந்தது, வேதினவேரிநீலுமுதுபோத்து,ஓந்தியில்இடையெழுத்துக்குறைந்து, "நீலுண்டிலிகைகடிப்ப" லேத்திற் கடையெழுத்துகுறைந்தன, [இன்னும் குறைதலும், என்றவெச்சவுமையால் விதியின்றிவருகிற விகாரங்களுஞ்சிலவுண்டு, அவைவருமாறு—யாதுயாவது. எனத்தோன்றலும், மாகிமாகினத்திரிதலும், யார்ஆர்எனக்கெடுத்தலும் பொழுதுபோழுது எனநீளலும், மிஞிறு-ஞிமிறு, தசைசதைஎனவெழுத்தும், தகர்ப்புறம்புறநகர் இன்மூன்மூன்றில்'. எனச்சொல்லும் நிலைமாறுதலும் ஆதியவிவைமுதலாயினவாம்.] (சு)

ஈடுஎ, ஒருபுணர்க்கிரண்டு மூன்றுமுறப்பெறும்.

இது புணர்ச்சிவிகாரத்தில் வருவதோரையுட்டொழிக்கின்றது.

இ-ள் ஒருபுணர்க்கு-ஒருபுணர்ச்சிக்கு-இரண்டுமூன்றும்-ஒன்றேயல்லாமலிரண்டுமூன்றும், உறப்பெறும்-வரப்பெறுமெ—எ-று.

(உதாரணம்)

யானை-கோடு—யானைக்கோடு, ஒருவிகாரம்

நிலம்-பனை—நிலப்பனை, இரண்டுவிகாரம்,

பனை-காய்-பனங்காய், மூன்றுவிகாரம், (ஏ)

ஈடுஅ. எண்ணுவெழுத்தீற் றெவ்வகைமொழிக்கு

முன்னருமாயவ க்களியல்பு

குறில்வழியத்தனி யைக்கொதுமுன் மேலி
மிகலுமாணளனல வழிநத்திரியும்,

இது பொதுப்புணர்ச்சியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், எண்ணெழுத்து-இருபத்துநான்கெழுத்துகளையும், ஈற்று இயல்பினுலாயினும விதியினுலாயினும ஈறுகவுடைய, எவ்வகை மொழிக்கும பெயர்ச்சொல்-வினைச்சொல்-இடைச்சொல்-உரிச்சொல்-திசைச்சொல்-வடசொல்லென்கின்றபலவகைப்பட்டசொற்களுக்குப்; முன் முன்னே, வரும-வருகிற, ஞநமயவக்கள்-ஞகர நகர மகர யகரவகரங்கள், இயல்பும்-அல்வழிவேற்றுமையிரண்டிலுமியல்பாதலும், குறில்வழியக்குறெழுத்தின்பின்னின்ற யகரமெயயே, தனியையுயிர்-உயிர்மெய்யென்கிற ஐகாரமோ, கொ-கொவ்வே, து-துவ்வே, முன்-என்பவைகளுக்கு முன்வருகிற, மெலி-ஞகார நகார மகாரங்கள், மிகலும-பிறசொற்களுக்குமுன் இயல்பாதலன்றி மிக்குமுடிதலும், ஆம-ஆகும், ணளனலவழிணளனலக்களின் முன்வருகிற, ந-நகரமானது, திரியும-மற்றையீறுகளுக்குமுன்னியல்பாதலன்றித்திரியும—எ-று.

[புணரியலிலெங்கும அல்வழி வேற்றுமைகளிலொன்றைக் குறிப்பாகவானுலும வெளிப்படையாகவானுலுங்காட்டாமற்போனுல அவ்விரண்டையுங்கொள்க.]

(உ-ம) விள-பலா-கிளி-நீ-கடி-பூ-சே-பனை-கோ-கெள-உரிஞ்-மண்பொருந்-மரம-பொன்-வேய்-வேர்-வேல்-தெவ்-யாழ்-வாள்-எஃகு இவற்றின்முன்-ஞான்றது-நீண்டது-மாண்டது-யாது-வலிது-ஞாற்சி-நீட்சி-மாட்சி-யாப்பு-வலிமை இவற்றைவருவித்து.

	(அல்வழி)	(வேற்றுமை)
விள	ஞான்றது-விளஞான்றது	விள-ஞாற்சி-விளஞாற்சி
	நீண்டது-விளநீண்டது	நீட்சி-விளநீட்சி
	மாண்டது-விளமாண்டது	மாட்சி-விளமாட்சி
	யாது-விளையாது	யாப்பு-விளையாப்பு
	வலிது-விளவலிது	வலிமை-விளவலிமை

எனமுறையேகூட்டி எல்லாவீற்றின்முனும் ஞநமய வக்சனியல்பாதல்காண்க.

உரிஞ்-ஞான்றது—உரிஞுஞான்றது
பொருந்-ஞான்றது—பொருநுஞான்றது
வெல்-ஞான்றது—வேஞ்ஞான்றது
வாள்-ஞான்றது—வாண்ஞான்றது
மரம-ஞான்றது—மரஞான்றது

எனநிலைமொழியீறுகள் விகாரப்படுதல் அவ்வவ்வீற்றுச்சிறப்புவிதிகளிற்காண்க.

(அல்வழி)	(வேற்றுமை)
மெய்-ஞான்றது-மெய்ஞ்ஞான்றது,	மெய்-ஞாற்சி-மெய்ஞ்ஞாற்சி
நீண்டது-மெய்ந்நீண்டது,	நீட்சி-மெய்ந்நீட்சி
மெய்-மாண்டது-மெய்ம்மாண்டது,	மாட்சி-மெய்ம்மாட்சி
கை-ஞான்றது-கைஞ்ஞான்றது,	கை-ஞாட்சி கைஞ்ஞாட்சி
நீண்டது-கைந்நீண்டது,	நீட்சி-கைந்நீட்சி
மாண்டது-கைம்மாண்டது,	மாட்சி-கைம்மாட்சி

எனக்குறின்முன்னின்றயாகத்தின் முனனுந் தனிஐம்முன்னுமெலிமி துதல்காண்க "நாதமுன மெலிமிகலுமாம்" என்றவெச்சவம்மையால் அவ்விரண்டன் முன்னும் இடையெழுத்து மிசலுமா மென்றதாயிற்று,

நொ-ஞெள்ளா-நொஞ்ஞெள்ளா,	து-ஞெள்ளா-துஞ்ஞெள்ளா,
நாகா-நொங்நாகா,	நா-கா-துங்நாகா,
மாடா-நொம்மாடா,	மாடா-தும்மாடா,
யவனா நொய்யவனா,	யவனா-துய்யவனா,
வளவா-நொவ்வளவா,	வளவா-துவ்வளவா,

இவை வினைச்சொற்களாதலால் அல்வழியிலேமிகுந்தன" ணளனலவழிஞத்தியும்" என்றது பின்வரும் "னலமுன்றனவும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திலேகாண்க, இச்சூத்திரமுதலாகவொன்றற்கொன்றுதொடர்ச்சியாகப்புணர்த்தலால் தொடர்சொற்புணர்த்தல், என்னுமுத்தி ()
ாறுக. பொதுப்பெய ருயர்திணைப்பெயரகளீற்றுமெய்

வலிவரி னியல்பா மாவி யரமுன்
வன்மை மிகாசிலவிகாரமா முயர்திணை.

இதவுமது.

இ-ள், பொதுப்பெயர் - இருதிணைகளுக்கும் பொதுவானபெயர்களுக்தும, உயர்திணைப்பெயர்கள் - உயர்திணைப்பெயர்களுக்கும், ஈற்றுமெய்-ஈற்றிலுள்ளமெய்கள், வலி - வல்லெழுத்து முதன்மொழிகள், வரின் -வந்தால், யியல்பாம்-இயல்பாகும், ஆவி-உயிரையும், யர-யகரரகரமெய்களையு மீறாகவுடைய அவ்விருவகைப் பெயர்களுக்கும், முன்-முன்வருகிற, வன்மை-வல்லெழுத்துக்கள், மிகா-மிகாவாம், உயர்திணை-உயிரீறு மெய்யீறுமாகிய உயர்திணைப்பெயர்கள் நாற்கணங்களோடும் புணருமிடத்து, சிலவிகாரமாம் - நிலைமொழி வருமொழிகள் விகாரப்படுவனவுஞ் சிலவுளவாம்—எ-று.

(உ-ம்) சாத்தன், கொற்றன், ஆண் இவற்றின்முன்குறிது - சிறிது-தீது - பெரிது - குறியன் - சிறியன் - தியன் - பெரியன் - கை - செவி-தலை - புறம் - இவற்றை வருவித்து சாத்தனிகுறிது, சாத்தன்சிறியன், சாத்தன் கை எனமுறையே கூட்டிப் பொதுப்பெயரீற்றுமெய்

இயல் பாதல்காண்க ஊரன், அவன் இவற்றின்முன் குறியன் - சிறியன் தீயன் பெரியன், கை-செவி-தலை-புறம்- இவற்றைவருவித்து ஊரன்குறியன், ஊரன்கை, எனமுறையேகூட்டி உயர்திணைப்பெயரீற்றுமெய்இயல்பாதல்காண்க, மற்றவையுமிப்படியே—சாத்தி, கொற்றி, தாய் இவற்றின்முன் குறித்து -சிறிது-சீது-பெரிது, குறியள்-சிறியள்-தீயள்பெரியள்-கை-செவி-தலை-புறம்-இவர்றைவருவித்து சாத்திகுறித, சாத்திகுறியள், சாத்திகை எனமுறைகூட்டிப் பொதுப் பெயரீற்று உயிர் யகரமுனவலி இயல்பாதல்காண்க. நம்பி,விடலை இவற்றின் முன்குறியன்சிறியன்;தீயன்-பெரியன், கை-செவி-தலை-புறம் -இவற்றையும், அவர்-ஒருவர்-இவற்றின்முன்-குறியர்-சிறியர்-தீயர்-பெரியர், கை-செவி- தலை-புறம்-இவற்றையும் வருவிதது நம்பிகுறியன், நம்பி, கை, அவர்குறியர் அவர்கை எனமுறையேகூட்டி உயர்திணைப்பெயரீற்று உயிர் ரகரமுன் வலிஇயல் பாதல்காண்க, மற்றவையுமிப்படியே.

கபிலன் - பரணன்—கபிலபரணர்
வடுகன் - நாதன்—வடுகநாதன்
அரசன் - வள்ளல்—அரசவள்ளல்,
ஆசீவகன் - பள்ளி—ஆசீவகப்பள்ளி,
குமரன் - கோட்டம்—குமரகோட்டப்; குமரர்கோட்டம்.

என இருவழியும் உயர்திணையுஞ்சில தமக்கேற்ற விகாரமாயின், மற்றவைகளுமிப்படியே. (கூ)

ஈகூ ஈற்றியாவினவினைப் பெயர்முன்வலியியல்பே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஈற்று (வினைமுன்) -ஆ-ஏ-ஓ என்கின்ற மூன்றீற்று வினைமுன்னும், யாவினை (முன்) - யாவினைமுன்னும், வினைப்பெயர்முன்- உயிரீறு மெய்யீறுமாகிய வினைப்பெயர்முன்னும், வலி - வருகிற வல்லெழுத்துகள், இயல்பு-இயலபாகும்—எ-று.

(உ-ம்) நமபியாகொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினன்என வும், யாகுறியன சிறியன், தீயன், பெரியன்என்னவும், வினைமுன்வலியியல் பாதல்காணக, நமபி நமபிவிடலைவிடலாய், கிளைஞ-கிளைஞாய், தாய் தாயே, இவற்றின்முன்கொள், செல், கா, போ, இவற்றைவருவித்துநமபிகொள், நமபிசெல், நமபிதா நமபிபோ எனமுறையே கூட்டிவினைப்பெயர் முன்வலி இயல்பாதல்காண்க.

[ஏகார ஓகாரவினைக்களுக்கு "இடைச் சொல்லேயோ, என்னுஞ்சிறப்புச் சூத்திரத்தில் உதாரணமபெறபபமே] (ஏ)

ஈகூக. ஆவியரமு விறுதிமுன்னிலைவினை
யேவன்முனவல்லின மியல்பொடுவிகற்பே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆவி-உயிரையும், யாழ-ய-ர முளன்கின்ற மூன்று மெய்களை யும், இறுதி-இறுதியாகவுடைய, முன்னிலைவினை - முன்னிலைவினைமுன் னும், எவன்முன்-ஏவல்வினைமுன்னும், வல்லினம்-வருகிறகசதபக்கள், இ யல்பொடு-இயல்புடனே, விகற்பு-விகற்பமாம்—எ-று.

(உ-ம்) உணடி-உண்டனே உண்டாய்-எனவும், உணடின்-உண்டீ ர்என்னவும்நிறுத்தி, சாத்தா-கொற்ற-தேவா-பூதா-என்னவும்சாத்தா-கொ ற்றா-தேவா-பூதா-என்னவும்வருவித்து, உண்டிசாத்தா-உண்டனிர்- சாதகா-எனக்கூட்டி, முன்னிலை வினைமுன் னியல்பாதல்காண்க, கொ ணை-எறிவிடு-ஆப்-சேர்-தாழ்-எனநிறுத்தி, சாத்தா-கொற்ற- தேவா - பூ தா-என்னவருவித்து, கொணைசாத்தா எனமுறையே கூட்டி, ஏவல்வினை முன்னிபல்பாதல்காண்க, விகற்பமாதல்வந்தவிடத்திற்காண்க, நடகொ ற்ற நடக்கொற்ற, எய்கொற்ற எய்க்கொற்ற எனஏவலின்முன் விகற் பிக்குமென்றுகொள்ளினுமாம். (ஙக)

ஈகூஉ. இஈ ஐவழி யவ்வுமேனை
யுயிர்வழிவவ்வு மேமுனிவ்விரண்வயு
முயிர்வரினுடம்படு மெய்யென்றுகும்,

இது, உயிரீற்றுப்பதம் புணருஞ்சிறப்புப் புணர்ச்சி சொல்லத் தொ டங்கி உயிரீற்றுமுன் உயிரீற்றுப்பதம் வந்து புணருமாறு உணர்த்துகி ன்றது.

இ-ள். இஈஐவழி இகர ஈகார ஐகாரங்களின் முன்னே, யவ்வும்-யக ரமும், எனையுயிர்வழி- அ ஆ உ ஊ ஒ ஓ ஔ எனகின்ற விவ்வேழுயிரிகளி ன்முனனெ, வவ்வும்-வகரமும், ஏமுன்- ஏகாரத்தின்முன்னே, இவ்விரு மையும் யகரமும வகரமும், உயிர்வரின்- உயிர்முதன்மொழிவந்தால் உ டம்படுமெய்பென்றுகும்-உடம்படுமெய்யென்று வரப்பெறும—-எறு.

(உ-ம்) மணி-நீ-பனை-இவைகளுக்கு முன்னே அழகிது அழகுமுத லாகிய வுயிர்முதன்மொழிகளை வருவித்து, மணியழகிது, மணியழகு எ னக்கூட்டி இஈஐரிமுன் யகரமபெறுதல்காண்க விள,பலா,கடி, பூ, நொ, கோ, கௌ, இவைகளுக்கு முன்னெ- அழகிது அழகு முதலாகிய உயிர் முதன்மொழிகளை வருவித்து, விளவழகிது, விளவழகுஎனக்கூட்டிமற் றையுயிர்களில் முன்வகரம்பெறுதல்காண்க, அவனேஇவன் அவனேஇ வன் சே அழகிது சேவழகிது என ஏமுன் அவ்விரு மெய்களும்வருதல் காண்க. (ஙஉ)

ஈகூஊ. எகரவிறுமுச் சுட்டின்முன்ன
ருயிருமியகாரமு மெய்தின்வவவும்
பிறவினையையுந் துக்கிற்சுட்டி
னீயின்யகரமுந் தோன்றுதலெறியே.

இது இஈஐவழி, என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும் "எண்முவெழுத்தீற்று" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும் எய்திய தன் விலக்கிப்பிறிது விதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். எகரவிறு (முன்னர்) - எகரவிறுவிடைச்சொல்லின் முன்னும், மூச்சுட்டின்முன்னர்- மூன்று சுட்டிடைச்சொல்லின் முன்னும், உயிரும்-உயிரும், யகரமும்-யகரமும், எய்தின்-வந்தால், வவ்வும் - வகரமும், பிற-யகரமொழிந்தமெய்கள், வரின்-வந்தால், அவையும் - அவ்வந்தமெய்களும், தூக்கில்-செய்யுளிடத்து, சுட்டு-சுட்டுக்கள், நீரின்-நீண்டுவருமிடத்து, யகரம்-யகரமும், தோன்றுதல்- மிகுதல், நெறி-முறையாம்—எ-று.

(உதாரணம்:)

எ-அணி—எவ்வணி, எ-யானை—எவ்யானை எனவும்,
எ-குதிரை-எக்குதிரை, எ-சேனை—எச்சேனை,
எ-தண்டு—எத்தண்டு, எ-படை—எப்படை,
எ-ஞாலம்—எஞ்ஞாலம், எ-நாடு—எந்நாடு,
எ-மனை—எம்மனை, எ-வளை—எவ்வளை.
எ-ஙனம்—எங்ஙனம்-எனவும், ஆ-இடை—ஆயிடை எனவும்,

வகரமும வந்தமெய்களும் யகரமுந் தோன்றிமைகாண்க, அ இ உ இவற்றின்முன்னும் அப்படியே கூட்டுக ["நெறி" யென்றமையால்] ஙனம்-என யாவினுமுன்னும் ஆங்ஙனம், ஈங்ஙனம்-ஊங்ஙனம் என மூன்டசுட்டின் முன்னும் ஙகரமிகுதலும். ஈது-ஆங்கு-ஈங்கு - ஊங்கு-ஆண்டு-ஈண்டு- எனச்சுட்டுப்பெயர்களிலும் "விண்வத்துக்கொட்கும்" "செல்விழிச்செல்க" என மெய்யீற்றின்முன் உயிர்வர இப்படி உடம்படுமெய்யல்லாத வகரம் பெறுதலுங்கொள்க. (எக)

ஈசூச, உயிர்வரி னுக்குறண் மெய்விட்டோடும்
நவ்வரி னிய்யா முற்றுமற் றேரோவழி.

இது குற்றியலுகரத்திற்கு "இஈஐவழி" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்திய தன் விலக்கிப்பிறிது விதிவகுத்தலும், முற்றியலுகரத்திற்கு அச்சூத்திரத்தா லெய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உக்குறள்-குற்றியலுகரமானது, உயிர் - உயிர்முதன்மொழி, வரின்-வந்தால், மெய்விட்டு-தனக்கிடமாகிய மெய்யைவிட்டு, ஓடும்-கெடும், ய-யகரமுதன்மொழி, வரின்-வந்தால், இய்யாம்-அது இகரமாகத்திரியும், முற்றும்-முற்றியலுகரமும், அற்று-அவ்விருவிதியும் பெறும், ஏரோவழி-ஓவ்வோரிடத்து—எ-று.

(உதாரணம்.)

நாகு-அரிது—நாகரிது, நாகு-யாது—நாகியாது எனவும்,
நாகு-வளர்ச்சி—நாகின்வளர்ச்சி, நாகு - யமன்—நாகியமன் எனவும்,

கதவு-அழகிது—கதவழகிது, கதவு-யாது—கதவியாது, அது-ஐ—அதை, எனவும் வரும்,

[‘கெடும்’ என்னுது ‘ஒடும்’ என்றமையால் “தன்மூகமாகத் தானழைப்பதுவே” எனக் குற்றியலுகரப் பொதுவிதிபெறுதலுங்கொள்க.]

ரசுரு. இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்
கச தப மிகும்வித வாதன மன்னே.

இது உயிரீற்று முன் வல்லினம்புணருமாறு அறிவிக்கத்தொடங்கி உயர்திணைப்பெயர்பொதுப்பெயர்க்கு “ஆவியரமுன்வன்மைமிகா” என எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும், அஃறிணைப் பெயர்க்கும் வினைமுதலியலைகளுக்கும் எய்தாத தெய்துவித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இயல்பினும் - இயல்பினாலும், விதியினும்-விதியினாலும், நின்ற-இறுதியாகநின்ற, உயிர்முன்-உயிர்களின்முன், கசதப-வருகிறகசதபக்கள், மிகுமன்-பெரும்பாலுமிகும், விதவாதன - சிறப்புவிதியிற் சொல்லாதவைகள்—எ-று.

ஆடீஉக்குறியன்-நம்பிக்கொற்றன்-சாத்திப்பெண் - தாராக்கடிது-ஒற்றைக்கை-வட்டக்கடல்-தாழக்கோல் எனவும், ஆடீஉக்கை-நம்பிப்பூ-கடுக்காய்-ஆட்கெக்கால் எனப்பெயர்களின்முன் இருவழியிலும் வல்லெழுத்து மிகுந்தன. ஆடிக்கொண்டான்-ஆடாக்கொண்டான்- ஆடீக்கொண்டான்-ஆடெனக்கொண்டான்-ஆடக்கொண்டான்- உண்பாக்குச்செறுன் - பூத்துக்காய்த்தது - பொள்ளெனப்பரந்தது - சாலம்பகைத்தது எனவும், இருளின்றிக்கண்டார்-எனவும் வினைசெச்சங்களின்முன் மிக்கன. மற்றைச்சாதியென இடைச்சொன்முன்னும், கடிக்கமலம்என உரிச்சொன்முன்னும், சொன்றிக் குழிசி எனத்திசைச்சொன்முன்னும், கங்கைச்சடை என வடசொன்முன்னும் வலிமிக்கன. [விதவாதனபெரும்பாலு மிகுமெனவே விதந்தன சிறுபான்மை மிகுமெனவும், விதவாதன சிறுபான்மைமிகுவெனவுங் கூறியதாயிற்று] (உ-ம்) நொக்கொற்று-துக்கொற்று-ஏவன்முன் வல்லின மியல்பொடு விகற்பே, எனச்சொல்லிய சிறப்புவிதிபெறுமல் வல்லெழுத்து மிக்கன - ஏரிகரை-குழந்தைகை, “பழமுதிர்சோலை மலைகிழவோனே” கூப்புகம்-நாட்டுபுகழ் எனவிதவாதன மிகாவாயின. (ஙரு)

ரசுசு. மரப்பெயர் முன்ன தினமெல் லெழுத்து
வரப்பெறு னவுமுள வேற்றுமை வழியே

இது உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர்முன்வரும் வல்லெழுத்திற்கு எய்தியது ஒருவழிவிலக்கிப் பிறிது விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மரப்பெயர்முன்னர் - உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர்களுக்குமுன், இனமெல் லெழுத்துவர-முன்சொன்ன பொதுவிதியால் வரு

கிற வல்லெழுத்துமிகாமல் அவற்றிற் கினமாகிய மெல்லெழுத்து மிக, பெறுனவும்-பெறுவனவும், வுள-சிலவுளவாம், வேற்றுமைவழி- வேற்றுமைவழியில்—எ-று.

(உ-ம்) விள-காய், விளங்காய்.

மா-கொம்பு, மாங்கொம்பு, எனவரும். (எசு)

ரசுஎ. செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப்
பெரிய னெச்சமுற் றுற வுருபே
யஃறிணைப் பன்மை யம்மமூன் னியல்பே.

இது உயிரீறுகளுக்குத் தனித்தனி சிறப்புவிதி சொல்லத்தொடங்கி அகரவீற்றுச் சொற்களுக்குள்ளே சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். செய்யியவென்னும் வினையெச்சம் - செய்யியவென்னும் வினையெச்சவினையும், பல்வகைப்பெயரினெச்சம் - பலவகைப்பட்ட பெயரெச்சவினையும் - (பல்வகை) முற்று பலவகைப்பட்ட முற்றுவினையும், ஆறனுருபு-ஆறும்வேற்றுமை அகரவுருபும், அஃறிணைப்பன்மை-அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரும், அம்ம-அம்மவென்கின்ற வுரையசையிடைச்சொல்லும், மூன்-ஆகிய அகரவீற்றுச் சொற்களாறன்மூன்றும், இயல்பு-வல்லெழுத்துக்கள்யல்பாம்—எ-று.

(உ-ம்) உண்ணீயகொண்டான்-சென்றான்-தந்தான்-போயினான். எனச்செய்யிய வென்னும் வினையெச்ச மூன்னியல்பாயின உண்ட-உண்ணுகின்ற-உண்ணுத எனவும், கடைக்கணித்த-சித்திரித்த-வெளுத்தனவிய-கருவிய-அமரிய எனவும், திண்ணென்ற-பொன்போன்றன்ன வும், சான்ற உற்ற எனவும், வருகிற நால்வகைத் தெரிநிலைப்பெயரெச்சவினை மூன்னும் அமர்முகத்த-கருங்கண்ண-சிறிய-பெரிய - உள- இல-பல-சில எனவும், பொன்னன்ன எனவும், கடிய எனவும், வருகிற மூவகை வினைக்குறிப்புப் பெயரெச்சமூன்னும், குதிரை-செங்காய் - தகர்-பன்றி-இவற்றை வருவித்து உண்டகுதிரை-உண்டசெங்காய்- உண்டதகர்-உண்டபன்றி எனமுறையே கூட்டிப் பலவகைப்பெயரெச்ச மூன்னியல்பாதல் காண்க பொருள் வேறுபாடல்லாமற் சொல்வேறுபாடில்லாமையால் முற்றிற்கும் இவையே உதாரணமாகும் வாழ்கொற்றுசாத்தா-தேவா-பூதா-எனவிவற்றோடுமுற்றின் மூன்னியல்பாயின வாழியவென்பதனோடு மிப்படியே கூட்டுக, முற்றின் மூன்னியல்பாமெனவே அருத்தாபத்தியால் உண்டகண்டன, அமர்முகத்த குதிரைகள் அமர்முகத்தகலக்கின எனவினைமுற்று வினையெச்சமாகியுங் குறிப்புமுற்றுமெச்சமாகியும் வந்தவிடத்தும் இயல்பாமென்றறிக தன்கைகள்- செவிகள்-தாங்கள் - பதங்கள் எனவாறனுருபின் மூன்னியல்பாயின பல

குதினைகள்-செந்நாய்கள்-தகர்கள்-பன்றிகள்-எ-ம்,பலகொடுத்தான்-செய்தான்-தந்தான்-போயினன்-எ-ம், அஃறிணைப் பன்மைப்பெய மூன்னிருவழியு மியல்பாயின அம்மகொற்று-சாத்தா-தேவா - பூசா- எனவு ளாயசை யிடைச்சொன் மூன்னியல்பாயின. (ஙஎ)

ஈசுஅ. வாழிய வென்பத னீற்றி னுயிர்மெய்
யேகலு மூரித்தஃ தேகினு மியல்பே.

இது வியங்கோண் மூற்றிற்கு எய்தாத தெய்துவித்தலும் எய்தியவ ழிப்புணரும் வல்லினத்திற்கு எய்தியகந்து படாமைக்காத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். வாழியவென்பதன் - வாழியவென்னுமவியங்கோண்முற்றி னுடைய, ஈற்றின்-இறுதியிலுள்ள. உயிர்மெய்-யகரவுயிர்மெய்யானது, ஏகலும்-குறைதலும், உரித்து-உரித்தாகும், அஃது-அவ்வுயிர்மெய்யானது, ஏகினும்-குறைந்து இகரவீறுய்ந்நின்றாலும், இயல்பே-வல்லினம் பொதுவிதியினாலே மீகாமற் சிறப்புவிதியிற்கூறிய இயல்பேயாம-எ-று.

(உ-ம்) ஆவாழி என வீற்றுயிர்மெய் குறைந்தது வாழிகொற்று-சாத்தா-தேவா-பூசா-குறைந்தவிடத்தும் வல்லின மியல்பாயின. (ஙஅ)

ஈசுஉ. சாவவென் மொழியீற் றுயிர்மெய் சாதலும் விதி.

இது சாவ என்கிற நிலைமொழிக்கு எய்தாத் தெய்துவிக்கின்றது.

(இ-ள்.) சாவவென்மொழி-சாவவென்னுஞ் செயவெனெச்ச வினைச்சொல்லினுடைய, ஈற்று-இறுதியிலிருக்கின்ற, உயிர்மெய்-வகரவுயிர்மெய்யானது, சாதலும்-கெட்டுப்புணர்தலும், விதி-விதியாகும்—எ-று.

(உ-ம்) சாவ-குத்தினன்—சாக்குத்தினன், எனவரும்,[இப்புணர்ச்சி சாவக்குத்தினன் என்னும் புணர்ச்சிபோற் சிறந்த தல்லாமையாற் "சாதலும் விதி" யென்றார்.] (ஙசு)

ஈஎஅ, பலசில வெனுமிவை தம்முன் ரும்வரி
னியல்பு மிகலு மகரமே கை
லகரம் றகர மாகலும் பிறவரி
னகரம் விகற்ப மாகலு முளபிற.

இது வருமொழிக்கு எய்தியது இகந்து படாமைக்காத்தலும் அதன் மேற் சிறப்புவிதியும் நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பலசிலவெனுமிவை-பலசிலவென்கின்ற விவ்விரு சொல்லும், தம்முன்-தமக்குமுன்னே, தாம்வரின் - தாம்வருமாயின், இயல்பும்-இயல்பாதலும், மிகலும்-மிகுதலும், அகரம்-அகரமானது, ஏக-கெட,லகரம்-லகரமானது, றகரமாகலும் - றகரமாகத்திரிதலும், பிற - இவற்றி

ன்மூன்பிறமொழிகளுள் யாதாயினுமொன்று, வரின்-வந்தால், அகரம்-அகரமானது, விகற்பமாகலும்-நிற்றலுநீங்கலும், உள-உளவாம்-எ-று.

(உ-ம்) பலபல-சிலசில, இயல்பாயின, பலப்பல-சிலச்சில, மிக்கன, பற்பல-சிற்சில, அகரங்கெட லகரம் றகரமாயிற்று, பலகலை-பல்கலை, பலசாலை, பல்சாலை, பலதாழிசை-பன்றுழிசை, பலபடை-பலபடை, பலஞானம்-பன்ஞானம், பலாள்-பன்னாள், பலமணி-பன்மணி, பலவளை-பல்வளை, பலயாழ்-பல்யாழ், பலவணி-பல்லணி, பலவாயம்-பல்லாயம், பிறவரஅகரம் விகற்பமாயிற்று, [‘பிற’ என்ற மிகையால், பல்பல-சில்சில என அகரங்கெட லகரம றகரமாகாம லொரோவிடத்து வருதலும் இன்னும் அகரவீற்றுப்புணர்ச்சியுள் அடங்காது வருவனவுங்கொள்க.] (உ0)

ஈஎக. அல்வழி யாமா மியாமுற்று மூன்மிகா.

இது ஆகாரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்திய தொருமருங்கு விலக்குகின்றது.

இ-ள், அல்வழி-அல்வழியில், ஆமா-ஆவுமாவுமாகிய விருபெயரும், மியா-மியாவென்னுமுன்னிலை யசையிடைச்சொல்லும், முற்று-ஆகாரவீற்றஃறிணைப்பன்மை யெதிர்மறை முற்றுவினையுமாகிய, மூன்-இவற்றின்மூன், மிகா-வருகிறவல்லினம் இயல்பாரும்—எ-று.

(உ-ம்) ஆகுறிது-மாகுறிது-சிறிது-தீது-பெரிது-எ-ம், கேண்மியா கொற்ற-சாத்தா-தேவர்-பூதா-எ-ம், உண்ணாகுதிரைகள்-செந்நாய்கள்-தகர்கள்-பன்றிகள் எனவரும், [இரட்டுறமொழிதலாற் காட்டுப்பசுவென்னும் பொருளைத்தருகிற ஆமாவென்பதன் மூன்னும் ஆமாகுறிது என வியல்பாமெனக்கொள்க] (உக)

ஈஎஉ. குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனே
டுகரமேற் றலுமியல் புமாந் துக்கின்.

இது ஆகாரவீற்றுட்சிலசொல்லிற்கு எய்காதன வெய்துவித்தலும் அவ்விடத்து வருவதோரையமொழித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள், குறியதன்கீழா-குற்றெழுத்தின்கீழ்நின்ற ஆகாரம், குறுகலும்-அகரமாதலும், அதனோடு-அவ்வகரமாதலுடனே, உகரமேற்றலும்-உகரம்பெறுதலும் இயல்பும் அவ்விரண்டுமில்லாம வியல்பாதலும் ஆகிய மூன்றுவிதியும், ஆம்-ஆகும், துக்கின்-பாட்டினிடத்து—எ-று.

(உ-ம்) “நிலவிரிகானல்” “மருவினன்செய்யுமோநிலவு” “நிலாவணங்கு வெண்மணன்மேனின்று” எனவரும். [செய்யுளிலே மூன்றுமாமெனவே இரா-இரவு, புறு-புறவு, சுறு-சுறவுஎனவியல்பும், குறுகியுகரமேற்றலும் வழக்கில் வருமெனக்கொள்க,] (உஉ)

ஈஎஊ. அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரந்
தொடர்பிலு ளுகர மாய்வரி னியல்பே,

இது அன்றி யின்றியென்னும் வினையெச்சக் குறிப்பிற்கு எய்தாத தெய்துவித்தலும் எய்திய வழிப்புணரும் வல்லினத்துக்கு எய்தியது விலக்கலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள், அன்றி யின்றி யென்- அன்றியின்றியென்கிற, வினையெஞ் சிகரம் - வினையெச்சக்குறிப்புச் சொற்களி னீற்றிலிருக்கின்ற இகரம், தொடர்பினுள் - செய்யுளில், உகரமாய்வரின் - உகரமாய்த்திரிந்து வரின், இயல்பு-வருகிற கசதபக்கள் இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) "நாளன்றுபோகி" "உப்பின்றுபுற்கையுண்கமா" எனவரும்()

நாஎசு. உரிவரி ஞாழியி னீற்றுயிர்மெய்கெட
மருவும் டகர மூரியின் வழியே
யகரவுயிர் மெய்யா மேற்பன வரினே.

இது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள், உரிவரின் - உரியென்னுமளவுப் பெயர்வந்தால், ஞாழியின்- ஞாழியென்னுமளவுப்பெயரினது, ஈற்றுயிர்மெய்-ஈற்றிலுள்ள ழிகரமானது, கெட-நீங்க, டகரம் - டகரமெய்யானது, மருஉம் - வரும், உரியின்வழி - உரியென்னுமளவுப்பெயரின்பின், யகரவுயிர்மெய்யாம் - யகரவுயிர்மெய்வரும், ஏற்பன - அவ்வுயிர்மெய்வருதற்கு ஏற்றமொழிகள், வரின்-வந்தால்—எ-று.

(உதாரணம்)

ஞாழி-உரி—ஞாயிரி, எனவும்,
உரி-உப்பு—உரியவுப்பு,
பயறு—உரியபயறு,
மிளகு—உரியமிளகு,
வரகு—உரியவரகு, எனவும் வரும்.

["ஏற்பனவரின்" எனவே ஏலாதனவரின் உரியரிசி எனப் பொதுவிதி பெறுதல் கொள்க. ஞாயிரி என்பது காவிரி என இக்காலத்து மருவிற்று.] (உசு)

நாஎடு. சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

இது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், சுவை-அறுசுவையுளொன்றை யுணர்த்துகின்ற, புளிமுன்- புளியென்னும்பெயர்முன், இனமென்மையும் - வருகிற வல்லெழுத்துகள் மிகுதலில்லாமல் அவற்றிற்கு இனமாகிய மெல்லெழுத்துகளும், தோன்றும்-ஒரோவிடத்து மிகும்—எ-று,

(உ-ம்) புளிங்கறி-புளிஞ்சோறு, புளிந்தயிர் - புளிம்பாளிதம் என வரும், [புளிப்பாகிற கறியெனவும், புளிப்பையுடைய கறியெனவும், வி

ரிக்கப்படுதலால் இருவழிக்குமாகும். உம்மையால்புளிக்கனிஎப்பொ
துவிதி பெறுதலே சிறப்புடைத்தாகும்.] (உடு)

ாஎசு. அல்வழி இஐம் முன்ன ராயி
னிபல்பு மிகலும் விகற்பமு மாகும்.

இது இகர ஐகாரவீற் றம்ரிணைப்பெயர் முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு ஒருவழி எய்தியது விலக்கலும் எய்தியதிகந்து படாமைக்காத்தலும் எய்தியது விலக்கலுடன் விலக்காமையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இ ஐம் முன்னர்-இகர ஐகாரவீற் றம்ரிணைப் பெயர்முன், அல்வழி-அல்வழியினிடத்து, ஆயின்-வல்லினம் வருமாயின், இயல்பும்-இயல்பாதலும், மிகலும்-பொதுவிதியான் மிகுதலும், விகற்பமும்-ஒன்றற்கேயொருகான் மிகாமையும் ஒருகான்மிகுதலும், ஆகும்-ஆகும்—எ-று.

[ஒப்பின் முடித்தலால் ஐகாரவீறு முடன்கூறினார்.]

(உ-ம்) பருத்தி-ஒதி-யானை-குதிரை இவற்றின் முன் சிறிது-சிறிது-நீது-பெரிது-இவற்றைவருவித்து பருத்தி சிறிதுஎன முறையேகூட்டி இயல்பாதல்காண்க.

கூட்டி இயல்பாதல் காண்க.

கிளி-சிறிது—கிளிக்குறிது.

தினை-சிறிது—தினைக்குறிது விகற்பித்தன. (உசு)

ாஎஎ. ஆபுன் பகரவீ யினைத்தும் வரக்குறுகு
மேலன வல்வழி யியல்பாகும்மே.

இது ஆமுன்னின்ற பகர விகாரத்திற்கு எய்தாதெய்து வித்தலும் எய்தியவழி வருகிற வல்லினத்திற்கு எய்தியதிகந்து படாமைக்காத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆபுன்பகரவீ - ஆமுன்னின்ற பகரவிகாரம், அனைத்தும்-நாற்கணமும், வர-வந்தால், குறுகும்-குறுகும், அல்வழி-அல்வழியில், மேலன-மேலச்சூத்திரத்தினுட் கூறியவிதி மூன்றனுள், இயல்பாகும்-வருகிறவல்லினம் இயல்பைப்பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) ஆப்பியரிது - ஆப்பிருளிரும் - ஆப்பிநன்று - ஆப்பிவலிது-எ-ம், ஆப்பியருமை - ஆப்பிக்குளிர்ச்சி - ஆப்பிநன்மை - ஆப்பிவன்மை-எ-ம், வரும். (உஎ)

ாஎஅ. பவ்வீ ரீமீ முன்ன ரல்வழி
யியல்தாம் வலிமெலி மிகலுமா மீக்கே.

இது பவ்வீரீமீ என்கிற பெயர்களுக்குமுன் வருகிற வல்லினத்துக்கு ஒருவழி "இயல்பிறும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதுவிலக்கலும் இவற்றுள்ளே பவ்வீக்குமுன்வருகிற வல்லினத்திற்கு அச்சூத்திரத்தா

ல் எய்தியதிகந்து படாமைக் காத்தலும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் பல்வீ-பகாமெயயின் மேலேறி நின்ற ஈகாரவீற்றிடக்கர்ப் பெயரும், நீ - நீ என்கிற முன்னிலைப்பெயரும், மீ-மீ என்கிற மேலாகியபண்பையும் மேலிடத்தையும் உணர்த்தும் பெயருமாகிய, முன்னர்-இம்முன்றன்முன்னும் அல்வழி-அல்வழியில், இயல்பாம் - வருகிறவல்லினமியல்பாகும், மீக்கு-இவற்றுள்ளே மீயென்னுஞ் சொல்லுக்கு, வலி-வல்லெழுத்து, மிகலுமாம-மிகுதலுமாகும், மெலி-மெல்லெழுத்து, மிகலுமாம்-மிகுதலுமாகும்—எ-று.

(உ-ம்) பீகுறிது-சிறிது-நீது-பெரிது-எ-ம், நீகுறியை-சிறியை-தீயை-பெரியை-எனவும், மீகண்-எ-ம், இயல்பாயின, மீக்கூற்று எனவெய்திய திகந்து படாமல் வலிமிகுந்தது. மீந்தோல் என மெலிமிகுந்தது. மீக்கூற்று—மேலாய சொல்லாற் பிறந்த புகழ் மீந்தோல்—மேலாய தோல் இது இக்காலத்துப் பீந்தோலெனவழங்குகின்றது. நீ என்னும் பொதுப்பெயர் அல்வழியிலே நீயென்றும் வேற்றுமையிலே நின்னென்றும் நிற்கையினாலே "பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயர்" என்னுஞ் சூத்திரத்துளடங்கவில்லை, (உஅ)

ஈஎகூ மூன்று முருபெண் வினைத்தொகை சுட்டு
ஈறுமுகா முன்ன ரியல்பாம்,

இது முற்றுகர வீற்றுட்சிலவற்றின் முன் வருகிற வல்லினத்திற்கு "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். மூன்(றுருப்பு) மூன்றும்வேற்றுமையுருபிற்கும், ஆறுருபு-ஆறும்வேற்றுமை யுருபிற்கும், எண்-யியல்பாயும் விகாரமாயும் வருகிற எண்ணிற்கும், வினைத்தொகை-வினைத்தொகைக்கும், சுட்டு-சுட்டுப்பெயருக்கும், ஈறுகும்-ஈறுகிய, உகரமுன்னர் - முறறிய லுகரத்தின்முன்னே, இயல்பாம்-வருகிறவல்லினம் இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம) சாத்தனெடி கொண்டான்-சென்றான் - தந்தான்-போயினான்-எ-ம், சாத்தனதுகை-செவி-தலை-புறம்-எ-ம், மூன்றுமுருபின் முன்னும் ஆறுமுருபின்முன்னு மியல்பாயின ஈநு கை - செவி-தலை-புறம் என எண்ணுப்பெயர் முன்னியல்பாயின, இரு - அறு - எழு - ஏழு-இவற்றோடும் அப்படியேகூட்டுக. அகலிறு - சேனை - தானை - படை என வினைத்தொகை முன்னியல்பாயின. தரு - புகு - தெறு - எழு-விரவு முதலியவற்றோடு மொட்டுக. அது குறிது - சிறிது - நீது - பெரிது - எ-ம், அது கண்டான் - செகுத்தான் - தந்தான் - படைத்தான்-எ-ம், சுட்டுப்பெயர்முன்னிருவழியுமியல்பாயின. [இது-உது என்பவற்

றேகி மிப்படியே பெரட்கெ உதுகாண் உதுக்காண் எனவிகற்பித்துவ ருவது "இயல்பின்விகாரமும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் "அன்னபிறவும்" என்றதனாலமையும்.] (உசு)

ஈஅம். அதுமுன் வருமன் றுன்றுந்துக்கின்,

இது அதுவென்பதற்குமுன் வரும் அன்றென்பதற்கு எய்தாத தெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள், அதுமுன் - அதுவென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர்முன், வரும்-வருகிற, அன்று - அன்றென்னும் வினைக்குறிப்பு முற்றானது, தூக்கின்-பாட்டினிடத்து, ஆன்றும் - முதனீளும்—எ-று,

(உ-ம்) அதான்று எனவரும். [ஆன்றேயாமென வியல்பை விலக்காமையால் அதன்று-அதுவென்று எனவும்வரும்.] (நம)

ஈஅக. வன்றொட ரல்லன முன்மிகா வல்வழி.

இது குற்றியலுகர வீற்றுட்சிலவற்றிற்கு "இயல்பினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்திய தொருவழி விலக்குகின்றது.

இ-ள். வன்றொடரல்லனமுன்-வன்றொடரொழிந்த ஐந்து குற்றியலுகரவீற்றின் முன்னும், அல்வழி - அல்வழியில், மிகா - வருகிற வல்லினம் இயல்பாகும—எ-று.

(உ-ம்) நாகுகடிது-எஃகுசிறிது-வரகுதீது - சுரங்குபெரிது-தெள்ளுகொடிது எனவும், எகுகால்-அஃகுபிணி- பொருதுசென்றான்-அறிந்ததந்தான்-எய்துகொன்றான் எனவும, அல்வழியிலே யியல்பாயின.()

ஈஅஉ. இடைத்தொட ராய்த்தொட ரொற்றிடையின்
மிகாநெடி லுயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை.

இதுவுமது.

இ-ள். இடைத்தொடர்(முன்) - இடைத்தொடர்முன்னும், ஆய்தத்தொடர் (முன்) - ஆய்தத்தொடர்முன்னும், ஒற்றிடையின்மிகாநெடிற் (றொடர்முன்) - ஒற்றிடையே மிகாதநெடிற்றொடர்முன்னும், உயிர்த்தொடர்முன்-உயிர்த்தொடர்முன்னும், வேற்றுமை - வேற்றுமையில், மிகா - வருகிற வல்லினம் இயல்பாம—எ-று.

(உ-ம்) தெள்கின்கடுமை-எஃகின்கடுமை - நாகின்கடுமை-வரகின்கடுமை-சிறுமை-தீமை-பெருமை - எனவல்லெழுத்து மிகாது. "இதற்கிதுசாரியை" யென்னுஞ் சூத்திரத்தால் இன்சாரியையைபெற்றுவந்தது, [வரகுகதினெனச் சாரியைபெறாது வருதலுங்கொள்க] (நஉ)

ஈஅஙா. நெடிலோ டுயிர்த்தொடர் குற்று கரங்களுட்
டரவொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

இது மேலை நிலைமொழிக்கோர் புறனடையாக எய்தாத தெய்துவித்தலும், உயிர் வந்தபோது அந்நிலைமொழிக்கு "உயிர்வரினுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நெடிற் (றொடர்) - நெடிற்றொடர்களும், உயிர்த்தொடர்-உயிர்த்தொடர்களுமாகிய, குற்றுகரங்களுள்- குற்றியலுகரமொழிகளுள், அறவொற்று-அவ்வுகரமேறிநின்ற டகரறகரமெய்கள், வேற்றுமை-வேற்றுமையில், மிக-பெரும்பாலும், இரட்டும்-இரட்டும்—என்று.

[வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க.]

(உ-ம்) ஆடு-கால்—ஆட்டுக்கால், பாறு-கால்—பாற்றுக்கால், மூருடு-கால்—மூருட்டுக்கால், முயிறு-கால்—முயிற்றுக்கால், எனவரும்' செவி-தலை-புறம்-ஞாற்சி-நிறம்-மயிர்-யாப்பு-வலிமை-அடி என்பவற்றை யொட்டிக்காண்க. [இவ்விரண்டொற்றும் வேற்றுமையி லிரட்டுமெனவே "காவிரிபுரக்கு நாடுகிழவோனே" எனச் சிறுபான்மை வேற்றுமையி லிரட்டாமையும், காடு-அரண்—காட்டரண், களிறு-யானை—களிற்றியானை, எனச்சிறுபான்மை அல்வழியி லிரட்டுதலும், வெருகு-கண்—வெருக்குக்கண் எனவேற்றுமையிலும், எருது-மாடு—எருத்து மாடு, என வல்வழியிலுஞ் சிறுபான்மை பிறவொற் றிரட்டலுங் கொள்க.] (ஈஈ)

ஈஅசு. மென்றொடர் மொழியுட் சிலவேற் றுமையிற்
றம்மின வன்றொட ராகாமன்னே.

இது மென்றொடர் குற்றியலுகர மொழிகளுட் சில நிலைமொழிக்கு மூவினமும் வரின் எய்தாத தெய்துவித்தலும், உயிர்வரின் எய்தியதன மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மென்றொடர்மொழியுள்- மென்றொடர் குற்றியலுகரமொழிகளுள், சில-சிலமொழிகள், வேற்றுமையில்-வேற்றுமைக்கண், தம்மினம்-தமக்கினமாகிய, வன்றொடர்- வன்றொடர் குற்றியலுகரமொழிகளாக, ஆகா-ஆதலையொழிந்தன, மன்-பெரும்பாலன—என்று.

[வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க.]

(உ-ம்) மருந்து-பை—மருத்துப்பை, கரும்பு-வில்—கருப்புவில், கன்று-ஆ—கற்றா லனவரும், [சிலவாமெனவே ஆகாதன பலவென்பதும் "மன்னே" என்ற மிகையால் அம்பு-தூளி—அம்புத்தூளி, எனச் சிறுபான்மை அல்வழிக்கண் வன்றொடராதலுங் கொள்க.] (ஈசு)

ாஅகு. ஐயீற் றுடைக்குற் றுகரமு முளவே.

இது முன்சொன்ன நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்து வித்தலும், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐ-ஐகாரச்சாரியை, ஈற்றுடை-இறுதியிலேபெற்று வருகிற, குற்றுகரமும் - மென்றொடர்க் குற்றியலுகரமொழிகளும், உள - சிலவுண்டு—எ-று.

[வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க]

(உதாரணம்)

பண்டை-காலம்—பண்டைக்காலம்,
இன்று-நாள்—இற்றைநாள், எ-ம்,
அன்று-கூலி—அற்றைக்கூலி,
இன்று-நலம்—இற்றைநலம், எ-ம்,

இருவழியிலும் வரும், [மேலைச்சூத்திரத்தைச் சாரவைத்தலால் மென்றொடொன்றும், ஆயினும் குற்றுகரம் எனப்பொதுப்படச் சொன்னமையால் நேற்று-பொழுது—நேற்றைப் பொழுது, என வன்றொடர் ஐகாரச்சாரியை பெறுதலும் "ஐயீற்றுடைக் குற்றுகரமும்" எனஉடைமையாக்கிக் கூறினமையால் ஒற்றைவேட்டை, ஈராட்டைஎனவருமொழி நோக்காது அச்சாரியை பெறலுங்கொள்க.] (நடு)

ாஅசு. திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரி
னிலையீற் றுயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்
றகரம் னலவாத் திரிதலு மாம்பிற.

இது குற்றியலுகரவீற்றுத திசைப்பெயர்களுக்கு எய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள். திசையொடு-திசைச்சொல்லோடு, திசையும் - திசைச்சொல்லும், பிறவும்-பிறசொல்லும், சேரின்-புணருமிடத்து, நிலையிற்று - நிலைமொழியீற்றிலேநின்ற, உயிர்மெய்-உயிர்மெய்யும், கவ்வொற்று-அதன்பின்னின்ற ககரமெய்யும், நீங்கலும்-கெடுதலும், றகரம்-அவ்விடத்துநின்ற றகரமெய், னலவா-னகரமெய்யாகவும் லகரமெய்யாகவும், திரிதலும்-திரிதலும், ஆம்-ஆகும்—எ-று.

(உ-ம்) வடக்கு-கிழக்கு—வடகிழக்கு, மேற்கு-திசை-மலை- வேங்கடம-என உயிர்மெய்யுங் ககரமெய்யுங்கெட்டது. குடக்கு-திசை—குடதிசை, குணக்கு-கடல்—குணகடல், இவையுமப்படியே. தெற்கு-கிழக்கு—தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, தென்மலைஎன உயிர்மெய்கெட றகரமெய் னகரமெய்யாயிற்று. மேற்கு-பால்—மேல்பால், மேற்கு-காடு—மேனாடு, என உயிர்மெய்கெட னகரமெய் லகரமெய்யாயிற்று.

["பிற" என்றதனால் மேற்கு-சேரி—மேல்சேரி, மேற்சேரி, மேலைச்சேரி, கிழக்கு-திசை—கீழ்திசை, கீழ்த்திசை, கீழைத்திசை எனவும், கீழ்மேற்றென் வடல்எனவும், விகாரப்பட்டும், சிறுபான்மை கிழக்கு மேற்குத் தெற்கு, வடக்கு, வடக்கூர், தெற்குமலை-எனவிவ்விகாரமில்லாமலும் வரும்.] (நசு)

ாஅள. தெங்கு நீண்டீற் றுயிர்
மெய் கெடிங் காய் வரின்.

இது தெங்கு என்னும்பெயர்க்கு எய்தாத தெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள். காய்-காயென்னுஞ்சொல், வரின் - வந்தால், தெங்கு-தெங்கென்னு நிலைமொழி, நீண்டு-முதனீண்டி, ஈற்றுயிர்மெய்-ஈற்றிலுள்ளவுயிர்மெய், கெடும்-நீங்கும்—எ-று.

(உ-ம்) தெங்கு-காய்—தேங்காய் எனவரும். [கெட்டேவரு மென்னுமையால் தெங்கங்காய் எனவருவதுங் கொள்க.] (நஎ)

ாஅஅ. எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெய்தி
னென்று முதலெட் டீறு மெண்ணுண்
முதலீ ரொண்முத னீளு மூன்று
நேழ்குறு கும்மா நேழல லவற்றி
னீற்றுயிர் மெய்யு மேழ னுயிரு
மேகு மேற்புழி யென்மனர் புலவர்.

இது ஒன்றுமுதலெட்டீறு மெண்ணுப் பெயர்களுக்கு உயிர்வரின் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் மெய்வரின் எய்தாத தெய்துவித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். எண்-எண்ணுப்பெயரும், நிறை - நிறைப்பெயரும், அளவும்-அளவுப்பெயரும், பிறவும்-பிறபெயர்களும், எய்தின்-வந்தால், ஒன்றுமுதல்-ஒன்றுமுதல், எட்டீறும்-எட்டீறுகும், எண்ணுள் - எண்களுள், முதலீரொண்-முதலிலுள்ள இரண்டெண்களும், முதனீளும்-முதற்குறினீளும், மூன்றுநேழ்-மூன்றும் ஆறும் ஏழும், (முதல்) குறுகும்-முதனெடில் குறுகும், ஆநேழலலவற்றின் - ஆறுமேழுமல்லாத ஆறெண்களினுடைய, ஈற்றுயிர்மெய்யும்-இறுதியிலுள்ள உயிர்மெய்களும், ஏழன்-ஏழனுடைய, (ஈற்) றுயிரும் - இறுதியிலுள்ள உயிரும், ஏகும்-கெடும், ஏற்புழி-ஏற்குமிடங்களில், என்மனர்-என்றுசொல்லுவார், புலவர்-புலவர்—எ-று.

[இவ்விகாரம் பண்புத்தொகைக்கேயுரியவாகும், ஏழு என்பதுமுற்றியலுகரமீறாயினும் 'ஒன்றினமுடித்த றன்னினமுடித்தல்' என்பதனால் இங்கே சொல்லப்பட்டது.]

(உதாரணம்)

ஆறு-பத்து—அறுபது, கழஞ்சு—அறுகழஞ்சு,
ஆறு-நாழி—அறுநாழி, மீன—அறுமீன்,

எழு-பத்து—எழுபது, கழஞ்சு—எழுகழஞ்சு,
நாழி—எழுநாழி, மீன்—எழுமீன்,
ஆறுமேழுங் குறுகின.

எழு-கடல்—எழ்கடல், எழனீற்றுயிர் கெட்டது, மற்றவைகளுக்கு உதாரணம்பின்னேகாட்டப்படும், எற்புழி, என்றதனால்பொதுவிதியால்இரண்டாயிரம், எழாயிரம், இரண்டெழுஞ்சு, மூன்றுபடி, நான்குபொருள், எழுகடல் எனநிற்பனவும் உண்டென்றுகொள்க. (நஅ)

நஅக. ஒன்றன் புள்ளி ரகர மாக
விரண்ட னெற்றுயி ரேகவும் வருமே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஒன்றன்-ஈற்றுயிர் மெய்கெட நின்றவொன்றென்னு மெண்ணினது, புள்ளி-னகரமெய்யானது, ரகரமாக - ரகரமெய்யாக, இரண்டன்-இரண்டனுடைய, ஒற்று-ணகரமெய்யும், உயிர்-அகரவுயிரும், ஏகெட, உவ்வரும்-அவ்விரண்டு ரகரமெய்மேலும் உகரமவரும்—எ-று.

(உ-ம்) ஒன்று-ஆயிரம்—ஓராயிரம், இரண்டு-ஆயிரம்—ஈராயிரம், எனவுயிர்வரமுதனீண்டு ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு உகரம்பெற்று "மூற்று மற்றொரோவழி" என்பதனால் அவ்வுகரமுங்கெட்டுவந்தன ஒன்று-பத்து—ஒருபது, இரண்டு-பத்து—இருபது, எனமெய்வா முதலீளாது ஈற்றுயிர் மெய் கெட்டு உகரம் பெற்றுவந்தன. இங்கேசொல்லியபடி மற்றதிரிபு முதலானவை வருதலுங்காண்க.

[சிறுபான்மை ஓராயிரம், இராயிரம் எனவருதலுமுண்டு.] (நக)

நகூ. மூன்றனுறுப் பழிவும் வந்தது மாகும்.

இதுவுமது.

இ-ள். மூன்றன்-இறுதியுயிர்மெய்கெட நின்றமூன்றென்னு மெண்ணினது, உறுப்பு-மெய்யானது, அழிவும்-கெடுதலும், வந்தம்-வருதற மெய்யாகத்திரிதலும், ஆகும்-ஆகும்—எ-று.

(உ-ம்) மூன்று-ஒன்று—மூவொன்று எனவுயிர் வரமுதல் குறுகாது ஈற்றெழுத்தும் னகர மெய்யுங்கெட்டன, மூன்று-பத்து—மூப்பது எனமெய்வர ஈறுகெட்டு னகரமெய் வந்தமெய்யாய்த் திரிந்தது, மற்றவைகளு மிப்படியே. (சல)

நகக. நான்கன் மெய்யே லறவா குமே.

இதுவுமது.

இ-ள். நான்கன்-இறுதியுயிர்மெய்கெடநின்ற நான்கென்னு மெண்ணினது, மெய்-னகரமெய், லறவாகும்-லகரமெய்யாகவும் றகரமெய்யாகவுந்திரியும—எ-று.

(உ-ம்) நான்கு-ஆயிரம்—நாலயிரம், நான்கு-வழி—நால்வழி, என உயிரும்-இடையெழுத்தும்வர ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு னகரமெய லகரமெய்யாயிற்று, நான்கு-மணி—நான்மணி, என லகரமெய்யோடு மயங்காத மெல்லெழுத்துவரின் னகரமெய் இயல்பாமென்க, நான்கு-பத்து—நாற்பது, என வல்லெழுத்துவர ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு னகரமெய் றகரமெய்யாயிற்று, மற்றவைகளு மிப்படியே (சக)

ரசூஉ. ஐந்தனெற் றடைவது மினமுங் கேடும்.

இதுவுமது.

இ-ள். ஐந்தன்-இறுதியுயிர் மெய்கெட நின்றஐந்தென்னு மெண்ணினது, ஒற்று-நகரமெய்யானது, அடைவதும் - வருகிறமெய்யாகியும், இனமும்-அதற்கினமாகியும், கேடும்-கெட்டும்வரும்—எ-று.

(உ-ம்) ஐந்து-மூன்று—ஐம்மூன்று, என் மெல்லெழுத்துவர ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு நகரமெய் வந்தமெய்யாத்திரிந்தது, ஐந்து-கழஞ்சு—ஐங்கழஞ்சு, என வல்லெழுத்து வர ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு நகரமெய் வந்தவெழுத்திற்கு இனமாய்த் திரிந்தது, ஐந்து-ஆயிரம்—ஐயாயிரம், ஐந்து-வழி—ஐவழி, என உயிரும் இடையெழுத்தும்வரஈற்றுயிர்மெய்யுடன்நகரமெய்யுங்கெட்டது, மற்றவைகளு மிப்படியே, [ஓரோவிடத்தஐவ்வண்ணம்எனவரும, அடைவதுமினமும் என்றமையால் அருத்தாபத்தியால் ஐந்நூறு, ஐந்நூணிஎன நகரமெய் வியல்பாதல்கொள்க.] (ரு)

ரசூஉ. எட்ட னுடம்பு ணவ்வாகு மென்ப.

இதுவுமது.

இ-ள். எட்டன்-இறுதியுயிர் மெய்கெடநின்ற எட்டென்னு மெண்ணினது, உடம்பு-டகரமெய்யானது, ணவ்வாகும்-ணகரமெய்யாகும்;என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

(உ-ம்) எட்டு-ஆயிரம்—எண்ணாயிரம், என ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு டகரமெய் ணகரமெய் யாயிற்று, மற்றவைகளு மிப்படியே, (சஙு)

ரசூசு. ஒன்பா னெபெத்து நூறு மொன்றின்
முன்னதி னேனைய முரணி யொவ்வொடு
தகர நிறீ இப்பஃ தகற்றி னவ்வை
நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே.

இது ஒன்பதிற்கு எய்தாத தெய்துவித்தாலும் அதனைடு புணரும் பத்திற்கும் நூற்றிற்கும் "இயல்பினும்" என்பதனாலும் "எண்மூவெழுத்து" என்பதனாலும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதியும் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஒன்பானெடு - ஒன்பஃதுடனே, பத்தும் - பத்தென்பதும், நூறும் - நூறென்பதும், ஒன்றின் - வந்து புணருமாயின், முன்னதின் - முன்னதாகிய நிலைமொழியின்றும், ஏனைய - மற்றைவருமொழி

களாகிய பத்தையும் நூற்றையும், முறணி - முறையே, நூறெனவும் -ஆயிரமெனவுந் திரிந்து, ஒவ்வொடு - நிலைமொழி முதலிலுள்ள ஒகரவுயிரோடு, தகரம் - தகரமெய்யை, நிறீஇ - அதற்கு ஆதாரமாக நிறுத்தி, ப ஃது - அந்நிலைமொழி யிறுதியிலுள்ள பஃதை, அகற்றி-கெடுத்து, னவ்வை - அம்மொழிமுதற் கயனின்ற னகரமெய்யை, நிரலே - முறையே, ணளவா - ணகரமெய்யாகவும் ளகரமெய்யாகவும், திரிப்பது-திரிப்பது, நெறி-முறையாகும்—எ-று.

[“நெறியே” என்ற விலேசானே தனிக்குறின் முன்னெற்றிரட்டித்தலுங்கொள்க.] (உ-ம்) ஒன்பஃது-பத்து—தொண்ணூறு, ஒன்பஃது-நூறு—தொள்ளாயிரம் எனவரும், தொளாயிரமென விக்காலத்தில் வழங்குகின்றது. [பஃதகற்றி, என்பதனைத் பொருந்த ஒன்பஃதனை டென்னுது “ஒன்பானை” என்றமையால் ஒன்பதுகின்று புணரினு மிவ்விதியே பெறுமென்றறிக] (சச)

ாகூடு. முதலிரு நான்கா மெண்மூணர்ப் பத்தி
னிடையொற் றேக லாய்த மாக
லெனவிரு விதியு மேற்கு மென்ப.

இது ஒன்றுமுத லெட்டெண்களின் முன்வருகிற பத்தென்னு மெண்ணிற்கு “இயல்பினும்” என்பதனால் எய்தியது விலக்கிப்பிறிது விதிவதுக்கின்றது.

இ-ள். முதல் - ஒன்றுமுதலாகிய, இருநான்காமெண்மூணர் - எட்டெண்களின்முன்னும் வருகிற, பத்தின் - பத்தென்னுமெண்ணினது, இடை-நடுகின்ற, ஒற்று-தகரமெய்யானது, ஏகல்-கெடுதலும், ஆய்தமாகல் - தகரநின்றவிடத்து அதுகெட ஆய்தம்வருதலும், எனவிருதியும்-என்னுமிவ்விரண்டு விதியையும், ஏற்கும்- ஏற்கும், என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர்.

(உ-ம்) ஒன்று-பத்து—ஒருபது—ஒருபஃது, இரண்டு - பத்து—இருபது—இருபஃது, எனவரும். மற்றவைகளுமிப்படியே. (சடு)

ாகூசு. ஒருபஃ தாதிமுன் னொன்றுமுத லொன்பா
லெண்ணு மவை யூர்பிறவு மெய்தி
னைத்த மழிய வாண்டாகுந் தவ்வே.

இது மேலைச்சூத்திரத்தா லெய்திய ஒருபஃது முதலாகிய நிலைமொழிகளுக்கு உயிர்வரின் “உயிர்வரினுக்குறள்” என்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் மெய்வரின் எய்தாத தெய்துவித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது,

இ-ள். ஒருபஃதாதிமுன்-ஒருபஃது முதலாகிய எட்டெண்களின்முன், ஒன்றுமுதல்-ஒன்றுமுதலாகிய, ஒன்பானெண்ணும்- ஒன்பதெண்களும், அவை- அவ்வெண்களை, ஊர்-ஊர்ந்து, பிறவும் -மற்றவையும்,

எய்தின்-வந்துபுணருமாயின், ஆய்தம்-நிலைமொழியிடையிலேநின்ற ஆய்தமானது, அழிய-கெட, த - இயல்பாகிய தகரம், ஆண்டு-அவ்வாய்தம்நின்றவிடத்து, ஆகும் - வரும்—எ-று.

(உ-ம்) ஒருபஃது - ஒன்று—ஒருபத்தொன்று, இருபது - மூன்றா—இருபத்துமூன்றறைஎனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே, [“ஆய்தங்கெடத் தகரமவரும்” என்றமையால் அருத்தாபத்தியத்தால் ஆய்தமில்லாத ஒருபதுமுதலானவைகளும் தகரம்பெறுமென்றதாயிற்று.]() (சஎ)

ஈகூஎ. ஒன்றுமுத லீரைந் தாயிரங் கோடி
யெண்ணிறை யளவும் பிறவிற் பத்தி
னீற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னு மிற்று
மேற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே.

இது பத்தென்னு நிலைமொழிக்கு “உயிர்வரினுக்குறள்” என்பதனால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதியும் மெய்வரின் எய்தாத தெய்துவித்தலும், ஒன்பதென்னு நிலைமொழிக்கு உயிர்வரின் அச்சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் மெய்வரின் எய்தாத தெய்துவித்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒன்று முதலீரைந்து-ஒன்றுமுதலாகியபத்தெண்களும், ஆயிரம்-ஆயிரமும், கோடி - கோடியுமாகிய, எண் - எண்ணுப்பெயரும், நிறை-நிறைப்பெயரும், அளவும் - அளவுப்பெயரும், பிற - பிறபெயரும், வரின்-வந்துபுணருமாயின், பத்தின் - நிலைமொழியாகிய பத்தினது, ஈற்றுயிர்மெய்-இறுதியிலுள்ள தகரவுயிர்மெய்யை, கெடுத்து-அழித்து, இன்னும்-இன்சாரியையாயினும், இற்றும் - இற்றுச்சாரியையாயினும், ஏற்பது-அவ்விடத்திற்கேற்பது, ஏற்கும்-ஏற்றுநிறகும், ஒன்பதும் - ஒன்பதென்னும் நிலைமொழியும், இனைத்து-இப்படியே எண்ணுப்பெயர் முதலானவை வந்துபுணருமாயின், இன்னுயினும் -இற்றுயினும் அவ்விடத்திறது, ஏறபது-ஏறறுநிறகப்பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) பத்து - ஒன்று—பதினென்று—பதிறறொன்று, ஒன்பது-ஆயிரம்—ஒன்பதினாயிரம்—ஒன்பதிறறாயிரம் எனவரும், மறறவைகளும் இப்படியே, [பதினென்று-உம்மைத்தொகை பதிற்றொன்று பண்புத்தொகை “ஏறபதேறகும்” என்றதனால் பத்துக்கோடி, ஒன்பதுகோடிஎனப் பொதுவிதிப்படியே முடிந்து நிறறலுங்காண்க] (சஎ)

ஈகூஅ இரண்டு மூன்வரிற பத்தினீற றுயிர்மெய்
கரந்திடவொறறு நவ்வாகுமென்ப.

இதுவுமது.

பத்தென்னு நிலைமொழிக்கு, “உயிர்வரினுக்குறள்” என்பதனால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுக்கின்றது.

இ-ள். இரண்டி-இரண்டென்பது, முன்வரின்-முன்வருமாயின், பத்தின்-பத்தென்னுநிலைமொழியினது, ஈறுயிர்மெய்-ஈறறிலுள்ளதுகக வுயிர்மெய்யானது, காந்திட-கெட, ஒறறு-தகரமெய், னவ்வாகும்-னகரமெய்யாகத்திரியும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(உ-ம்) பத்து-இரண்டி—பன்னிரண்டி, எனவரும். (சஅ)

ாகூ. ஒன்பதொழித்த வெண்ணொன்பதுமிரட்டின்
முன்னதின்முனனல வோடவுயிர்வரின்
வவ்வுமெய்வரின் வந்ததுமிகனெறி

இது ஒன்பதை நீக்கிய ஒன்பதெண்களாய நிலைமொழிகளுள் மூன்றாநிறபதற்கு மூன்றாநிறபது மெனவெய்தியதின் மேற்சிறப்பு விதியும்உயிர்வரின் எல்லாவற்றிறகும எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதியும் மெய்வரின் எய்தாததெய்துவித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஒன்பது - ஒன்பதென்கிற எண்ணொன்றனையும், ஒழித்த-ஒழிதலுநின்ற, எண்ணொன்பதும்-ஒன்றுமுதற்பத்தீறாய ஒன்பதெண்ணினையும், இரட்டின்-இரட்டித்துச்சொன்னால், முன்னதின் - நிலைமொழியினது, முன்னல்-முதலெழுத்தல்லாத வைகளெல்லாம், ஓட-கெட, உயிர்வரின்-உயிர்முதலானவெண்வரின், வவ்வும்-வகரமெய்யும், மெய்வரின்-மெய்முதலானவெண்வரின், வந்ததும- வந்தமெய்யும், மிகல்-மிகுதல், நெறி-முறையாம்—எ-று,

(உ-ம்) ஒன்று-ஒன்று—ஒவ்வொன்று, இரண்டி-இரண்டி—இவ்விரண்டி, நான்கு-நான்கு—நன்னான்கு, பத்து-பத்து—பப்பத்து எனவரும் [‘நெறி’ யென்றமையால் நக்நான்கு என நான்கிற்குக் குறுக்கமும் ஓரோவொன்று-ஒன்றொன்று-கழக்கழஞ்சு எனவிரட்டித்தலும், இன்னுங் ஙற்றியலுகரப் புணர்ச்சியுள் அடங்காதனவுங்கொள்க.] (சக)

உா. பூப்பெயர்முன்னின மென்மையுந்தோன்றும்.

இது பூவென்கிற உகாரவீறறுச் சொன்முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு “இயல்பினும்” என்பதனால் எய்தியதன்மேற சிறப்புவிதி யுணர்த்தினின்றது

இ-ள். பூப்பெயர்முன்-பூவென்னும் பலபொருளொருசொன்முன், இனமென்மையும்- வருகிறவல்லின மிகுதலல்லாமல் அவற்றிறினமாகிய மெல்லினமும், தோன்றும்-மிகும்—எ-று

(உ-ம்) பூங்கொடி- பூஞ்சோலை - பூந்தடகம் - பும்பணை எனவரும. [மலராயின் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையும் அழகாயிற் பண்புத் தொகையுமாம்] (இல)

உரை. இடைச்சொல்லேயோ முன்வரினியல்பே.

இது ஏகாரவுகார இடைச்சொற்களின் முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு இயல்பினுமென்பதனால் எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். இடைச்சொல்- இடைச்சொல்லாகிய, ஏ- (முன்) ஆதேகாரத்தின்முன்னும், ஓ- (முன்) எட்டோகாரத்தின் முன்னும் வரின் -வல்லினம்வந்தால், இயல்பு- பொதுவிதியான்மிகாது இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) அவனேகொண்டான்—இதுபிரிநிலையும் வினவும ஈற்றசையுந்தேற்றமுமாம். அறமேபொருளே காமமேதுறவே—எண்ணேயெதினையென்றே ரிருவினவ—இசைநிறை. அவனே கொண்டான் என்பது ஏழியிசைமுதலிய வெட்டுமாம். (கூக)

உரை. வேற்றுமையாயினே காவிறுமொழி
யீற்றழிவோடுமம மேற்பவுமுளவே.

இது ஐயீற்று நிலைமொழிக்கு எய்தாத தெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள். ஐகாவிறுமொழி- ஐகாரவீற்றுச்சொற்கள், வேற்றுமையாயின்-வேற்றுமைக்கண்வருமாயின், ஈற்றழிவோடும் - ஈற்றைகாரங்கெடுதலுடனே, அம்- அமமுச்சாரியை, ஏற்பவும்-பெற்றுமுடிவனவும், உள -சிலவுள—எ-று.

[அழிவோடு மென்றமையால் அழியாமையோடுமே அம் ஏற்பவுமுளவெனக் கொள்க, வருமெழுத்துச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங் கொள்க;]

(உ-ம்) புன்னை-கானல்—புன்னையங்கானல், மூல்லை-புறவம்—மூல்லையம்புறவம், வழுதுணை - காய்—வழுதுணங்காய், ஆவிரை- வேர்—ஆவிரம்வேர் எனவரும், [ஏற்பவுமுள வென்றதனால் மூல்லைப்புறவு என வரினுங்கொள்க] (கூஉ)

உரை. பனைமுன்கொடிவரின மிகலும்வலிவரி
னேபோயம்மும் திரள்வரினுறழவு
மட்டுறினே கெட்டங் னிளவுமாம்வேற்றுமை.

இது பனையென்கிற நிலைமொழிக்கும் அதனோடுபுணருஞ் சிலவருமொழிக்கும் இயல்பினு மென்பதனாலு மேலைச் சூத்திரத்தாலும் எய்தியவறையிகந்து படாமைக்காத்தலும், இ ஈ ஐ வழி யென்பதனால் எய்தியதவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பனைமுன்-பனையென்னுமபெயர்முன், கொடிவரின-கொடியென்னும் பெயர்வருமாயின், மிகலும்- வந்ததுமிகலும், வலிவரின்- க-ச-த-ப-பக்கள்வருமாயின் ஐபோய்-நிலைமொழியிற் றைகாரங்கெட்டு அம்மும-அம்முப்பெறுதலும், திரள்வரின் -திரளென்னும பெயர்வருமாயின், உறழ்வும -வந்தது மிகுந்தும ஐபோய் அமமுப்பெறுதலும விகற்பி

த்தலும், அட்டின்-அட்டென்னும் பெயர் வருமாயின் ஐகெட்டி ஐகாரங்கெட்டு, அங்ஙளவும்-வருமொழி அகரம் ஆகாரமாதலும், ஆம்ஆகும் வேற்றுமை-மேற்றுமைக்கண—எ-று.

(உ-ம்) பனைக்கொடி-எ-ம், பனங்காய்-செறும்பு-தான்-பழம்-எ-ம் பனைத்திரள்-பனந்திரள்-எ ம், பனட்டி எ-ம், வரும், (நுக)

உயிரீற்றுப்புணரியல்-முற்றுப்பெற்றது.

நான்காவது.

மெய்யீற்றுப்புணரியல்

உரை, உடன்மேலுயிர்வந் தோன்றுவ தியல்பே,

இது மெய்யீற்றுப்பதம் புணருஞ்சிறப்புப் புணர்ச்சி இவ்வியலாற்கூறப்படுதலின் மெய்யீற்றுமுன் உயிர்முதல்வந்து புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உடன்மேல்-நிலைமொழியிற்றி னின்றமெய்யின்மேல், உயிர்வருமொழிமுதலுயிர், வந்து-வந்து, ஒன்றுவது - என்று பட்டிணங்கிநிற்பது, இயல்பே-இயல்புப்புணர்ச்சியேயாம்—எ-று.

(உ-ம்) தோன்றல்-அழகன்—தோன்றலழகன், உரிஞ் -அழகிது—உரிஞழகிது, புகழ் - அழகிது— புகழழகிது எ-ம், வேல்- எறிந்தான்—வேலெறிந்தான் எனவுய்வரும், மற்றவைகளுமிப்படியே, (க)

உரை, தனிக்குறின் முன்னெற் றுயிர்வரினிரட்கும்,

இது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தனிக்குறின்முன்-தனிக்குற்றெழுத்தின் முன்னின்ற, ஒற்று-மெய்யானது, உயிர்-உயிரானது, வரின்-வந்தால், இரட்டும் - இரட்டித்துநிற்கும்—எ-று.

(உ-ம்) மண்-அரிது—மண்ணரிது, பொன்- அரிது—பொன்னரிது எ-ம், மண-அகம்—மண்ணகம், பொன்னொளி—பொன்னொளி, எ-ம், வரும் மற்றவைகளுமிப்படியே. (உ)

உரை. தன்னெழி மெய்ம்முன் யவ்வரினிகரா
தன்னுமென்று தணிருருமுளரே.

இது யகரமொழிந்த பத்துமெய்களின் முன்வருகிற யகரத்திற்கு எண்ணூவெழுத் தென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், தன்னெழி-தன்னையொழிந்த, மெய்ம்முன்-ஞணமனரலவழளன்கிற பத்துமெய்களின்முன்னும், ய-யகரமானது, வரின் - வந்தா

ல், இகரம்-இகரச்சாரியை, துன்னுமென்று - தன்முன்பொருந்துமென்று, துணிஞரும்-அரிதிறகொள்வாரும், உளர் - சிலருளர்—எ-று.

(உ-ம்) வேள்-யாவன்—வேளியாவன், மண்-யாது—மண்ணியாவது, எனவரும் மற்றவைகளு மிப்படியே [துணிஞருமென்ற எதிர்மறையாயஇழிவு சிறப்புமமையால் - வேள்யாவன், மண்யாது, எனப்பொதுவிதி பெறுமென்பார் பலருளரெனக்கொள்க.] (கூ)

உஎ. ஞணநமலவளன வொற்றிறு தொழிற்பெய
ரேவல் வினைநனி யவ்வன் மெய்வரி
னுவ்வுறு மேவ லுறுசில சில்வழி.

இது முதனிலைத்தொழிற்கும் ஏவறகும் பொதுவாகிய சில நிலைமொழிகளுக்கு எய்தாத தெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள், ஞணநமலவளன - ஞணநமலவளன என்கிற, ஒற்று-எட்டு மெய்களும், இறு - இறுதியாகிய, தொழிற்பெயர் - முதனிலைத்தொழிற் பெயர்களும், ஏவல்வினை-ஏவல்வினைகளும், யவ்வன் மெய்-யகரமொழிந்தமெய்கள், வரின் - வருமாயின், நனி - பெரும்பாலும, உ - உகரச்சாரியையை, உறும் - உறுதிக்கட்பொருந்தும், சில - வேவலவினைகள், சில் வழி - சிலவிடங்களிலே, உறு - அவ்வுகரச்சாரியையைப் பொருந்தாவாம்—எ-று.

(உ-ம்) உரிஞுக்கடிது, உண்ணுக்கடிது, பொருநுக்கடிது, திருமுக்கடிது, தின்னுக்கடிது, நீண்டது-வலிது-எ-ம், கடுமை நீட்சி வன்மை-எம, தொழிற்பெயரிருவழியும் உகரம்பெற்றன மற்றவையும் இப்படியே. உரிஞுகொற்று, உண்ணுகொற்று, பொருநுகொற்று, திருமுகொற்று, தின்னுகொற்று, நாகா-வளவா-எனவே வல்வினை உகரம் பெற்றன. மற்றவையுமிப்படியே [சிலவேவலுறு சில்வழியென்றதனால்-உண்ணுகொற்று, உண்கொற்று, எனவுகரம்பெற்றும பெறாதும் வருவனவும், உரிஞுகொற்றுஎன வுகரம்பெற்றேவருவனவும், உளவென்றறிக] (ச)

உஅ. ஙவ்விறு தொழிற்பெயர் கவ்வுமாம் வேற்றுமை,

இது ஙகரவீற்றுத் தொழிறபெயர்க்கு எய்தியதன்மேற சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஙவ்விறு-ஙகரமிறுதியாகிய, தொழிறபெயர்க்கு-முதனிலைத் தொழிறபெயர்க்கு, அவ்வுமாம்-உகரச்சாரியை யல்லாமலும் அகரச்சாரியையுமாகும், வேற்றுமை, வேற்றுமைக்கண்—எ-று.

(உ-ம்) பொருங்கடுமை எனவரும. (ஞ)

உஅ. ணனவல்வினம் வரட் டறவும் பிறவரி
னியல்பு மாகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக்
கனைத்துமெய் வரினு மியல்பா குமமே.

இது மேலைச்சூத்திரம் வரைக்கும் மெய்யீற்றுப் பொதுப் புணர்ச்சி கூறி அவற்றிற்கேயுரிய ஞகர நகரங்களை யொழித்து மற்றவைகளுக்கு முறையே சிறப்புவிதி சொல்லத்தொடங்கி ணகரனகரவீறு புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ணன - ணகாரனகாரங்கள், வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமைக்கண், வல்லினம்-வன்கணம், வர-வந்தால், டறவும் - முறையேடகாரமும் றகாரமும், பிற - மெல்லினமும இடையினமும், வரின் - வந்தால், இயல் - இயல்பும், ஆகும் - ஆம், அல்வழிக்க - அல்வழிக்கண், ஆனக்குமெய் - மூவினமெய்களும், வரினும் - வந்தாலும், இயல்பாகும் - இயல்பேயாகும்—எ-று.

(உ-ம்) சிறுகண்-களிறு—சிறுகட்களிறு, பொன் - ககடி—பொற்றகடி, என வேற்றுமையிலே வல்லினம்வர ணனக்கள் திரிந்தன, மண்ஞாற்சி, பொன்-ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வண்மை, எனவேற்றுமையிலே மெல்லினமும் இடையினமுமவர ணனக்கள் இயல்பாயின-மண்-கடிது, பொன்-கடிது, சிறிது, நீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது என அல்வழியிலே மூன்றினமும்வர ணனக்கள் இயல்பாயின மற்றவைகளு மிப்படியே. [ஒப்பின் மூடித்தலால் னகரமும் உடன்கூறினர். பின்னேகூட்டிச் சொல்லப்படு மெழுத்துகளுக்கும், இவ்வுத்தியே கொள்க.] (சு)

உரை. சுறிலணவில்லா ணனக்கள் வந்த
நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

இது ணகரனகரவீறுகளுள் ஒருசார னவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். சுறில் - தனிக்குறிலொன்றனையும், அணைவில்லா-சாராமல் ஒருமொழி தொடர்மொழிகளைச்சார்ந்த, ணனக்கள் - ணகாரனகார மெய்களானவை, வந்த-வருமொழிக்குமுதலாகவந்த, நகரம் - நகரமானது, திரிந்துழி - மயக்கவிதியில்லாமையினுலே திரிந்தவிடத்து, கேடு - கெடுதலை, நண்ணும் - பொருந்தும்—எ-று.

(உ-ம்) தூண்-நன்று—தூணன்று, பசுமண் - நன்று—பசுமணன்று, எ-ம், நன்மை-எ-ம், ணகரம் இருவழியுங்கெட்டது, அரசன்-நல்லன், அரசநல்லன், செம்பொன்-நன்று, செம்பொனன்று, எ-ம், நன்மை எ-ம், னகரம் இருவழியுங்கெட்டது. (எ)

உரை. சாதிகுழூ உப்பரண கவண்பெய ரிறுதி
யியல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண் சாண்பிற
டவ்வா கலுமா மல்வழி யும்மே.

இது ணகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு வேற்றுமைக்கணெய்தியது விலக்கலுஞ் சிலவற்றிற்கு அல்வழிக்க ணெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சாதிப் (பெயர்) - சாதிபற்றிவரும் பெயர்களுக்கும், குழூஉப் (பெயர்) - திரள்பற்றிவரும் பெயர்களுக்கும், பாண்கவண்பெயர்-பாண்கவனென்னும் பெயர்களுக்கும், இறுதி-ஈற்றுணகரமானது, வேற்றுமை (க்கும்) - வேற்றுமைக்கண்ணும், இயல்பாம் - வல்லினம்வந்தாலியல்பாகும், உணவெண் (பெயர்) - உணவிற்குரிய எள்ளின்றிரிசொல்லாகிய எண்ணென்னும்பெயருக்கும், சாண் (பெயர்) - சாணென்னும் நீட்டலளவைப் பெயருக்கும், இறுதி - ஈற்றுணகரமானது, அல்வழியும-அல்வழிக்கண்ணும், டவ்வாகலுமாம்- வல்லினம்வந்தால் திரிந்துடகரமாதலும் பொருந்தும்—எ-று

(உ-ம்) பாணகுடி-எ-ம், அமண்குடி-எ-ம், பாண்கால்-எ-ம், கவண்கால்-எ-ம், வேற்றுமையிலு மியல்பாயிற்று. எண் - கடிது—எட்கடிது, சாண்-கோல்—சாட்கோல், என அல்வழியிலுந்திரிந்தது. [டவ்வாகலுமாமென்ற வும்மையால் எண்கடிது, சாண்கோல், என வியல்பாதலே சிறப்பாம் பிறவென்றமிகையால், வேற்றுமையில், பாணக்குடிஎன அகரச்சாரியை பெறுதலும், அட்டேண்டுமுனிஎன்னு மியல்பும், மட்குடம், மண்குடம், என்னு முறழ்வும், இருவழியிலும் இன்னும் ணகரவீற்றுள் அடங்காதவையுணடேல் அவையுங்கொள்க (அ)

உஉ. னஃகான் கிளைப்பெய ரியல்பு மஃகா
னடைவு மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

இது னகரவீற்றுச்சாதிப்பெயர்க்கு வேற்றுமைக்கண எய்திய திவிலக்கலும் பிறிதுவிதி வகுத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். னஃகான் - னகரத்தையிறுதியிலுடைய, கிளைப்பெயர்-சாதிப்பெயர், இயல்பும்-வல்லினம்வர வீறுதிரியாதியல்பாதலும், அஃகானடைவும் - அகரச்சாரியைபெறுதலும், வேற்றுமைப்பொருட்கு - வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண, ஆகும் - ஆகும்—எ-று.

(உ-ம) எயின் - குடி—எயினக்குடி, சேரி, தோட்டம், எனவரும். [பொருட்கே யென்றமிகையால் எயினமாபு, எயினவாழ்வு, எயினவணி, எனமற்றைக்கணம்வரினும் அகரச்சாரியை பெறுதலுங்கொள்க]()

உஉ. மீன்றவ்வொடு பொருஉம் வேற்றுமை வழியே.

இது மீனென்னுஞ்சொல்லுக்கு வேற்றுமைக்கண எய்திய தொருவாற்றால் விலக்குகின்றது.

இ-ள். மீன் - மீனென்னுமொழியிறுதினகரம், வேற்றுமைவழி-வேற்றுமைக்கண (வல்லெழுத்துவரின்) றவ்வொடு - றகரத்தோடு, பொருஉம் - உறழ்ந்துவரும்—எ-று.

(உ-ம) மீன்-கண்—மீற்கண், செவி, தலை, புறம், எனவரும். (ஆ)

உஉ. தேன்மொழி மெய்வரி னியல்பு மென்மை
மேவி னிறுதி யழிவும் வலிவரி
னீறுபோய் வலிமெலி மிகலுயா மிருவழி.

இது தேனென்னுஞ் சொல்லுக்குணன வல்லினம் வரட்டறவும் எ னஎய்தியது விலக்கலும் பிறவரினியல்புமாகும் வேற்றுமைக் கல்வழி க்கனைத்துமெய்வரினுமியல்பாகும் எனஎய்திய திகந்துபடாமற் காத்த லும் இச்சூத்திரத்தில் இயல்பும் என எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும்வ ருஇற வல்லினத்திற்கு இயல்பினுமென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப் புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தேன்மொழி - தேனென்னுஞ்சொல், மெய்வரின் - மூவின மெய்களும் வரின், இயல்பும் - இறுதினகரமெய் யியல்பாதலும், மென் மைமேவின்-மெல்லினம்வரின், இறுதி- அம்மெய், அழிவும் - இயல்பா தலே யன்றிக்கெடுதலும், வலிவரின் - வல்லினம்வரின், ஈறு-அமமெய் போய் - இயல்பாதலேயன்றிக்கெட, வலிமெலிமிகலும்- வந்தவல்லின மாவது அதற்கினமாவது மிகுதலும், ஆம்-ஆகும், இருவழி - இருவழிக் கண்ணும்—எ-று.

(உ-ம) தேன்கடிது, தேன்ஞான்றது, தேன்யாது-எ-ம்,தேன்மொ ழி, தேமொழி-எ-ம், தேன்குழம்பு, தேக்குழம்பு, தேங்குழமபு-எ-ம்,அ லவழியில்வந்தன. தேன்கிமை, தேன்மலிவு, தேன்யாப்பு-எ-ம், தே ன்-மலர்—தேமலர்-எ-ம், தேன்-குடம்—தேக்குடம், தேங்குடம்-எ-ம், வேற்றுமையில் வந்தன, மற்றவைகளு மிப்படியே, (க)

உஅக. மரமல் லெகின்மொழி யியல்பு மகர
மருவ வலிமெலி மிகலு மாகும்,

இது எகினென்னுஞ் சொல்லுக்கு வேற்றுக்கண்ணன வல்லினம்வ ரட்டாரவம் என எய்தியவிக்கலும் அகரமருவவென்றதனால் அச்சூத்திர த்தால் இருவழிக்கண்ணும் எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தலும் வருகிறவல்லினத்திற்கு இயல்பினுமென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிற ப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், மரமல் மரமல்லாத, எகின்மொழி- அன்னத்தை யுணர்த்து மெகினென்னுஞ்சொல், இயல்பும்-வேற்றுமையிலும் வல்லினம்வரஇறு தியியல்பாதலும், அகரமருவ - இறுவழியிலும் அகரச்சாரியையைபொருந் த, வலிமெலிமிகலும்-வல்லெழுத்தாவது அதற்குஇனமாவது மிகுதலு ம், ஆகும்-ஆகும்—எ-று

(உ-ம்) எகின்கால், சிறை-தலை, புறம்எனவேற்றுமையிலு மியல்பா யிற்று எகினப்புள்- எகினம்புள்-எ-ம். எகினக்கால் - எகினங்கால் எ-ம், இருவழியிலும் அகரம்வர வலிமெலி மிகுந்தன (அகரம்வருதற்கு வரு மெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க, எகினமாட்சி-எ கினவாழ்க்கை-எகினவழகு எனவரும், மற்றவைகளு மிப்படியே, ()

உஅஉ. குயினுன் வேற்றுமைக கண்ணுமியல்பே.

இது குயின்ஊன் என்னுஞ்சொற்களுக்குணனவல்லினம் வரட்டற வும்எனஎய்தியது விலங்குகின்றது.

இ-ள். குயின்-குயினென்னுமபெயரும், ஊன் - ஊனென்னும்பெயரும், வேற்றுமைக்கணணும் - வேற்றுமையினிடத்தும், இயல்பு - இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) குயின்கடுமை ஊன்கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெறுமைஎன வரும். (குயின்-மேகம்) (கூக)

ஊன்ஏ, மின்பின் பன்கன் றொழிற்பெயரனைய
கன்னவ்வேறறு மென்மையோடுறழும்,

இது மின் பின் பன் கன்என்கிற நான்கு சொறகளுக்கும் னனவல்லினம் வரட்டறவுமென்பதால் எய்தியது விலக்கிப்பிறிது விதிவரக்கலும் அகரச்சாரியையை மூன்வருகிற வல்லினத்திறகு இயல்பிணு மென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மின் பின் பன் கன்-மின்முதலிய நான்கு சொற்களும்,தொழிற்பெயரனைய - தொழிற் பெயர்போல யகர மல்லாத மெய்கள்வரின்உகரச்சாரியை பொருந்தும், கன - இவற்றுட் கன்னென்னுஞ்சொல், அவ்வேற்று- அகரச்சாரியையும்பெற்று, மென்மையோடுறழும் - வருகிறவல்லெழுத்தானது அகற்கு இனமாவது மிகப்பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) மின்னுக்கடிது பின்னுக்கடிது, பன்னுக்கடிது, கன்னுக்கடிது, நன்று, வலிது-எ-ம், கடுமை, நன்மை, வன்மை-எ-ம், கன்னத்தட்டு கன்னந்தட்டு-எ-ம், கன்னத்தூக்கு, கன்னந்தூக்கு-எ-ம், அல்வழி வேற்றுமைகளில் முறையேவந்தன, மற்றவைகளு மிப்படியே. [கன- சிறுகராகத்தட்டு,] (கூச)

ஊன்அ தன்னென்னென்பவற் றீற்றுனவ்வன்மையோ
டுறழுமின்னீ றியல்பாமுறவே,

இது தன்என் என்கிறவிகாரமொழிகளுக்கு ணன வல்லினம் வரட்டறவும் எனஎய்தியதொருவாற்றால் விலக்கலும் நின்என்பதற்கு எய்தியது விலக்கலுஞ்சொல்லுகின்றது,

இ-ள். தன்னென் னென்பவற்று- தன் என் என்பவைகளி னுடைய, ஈற்று இறுதியிலுள்ள, ன-னகரமெய்யானது, வன்மையோடுறழும்- வல்லினம் வரிற்பொதுவிதியால் றகரமாகத்திரிதலும் அவ்விதியேலாதியல்பாதலுமாம், நின்-நின்னென்பதனது,ஈறு-இறுதியிலுள்ள னகரமெய்யானது, இயல்பாம்-வல்லினம்வரிற் றிரியாதியல்பேயாகும்-எ-று.

(உ-ம்) தன்பகை, தற்பகை, என்பகை, எற்பகை -எ-ம், நின்பகை எ-ம், வரும [உறவேயென்ற மிகையால் மின்பின் முதலியவை மின்கடிது, மின்கலுமை எனவிருவழியுஞ் சாரியை பெறுதலுந் திரிதலுமில்லாமல வருதலும், மான்குளம்பு, அழன்கை, யென வேற்றுமையிலே சிறப்புவிதி சொல்லாதவைகள் இயல்பாதலும், வரிற்கொள்ளும் எனச்செ

யினென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் பொதுச்சூத்திரத்தால் இயல்பாகாது திரிதலும், இன்னும் னகரமெய்யீற்றுள் அடங்காதவை யிருந்தால் அவையுங்கொள்க.] (ஙரு)

உஎக. மவ்வீ றொற்றழிந் துயிரீ றொப்பவும்
வன்மைக் கின்மாத் திரிபவு மாகும்.

இது மகரமெய்யீறு புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மவ்வீறு - மகரவீற்றுச்சொற்கள், ஒற்று-இறுதியிலுள்ளமகரமெய், அழிந்து-கெட, உயிரீறொப்பவும்-விதியுயிரீறுபோல், இன்று இயல்புயிரீறுபோலப் புணர்வனவும், வன்மைக்கினமாத்திரிபவும்-வல்லினம்வரிற்கெடாது அவற்றிற்கு இனமாகத்திரிவனவும், ஆகும-ஆகும்—எ-று.

[உயிரீறொத்தல் உயிர்வரின் உடம்படு மெய்பெறவும் வல்லினம்வரின் மிகவும் மெல்லினமும் இடையினமும் வரினியல்பாகவும் புணர்தல்.]

(உ-ம்) வட்டம்-ஆழி—வட்டவாழி, வட்டக்கடல், வட்டநேமி, வட்டவாரி-எ-ம், மரம்-அடி—மரவடி, மரக்கால, மரஞர், மரவேர்-எ-ம், நாம்-கடியம்—நாங்கடியம், நம்-கை—நங்கை-எ-ம், வரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. [இனமாத்திரியு மென்றமையின் அருத்தாபத்தியால் நாம் பெரியம் எனப் பகரம்வருவழித் தியாதெனக்கொள்க.] (ஙசு)

உஉஏ. வேற்றுமை மப்பேய் வலிமெலி யுறழ்வு
மல்வழி யுயிரிடை வரினியல் பும்மூள்.

இது சில மகரவீற்றிற்கு மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்தியதிகந்து படாமற் காத்தலும் விலக்கலும் வருமிற வல்லினத்திற்கு இயல்பினுமென்பதனல் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேற்றுமை - வேற்றுமைக்கண், ம-மகரவிறுதி, போய்-கெட, வலிமெலியுறழ்வும்-வல்லினமாவது அவற்றிற்கு இனமாவது மிகுதலும், அல்வழி-அல்வழிக்கண், உயிர்-உயிரும், இடை - இடையினமும், வரின்-வந்தால், இயல்பும்-கெடாதியல்பாதலும், உள-உளவாம்—எ-று.

(உ-ம்) குளம-கரை—குளக்கரை, குளங்கரை-எ-ம், குளம்-அழகிது—குளமழகிது, குளம்-யாது—குளம்யாது-எ-ம், வரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. (ஙஎ)

உஉக. நுந்தம் எம்நம் மீறு மவ்வரு ளுருவே.

இது சில பொதுப்பெயர்களுக்கு மவ்வீறொற்றழிக்தென எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். நுந்தம் எம்நம் - நும்முதலிய நான்கு விகாரமொழிகளுக்கும், ஈறும் - இறுதியாயின, ம- மகரமெய்யானது, வருளுரு - வருமிற ளகாரங்களாகத் திரியும்—எ-று.

(உ-ம்) நும்-ஞாண்—நுஞ்ஞாண், நும்-நூல்—நுந்நூல், எனவரும். [தம்முதலி யவற்றேடும் இப்படியே கூட்டுக.] [ஞநவரின் அவையாகத் திரியுமெனவே ஒழிந்த மகரம்வரின் நும்மணி என வியல்பாமென்பது பெற்றும்.] (ஙஅ)

உஉஉ. அகமூனர்ச் செவிகை வரினிடை யனகெடும்.

இது அகமென்னுஞ் சொல்லுக்கு வன்மைக்கினமாத் திரியுமென எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அகமூனர் - அகமென்னு மிடப்பெயர்முன், செவிகை - செவிகை என்கிற சினைப்பெயர்கள், வரின் - வந்தால், இடையன-நிலைமொழி நகரின்ற ககரமெய்யும் அதன்மேலேறிய அகரவுயிரும், கெடும் - அழியும்—எ-று.

(உ-ம்) அகம்-செவி—அஞ்செவி, அகம்-கை—அங்கை, எனவரும், [கெட்டேவரு மென்னுமையால் அகஞ்செவி, அகங்கை எனவருவனவுங் கொள்க.] (ஙஊ)

உஉக. ஈமுங் கம்மு முருமுந் தொழிற்பெயர் மானு
மூதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே.

இது ஈம் என்பது முதலிய மூன்று சொற்களுக்கும் மவ்வீறேற்றழிந்தென்பதனால் எய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதி வருக்கின்றது.

இ-ள். ஈமுங்கம்மு முருமும் - ஈம் கம் உரும் என்கின்ற மூன்றும், தொழிற்பெயர்மானும் - இருவழியிலுந் தொழிற்பெயர்போல யகரமல்லாத மெய்கள்வந்தால் உகரச்சாரியை பெற்று முடியும், மூதலன - இவற்றுள்ளே முதற்கணின்ற ஈமுங்கம்மும், வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமைக்கண், அவ்வும்பெறும் - உகரச்சாரியை யல்லாமலும் அகரச்சாரியையும் பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) ஈமுக்கடிது, கம்முக்கடிது, உருமுக்கடிது, நீண்டதுவலிது-எ-ம், கடிமை - நீட்சி, வலிமை-எ-ம், ஈமக்குடம், கம்மக்குடம்-எ-ம், வரும். மற்றவைகளு மிப்படியே. [ஈம்-சுடுகாடு. கம்-கம்மியரது தொழில். உரும்-இடி.] (உல)

உஉச. யரழ மூன்னர்க் கசதப வல்வழி
யியல்பு மிகலு மாகும் வேற்றுமை
மிகலு மினத்தோ டுறழ்தலும் விதிமேல்.

இது யரழ மெய்யீற்றுமூன் கசதபக்கள் புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யரழ மூன்னர் - யகர ரகர ழகர மெய்களின்மூன், கசதப-கசர சகர தகர பகரங்கள் வரின், அல்வழி - அல்வழியில், இயல்பும்-இயல்பாதலும், மிகலும் - மிகுதலும், வேற்றுமை - வேற்றுமையில், மிகலும்-மிகுதலும், இனத்தோடுறழ்தலும் - வல்லினமாவது மெல்லினமாவது மிகுதலும், விதியாகும் - விதியாகும்—எ-று.

(உ-ம்) வேய்கடிது, வேர்கடிது, வீழ்கடிது-எ-ம், மெய்க்கீர்த்தி, கார்ப்பருவம், பூழ்ப்பறவை-எ-ம், அல்வழியில் இயல்பு மிகலுமாயின, நாய்க்கால், தேர்க்கால், பூழ்க்கால்-எ-ம், வேய்க்குழல், வேய்ங்குழல், ஆர்க்கோடு, ஆர்ங்கோடு எ-ம், வேற்றுமையின் மிகுந்தும் உறழ்ந்தும் வந்தன. மற்றவைகளு மிப்படியே. [மேலென்ற மிகையால் வாய் புரிவதனினும் எனவேற்றுமையி லியல்பாதலும் பாழ்க்கிணறு, பாழ்ங்கிணறு எனப்பண்புத்தொகையி லுறழ்தலும் இன்னும் அடங்காதவைக ளிருந்தால் அவைகளுங்கொள்க.] (உக)

உஉடு, தமிழவ் வுறவும் பெறும்வேற்றுமக்கே
தாழுங்கோலவர் துறுமே றற்றே.

இது தமிழ் தாழ் என்கிற விருசொற்களுக்கும் எய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள். தமிழ்- தமிழென்கிறசொல், வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமைக்கண்ணே நாற்கணமும்வந்தால், அவ்வுறவும் - அகரச்சாரியை பொருந்தவும், பெறும் - பெறும், தாழும் - தாழென்னுஞ் சொல்லும், கோல்- கோலென்னுஞ் சொல்லானது, வந்து-வந்து, உறுமேல் - பொருந்துமாயின், அற்று-அவ்வகரச்சாரியை பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) தமிழப்பல்லவதனையர், தமிழநாதன், தமிழவளவன், தமிழவரசன்-எ-ம், தாழக்கோல்-எ-ம், வரும். [அவ்வுறவு மென்றவதிரது தழீஇய வெச்சவும்மையால் தமிழின் சுவையென இன்சாரியை பெறுதலுங்கொள்க,] (உஉ)

உஉசு. கீழின்மூன் வன்மை விகற்பமுமாகும்.

இது கீழென்பதன் முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு யாமுமூன்ன ரென்பதனால் எய்தியது பெரும்பாலும் விலக்குகின்றது.

இ-ள். கீழின்முன் - கீழென்கிறசொல்லின் முன்வருகிற, வன்மை- வல்லினம், விகற்பமுமாகும் - ஒருகாலியல்பாகியும ஒருகான்மிக்கும்வருகிற விகற்பத்தையும் பொருந்தும்—எ-று.

(உ-ம்) கீழ்குலம்-கீழ்க்குலம், கீழ்சாதி- கீழ்ச்சாதி எனவரும், மற்றவைகளு மிப்படியே, விகற்பமுமென்னு மிழிவுசிறப்பும்மையால் இவற்றுணியல்பே சிறப்புடைத்தென்றறிக. (உங)

உஉஎ. ளவேற் றுமையிற் றடவுமல்வழி
யவற்றொடுறழ்வும் வலிவரி னுமெலி
மேவி னணவு மிடைவரி னியல்பு
மாகு மிருவழி யானுமென்ப,

இது ளமெய்யீறுகள் புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ள - ளகாரளகரமாகியவிரண்டுமெய்யீறுகளும், வலிவரின்- வல்லினம்வந்தால், வேற்றுமையில்-வேற்றுமைக்கண், றடவும்-முறையே றகார டகாரமெய்களும், அல்வழி- அல்வழிக்கண், அவற்றொடுறழ்

வும் - றகார டகாரங்களுடனே யுறழ்வனவும், ஆம் -ஆகும், இருவழியானும்-இருவழிக்கண்ணும், மெலிமேவின் - மெல்லினமவந்தால் னணவும்முறையே னகாரணகாரமெய்களும், இடைவரின் -இடையினம்வந்தால், இயல்பும்-இயல்பும், ஆகும்-ஆகும, என்ப என்று சொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

(உ-ம்) கற்நூரை, மூட்குறை-எ-ம், கல்குறிது, கற்குறித், முள்குறிது, மூட்குறிது எ-ம், கன்ஞெரிந்தது, மூண்ஞெரிந்தது, கன்ஞெரிமூண்ஞெரி-எ-ம, கல்யாது,முள்யாது, கலயாப்பு, முள்யாப்பு-எ-ம்,மூறையேவந்தன. மற்றவைகளும் இப்படியே, தல்வழியவற்றோடுறழ்வு மென்றலும் இவற்றோடியைங்காத தகரம்வரின் ஏற்புழிகோடலால் [கற்நீது, முட்டீது, எனத்திரிபொன்று மேகொள்க] (உச)

உஉஅ. குறில்வழிலளத்தவ் வணையினுய்த
மாகவும் பெறூஉ மல்வழியானே.

இது இவ்விரண்டீற்றிறகும் மேலச்சூத்திரத்தா லெய்திய தன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். குறில்வழி-தனிக்குறிலின் பின்னின்ற, லள- லகர ளகரமெய்களானவை, அலவழியான் - அல்வழிக்கண் த-தகரமானது, அணையின்-வருமாயின், ஆய்தமாகவும் -றகர டகரங்களாகத் திரிதலல்லாமலும் ஆய்தமாகத்திரிதலேயும், பெறூஉம-பொருந்தும்—எ-று.

(உ-ம்) கல்-தீது—கஃறீது, முள்-தீது—முஃடீது, எனவரும் ()

உஉக குறில்செறி யாளள வல்வழிவந்த
தகரந் திரிந்தபிற் கேடுமீரிடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும்வலிவரி
னியல்புந்திரிபு மாவன வுளபிற

இது ளளவேற்றுமையிற் றடவுமென்பதனுல் எய்திய விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது,

இ-ள். குறில்செறியா - தனக்குறி லொன்றனேயுஞ்சாராத, லள-லகார ளகாரமெய்களானவை, அல்வழி-அல்வழிக்கண், வந்த-வருமொழிக்குமுதலாய் வந்த, தகரம் - தகரமானது, திரிந்தபின் - திரியுமிடத்து, கேடும்-கெடுதலும், ஈரிடத்தும் - இருவழிக்கண்ணும், வரு-வருமொழிக்குமுதலாய்வந்த, ந-நகரமானது, திரிந்தபின்- திரியுமிடத்து, மாய்வும்-கெடுதலும், வலி- வல்லெழுத்து முதன்மொழி, வரின்-வந்தால், இயல்புந்திரிபும் - அல்வழிக்கண்ணுறழாதியல் பாதலுந் திரிதலும் வேற்றுமைக் கண்ணே திரியாதியல்பாதலும், ஆவனவுள - பொருந்துவனவுள—எ-று.

(உ-ம்) தோன்றல்-தீயன்—தோன்றறீயன், வேள்-தீயன்—வேடீயன், அவ்வழியிலே தகரந்திரியுமிடத்துக்கெட்டன. தோன்றல்-நல்லன்

தோன்றனல்லன், வேள்-நல்லன்—வேணல்லன்-எ-ம், தோன்றல்-நன்மை—தோன்றநன்மை, வேள்-நன்மை—வேணன்மை-எ-ம், இருவழியிலும்நகரந் திரியுமிடத்துக் கெட்டன. கால்கடிது, மரங்கள்கடிய—எ-ம், வேற்படைக்குமரன் வாடபடைக்கையன்-எ-ம, அல்வழியில் வல்லினம்வர வுறழாதியல்புந் திரிபுமாயின. கால்குதித்தோடிக் கடல்புகமண்டி வாள்போழ்ந்தட்ட நீள்கழன்மறவர் என வேற்றுமையிலே வலிவரத்திரியா தியல்பாயின. [பிறவென்ற மிகையால் தோன்றரிமை, வேடுமை, எனவேற்றுமையிலுந் தகரந்திரியுமிடத்துக் கெடுதலும், காற்றுணை, காட்டுணை, எனக்கெடாமையும், விற்படை என உறழாது திரிதலும், கொள்களிறு, கொள்பொருள், என வினைத்தொகை யியல் பாதலும் இன்னுமிவ் விரண்டற்றுள் அமையாதன பிறவுங்கொள்க, உயர்திணையிற்காட்டிய உதாரணங்கள் மயக்கவிதியில்லாவிடத்து வருதலால் சிலவிகாரமா மூயர்திணை யென்றவற்று ளடங்காவாம்] (உசு)

உகூ. ளலவிறு தொழிற்பெய ரீரிடத்து முவ்வுரு
வலிவரி னல்வழி யியல்புமா வனவுள.

இது ளகரளகரமெய்யீற்றுத் தொழிற்பெயர்களுக்கு வருவதோரைய மறுத்தலும் ஒருவாறு அல்வழி யவற்றே றிறழ்வுமென வெய்தியது விலக்கலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ளலவிறுதொழிற்பெயர்-லகாரத்தை யிறுதியாகவுடைய விகுதிபெற்ற தொழிற் பெயரும் ளகாரத்தை யிறுதியாகவுடைய முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயரும், ஈரிடத்தும்-உருவழியிலும், உவ்வுரு - யகரமல்லாத மெய்களவந்தால், உகரம் பெறுவாம், வலி - வல்லினம், வரின்-வந்தால், அல்வழி - அல்வழிக்கண், இயல்புமாவன- உறழாதியலபாவனவும், உள-சிலவுள—எ-று.

(உ-ம்) ஆடல்சிறந்தது; ஆட்டச் சிறந்தது, ஆடனன்று, ஆதல்வலிது-எ-ம், ஆடற்சிறப்பு, ஆடனன்மை,ஆடல்வன்மை-எ-ம், கோள்கடிது கோட்கடிது, கோணன்று கோள் வலிது -எ-ம், கோட்கடுமை, கோணன்மை, கோள்வன்மை-எ-ம், இருவழியும, உகரம பெறுது பொது விதியான் முடிந்தன, நடத்தல்கடிது, நடப்பித்தல்கடிது, எனச்சில வுறழாது அல்வழியியல்பாயின,[இயல்பு மென்றவும்மையால் பின்னல் கடிது பின்னற்கடிது, உன்னல்கடிது, உன்னற்கடிது, எனப்பொதுவிதி யானுறழ்தலே பெறுமபாலனவென்க] (உஎ)

உகூ. வல்லே தொழிற்பெய ரற்றிருவழியும்
பலகையாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவ்வுமாம்,

இது ளவேற்றுமையிற் றயவுமென்பதனால் எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுக்கின்றது.

இ-ள் வல் வல்லென்கிற (சூசாடகெருவிப்பெயர்) இருவழியும் இரு வழிக்கண்ணும், தொழிற பெயரறறு - யகரமல்லாத மெய்கள் வந்தால் தொழிறபெயர்போல உகரச்சாரியை பெறும், பலகைநாய்வரினும் -பல கைநாய்என்கிற விருபெயர்வரினும பிறபெயர்கள் வரினும், வேறறுமை க்கு-வேறறுமைக்கண், அவ்வுமாய் - உகரச்சாரியை யல்லாமலும் அகர ச்சாரியையும் பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) வல்லுக்கடிது, நன்று, வலிது -எ-ம், வல்லுக்கடிமை, நன்மை வன்மை-எ-ம், வல்லப்பலகை, நாய், புலி, குதிரை-எ-ம், வல்லுப்பல கை, நாய், புலி, குதிரை-எ-ம், [வல்லின தறைவனைந்த பலகை, வல்லி னுணுய், எனவிரியும்] (உஅ)

உஉ. நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ்சொல்லு
மலவழியானும் றகர மாகும்.

இதுவுமது,

இ-ள். நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லும் - நென்முதலி யானகுசொறகளி னீறறுலகர மெய்யானது, அல்வழியானும்-அல்வழி க்கண்ணும், றகரமாகும் - பொதுவிதியாலுறழாது வேறறுமைபோலற காரமெய்யாகத்திரியும்—எ-று.

(உ-ம்) நெறகடிது, செறகடிது, கொறகடிது, சொறகடிது, சிறிது தீதுபெரிது, எனவரும் [செல்-மேகம, கொல்-கொல்லன்;] (உக)

உஉக. இல்லேனின்மைச் சொறகை யுடைய
வன்மை விகறபமு மாகாரத்தொடு
வன்மை யாகலு மியல்புமாகும்.

இது இல்லென்னும் பண்புச் சொறகு ளவேறறுமையிற றடவுமவ் வழியவறறேறழ்வுமென வெய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதி வகுத்தலு ம் அவறறின் முன்வருகிற வல்லினத்திறகு அல்வழி இ ஐ யென்பத னுலும இயல்பினு மென்பதனுலும் எய்தியதிகந்து படாமற காத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இன்மை இன்மைப்பண்பை யுணர்த்துகின்றது, இல்லெ னசொறகு- இல்என்கிறசொல்லுக்கு, ஐ-ஐகாரச்சாரியையானது, அடை ய-பொருந்த, வன்மை- அவ்விடத்துவருகிற வல்லினம், விகறபமும-வி கறபித்தலும, ஆகாரத்தோடு-ஆகாரச்சாரியைபொருந்த, வன்மையாதலு ம-அவ்விடத்துக்கு வருகிறவல்லின மிகுதலும், இயல்பு-இவ்விகுதியும பெறுதியல்பாதலும, ஆகும-பொருந்தும—எ-று, [சாரியை - பெறுதற கு-வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால நாறகணமுங்கொள்க]

(உ-ம்) இல்லைப்பொருள் இல்லைபொருள், இல்லாப்பொருள், இல் பொருள் ஞானம, வன்மை, அனைனவரும, (உ)

உஙூச. புள்ளும் வள்ளுங் தொழிற் பெயருமானும்

இது ளளவேற்றுமையிற் றடவுமென்பதனுல் எய்தியதன்மேற் சிற ப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். புள்ளும் வள்ளும் - இவ்விருசொற்களும், தொழிற்பெயரும ரனும் - யகரமல்லாத மெய்கள்வந்தாற் பொதுவிதியான் முடிதலல்லாம லுந் தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியையும் பெற்புணரும்—எ-று.

(உ-ம்) புள்ளுக்கடிது, வள்ளுக்கடிது, நன்று, வலிது, எ-ம், புள் ளுக்கடுமை, வள்ளுக்கடுமை, நன்மை, வன்மை, எ-ம், வரும். (ஈக)

உஙூடு. சுட்டு வகரமூ வினமுற மூறையே
யாய்தமு மென்மையு மியல்பு மாகும்.

இது லகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் மூவினத்தோடும் புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சுட்டுவகரம் - அவ் இவ் உவ் என்கிற அஃறிணைப்பன்மை ச்சுட்டுப்பெயர்களீற்று வகரமெய், மூவினம் - வல்லினமும் மெல்லின மும் இடையினமும், உற-வர, மூறை - மூறையாக, ஆய்தமும் - தனி நிலையும், மென்மையும - மெல்லினமும, இயல்பும - இயல்பும, ஆகும- ஆகும—எ-று.

(உ-ம்) அவ் - கடிய—அஃகடிய, அவ்-ஞானம—அஞ்ஞானம, அ வ்யானை—அவ்யானை, எனவரும, இவ் உவ் என்பவைகளுடனேயும் இ ப்படியே கூட்டுக. (ஈஉ)

உஙூசு. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெய ரற்றே
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வு மாகும்.

இது தெவ்வென்கிறசொல் யகரமல்லாத மெய்களோடு புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தெவ்வென்மொழி-தெவ்என்கிற பகையை யுணர்த்தும்பெ யரானது, தொழிற்பெயரற்று - யகரமல்லாத மெய்களோடு புணருமி டத்துத் தொழிற்பெயர்போல வுகரச்சாரியை பெற்றுமுடியும, ம - மக ரமெய்யானது, வரின் - வந்தால், வஃகான் - வகரமெய்யானது, மவ்வு மாகும் - உகரச்சாரியை பெறுதலல்லாமலும ஓரோவிடத்து மகரமெய் யாகவுந் திரியும—எ-று.

(உ-ம்) தெவ்வுக்கடிது, தெவ்வுமாண்டது, தெவ்வுவலிது-எ-ம், தெவ்வுக்கடுமை, தெவ்வுமாட்சி, தெவ்வுவகுமை-எ-ம, தெவ்வுமன்னர், தெமமன்னர்-எ-ம, தெவ்வுமூனை, தெமமூனை-எ-ம், வரும். (ஈஈ)

உஙூஎ. னலமுன் றனவும் ணளமுன் டணவு
மாகுந் தகக்க ளாயுங் காலே.

இது முன்னே புணர்த்திய வருமொழிகளுக்கு முதலாகிய மெய்களுக்குள்ளே நிரிதற்பாலன விலையெனவிதந்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். னலமுன் - னகரலகரமெய்களினமுன், த - வருகிறதகரம், ற (வ்வும) - றகரமும, ந - வருகிறநகரம, னவ்வுங் - னகரமும, ணளமுன்-ணகரளகரமெய்களின்முன், த-வருகிறதகரம, ட (வ்வும) - டகரமும், ந-வருகிறநகரமும, ணவ்வும - ணகரமும, ஆகும-ஆகும, ஆயுங்கால்-ஆராயுமிடத்து—எ-று.

(உ-ம்) பொன்-தீது—பொன்றீது, பொன் - தீமை—பொற்றீமை, கல்-தீது—கற்றீது, கல்-நன்று—கன்னன்று, மண்-தீது—மண்டீது, மண்-நன்று—மண்ணன்று, முள்-தீது—முட்டீது, முள்-நன்று—முண்ணன்று, எனவரும். [ஆயங்காலென்றதனல் மயக்க விதியில்லாமையால் இப்படிப்புணரு முதலீரிரண்டினுள் ஒன்றுவது இரண்டாவது விகாரப்பட்டு மயங்குதற்கு உரியனவாகிப் புணருமென்பதும் மயக்கவிதியுள்ளனவற்றிற்கு வருகிறவிகாரம் அல்வழி வேற்றுமைப்பொருணோக்கத்தால் வருமென்பதும் பெற்றும.] (ஈச)

உஈஅ உருபின் மூடிபவை யொக்குமப் பொருளினும.

இது உயிரீறறுப்புணரியறகண்ணும் இவ்வியற்கண்ணும் மூடிந்தவே றறுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கு எய்தியதன்மேற சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உருபின்மூடிபவை - மேலுருபு புணர்ச்சிக்கண் மூடியுமூடிபுகள், இப்பொருளினும - அப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும, ஒக்கும-ஒத்துமூடியும—எ-று.

(உ-ம்) எல்லாவறறதும, உல்லாவறறுக்கோடும, என அஃறிணைக்கண் அறறும உருபின்மேல் உம்மும் பெறறுற்போலப் பொருட்புணர்ச்சிக்கும் பெறறன. எல்லாநமதும, எல்லாநங்கையும, என உயர்திணைக்கண் நம்மும் உருபின்மேல் உமமும் பெற்றுற்போலப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும பெறறன. எல்லார்தமதும எல்லார்தங்கையும, எல்லீரநமதும, எல்லீர்நுங்கையும, தனது, தன்கை, தமது, தங்கை, நமது, நங்கை, எனது, என்கை, எமது, எங்கை, நினது, நின்கை, நுமது, நுங்கை, என வருபுபுணர்ச்சிபோற் பொருட்புணர்ச்சியு முடிந்தவாறு காண்க. மறறவைகளு மிப்படியே. (ஈடு)

உஈக. இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவற்
போலியும் ரூஉம் பொருந்திய வாற்றிற்
இயையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே.

இது இப்புணரியல்களுக்காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இடை (ச்சொல்லின்) - இடைச்சொற்களுள்ளும், உரி (ச்சொல்லின் - உயிர்ச்சொறகளுள்ளும, வடசொலின் - வடசொறகளுள்

ஞம், இயம்பிய-உயிரீறு மொற்றீறுமான புணரியலிலே தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் இயல்பாதல் எனச்சொல்லிய புணர்ச்சி யிலக்கணங்களுள், கொளாதவும் - பொருந்தாது வேறுபட்டுவருவனவும், போலியும் - இலக்கணப்போலி மொழிகளும், மரூஉம் - மரூஉமொழிகளும், பொருந்திய - இருவகை வழக்கினு முடக்கின்ற, ஆற்றிற்கு - முறைமைக்கு, இயைய - பொருந்துமாறு, புணர்க்கல் - புணர்க்கை, யாவர்க்கும் - அறிவுடையோரெல்லாருக்கும், நெறி - முறை—எ-று.

(உ-ம்) ஆன்கன்று, வண்டின்கால், என வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கட் சாரியை யிடைச்சொற்கள் திரிபாதியல்பாயின, மழகளிறு: கடந்தோள், என அகரவீற்று உரிச்சொற்களின் முன் வல்லெழுத்து மிகாதியல்பாகியும் மெல்லெழுத்து மிகுந்துவந்தன. அளிதலம், தனதடம், ஆதிபகன், நிலைமொழிவருமொழி யிரண்டும் வடமொழியாகிய காலத்து உயிரீற்றின்முன் வல்லெழுத்து மிகாதியல்பாயின, இன்னும் நிலைமொழி வருமொழிகளுள் வடநூலுட் புணர்க்கப்பட்டபடியே சிறுபான்மை தமிழில்வந்து வழங்குகின்ற தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி, முதலாயினவுங்கொள்க அவற்றுட் சிலவருமாறு,—அ-ஆக்களிலொன்றன்முன் அவ்விரண்டிலொன்று வந்தால் ஆவும்-இ-ஈக்களிலொன்றன்முன் அவ்விரண்டிலொன்று வந்தால்-ஈயும்-உ-ஊக்களி லொன்றன்முன் அவ்விரண்டிலொன்றுவந்தால் ஊவும், முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங் கெடத்தோன்றுதல் தீர்க்கசந்தியாம்.

(வரலாறு)

பத-அம்புயம்—பதாம்புயம், பரம்-ஆனந்தம்—பரமானந்தம், கங்கா-அமிர்தம்—கங்காமிர்தம், சதா-ஆனந்தம்—சதானந்தம்-எ-ம், சுசி-இந்திரம்—சுசீந்திரம், கிரி-ஈசன்—கிரீசன், மகி-இந்திரன்—மகீந்திரன், மகி-ஈசன்—மகீசன்-எ-ம், குரு-உதயம்—குருதயம், தரு-ஊனம்—தருனம், சுயம்பு-உபதேசம்—சுயம்புபதேசம், சுயம்பு-ஊர்ச்சிதம்—சுயம்பூர்ச்சிதம்-எ-ம், வரும். அ-ஆக்களிலொன்றன்முன், இ-ஈக்களிலொன்றுவந்தால் ஏயும், அவ்விரண்டி லொன்றன்முன், உ-ஊக்களிலொன்றுவந்தால் ஓவும், முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங் கெடத்தோன்றுதல் குணசந்தியாம். (வரலாறு) ஈர-இந்திரன்—ஈரேந்திரன், சுர-ஈசன்—சுரேசன், தரா-இந்திரன்—தரேந்திரன், உமா-ஈசன்—உமேசன்-எ-ம், பாத-உதகம்—பாதோதகம், ஞான-ஊர்ச்சிதன்—ஞானோர்ச்சிதன், தயா-உற்பத்தி—தயோற்பத்தி, தயா-ஊர்ச்சிதன்—தயோர்ச்சிதன்-எ-ம், வரும், அ-ஆக்களிலொன்றன்முன், ஏ-ஐக்களி லொன்றுவந்தால் ஐயும், அவ்விரண்டிலொன்றன்முன், ஓ-ஔக்களி லொன்றுவந்தால் ஔவும், முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழி முதலுங் கெடத்தோன்றுதல் விருத்திசந்தியாம். (வரலாறு) சிவ-ஏகம்—சிவைகம், சிவ-ஐக்கியம்—சிவைக்கியம், தரா-ஏகவீரன்—த

ணாகவீரன், மகா-ஐசுவரியம்—மகைசுவரியம்-எ-ம், கோமள - ஓடதி—கோமளௌடதி, திவ்விய-ஔடதம்—திவ்வியௌடதம, மகா-ஓடதி—மகௌடதி, மகா - ஔடதம்—மகௌடதம்-எ-ம், வரும். ஒருமொழியுள்ளே மொழிக்குமுன்னேநின்ற இ ஈ ஏக்கள் ஐயாகவும், உ ஊ ஓக்கள் ஔவாகவும், அகரம் ஆகாரமாகவும் ஏழாமுயிர் ஆர் ஆகவுந் திரிந்துவருதல் ஆதிவிருத்தி சந்தியாம், (வரலாறு) சிவனேத்தொழுவோன் சைவன், வீரத்தின்றன்மை வைரம், கேவலத்தன்மை கைவல்லியம்-எ-ம், புத்தனேத்தொழுவோன் பௌத்தன், சூரன்றன்மை சௌரியம், கோசலன் புத்திரி, கௌசலை-எ-ம், தசரதன் புத்திரன், தாசரதி-எ-ம், கிருத்திகையின் புத்திரன் கார்த்திகேயன்-எ-ம், வரும். மற்றவைகளு மிப்படியே வருதல்காண்க. இல்-மூன்—மூன்றில், பொது-இல்—பொதியில், எனவருகிற இலக்கணப்போலிகளும், அருமருந்தன்னபிள்ளை - அருமந்தபிள்ளை, குணக்குள்ளது-குணது, தெற்குள்ளது-தெணது, வடக்குள்ளது-வடாது, சோயிநாடு-சோணாடு, பாண்டியநாடு-பாண்டிநாடு, மலையமாநாடு-மலாடு, தஞ்சாவூர்-தஞ்சை, ஆற்றூர்-ஆறை, ஆதன்றந்தை-ஆந்தை, பூதன்றந்தை-பூந்தை, வடுகன்றந்தை-வடுகந்தை, எனவருகிற மரூஉமொழிகளும், நிலைமொழி வருமொழிகளுள் ஏற்குஞ்செய்கையறிந்து முடித்துக்கொள்க. மற்றவைகளும் இப்படியே. (நகு)

மெய்யீற்றுப்புணரியல்-முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

உருபுபுணரியல்.

உசல. ஒருவ ரொருத்தி பலரொன்று பலவென
வருபெய ரைந்தொடு பெயர்முத லிருகான்
குருபு முறழ்தர நாற்பதா மூருபே.

இது வேற்றுமையுருபுகள் நிலைமொழியோடு வருமொழியோடும்புணருமாறு இவ்வியலாற் சொல்லத்தொடங்கி அவ்வெட்டுருபுகளும் சாருமிட வகையால் இத்தனையாமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஒருவன்-ஒருவனும், ஒருத்தி-ஒருத்தியும், பலர்-பலரும், ஒன்று-ஒன்றும், பல - பலவும், என-என்றுகருத, வரு - வருகின்ற, பெயரைந்தொடு - ஐந்து பெயரோடும், பெயர்முதல் - எழுவாய் வேற்று

மையான பெயர்முதல் விளியீறாகின்ற, இருநான்குருபும்-எட்டிருபுக ளாயும், உறழ்கர-பெருக்க, உருபு - வேற்றுமையுருபுகளானவை, நாற்ப தாம்-நாற்பதாகும்—எ-று.

(வரலாறு) நம்பி, சாத்தி, மக்கள், மரம், மரங்கள், என்கிற இவற் றுள், நம்பி, நம்பியை, நம்பியால், நம்பிக்கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பி கண், நம்பீ, என ஒருவனென்னும் வாய்பாட்டுயர்திணை யாண்பாற்பெ யரோடு எட்டிருபுகளும்வந்தன, மற்றை நான்குபெயர்களோடும் இப்ப டியே கூட்டுக. (க)

உசக. பெயர்வழித் தம்பொரு டரவரு மூருபே.

இது வேற்றுமையுருபுகள் வருதற்குக் காரணமும் வருமிடமும் உ ணர்த்துகின்றது

இ-ள். உருபு-வேற்றுமையுருபுகளானவை, தம்பொருள்-தம்பொ ருளை, தர-கொடுக்க, பெயர்வழி-பெயர்க்குப்பின், வரும-வரும்—எ-று.

(உ-ம்) நம்பிபெற்றான், நம்பியைப்பெற்றான் எனவரும் மற்றவை களும் இப்படியே. (உ)

உசஉ. ஒற்றுயிர் மூதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியி
னெக்குமன் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

இது ஐம்முதலிய வாறுருபுகளும் நிலைமொழி வருமொழியோடு புண ருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒற்றுயிர்மூதலீற்று-நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் புணருகிற மெய்யுயிர்களை முதலு மீறுமாகவுடைய, உருபுகள்-ஐம்முத லியவாறுருபுகளும் (இடைச்சொல்லாயினும்) புணர்ச்சியின்-இயல்பொ டு விகாரத்தியையும் புணர்ச்சிவகையால், மன்-பெரும்பாலும், ஒக்கும்-ஒக்கும், வேற்றுமைப்புணர்ப்பு-போனவிரண்டியலுள்ளும் வேற்றுமை ப்புணர்ச்சிக்கண், அப்பெயர்-இயல்பொடு விகாரத்தியைந்த மெய்யுயிர் மூதலீற்றுப்பெயர்களை—எ-று. [மன்னென்றமையால் சிறுபான்மை ஒவ்வாமென்பதாம்.]

(உ-ம்) நம்பிகண்வாழ்—இங்கே ஆவியரமூன் வன்மைமிகா வென் றும், ணனவல்லினம் வரட்டறவும் பிறவரினியல்புமாகும் வேற்றுமைக் கென்றும், சொல்லியபடியே கணணுருபின் முதலுமீறுமஇயல்பாயின உறிக்கட்டயிர்—இங்கே இயல்பினும விதியினுன்றவுயிர்மூன் சசதப மிகுமென்றும் ணனவல்லினம்வரட்டறவுமென்றும், சொல்லியபடியே கண்ணுருபின் முதலுமீறும் விகாரமாயின. பழிக்கஞ்சி—இங்கேஇயல பினுவிதியினுன்ற வுயிர்மூன்கசதபமிகுமென்றும், மூற்றுமற்றொரோ வழியென்றும், சொல்லியபடியே சுவ்வுருபின் முதலுமீறும் விகாரமா

யின. நம்பிக்குப்பிள்ளை இங்கே ஆவியரமுன் வன்மை மிகாவென்றவிதி யொவ்வாமற் சுவ்வுருபின்முதல் வல்லொற்றுமிக்கது மற்றவையுமிப்படியேவருதலே ஆராய்ந்தறிக (சு)

உசசு. பதமுன் விகுதியும் பதமு முருபும்
புணர்வழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும்.

இது உருபுபுணர்ச்சிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியாகச் சாரியை மேல்விதிக்கும்படியாகத்தொடங்கி அவைவருமாறு இவ்வாறென அறிவிக்குமிடத்து ஓப்பின்முடித்தலால் விகுதிப்புணர்ச்சிக்கும் பதப்புணர்ச்சிக்கும் உடனுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பதமுன்-பதத்தின்முன், விகுதியும்-இறுதிநிலையாவது, பதமும்-பதமாவது, உருபும்-உருபாவது, புணர்வழி-புணருமிடத்து, சாரியையொன்றும்-ஒருசாரியையாயினும், (சாரியை) பலவும்-பலசாரியையாயினும், வருதலும்-வருதலும், தவிர்தலும்-வராதொழிதலும், விகற்பமும்-இவ்விரண்டுமாகிய விகற்பமும், ஆகும்-ஆகுய—எ-று

(உ-ம்) நடந்தனன்-எ-ம், நடந்தான்-எ-ம், நடந்தன, நடந்த-எ-ம், விகுதிப்புணர்ச்சியுட் சாரியைவேண்டியும வேண்டாமலும் விகற்பித்தும்வந்தன, புளியங்காய்-எ-ம், புளிக்கறி-எ-ம், நெல்லின்குப்பை, நெற்குபை-எ-ம், பதப்புணர்ச்சியுட்சாரியை அவ்வாறுயின. அவற்றை-எ-ம், கன்னை-எ-ம், ஆனை, ஆவை-எ-ம், உருபு புணர்ச்சியுட்சாரியை அவ்வாறுயின் ஆவினுக்கு, மரத்தினுக்கு இவைகளிலே சாரியை பலவந்தன. (ச)

உசச. அன் ஆன் இன் அல் அற்றிற்றத்தம்
தம்நம் நும் ஏ அ உ ஐ கு ன
இன்ன பிறவும் பொதுச் சாரியையே.

இது முன் சாரியையென்றார் அவை இவையென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அன்ன-அன்முதல் னகரமெய்யீறாகச்சொல்லப்பட்ட பதினேழும், இன்னபிறவும்-இவைபோல்வனபிறவும், பொதுச்சாரியை-விகுதிபத முருபென்கிற மூன்றுபுணர்ச்சிகளிலுந் தனிமொழிகளிலும் வருகலிலுலே பொதுச்சாரியையாகும—எ-று.

(உ-ம்) ஒன்றன்கூட்டம், அன், ஒருபாற்கு, ஆன், வண்டின்கால், இன், தொடையல், அல், பலவற்றை, அற்று, பதிற்றுப்பத்து, இற்று, மாத்திலை, அத்து, மன்றம், அம், எல்லார்தம்மையும், தம், எல்லாநம்மையும், நம், எல்லீர்நும்மையும், நும், கலனேதூணி, ஏ, நடந்தது, அ'சாத்

தனுக்கு, உ, ஏற்றை, ஐ, உய்குவை, கு, ஆன், ன், எனமுறையேகாண்க இன்னபிறவு மென்றதனால் அவன்றனை, தன், அவன்றன், தான், அவர்தாம், தாம், புற்றஞ்சோறு, ஆம், இல்லாப்பொருள், ஆ எனவருகின்றவையும் மற்றுமிப்படி வருமவைகளையுங்கொளக. (கு)

உசடு எல்லா மென்ப திழிதிணை யாயி
னற்றே ருருபின் மேலும் முறமே
யன்றே னம்மிடை யடைந்தற் றாகும்.

இது ஒருசார் நிலைமொழிகளோடு உருபு புணர்தற்கு ஏற்றயிர்மூதலீற் றுருபுகளென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எல்லாமென்பது-எல்லாமென்னும் பொதுப்பெயர், இழிதிணையாயின்-அஃறிணையில் வரும்போது (அதனோடு ஆறுருபுகளும்புணரின்) (இடை) இடையிலே, அற்று-அற்றுச்சாரியையும், உருபின்மேல்-உருபின்மேல், உம் - முற்றும்மையும், உறும்-பெறுமை, அன்றேல் - உயர்திணையில்வரும்போது, இடை - இடையிலே, நம் - நம்முச்சாரியை, அடைந்து-அடைந்து, அற்றாகும்-உருபின்மேல முற்றும்மையும் பெறும் —எ-று.

(உ-ம்) எல்லாவற்றையும், எல்லாநம்மையும், எனவருமம்மற்றவைகளோடும் இப்படியே ஒட்டுக. [எல்லாநம்மையும், உயர்திணைத்தன்மைப்பன்மை இரட்டுறமொழிதலால் இழிதிணையாய் இன் அற்றேடுஎனக்கொண்டு எல்லாவற்றினையும் எனவருமெனினுமாம.] (கூ)

உசசு. எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே தமநும் சாரப்
புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே.

இதுவுமது.

இ-ள். எல்லாருமெல்லீருமென்பவற்று (ஆறுருபும் புணருமிடத்து) எல்லாரும் எல்லீரும்என்கிற விருபெயர்களினுடைய (விறுகியிலுள்ள) உம்-முற்றும்மைகளை, தள்ளி-தள்ளி, நிரல்-முறையாக, தம்-தம்முச்சாரியையும், நும்-நும்முச்சாரியையும, சார-அவையிருந்தவிடங்களிலேபொருந்த, உம்-அவற்றினுலேதள்ளுண்டமுற்றும்மைகள், உருபின் பின்னர்-உருபுகளின்பின்னே, புல்லும-வந்துபுணரும—எ-று.

(உ-ம்) எல்லார்தமையும, எல்லாரையும, எல்லீர்நும்மையும, எல்லீரையும, எனவிகற்பித்துவந்தன. [நுந்தம்மை, நுந்தம்மை, எனப்படர்க்கைக்குரிய தம்முச்சாரியைதன்மை முன்னிலைகளில்வருதல் ஓரிடமபிறவிடந்தழுவலலுமுளவேயென்னும வழுவமைதி.] (எ)

உசஎ. தான்தாம நாம்மூதல் குறுகும யான்யாம
நீ நீர் என்எம் நின்று மாமபிற
குவ்வினவ் வரு நான்கா நிரட்டல.

இதுவுமது.

இ-ள். தான்தாமநாம்-தான்மூகலிய மூன்றுபெயர்களும, முதல்கு றுகும-உருபுகள் புணருமிடத்து நெடுமுதல்குறுகுமுறையே தன்னத மமை நமமைஎனவரும, யான் யாம நீ நீர்-யான்மூதலிய நான்குபெய ர்களும, என்எம நின்னுமாம-உருபுகள்புணருமிடத்து முறையே என் னே எமமை நின்னே நுமமை எனவரும, குவ்வின் இவ்வேழுபெயரோடு குவ்வுருபு புணருமிடத்து, அவ்வரும - நடுவேதனக்குஎன அகரச்சாரி யைவரும, நான்கு-குவ்வுருபின் அகரச்சாரியைவரினும, ஆறு-ஆறுமுரு புகள்வரினும, இரட்டல்-அவ்வேழுசொற்களிலு மிறுதியாகிய தனிக்கு றின் மூன்னெற்றுக்கள் இரட்டாவாம—எ-று.

ஒழிந்த உருபுகளோடுமெ இப்படியேஓட்டுக. [பிறவென்றமையால் நீ-வுன்னே, எனவும, நீர் உமமைஎனவுந்திரிந்துவருதலுங்கொள்க.] (அ)

உசஅ. ஆமா கோனவ் வணையவும பெறுமே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆ-ஆவென்கிற பசுவின்பெயரும, மா-மாவென்கிறவிலங்கி ன்பொதுப்பெயரும, கோ-கோவென்கிற விறைவனை யுணர்த்திநிற்கும பெயரும, னவ்வணையவும-உருபுகள் புணருமிடத்து னகரச்சாரியை பொருந்தவும, பெறுமெ-பெறுமெ—எ-று.

(உ-ம்) ஆனே, ஆவை, மானே, மாவை, கோனே, கோவை, எனவிகற் பித்து வருதல்காண்க மற்றவைகளோடுமிப்படியேஓட்டுக. [அணையவு ம என்றவும்மையால், குவ்வுருபு புணருமபோது ஆனுக்கு, எனஉகரச் சாரியையுமுடன்பெறுதலும, ஆவுக்குஎன வுகரச்சாரியையொன்றே பெறுதலும, ஆவினுக்குஎன இன்சாரியையுடன்உகரச்சாரியைபெறுத லும, ஆவினைஎன மற்றையுருபுகள் புணருமபோது இன்சாரியையொ ன்றுமே பெறுதலும, இரட்டிறமொழிதலால் ஆமாவொருசொல்லாய்க் காட்டுப்பசுவையுணர்த்திநின்றவிடத்தும, ஆமானே, ஆமானுக்கு, ஆமா வினுக்குஎன இவ்விதிபெறுதலும, அணையுமென்றெழியாது பெறுமெ ன்றமையால் ஆன், மான், கோன், எனத்தனிமொழிக்கண்ணும னகரச் சாரியை வருதலுங்கொள்க.] (கூ)

உசக. ஒன்று முதலெட் டுறு மெண்ணுர்
பத்தின்முன் னன்வரிற் பவ்வொற் றெழியுமே
லெல்லா மோடு மொன்பது மிற்றே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஒன்றுமுதல்-ஒன்றுமுதல், எட்டீறும்-எட்டீறுகிய, எண்-எண்களோடு, ஊர்-புணர்ந்த, பத்தின்முன் - பத்தென்கிறவெண்முன் (உருபுகள்புணருமிடத்து) ஆன்-ஆன்சாரியை, வரின்-வருமாயின், பவ்வொற்று-பகரமெய், ஒழிய-நிற்க, மேல் - அதன்மேலேநின்ற, எல்லாம்-எல்லாவெழுத்தும், ஓடும்-கெடுமை, ஒன்பதும்-ஒன்பதென்கிற வெண்முன்னும், இற்று - (உருபுகள்புணருமிடத்து) ஆன்சாரியை வரின் அதன் பகரமெய்நிற்க மேலேநின்ற வெல்லாவெழுத்துங் கெடும்—எ-று.

ஒருபானை, ஒருபதை, ஒருபஃதை-எ-ம், ஒன்பானை, ஒன்பதை, ஒன்பஃதை-எ-ம், விகற்பித்து வரும், மற்றவைகளோடும இப்படியே யொட்டுக. [ஒருபது ஒருபஃதுஎன விகாரப்பட்டு வருகிற பத்தென் பார் எண்ணுரர் பத்தென்றூர் ஆன்வருதலைப் பராமுகமாகச் சொன்னமையால் உகாரச்சாரியை என்சாரியைகளும் வேண்டியவிடத்து வருமெனக் கொள்க.] (க)

உரு. வவ்விறுசுட்டிற் சற்றுறல் வழியே.

இதுவுமது.

இ-ள். வவ்விறுசுட்டிற்கு - வகரமெய்யீற்று மூன்றுசுட்டுப் பெயர்களுக்கும, அற்றுறல் - உருபுகள்புணருமிடத்து அற்றச்சாரியையொருதல், வழி - முறைமையாம்—எ-று.

(உ-ம்) அவற்றை, இவற்றை, உவறறை, என அறறுச்சாரியை வேண்டியே வருதல்காண்க. [வழிபெயென்றமிகையால் அவற்றினை, இவற்றினை, என் இன்சாரியை வருதலுந் தனிக்குறின் முன்னெற்று உயிர்வரினிரட்டாமையுங் கொளக] மற்றவைகளு மிப்படியே. (ஙக)

உருக. சுட்டின்முன் ஞய்த மன்வரிற் கெடுமே.

இதுவுமது.

இ-ள். சுட்டின்முன் - அஃது இஃது உஃது, என்கிற சுட்டுப்பெயர்களின் மொழிமுதற் சுட்டெழுத்தின் முன்னின்ற, ஆய்தம-ஆய்தமானது, அன்வரின்- அச்சுட்டுப்பெயர்களோடு உருபுகள் புணருமிடத்து அன்சாரியைவரின், கெடும -கெடும—எ-று.

(உ-ம) அஃது-ஐ—அதனை-அஃதை, எனச்சாரியை விகற்பித்துவருதலும வந்தவழி ஆய்தங் கெடுதலுங் காண்க. [அன்சாரியை வருதலைநோக்கி ஆய்தங்கெட்டவழி அது, இது, உது, என வாய்தமில்லாச்சுட்டுப் பெயர்களாய்ப் பிறபு அன்சாரியை பெறுதலால் ஆய்தமில்லாச்சுட்டுப்பெயர்களுக்கும் இதுவே விதியெனக்கொள்க அன்வருதலைப் பராமுகமாகக் கூறலாற் குவ்வுருபு புணரும்போது அதற்கு என அன்சாரியை தனித்து வருதலல்லாமலும் அதனுக்கு என உகரச்சாரியையுடன் வருதலுங் கொள்க.] (ஙஉ)

உருஉ. அத்தினகர மகரமூனயில்லே.

இது அத்துச்சாரியைக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். அத்தின் - அத்துச்சாரியையினது, அகரம் - அகரவுயிரானது, அகரபுணை - இயல்பினும் விதியினுநின்ற அகரவுயிரிற்றின் முன்வரின், இல்லை - வகரவுடம்படுமெய்பெறுது கெடும்—எ-று.

(உ-ம) மக-அத்து-கை—மகத்துக்கை, மர-அத்து-குறை—மரத்துக்குறை, எனவிரண்டு அகரவீற்றின் முன்னுங்கெட்டது. (ஙஈ)

உருஈ. இதற்கிது சாரியை யெனினள வின்மையின்
விதுதியும் பதமு முருபும் பகுக்கிடை
நின்ற வெழுத்தும் பதமு மியற்கைய
மொன்ற வுணர்த்த லுரவோர் நெறியே.

இது சாரிபைக்காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இதற்கிது சாரியையெனின் - விதுதி புதலிய புணர்ச்சிக்கண் இதற்கு இது சாரியையென்று அளவுசெய்து விதித்தனவற்றுளளும் ஒழிந்தனவற்றுள்ளுந் தனித்தனி சொல்லப்புகின், அளவின்மையின்-அளவுபடாமையால், விதுதியும - விதுதிப்புணர்ச்சியையும, பதமும்-பதப்புணர்ச்சியையும, உருபும - உருபுப்புணர்ச்சியையும, பகுத்துகண்டவிடத்துப்பகுத்து, இடைநின்ற-நடுவேநின்ற, எழுதும்- ஏகாரம் அகரம முதலிய வெழுத்துச்சாரியையினையும, பதமும -அன்ஆன்முதலிய பதச்சாரியையினையும, இயற்கையும - இவ்விரண்டுசாரியையுந்தோன்றுத வியல்பினையும, ஒன்றவுணர்த்தல் - தெரியவறிவித்தல், உரவோர் - பெரியோரது, நெறி-கடனுதும்—எ-று.

(வரலாறு) ஆனநெய்தெளித்து நானநீவி—விதித்தபொருட்புணர்ச்சிக்கண் உருபின முடிபவை யென்பதனால் அமைந்த னகரமெய்ச்சாரியையன்றியும அகரச்சாரியையு மூடன்வந்தது, இனி விதியாதொழிந்தவற்றின்கண பாட்டின்பொருள் எனக் குற்றியலுகரத்திற்கு இன்சாரியை வந்தது, தன்கை எனச்சாரியையின்றி யியல்பாகவந்தது, இப்படியே மூவகைப்புணர்ச்சிகளையும பகுத்துணர்ந்துகொள்க. (ஙச)

உருச. விதுது பதஞ்சாரியையுரு பினைத்தினு
மூரைத்த விதியினோர்ந் தொப்பன கொளலே.

இது இந்த நான்கு புணர்ச்சிகளுக்கு மிவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது

இ-ள. விதுதி-விதுதியும, பதம - பதமும, சாரியை - சாரியையும, உருபு - உருபுமாகிய, அனைத்தினும-நான்கின் புணர்ச்சிகளிடத்தும, உரைத்த-பொதுப்படச்சொல்லப்பட்ட, விதியின்- விதிகளுள், ஓர்ந்து-இவ்விதி இதற்குப்பொருந்தும இவ்விதி இதற்குப்பொருந்தாது எனவுய்த்துணர்ந்து, ஒப்பன - எவ்விதி எதற்குப்பொருந்துமோ அவ்விதியை, கொளல் - அதற்குக்கொள்க—எ-று.

(வரலாறு.)

விதிப்புணர்ச்சியுள் றவ்வொடு காவும்மை நிகழ்தல்லவும் எனப் பொதுப்பட விதித்தாரேனும் சென்று என்கிறவிடத்து இறந்தகாலமும் சேறுஎன்கிறவிடத்து எதிர்காலமும் பொருந்துமென்று கொள்க,

பதப்புணர்ச்சியுள் அல்வழி இ ஐமுன்னராயினியல்புமிகலும்விகற்பமுமாகும் எனப் பொதுப்பட விதித்தாரேனும் பருத்தி குறிது எனவருகிற எழுவாய்ப் புணர்ச்சிக்கண் னியல்பா மெனவும் ஆடித்திங்கள் எனவருகிற பண்புத்தொகைக்கண் மிகுமெனவுங்கொள்க.

சாரியைப் புணர்ச்சியுள் பதமுன் விகுதியும பதமுமுருபும் புணர்வழியொன்றும் பலவுஞ்சாரியை வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமுமாகும எனப் பொதுப்பட விதித்தாரேனும், நாட்டின்கணிருந்தான் எனக் கண்ணுருபிற்கு இன்சாரியை வருமென்றும நாட்டினீங்கினன் என இன்னுருபிற்கு இன்சாரியை வாராதென்றுங்கொள்க. உருபு புணர்ச்சியுள் ஒற்றுயிர்மூதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சினெக்கு மன்னப்பெயர் வேற்றுமைப்புணர்ப்பே எனப்பொதுப்பட விதித்தாரேனும நமபிகண் எனக்கண்ணுருபு மிகாதென்றும் நம்பிக்கு எனக்குவ்வுருபு மன்னென்றமையால் மிகுமென்றுங்கொள்க. மற்றவைகளு மிப்படியே, (ல0)

உருபு; இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்தியல்பு
மூயர்திணை யிடத்து விரிந்துந்தொக்கும்
விரவுப் பெயரின் விரிந்து நின்று.
மன்ன பிறபு மாகுமை யுருபே.

இது. வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக் காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள் இயல்பின்விகாரமும் - பொதுவிதியோடு முடிதலேயனறி அப்படிவிதித்த இயல்பிலே விகாரமாகியும், விகாரத்தியல்பும் - விகாரத்திலேயியல்பாகியும, உயர்திணையிடத்து - உயர்திணையினிடத்து, விரிந்தும்-வெளிப்பட்டும, தொக்கும்- மறைந்தும், விரவுப்பெயரின் -பொதுப்பெயரின்கண், விரிந்தும்-வெளிப்பட்டும், நின்றும்-மறைந்தும், அன்ன பிறவும் - அவைபோல்வன பிறவேறுபாடுகளும், ஆகும் - ஆகிவரும், ஐயுருபு-இரண்டாம் வேற்றுமைப்புணர்ச்சி—எ-று.

வழிபடுதெய்வ நிற்புறங்காப்ப எனஇயல்பின் விகாரமாயிற்று. மண்கொணர்ந்தான், என விகாரத்தியல்பாயிற்று. நமபியைக் கொணர்ந்தான்என உயர்திணையிடத்து விரிந்தது. பல்லோரறியுஞ்சொல் என அதனிடத்தேதொக்கது கொற்றவனைக்கொணர்ந்தான் என விரவுப்பெய

ரிடத்து விரிக்கது. ஆண்பெற்றுள் என விரவுப்பெயரிடத்தே தொக்கது. [அன்னபிறவு மென்றமையால் தற்கொண்டான் என வுறழப்படுவது திரிந்தேவருதலும் பிறவுங்கொள்க இறந்ததுகழீஇய; விழிவுசிறப்பும்மைகளால் வேற்றுமைக்கெனவிதித்த பொதவிதியோடொருங்கொத்துவரலுகட்டிலுன் எனஇயல்பிலியல்பாகியும், பலாக்குறைத்தான் என விகாரத்தில்விகாரமாகியும் வருதலே பெரும்பாலனவென்க.] (ல சு)

உருசு. புள்ளியுழுயிரு மாயிறுசொன்மூன்
றம்மினுகிய தொழின்மொழிவரினே
வல்லினம்விகற்பமு மியல்புமாகும்,

இதுவுமது.

இ-ள். புள்ளியுழுயிருமாயிறுசொன்மூன் - மூன்றும்வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள்ளே மெய்யும்உயிரும் யிறுதியாகநின்ற சொற்களின் மூன், தம்மினுகிய- கருத்தாவாகிய நிலைமொழிப் பொருளகளாகிய, தொழின் மொழி-தொழிற்சொல், வரின்-வந்தால், வல்லினம-அவ்விடத்து வருகிறவல்லினம, விகற்பமும்- உறழ்ச்சியும், இயல்பும்-இயல்பும், ஆகும்-ஆகும—எ-று. [இவ்விதியும் இரண்டாம்வேற்றுமைப் புணர்ச்சிபோலஓப்பனகொள்க.]

(வரலாறு)

பேய்கோட்பட்டான்- பேய்க்கோட்பட்டான், சூர்கோட்பட்டான்-சூர்க்கோட்பட்டான்-எ-ம்,பேய்பிடிக்கப்பட்டான்,புலிகடிக்கப்பட்டான்-எ-ம், வரும், [உம்மையால் அராத்தீண்டப்பட்டான். சுறுப்பாயப்பட்டான், எனவேற்றுமைப்பொதுவிதியான் மூடிவனவேபெரும்பாலனவென்க.] (ல எ)

உருஎ. இகற்கிதுமுடிபென் றெஞ்சாதியாவும்
விதிப்பளவின்மையின் விதித்தவற்றியலான்
வகுத்தனையாதவும் வகுத்தனர்கொளலே.

இது இவ்வதிகாரத்திற் காவதோர்புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இதற்கிதுமுடிபென்று-இதற்குயிதுமுடிபென்று, யாவும்-இவ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத்தகுவனவற்றையெலலாம், எஞ்சாது-குறையாமல், விதிப்பு-தனித்தனிஅளவுசெய்துவிதிக்கப்புகின், அளவின்மையின்-அதற்குஓரளவில்லாமையால், விதித்தவற்று-வகுத்துவிதித்தவற்றினுடைய, இயலான-இலக்கணங்களே யேதுவாகக்கொண்டு, வகுத்தனையாதவும் வகுத்துவிதியுனையாதனவற்றையும், வகுத்தனர்கொளல்-குறுகலளவையால் வகுத்து விதியுனைத்துக்கொள்க—எ-று.

(வரலாறு.)

எழுத்தியலுள் "மொழிமுதற்காரணமா மணுத்திரளொலியெழுத்து" என உரைத்தமையால், கட்புலனில்லாக் கடவுளைக்காட்டுஞ்-சட்டகம்போலச் செவிப்புலவொலியை - யுட்கொளற்கேமுரு பாம்வடிவெழுத்தே - எனப் பிறர்கூறியவாறு இவ்வொலிவடிவைக் காட்டுதற்கு ஓர் கருவியாக எழுதிக்கொள்ளப்பட்டது வரிவடிவெழுத்தெனக்கொள்க.

பதவியலுள் "அன்-ஆன், அள்-ஆள், என்னுஞ் சூத்திரத்திலே முறையே" அன்-ஆன், விதி ஆணபாற்கெனவுரைத்தமையால் பெருமாள்என்கிறபதம் பெருமையை யுடையானென்னும் பொருள் தோன்றின்றபெருமான் என்கிறபதத்தினது ஆன்விகுதி ஆள்விகுதியாக ஓரோவிடத்தே திரிந்து ஆணபாலையை யுணர்த்திநின்ற தெனக்கொள்க.

உயிரீற்றுப்புணரியலுள் "இயல்பினும் விதியினுநின்ற உயிர்மூன்கசதபமிதம" என்று சொன்னமையால், ணனவல்லினம் வரட்டறவும், என்றவிடத்து டகாரமும வல்லினமாதலின் மிகுந்தெனக் கொள்க.

மெய்யீற்றுப்புணரியலுள் "நுந்தம் எம் நும் மீறு மவ்வருஞுவே" எனவுரைத்தமையால் அடமெனகிற சொல்லிறுதி மகரமுங் சுரவிறுற்றுகலின் தன்னொடுமயங்காத மெல்லினம்வரின் அதுவாய்த்திரிந்து அங்கலமென அழிந்தநுகலமென்னும் பொருளதாய் வருமெனக்கொள்க.

உருபுபுணரியலுள் "வவ்விறுகட்டிற் கற்றறல்வழியே எனவுரைத்தமையால் அகபோலும் விறுவும் எவற்றை என அற்றுச்சாரியையபெறுமெனவும்" இரண்டாமவேற்றுமைக்கும் மூன்றாமவேற்றுமைக்கும் புறனடை யுரைத்தமையால் ஏழாம் வேற்றுமையும், மணபுரந்தும் விணபறந்து மாலுமயனுங் காணு வொருபொருள், என வேற்றுமைப் பொதுவிதியேலாத சிறபான்மை வருமெனவுங்கொள்க. [இன்னும் இவ்வைந்தியலுள்ளும் வருத்துனாயாதனவற்றையெல்லாம் துன்பப்படாமல் இதுவே இடமாக முடித்துக்கொள்க.] (ல அ)

ஐந்தாவது-உருபுபுணரியல்-முற்றுப்பெற்றது.

அடையெண்பெயர்முறைதோற்றம்வடிவளவாதியந்த
மிடைநிலைபோலியென்றீரைந்தெழுத்துமிருபதமும்
படுமுனர்மூன்றினியல்புமிகாரமுஞ்சாரியையு
முடனுணர்வனையெழித்தறிவாரென்பருத்தமரே.

எழுத்ததிகார - முற்றிற்று.

இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம்.

சொல்லதிகாரமாவது, சொல்லின் அதிகாரத்தையுடையதென அன்மொழித்தொகையாய்ப் படலத்திற்குக் காரணக்குறியாயிற்று, சொல்லென்ற தெழுத்தினுனக்கப்பட்டு இருதினைப்பொருட்டன்மையு மொருவ றுணர்தற்குக் கருவியா மோசையாகிய பெயர்வினை யிடையுரியென்னும் நால்வகைச் சொல்லும் பிறவுமாம்.

முதலாவது

பெயரியல்.

உரிஅ. மூச்சக நிழற்று மூழுமதி முக்குடை
யச்சுத னடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

இது கடவுள் வணக்கமும் அதிகாரமும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மூச்சகம்-மூன்றுலகத்திற்கும், நிழற்றும் - நிழலைச்செய்கின்ற, மூழுமதி-நிறைந்தமதிபோலும், முக்குடை-மூன்றுகுடையையுடைய, அச்சுதன்-அழியாதகடவுளுடைய, அடி-அடிகளை, தொழுது-வணங்கி, அறைகுவன்-சொல்லுவேன், சொல்-மூன்னதிகாரத்துட் சொல்லியவெழுத்தினுலாகிய சொல்லிலக்கணத்தை—எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

உரிஆ. ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யென்று
விருதினை யைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையு
மூவகை யிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின்
வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே.

இது முன்னேசொல்லென்றது இஃதென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமொழி-ஒருமொழியும், தொடர்மொழி-தொடர்மொழியும், பொதுமொழி-பொதுமொழியும், என்று-எனமூன்று பிரிவினதாகி, இருதினை-இருதினையாகிய, ஐம்பாற்பொருளையும்-ஐம்பாற்பொருளையும், தன்னையும்-அப்பொருளையன்றித்தன்னையும், மூவகையிடத்தும்-மூன்றிடத்திலும், வழக்கொடு-வழக்கினிடத்தும், செய்யுளின்-செய்யுளிடத்தும், வெளிப்படை-வெளிப்படையாலும், குறிப்பின்-குறிப்பினாலும், விரிப்பது-விளக்குவது, சொல்-சொல்லாகும்—எ-று. [பொருளையுந்தன்னையுமென்றதனுல் உயிர்க்கு அறிவானது கருவியாய்நின்று தன்னையும் பொருளையுமுணர்த்துமாறுபோல ஒருவருக்குச் சொல்லானது கருவியாய்நின்று தன்னையும் இருதினையைம்பாற் பொருளையு முணர்த்துமென்பது பெற்றும்.] (உ)

உரிஇ. ஒருமொழி யொருபொரு ளனவாந் தொடர்மொழி
பலபொரு ளனபொது விருமையு மேற்பன.

இது மூன்சூத்திரத்திலே நிறுத்தமுறையான் மூவகைமொழிகளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமொழி-ஒருமொழிகளாவன, ஒரு பொருளனவாம் - பகாப்பதமாவது பகுபதமாவது ஒன்றுநின்று தத்தமொருபொருளைத்தருவனவாம், தொடர்மொழி-தொடர்மொழிகளாவன, பலபொருளன-அவ்விருவகைப்பதங்களுந், தன்னெடும்-பிறிதோடும், அல்வழி-வேற்றுமைப்பொழிணைக்கத்தால், இரண்டுமுதலியவாகத்தொடர்ந்துநின்று இரண்டுமுதலிய பலபொருளைத்தருவனவாம், பொது (மொழி) பொதுமொழிகளாவன, இருமையுமேற்பன-ஒன்றுய்நின்று, ஒருபொருளைத்தந்தும்-அதுவே தொடர்ந்துநின்று பலபொருளைதந்தும இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பனவாம்—எ-று.

(வரலாறு) நிலம், நிலத்தன், நட, நடந்தான், நில், மன், தவ, நனீ, எனவருவன ஒருமொழிகள் நிலமவலிது, அதுகொல, சாலப்பகை'நிலங்கடந்தான், நிலத்தைக்கடந்தான், நிலத்தைக்கடந்தநெடுமால், எனவருவன தொடர்மொழிகளெட்டு; காமரை, வேங்கை, எழுந்திருந்தான், எனவருவன பொதுமொழிகள், இவை ஒருமொழிகளாய் ஒருபொருளைத்தருகலன்றியும், எள்ளைத்து, தாவுகின்றமனை, வேகின்றகை, எழுந்துபின்னிருந்தான், எனத்தொடர்களாய்ப் பலபொருளைத் தருதலுங் காண்க, து-உண்ணென்கிற ஏவல். (நு)

உசுக. மக்க டேவர் நரக ருயர்திணை
மற்றுயி ருள்ளவு மில்லவு மஃறிணை.

இது நிறுத்தமுறையால் இருதிணையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மக்கள்-மக்களும், தேவர்-தேவரும், நரகர்-நரகரும், உயர்திணை-உயர்திணையாகும், மற்றுயிருள்ளவும் - அவரொழிந்த விலங்குமுதலாகிய வுயிருள்ளனவையும், இல்லவும் - நிலம் நீர்முதலாகிய வுயிரில்லாதவையும், அஃறிணை - அஃறிணையாகும்—எ-று.

[இம்மூவகையோருடைய உடம்பையும் உயிரையும் வேறுகக்குறிக்குமபோது அவையும் அஃறிணையாம், உயர்திணை-உயர்வாகிய குலம், அஃறிணை அதுவல்லாதகுலம்.] (சு)

உசுஉ. ஆண் பெண் பலரென மூப்பாற் றுயர்திணை.

இது நிறுத்தமுறையால் ஐமபாலுட் சிலபாலும் அவற்றிற்குரிய திணையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆண் - ஆண்பாலும், பெண் -பெண்பாலும், பலர்-பலர்பாலும், என-என்று, மூப்பாற்று - மூன்றுபாலினையுடைத்தாகும், உயர்திணை-உயர்திணை—எ-று.

[ஆடவர் என்கிறது முதலாகிய ஆண் பன்மையையும், பெண்டிர் என்கிறது முதலாகிய பெண் பன்மையையும், மக்கள் என்கிறது முத

லாகிய அவ்விருவர் பன்மையையும் அடக்கிப் பலமென்றார், பின் பல வென்பதும் அது.] (டு)

உசுக. ஒன்றே பலவென் றிருபாற் றஃறிணை.

இதுவுமது.

இ-ள். ஒன்று - ஒன்றன்பாலும், பல - பலவின்பாலும், என்று-என்று, இருபாற்று - இரண்டுபாலினையுடைத்தாகும், அஃறிணை - அஃறிணை—என்று.

[அஃறிணையிலே சேவல் என்கிறது முதலாகிய ஆண்பாலும், பெடையெனகிறது முதலாகிய பெண்பாலும், இருந்தாலும் உயிருளளவைகளிலே சிலவற்றிற்கும் உயிரில்லாதவைகளுக்கும் இல்லாமையால் அப்பகுப்பொழித்து எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்த ஒன்றென்றார்.] (சு)

உசுச. பெண்மைவிட் டாணவா வுவபே டாணபா
லாண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பா
லி நமையு மஃறிணை யன்னவு மாகும்.

இது திணைபால்களுக்காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ ள். பெண்மை-பெண்டன்மையை, விட்டு-விட்டு, ஆண-ஆண்டன்மையை, அவாவுவ - அவாவுவனவாகிய, பேடு- பேடுகள, ஆணபால்-உயர்திணையாண்பாலாகும், ஆண்மை -ஆண்டன்மையை, விட்டு-விட்டு, அல்லது - பெண்டன்மையை, அவாவுவ- அவாவுவனவாகிய, பேடு - பேடுகள், பெண்பால் - உயர்திணைப்பெண்பாலாகும், இருமையும்-இவ்விருவகைப்பேடுகளும், அஃறிணையன்னவும் - அஃறிணையையொப்பனவும், ஆகும் - ஆகும்—என்று.

(வரலாறு) ‘‘பெண்ணவாயாணிழந்த பேடியணியாளோ, கண்ணவாத்தக்ககலம்” எனப் பெண்ணிலக்கணஞ் சிறந்தமையினாலே பெண்பாற்பட்டது ஆண்பாற்பட்டதற்கும் அஃறிணையையொத்துநின்றதற்கும் இலக்கியம் வந்தவழிக்காண்க. (எ)

உசுரு. படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பிற்
பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனை
யிடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலே.

இது நிறுத்தமுறையால் மூன்றிடத்திலுஞ் சொல்தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்துமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். படர்க்கைவினைமுற்று - படர்க்கை வினைமுற்றுச்சொல்லையும், (படர்க்கை) நாமம்-படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லையும், குறிப்பின் - முன்குறித்தால், திணைபாலனைத்தும் -இருதிணையைம்பாலும், பெறப்படும்-பின் அவ்விருவகைச்சொல்லாமலுமபெறப்படும், ஏனையிடத்து-ஒழிந்ததன்மைமுன்னிலைகளில், (வினைமுற்று) வினைமுற்றுச்சொல்லையும, நாமம்) பெயர்ச்சொல்லையும், (குறிப்பின்) முன்குறித்தால், அவற்று - அவ்விருதிணையைமபாலுள், ஒருமைப் (பால்) ஒருமைப்பாலும், பன்மை

ப்பால்-பன்மைப்பாலும், (பெறப்படும்) அந்நால்வகைச் சொல்லாலும் பெறப்படும்—எ-று.

(உ-ம்) நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன-எ-ம், அவன், அவள், அவர், அது, அவை-எ-ம், படர்க்கைவினைமுற்றுச்சொல்லும், படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லும் முன்பு தன்மையுணர்த்திப் பின்பு இருதிணையைம்பாற் பொருளையுமுணர்த்தின, நடந்தேன், நடந்தேம்-எ-ம, யான், யாம்-எ-ம, தன்மைவினைமுற்றுச்சொல்லும், தன்மைப்பெயர்ச்சொல்லும், நடந்தாய், நடந்தீர்-எ-ம், நீ, நீர்-எ-ம், முன்னிலை-வினைமுற்றுச்சொல்லும் முன்னிலைப்பெயர்ச்சொல்லும், முன்னே தன்மையுணர்த்திப்பின்பு இருதிணையைம்பாலுள் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலுமுணர்த்தின. [மூவிடங்களி லொன்றற்குரிய வினைமுற்றாயினும் பெயராயினும் தன்மையும் பொருளையும் இப்படி யுணர்த்துமெனவே இவ்விடங்களுக்குப் பொதுவாகிய வினைமுற்றுகளும் பெயர்களும் பொதுமைநீங்கியோரிடத்திற்குரியவாகியும் எச்சவினைமுதலியனவும் இடைச்சொல்லும உரிச்சொல்லும்பெயர்வினைகளைச்சார்ந்தும் இப்படியேதன்மையும் பொருளையும உணர்த்துமெனக்கொள்க.] (அ)

உசுசு. தன்மைமுன்னிலை படர்க்கைமூவிடனே.

இது நிறுத்தமுறையால் மூவிடமாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். மூவிடன்-மூவிடமாவன, தன்மை தன்மையும், முன்னிலை-முன்னிலையும், படர்க்கை-படர்க்கையும் ஆம்—எ-று.

(வரலாறு)

யான், நீ, அவன்-எ-ம், வருதேன், வந்தாய், வந்தான்-எ-ம், வரும்()

உசுஎ. இலக்கணமுடைய திலக்கணப்போலி
மரூஉவென்றாங் மூவகையியல்பு
மிடக்கரடக்கன் மங்கலங்குழூஉக்குறி
யெனுமுத்தகுதியோ டாறுமவழக்கியல்

இது நிறுத்தமுறையால் வழக்காமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இலக்கணமுடையது-இலக்கணவழியால் வருவதும், இலக்கணப்போலி-இலக்கணமில்லையாயினும் இலக்கணமுடையதுபோல வருவதும், மரூஉ-இலக்கணஞ் சிதைந்து மரீஇயதும், என்றாங்-என்றுவழங்குகிற, மூவகையியல்பு-மூவகையியல்புவழக்கும், இடக்கரடக்கல்-சொல்லத்தகாததைமறைத்துச்சொல்வதும், மங்கலம-மங்கலமில்லதையொழித்து மங்கலமாகக்கூறுவதும், குழூஉக்குறி ஒரு கூட்டத்திலுள்ளோர் மாதாமினுமொருகாரணத்தால் ஒருபொருளினதுசொற்குறியையொழித்து வேறொருசொற்குறியாற் கூறுவதும், எனும், என்றுவழங்குகின்ற, முத்தகுதியோடு-மூன்றுதகுதிவழக்குடனே ஆறும்- ஆறுகும், வழக்கியல்-வழக்கிலக்கணம்—எ-று.

(வரலாறு)

நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம், நன்னிலம், தண்ணீர், வெந்நீர், இவை முதலானவை இலக்கணமுடையன.

இனமுன் என்பதை முன்றில என்றும், நகர்ப்புறம் என்பதைப் புறநகர் என்றும், கண்மீ என்பதை மீகண் என்றும், கோவில் என்பதைக் கோயில் என்றும், வழங்குகின்றஇவ்வமுதலானவை இலக்கணப் போலி.

அருமருந்தன்னபிள்ளை என்பதை அருமந்தபிள்ளை என்றும், மலையமாநாடு என்பதை மலாடுஎன்றும், சோழநாடு என்பதைச் சோணாடு என்றும, பாண்டியநாடு என்பதைப் பாண்டிநாடுஎன்றும, அ இ என்கிற சுட்டுக்களை அங்கஇந்த என்றும் மரவடி என்பதைமராடிஎன்றும் குளவாம்பல்என்பதைக் குளாமபல் என்றும், யார்என்பதை ஆர் என்றும், தஞ்சாவூர்என்பதைத் தஞ்சையென்றும், வழங்குகிற இவைமுதலானவைமரூஉ

கால்கழீஇவருதும். ஆமுன்பகரவீ, பவ்வி, எனவழங்குகிற இவை முதலானவை இடக்கரடக்கல்.

செத்தாரைத் துஞ்சினரென்றும், ஓலையைத்திருமுகமென்றும், காராட்டை வெள்ளாடென்றும், வழங்குகிறஇவைமுதலானவைமங்கலம்

பொற்கொல்லர்பொன்னேப்பரியென்றும், யானைப்பாகர்ஆடையைக்காணையென்றும், வேடர்களைச்சொல் விளமபிஎன்றும், வழங்குகிற இவைமுதலானவை குழூஉக்குறி, மற்றவைகளு மிப்படியே வருதல் காண்க. (ம)

உசுஅ பல்வகைத்தாதுவி னுயிர்க்குடல்போற்பல
சொல்லாற்பொருட் கிடனுணர்வனின்
வல்லோரணிபெறச் செய்வனசெய்யுள்.

இது நிறுத்தமுறையால் செய்யுளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பலவகைத்தாதுவின்- தோல் இரத்தம் இறைச்சி மேதை எலும்பு மச்சை சுவேதநீர் என்கிற ஏழுவகைத் தாதுக்களினுலே, உயிர்க்கு-உயிர்க்கு இடமாகச்செய்யப்பட்ட, உடல்போல்- உடம்புபோல- பலசொல்லால்- இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்கிற நால்வகைச்சொற்களால், பொருட்கு பொருளுக்கு, இடனுக- இடமாக, உணர்வினின்-கல்வியறிவினுல், வல்லோர் - செய்யுள் செய்யவல்லவர், அணிபெற - அலங்காரமபெற, செய்வன - உண்டாக்குவன, செய்யுள்- செய்யுளா—எ-று.

[இப்படிசொல்லவே எழுத்தாலானது சொல்லாதலால் எழுத்துச்சொற்பொருளணி நான்கினுலும் உண்டாவது செய்யுளென்ப தாயிற்

ற்று] (வரலாறு) வருங்குன்றமென்றுரித் தொன்றில்லையம்பல வன்மல யத், திருங்குன்றவாண ரினங்கொடியேயிட மெய்தலெம்மூர்ப், பருங் குன்றமாளின கூணகளபத்தொளி பாயநும்மூர்க், கருங்குன்றமவெ ணணிறக் கஞ்சகமேய்க்குங் கனங்குழையே, இக்கட்டளைக்கலிப்பா இ டமணித்தென்கிற பொருளுக்கிடமாகித் தன்மை யுவமை யுருவகவணி களும் பிறவுமுடைத்தாய் வருதல்காண்க மற்றவைகளுமிப்படியே. ()

உசுக. ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரந் தகுதி
யாகு பெயரன் மொழிவினைக் குறிப்பே
முதற்றொகை குறிப்போ டின்ன பிறவுங்
குறிப்பிற் றருமொழி யல்லன வெளிப்படை.

இது நிறுத்தமுறையால் வெளிப்படையுங் குறிப்புமாமாறு உணர்த் துகின்றது.

இ-ள். ஒன்றொழிபொதுச்சொல் - இருதிணையாண்பெண்ணுளொ ன்றனையொழிக்கும் பொதுச்சொல்லும், விகாரம் - வலித்தன்முதலாகி ய விகாரச்சொற்களும், தகுதி-மூவகைத்தகுதிவழக்குச்சொற்களும், ஆ குபெயர் - ஆகுபெயர்ச்சொல்லும், அன்மொழி - அன்மொழித்தொகை ச்சொல்லும், வினைக்குறிப்பு - வினைக்குறிப்புச்சொல்லும், முதல்-முத ற்குறிப்புச்சொல்லும், தொகை - தொகைக்குறிப்புச்சொல்லும், குறி ப்பு-இம்முதற்றொகையல்லாதபல்வழியாலும் வருங்குறிப்புச்சொல்லு ம், இன்னபிறவும் - இவைபோல்வனபிறவும், குறிப்பின்-குறிப்பினால், தரு - இருதிணையைம்பாற் பொருளையுந் தருகிற, மொழி - சொற்க ளாம், அல்லன-இவையல்லனவெல்லாம், வெளிப்படை-வெளிப்படை யால், தரு - அப்பொருளைத்தருகிற, மொழி - சொற்களாம்—எ-று.

(உ-ம்) ஆயிரமக்கள்பொருதார், இதில் மக்கள்என்கிற பொதுப்பெ யரும, பொருதார் என்கிற பொதுவினையும், உயர்திணைப் பெண்பாலை யொழித்து ஆண்பாலைக்காட்டின. குறுந்தாட்பூதம, மாமலர், இவ்வி காரச்சொற்கள் குறுந்தாட்பூகம், தாமரை, என்பவற்றைக் குறிப்பினற் காட்டின. கால்கழீஇவருதும், திருமுகம், பறி, இத்தகுதி வழக்குகள், மலங்கழுவி வருதும், ஓலை, பொன், என்பவற்றைக் குறிப்பாலுணர்த் தின. புளிதின்றான், இவ்வாகுபெயர் அதன்பழத்தைக் குறிப்பாலுணர் த்திற்று. "பொற்றொடிதந்த பூமடல்" இங்கே பொற்றொடி என்கி ற அன்மொழித் தொகை அதனையுடையாளை யுணர்த்திற்று, இவனிப் போது பொன்னன், இங்கே பொன்னன் என்கிறது பெயர்ப்பொருளை யொழித்து வினைக்குறிப்புப் பொருளைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று. அற

த்தாறிதுவென வெள்ளைக்கிழிபு, இங்கே இம்மூன்றற்குறிப்பு "அறத்தா றிதுவென வேண்டாசிவிகை, பொறுத்தானோடோர்தானிடை" என்கிற பாட்டைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று, "அலங்குளைப்புரவி யைவரொடுசினவே" இங்கே ஐவர் என்கிற தொகைக்குறிப்பு பாண்டவனைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று. கற்குறித்து நன்கட்டாய, பாயாவேங்கை, "உவர்க்கடலன்ன செல்வருமுளரோ, இணற்றூற்றன்ன யேமாருளரோ, பல்சான்றீரோ பல்சான்றீரோ, கபனமுள்ளன நுமைமுதிர்திணைகவுட், பயனின்மூப்பிற் பல்சான்றீரோ" இவைமுதலானவை யெல்லாம் பலவழியாலும் வருங் குறிப்புச்சொற்கள். [இன்னபிறவு மென்றதனால் தெரிநிலைவினைக் குறிப்புவினையா லணையுமபெயர்களும், வினைமுற்றாலுங் குறிப்புமுற்றாலும வருமெச்சங்களும், செய்யுமெனமுற்றும், கேட்டிருபோல முதலிபவாக அஃறிணையிடத்துச் சொல்லப்படுவனவும், ஆகிய விவைமுதலானவை குறிப்பாற் பொருளுணர்த்துமெனக் கொள்க.] இப்படியல்லாமல் நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம, எனவருவன வெளிப்படையாற் பொருளுணர்த்துவனவாம். (ஐஉ)

உஎஐ. அதுவே, இயற்சொற் றிரிசொ லியல்பிற் பெயர்வினை
யெனவிரண் டாகு மிடையுரி யடுத்து
நான்கு மாந்திசை வடசொ லணுகாவழி.

இது மூன்சூத்திரம் வரைக்குஞ் சொல்லாவது இதுவெனக் காட்டக் கண்டசொல் இத்தனைய மென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அது - முன்னேகாட்டியசொல், இயற்சொல் - இயற்சொல்லும், திரிசொல் - திரிசொல்லுமென்கிற, இயல்பின் - தன்மையையுடைய, பெயர்ச் (சொல்) - பெயர்ச்சொல்லும், வினைச் (சொல்) - வினைச்சொல்லும், என்-என்று, இரண்டாகும்-இரண்டாகும், இடைச் (சொல்) - இடைச்சொல்லும், உரிச் (சொல்) - உரிச்சொல்லும், அடுத்து-அவற்றுடனடுத்து, நான்குமாம-நான்குமாகும, திசைவடசொல்-திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும், அணுகாவழி - அவற்றுடன்சேராதவிடத்து—எ-று.

[எனவே அதுவே யெனக்குறித்தசொல், பெயரியற்சொல், பெயர்த்திரிசொல், வினையியற்சொல், வினைத்திரிசொல், இடையியற்சொல், இடைத்திரிசொல், உரியியற்சொல், உரித்திரிசொல, என வெண்வகைப்படுமென்றும், திசைச்சொல்லும், வடச்சொல்லும், சேர்ந்தவிடத்துப் பத்துவகைப்படு மென்றுமாம்] (ஐக)

உஎக. செந்தமிழாகித் திரியாதி யார்க்குந்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மையவியற்சொல்.

இது மூன்சூத்திரத்திலே நிறுத்தமுறையால் இயற்சொல்லாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செந்தமிழாகி - செந்தமிழ் நிலத்தமொழியாகி, திரியாது-திரிசொற்போலாகாது, யார்க்கும-கற்றோருங்கல்லாதோருக்கும, தம்பொருள் - தமபொருளை, விளக்கம் - ஒப்பவிளக்குகிற தன்மையை- தன்மையையுடைய வுலகவழக்கே, இயற்சொல் - இயற்சொல்லாகும்—எ-று.

(வரலாறு) மண், பொன், மரம், இவை முதலானவை பெயரியற்சொல், நடந்தான், வந்தான், இவைமுதலானவை வினையியற்சொல் அவனை, அவனால், இவைகளிலிலவந்த வேற்றுமை யுருபுமுதலானவை இடையியற்சொல், அழகு, அன்பு, இவை முதலானவை உரியியற்சொல், [செந்தமிழ்நாடாவது - பாண்டிவள நாடென்றறிக.] (ஐச)

உஎஉ. ஒருபொருள் குறிக்க பலசொல்லாகியும்
பலபொருள் குறித்த வொருசொல்லாகியு
மரிதுணர் பொருளன திரிசொல் லாகும்.

இது நிறுத்த முறையால் திரிசொல்லாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருபொருள் - ஒருபொருளை, குறிக்க-கருதிய, பலசொல்லாகியும்-பலசொற்களாயும், பலபொருள்- பலபொருளைகளை, குறித்த-கருதிய, ஒருசொல்லாகியும் - ஒருசொல்லாகியும், அரிது-அரிதாக, உணர்-கற்றோர் அறிகின்ற, பொருளை- பொருளினவாய்வருவன, திரிசொல் லாகும்-திரிசொல்லாகும்—எ-று.

அரிதுணர் பொருளன வென்றதனால் ஒருபொருள்குறித்த பல சொற்களிலுமபலபொருள் குறித்தஒருசொற்களிலும் இயற்சொல்லொழியக் கொள்க.

வரலாறு.

கிள்ளை, சுகம், தந்தை—இவைகிளி என்கிற வொரு பொருள்குறித்த பலபெயர்த்திரிசொல். வாரணம—இது யானையுங் கோழியுஞ் சங்குமுதலாகிய பலபொருள் குறித்த ஒரு பெயர்த்திரிசொல், பட்டாதான், சென்றான்—இவைபோயினான என்கிற ஒருபொருள் குறித்தபல வினைத்திரிசொல். வைந்தான் —இதுகீக்கினான கொண்டான் என்கிற பலபொருள குறித்த ஒருவினைத்திரிசொல் சேறும், வருதும —ஓவற்றினுடைய றும் தும விகுதிகள தன்மைப்பன்மை யெதிர்காலம் எனகிறஒருபொருள்குறித்த பலவிடைத்திரிசொல். கொல்இகலும், அசை

லை, என்கிற பலபொருள் குறித்த ஓரிடைத்திரிசொல் சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி—இவை மிகல்என்கிற ஒருபொருள் குறித்த பலவுரித்திரிசொல், கடி என்கிறது காப்பு, கூர்மை, அச்சம், கரிப்பு, விளக்கம், சிறப்பு, மணம், முலலிய பலபொருள் குறித்த ஒருரித்திரிசொல். மற்றவைகளு மிப்படியே வருதல்காண்க. (ஙரு)

உஎங. செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிருநிலத்தினு
மொன்பதிற் றிரண்டினிற் றமிழொழிநிலத்தினுந்
தன்குறிப் பினவே திசைச்சொலென்ப.

இது நிறுத்தமுறையால் பெயர்வினை யிடையுரிகளை இடைகுறிகாரணமென்னுஞ் சூத்திர முதலாக இவ்வதிகாரத்தினுங்கியல்களாலு முணர்த்தவைத்து ஒழிந்த திசைவடசொற்களிலே திசைச்சொல்லாமாறுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செந்தமிழ்நிலம்- செந்தமிழ்நிலத்தை, சேர்-சேர்ந்த, பன்னிருநிலத்தினும-பன்னிரண்டு கொடுந்தமிழ் நிகங்களிலும், ஒன்பதிற்றிரண்டினில்-பதினெண்மொழிகளுள, தமிழ்-தமிழ்நிலமானது, ஒழி ஒழிந்த, நிலத்தினும் - நிலங்களிலுமுள்ளோர் தங்குறிப்பின- தங்குறிப்பின வாய் (அத்திசைகளினின்றுஞ் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து) வழங்குவன, திசைச்சொலென்ப- திசைச்சொல்லென்று சொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

(கொடுத்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டாவன,)

தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி
பன்றி யருவா வதன்வடக்கு—நன்றாய்
சீதமலாடு புனனாடு செந்தமிழ்சே
ரேதமில் பன்னிருநாட் டெண.

தென்பாண்டிநாட்டார் ஆவினைப்பெறறமென்பா, குட்டநாட்டார் - தாயைத்தலையென்பர், குடநாட்டார் - தந்தையை அச்சனென்பர், கற்காநாட்டார் - வஞ்சனாக்கையனென்பர், வேணாட்டார்-தோட்டத்தைக்கிழானென்பர், பூழிநாட்டார்-சிறுகுளத்தைப்பாழியென்றூர், அருவாநாட்டார் - செறுவைச்செய்யென்பர், அருவாவடதலையார் - புளியையெகினென்பர், சீதநாட்டார்-தோழனையெலுவனென்பர், இவைமுதலானவையும் தமிழ்மேற் கூறும் வடமொழியு மொழிந்த பதினுறுநிலத்து மொழிகளு ளேற்பனவுஞ் செந்தமிழோடுகலந்து வருதல்காண்க (ஙசு)

உஎச. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத்தானு
மீரெழுத்தானு மியைவன வடசொல்.

இது, வடசொல்லாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொதுவெழுத்தானும் - ஆரியத்திற்கும் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தாலும், சிறப்பெழுத்தானும் - ஆரியத்திற்கே யுரிய சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த வெழுத்தாலும், ஈரெழுத்தானும - இவ்விரண்டெழுத்தினாலும், இயைவன - (செந்தமிழ்ச்சொல்லே யொப்பனவாகி வடதிசையிலிருந்து செந்தமிழ்நிலத்துவந்து) வழங்குவன, வடசொல்-வடசொல்லாம்—எ-று.

(வ ர லா று.)

அமலம், கமலம், காரணம், காரியம், இவை பொதுவெழுத்தாலியைந்தன சுகி, போகி, சுத்தி, இவைசிறப்பெழுத்தாலியைந்தன அரன், அரி, கடினம, சலம, இவை ஈரெழுத்தாலுமியைந்தன மற்றவையுமிப்படியே. (ஏ)

உஎடு. இருகுறி காரண மரபோடாக்கந்
தொடர்ந்து தொழிலல காலந்தோற்றா
வேற்றுமைக் கிடனுய்த் திணைபாலிடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவு மாவனை பெயரே.

இது இவ்வதிகாரத் தைந்தியலாலு முணர்த்தவைத்த பெயர்வினை யிடைபுரி என்கிற நான்கினுள்ளே பெயரிலக்கண முணர்த்துமபடியாகத்தொடங்கி அதன் பொதுவிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இருகுறி-இருகுறியும், காரண (க்குறி) - காரணக்குறியும், மரபு-மரபினையும, ஆக்கம்- ஆக்கப்பாட்டினையும், தொடர்ந்து - தொடர்ந்து, தொழிலல-வினையாலணையுங் காரணக்குறியல்லாதவை, காலம்-காலத்தை, தோற்று-காட்டாமல், வேற்றுமைக்கு எட்டு வேற்றுமையுஞ்சார்தற்கு, இடனுய்-இடமாகி, திணை - இருத்திணையிலும, பால் - ஐமபாலிலும், இடத்து - மூவிடத்திலும், ஒன்று- ஒன்றினை, ஏற்பவும்-ஏற்பனவும், பொதுவும், பலவற்றினை யேற்பனவும், ஆவன-ஆகிவருவன, பெயர்-பெயர்களாம்—எ-று.

(வ ர லா று)

மரம், விள, பனை, இவைமுதலானவை இருகுறிமரபு அவன், அவள், பறவை, விலங்கு, இவைமுதலானவை காரணக் குறிமரபு 'பொன்போலுங் கள்ளிப்பொறி பறக்குங் கானலிலே, யென்பதை செல்லற்கியைந்தனளே-மின்போலு, மானவேல் முட்டைக்கு மாறுய தெவ்வர்போங், கானவேன் முட்டைக்குங்காடு" இப் பொய்யா மொழிப்புலவன் பாட்டில் வேட்டுக்குமான் தன்பெயர் முட்டையென்றுபாடச்சொல்லுதலால் இதுமுதலானவை இருகுறியாக்கம், பொன்னன், பூனன், மலைகண்மகனே மாற்றோர்கூற்றே' இவைமுதலானவைகாரணக்குறியா

க்கம் நடந்தவினை, நடந்தோனை, இவை முதலாகிய வினையாலணையுங்கா
ரணக்குறிகாலங்காட்டும். [மரம், பனை-முதலாகியவிருகுறிட்பெயரும்,
அவன், அவள், முதலாகிய காரணப்பெயரும், அவ்விலக்கணங்க ளோ
டுதோற்றிய பொருள்களுக் கெல்லாந் தொன்றுதொட்டு மரபுபு பற்றி
வருவன, முட்டைமுதலாகிய விருகுறிப் பெயரும், பொன்னன் முத
லாகிய காரணப் பெயரும், நடுவிலே ஒருவரால் ஆக்கப்பட்டு வருவ
னவாம். (ம அ)

உஎசு. அவற்றுள். கிளையொண் குழுவுமுதற் பலபொருடிணைதே
மூர்வா னகம்புற முதலநிலன்யாண்
டிருது மதிநா ளாதிக்காலந்
தோள்குழன் மார்புகண் காதுமுதலுறுப்
பளவறி வொப்பு வடிவுநிறங்கதி
சாதிகுடி சிறப் பாதிப்பல்குண
மோத லீத லாதிப் பல்வினை
யிவையடை சுட்டு வினுப்பிற மற்றே
யுற்றனவ் வீறு நம்பியாடூஉ
விடலை கோவேள் குரிசிறோன்ற
லின்னன வாண்பெய ராகுமென்ப.

இது முன்னே திணைபாலிடத்தொன் றேற்பவு மென்றவற்றுள் உயர்
திணையாணபாற்குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள்-மேற்பெயரொன்றவற்றுள், கிளை - சுற்றமும், எ
ண்-எண்ணும், குழூஉ-கூட்டமும், முதல்-முதலாகிய, பலபொரு(ளோ
டு) - பலபொருள்களோடும், திணை-ஐந்திணையும், தேம்-தேயமும், ஊர்
ஊரும், வான்-வானும், அகம் - அகமும், புறம்-புறமும், முதல்-முதலிய
னவாகிய, நில (னோடு)- இடங்களோடும், யாண்டு - வருடமும், இருது
பருவமும், மதி - மாதமும், நாள் - நாண்மீனும், ஆதி - முதலாகிய
கால (மோடு) - காலங்களோடும, தோள் - புயமும், குழல் - மயிரு
ம், மார்பு-மார்பும, கண்-கண்ணும், காது-காதும், முதல்-முதலாகிய,
உறுப் (போடு) - அவயவங்களோடும், அளவு-அளவும, அறிவு - அறி
வும், ஒப்பு-ஒப்பும, வடிவு-வடிவும், நிறம் - நிறமும, கதி - நாற்கதியும்,
சாதி-குலமும், குடி-குடியும், சிறப்பு-சிறப்பும, ஆதி- முதலாகிய, பல
குண (மோடு - பலகுணங்களோடும், ஓதல்-ஒதுதலும், ஈதல்-கொடுத்
தலும், ஆதி-முதலாகிய, பலவினை (யோடு) - பலதொழில்களோடும்,
இவை-இவற்றை, அடை-அடைத்த, சுடுவினுப்பிறமறோடு-சுட்டும்
வினுவும்பிறவும்மற்றும் ஆகிய நான்களோடும், உற்ற- பொருந்திய, னவ்
வீறு - னகரமெய்யீற்றுப பெயர்களும, நம்பியாடூஉ விடலை கோவேள்
குரிசி றோன்றல்-நம்பிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட விப்பெயர்களும, இ

ன்னன- இவைபோல்வனபிறவும், ஆண்பெயராகும் - உயர்திணையான் பாற் பெயர்களாகும், என்ப- என்றுசொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

(வரலாறு)

பொருளால்வரு பெயர்களாவன.

தமன், நமன், நுமன், எமன், தம்மான், நம்மான், நும்மான், எம்மான்—கிளையால்வருபெயர், ஒருவன்—எண்ணால்வருபெயர், அவையத்தான்—சூழுஉவால் வருபெயர், பொருளன், பொன்னன், மூடியன், இவைமுதலானவை முதலென்றதனால் வருபெயர்.

இடத்தால் வருபெயர்களாவன.

வெற்பன், பொருப்பன்—குறிஞ்சித்திணையால் வருபெயர், மறவன், எயினன்—பாலைத்திணையால்வருபெயர், இடையன், ஆயன்—முல்லைத்திணையால் வருபெயர், ஊரன், மகிழ்நன்—மருதத்திணையால் வருபெயர், சேர்ப்பன், துறைவன்—நெய்தற்றிணையால்வருபெயர், சோழியன், கொங்கன்—தேயத்தால்வருபெயர், கருவூரான், மதுரையான்—ஊரால்வருபெயர், வானத்தான், அகத்தான், புறத்தான், என்பன வான்முதலாகிய மூன்றாலும் வருபெயர். மண்ணகத்தான், பாதலத்தான், இவைமுதலாவை முதலவென்றதனால் வருபெயர்.

காலத்தால் வருபெயர்களாவன.

மூவாட்டையான், பிரபவன்—வருடத்தால்வருபெயர், வேனிலான், காரான்—பருவத்தால்வருபெயர், தையான், மாசியான்—மாதத்தால்வருபெயர், ஆகினையான் ஓணத்தான்—நாணமீனால் வருபெயர், கருநிலான், காலையான், மாலையான், ஆதியென்றதனால் வருபெயர்.

திணையால்வரு பெயர்களாவன.

திணிதோளான், செங்குஞ்சியான், வரைமார்பான், செங்கண்ணன், கூழைக்காதான், என்பன தோண்முதலிய வைந்தாறுப்பாலும் வரு பெயர் குறுந்தாளன், நெடுங்கையான், முதலென்றதனால் வருபெயர்.

குணத்தால்வரு பெயர்களாவன.

பெரியன், சிறியன்—அளவினால்வருபெயர், அறிஞன், புலவன்—அறிவால்வருபெயர், பொன்னெப்பான், மணியனையான்—ஒப்பால் வருபெயர், கூனன், குறளன்—வடிவால்வருபெயர், கரியன், செய்யன்—நிறத்தால்வருபெயர், மானுடவன், தேவன்—கதியால்வருபெயர், அந்தணன், அரசன், வணிகன், வேளாளன்—சாதியால்வருபெயர், சேரன், சோழன், பாண்டியன்—குடியால்வருபெயர், ஆசிரியன், படைத்தலைவன்—சிறப்பால்வருபெயர், நல்லன், தீயன், இவைமுதலானவை ஆதியென்றதனால் வருபெயர்.

தொழிலால்வரு பெயர்களாவன.

ஓதுவான், ஈவான்—ஓதன்முதலாகிய விரண்டாலும் வருபெயர், கணக்கன், தச்சன், என்பன ஆதியென்றதனால் வருபெயர்.

சுட்டால்வருபெயர் முதலானவை.

அவன், இவன், உவன்-எ-ம், எவன், ஏவன், யாவன்-எ-ம், பிறன்-எ-ம், மற்றையான்-எ-ம், வருவன. சுட்டுமுதலாகிய நான்காலும் வரு பெயர், நம்பிமுதலாகிய வேழுபெயர்களும உரைக்கிடையிற்காண்க. இ ன்னவென்றதனால் வில்லி, வாளி, இள்ளி, சென்னி, ஏந்தல், செம்மல், ஏறுதி, காவிதி, குடுமி, தோன்றல், அண்ணல், என உயர்திணை யாண் பாற் பொருள் குறித்து வருவன வெல்லாங் கொள்க. (ஙகூ)

உளவ. கிளைமுத லாகக் கிளந்த பொருள்களு
ளவ்வொவ் றுகரக் கேற்ற விற்றவுங்
தோழி செவிலி மகடூ உங்கை
தையலோ டின்ன பெண்பாற் பெயரே.

இது உயர்திணை பெண்பாற்குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கிளைமுதலாக - சுற்றமுதலாக, கிளந்த - முன்சூத்திரத்தி லே பகுத்துச்சொல்லப்பட்ட, பொருள்களுள் - அறுவகைப்பொருள் களுள, எவ்வொற்றுகர - ளகரமெய்யும இகரவுயிரும் பொருந்துத ற்கு, ஏற்ற - ஏற்ற, ஈற்றவும்-ஈற்றுப்பெயர்களும், தோழி செவிலி மகடூ உங்கை தையலோடு-தோழிமுதலாக வெடுத்துச்சொல்லப்பட்ட பெ யர்களும ஆகிய விவற்றுடனே, இன்னன-இவைபோல்வனபிறவும், பெ ண்பாற்பெயர் - உயர்திணைப்பெண்பாற் பெயர்களாம—எ-று.

(வாலாறு)

தமள், நமள், நுமள், எமள்-எ-ம், ஒருத்தி-எ-ம், அவையத்தாள், அவையத்தி-எ-ம, பொன்னுள், பொன்னி-எ-ம், வருவன. பொருட்பெ யர் சுறத்தி, எயிற்றி, ஆய்ச்சி, உழத்தி, பரத்தி-எ-ம், சோழிச்சி-எ-ம், க ருவூராள், கருவூரி-எ-ம, வானகாள, வானத்தி-எ-ம், அகத்தாள், அக த்தி-எ-ம, புறத்தாள், புறத்தி-எ-ம், மண்ணகத்தாள், மண்ணகத்தி-எ-ம், வருவன இடப்பெயர் மூவாட்டையாள்-எ-ம், வேனிலாள்-எ-ம், தை யாள்-எ-ம், ஆதிரையாள்-எ-ம், நெருநலாள்-எ-ம், வருவன காலப்பெய ர், திணிதோளாள், திணிதோளி-எ-ம், சுரிகுழலாள், சுரிகுழலி-எ-ம், நெடுமார்பாள், நெடுமார்பி-எ-ம், கடங்கண்ணுள், கடங்கண்ணி-எ-ம், குழைக்காதாள், குழைக்காதி-எ-ம், குறுந்தாளாள், குறுந்தாளி-எ-ம்,

வருவன சினைப்பெயர் பெயரியள்-எ-ம், புலமையள்-எ-ம், பொன்னெப்பாள்-எ-ம், கூளல் கூனி-எ-ம், கரிமள்-எ-ம், மானுட்தி-எ-ம், பார்ப்பினி-எ-ம், படைத்தலைவி-எ-ம், நல்லள்-எ-ம், வருவன. குணப்பெயர் குடிப்பெயர்வந்தவிடத்துக்காண்க. ஓதவாள-எ-ம், ஈவாள்-எ-ம், தச்சிச்சி-எ-ம், வருவன தொழிற்பெயர், அவள், இவள், உவள்-எ-ம், எவள், ஏவள், யாவள் எனவும், பிறள்-எ-ம், மற்றைபாள்-எ-ம, வருவன. சுட்டுமுதலியவற்றுல்வருபெயர். தோழிமுகலிய வைந்துபெயரும் உரைக்கடையிற்காண்க, இன்னனவென்றதனுல் பேதை, பெதும்பை, செவிலி, இகுளை, மாது, என உயர்திணைப்பெண்பால் குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. (உ)

உஎஅ. கிளந்த கிளைமுத லுற்றரவ் வீற்றவுங்
கள்ளெ னீற்றி னேற்பவும் பிறவும்
பல்லோர் பெயரின் பகுதி யாகும்.

இது பலர்பாற்குரிய பெயர் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கிளந்த - முன்னேசொல்லப்பட்ட, கிளைமுதல் - சுற்றமுதலாகிய வறுவகைப்பொருளையும், உற்ற-பொருந்திய, ரவ்வீற்றவும-ரகாரமெய்யீற்றுப்பெயர்களும், கள்ளெனீற்றின் - கள்ளென்னும் விகுதியையீறாகவுடைய பெயர்களுள், ஏற்பவும்- இவ்விடத்துக்குப் பொருந்திவருவனவும், பிறவும் - இவைபோல்வனபிறவும், பல்லோர்பெயரின் பகுதியாகும் - பலர்பாலின் பெயர்களாம்—எ-று.

[களவிகுதி அஃறிணைப்பன்மைக்கும் வருதலால் ஏற்பவுமென்றார்.] (வரலாறு) தமர், நமர், நுமர், எமர், ஓருவர், எனப்பொருளாதியாறனேடும் ஒட்டுக. கோக்கள், மனுக்கள், எனப்பகுதிப்பொருள் விகுதியாகவும் தமர்கள், நமர்கள், எனவிகுதிமேல் விகுதியாகவும், கள்விகுதிவருமென்றறிக பிறவென்றமையால், மாந்தர், மக்கள், எனப் பலர்பாலுக்குறித்து வருவனவெல்லாங் கொள்க. (உக)

உஎக. வினைச்சுட் டெனும் வேறு மாம்பொரு
ளாதி யுறுதற் சுட்டினை யாய்த
மொன்றனெண் ணின்னன வொன்றன் பெயரே.

இது அஃறிணை யொருமைப்பாற் குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினைச்சுட்டெனும் - வினைவிலுஞ்சுட்டிலுமறைந்து அவற்றடனுகியும், வேறுமாம் - வினைவுஞ் சுட்டவும்படாது வேறுகியும் வருகிற, பொருளாதி-பொருளாதியாறனையும், உறு - பொருந்திய, தற்சுட்டினை

விகுதியீற்றுப்பெயரும், சுட்டணையாய்தம் - சுட்டோடுகூடிய வாய்தத்தைப்பொருந்திய தல்விகுதி யீற்றுப்பெயரும், ஒன்றனெண் - ஒன்றென்கிற வெண்ணுகுபெயரும், இன்னன - இவைபோல்வனபிறவும், ஒன்றன்பெயர் - அஃறிணையொருமைப்பாற் பெயராகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

எது, ஏது, யாது-எனவும், அது, இது, உது-எ-ம், சுழையது, நிலத்தது, மூலத்தது, கோட்டது, குறியது, ஆடலது-எ-ம், அஃது, இஃது, உஃது-எ-ம், என்று-எ-ம், வரும். இன்னனவென்றமையால், பிறிது, மற்றையது, என அஃறிணைப் பொருளைக்குறித்து வருவன வெல்லாங் கொள்க.] (உஉ)

உஅல. முன்ன ரவ்வொடு வருவை யவ்வுஞ்
சுட்டிறு வவ்வுங் களிறு மொழியு
மொன்ற லெண்ணு முள்ள வில்ல
பல்ல சில்ல வுளவில பலசில
வின்னவும் பலவின் பெயரா கும்மே.

இது அஃறிணைப் பன்மைப்பாற்குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்னர் - முன்னேசொல்லப்பட்ட, அவ்வொடு - வினுச்சுட்டினும் வேறுமாம்பொரு ளாதியாறனேடும், வரு - ஏற்றபடிவருகிற, வை (யும்) - வைவிகுதியீற்றுப்பெயர்களும், அவ்வும்-அகரவீற்றுப் பெயர்களும், சுட்டிறுவவ்வும் - வகாரமெய்யீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்களும், களிறுமொழியும் - கள்ளென்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதியீற்றுப்பெயர்களும், ஒன்றலெண்ணும் - இரண்டுமுதலாகிய வெண்ணுகுபெயர்களும், உள்ளவில்ல பல்ல சில்ல வுளவில பலசில - உள்ளவென்பது முதலாகிய குறிப்புவினையாலணைந்த வெட்டுப்பெயர்களும், இன்னவும்-இவைபோல்வனபிறவும், பலவின்பெயராகும் - அஃறிணைப்பன்மைப்பாற் பெயர்களாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

எவை, ஏவை, யாவை-எ-ம், அவை, இவை, உவை-எ-ம், நெடியவை, கரியவை-எ-ம், வைவிகுதிப்பெயர்கள் வரும். பொருள், பொருளன, அகத்த, அகத்தன, மூலத்த, மூலத்தன, கோட்ட, கோட்டன, கரிய, கரியன, ஓதுவ, ஓதுவன, என அன்சாரியையைபெற்றும் பெறுதும் அகர விகுதிப்பெயர்கள் வரும். அவ் இவ் உவ் என வகாரமெய்யீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள்வரும். யானைகள் குதிரைகள் எனகள் விகுதிப்பெயர்கள்வரும். இரண்டு மூன்று பத்து நூறு என எண்ணுகுபெயர்களவரும், உள்ளமுதலாகிய வெட்டும் உளைக்கிடையிற்காண்க.] இன்

னவுமென்றமையால்யாபிற, மற்றைய, எனஅஃறிணைப்பன்மைப்பொருள்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. இவ்வைம்பாற்பெயர்களுள் ஆண்பாற்பெயர்க்கு னவ்வீறெனவே, அன், ஆன், மன், மான், ன், இவ்வைந்தும் பெண்பாற்பெயர்க்கு ளவ்வொற்றெனவே அள், ஆள், ள், இம்மூன்றும் பலர்பாற்பெயர்க்கு ரவ்வீற்றவுமெனவே அர், ஆர், மார், ர், இந்நான்குமடங்குதலறிக.] (உகூ)

உஅக பல்பகா வஃறிணைப் பெயர்கள்பாற் பொதுமைய.

இது முன்னே பொதுவுமாவனபெயரொன்றூர். அவற்றுள் அஃறிணையிருபாற்குமுரிய பொதுப்பெய ருணர்த்துகின்றது.

இ-ள், அஃறிணை அஃறிணைப்பெயர்களுள், பால்பகா-பால்பகுக்கப்படாத, பெயர்கள்-பெயர்களனைத்தும், பால-அத்திணையிருபாலுக்கும், பொதுமைய-பொதுப்பெயர்களாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

பறவைவந்தது, பறவைவந்தன, மரம்வளர்ந்தது, மரம்வளர்ந்தன எனவரும். இவை பறவை அலரிஎனப்பகுபதமும், மரம்பனை எனப்பகாப்பதமுமாகவரும். (உசு)

உஅஉ. முதற்பெயர் நான்குஞ் சினைப்பெயர் நான்குஞ்
சினைமுதற் பெயரொரு நான்குமுறை யிரண்டுந்
தன்மை நான்கு முன்னிலை யைந்து
மெல்லாந் தாந்தா னினைன பொதுப்பெயர்.

இது இருதிணைக்குமுரிய பொதுப்பெயர்களைத்தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முதற்பெயர்நான்கும்-முதற்பெயராகியநான்குபெயரும், சினைப்பெயர்நான்கும்-சினைப்பெயராகியநான்குபெயரும், சினைமுதற்பெயரொருநான்கும-சினைமுதறபெயராகியநான்குபெயரும,முறைப்(பெய)ரிரண்டும்-முறைப்பெயராகியவிரண்டுபெயரும, தன்மைப்(பெயர்)நான்கும்-தன்மைப்பெயராகியநான்குபெயரும,முன்னிலைப்(பெயரைந்தும்-முன்னிலைப்பெயராகிய வைந்துபெயரும, எல்லாந்தாந்தான்-எல்லாம்தான்என்கிறமூன்றுபெயரும, இன்னன-இவைபோல்வனபிறவும், பொதுப்பெயர்-இருதிணைக்கும் பொதுப்பெயர்களாம—எ-று.

[இன்னன வென்றமையால், சூரியனுதித்தான், சூரியனுதித்தது, என வொருபொருளே இருதிணையிலும் வரும்பொதுப்பெயர் முதலானவையும், ஊமைவந்தான், ஊமைவந்தாள், எனவுயர்திணை யிருபாலிலும் வருமபொதுப்பெயர் முதலானவையும் தன்மை முன்னிலைவினையாலணையும் பெயர்களுங்கொள்க.] (உடு)

உஅக. ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையி
ணுமந் நான்மைக ளாண்பெண் முறைப்பெயர்.

இது முன்னே தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டவைகளுள்ளே முதற் பெயர்முதல் முறைப்பெயரீருகக் கிடந்தவைகளைவகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையின் - ஆண்மைமுதலாகிய விந்நான்குபாலுங் காரணமாக, அவ்-அவ்முதற்பெயருஞ்சினைப்பெயருஞ்சினைமுதற்பெயரும், நான்மைகளாம-நாநான்காகும், ஆண் பெண்-ஆண்மைபெண்மையென்கிற விருபாலுங் காரணமாக, முறைப் பெயர்-முறைப்பெயர், (இரண்டாம) இரண்டாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

சாத்தன்-ஆண்மைமுதற்பெயர், சாத்தி - பெண்மைமுதற்பெயர், கோதை-ஒருமைமுதற்பெயர், கோதைகள்-பன்மைமுதற்பெயர், ஆக-சை. மூடவன்-ஆண்மைச்சினைப்பெயர், மூடத்தி-பெண்மைச்சினைப்பெயர், செவிபிலி-ஒருமைச்சினைப்பெயர், செவியிலிகள் - பன்மைச்சினைப்பெயர்-ஆ-சை. மூடக்கொற்றன - ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயர், மூடக் கொற்றி - பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர், கொடும்புறமருதி - ஒருமைச்சினைமுதற்பெயர், கொடும்புறமருதிகள்-பன்மைச்சினைமுதற்பெயர்-ஆக-சை. தந்தை-ஆண்மைமுறைப்பெயர், தாய்-பெண்மை முறைப்பெயர்-ஆக-உ. (உசு)

உஅச. அவற்றுள், ஒன்றே யிருதிணைத் தன்பா லேற்கும்.

இது திணைப்பொதுவாய்நின்ற பெயர்கள்பாற் பொதுவாய் நிற்குமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள்-முதற்பெயர் முதலாகச்சொல்லப்படு மிருபத்தாறும பிறவுமாகிய பொதுப்பெயர்களுள், ஒன்றே-ஒவ்வொன்றே, இருதிணை-இருதிணையிலும், தன்பால்-தன்றன்பாலை, ஏற்கும்-ஏற்றுவரும்—எ-று.

[எனவே ஆண்மைப்பொதுப்பெயர் இருதிணையாண்பாலையும்,பெண்மைபொதுப்பெயர். இருதிணைப்பெண்பாலையும், ஒருமைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணையாவொருமை பெண்ணொருமைகளையும் அஃறிணையொருமையையும், பன்மைப்பொதுப்பெயர் இருதிணைப்பன்மையையும் ஏற்குமென்றுரைத்ததாயிற்று.]

(வரலாறு.)

சாத்தனிவன், சாத்தனிவ்வெருதுஎ-ம், சாத்தியிவள், சாத்தியிப்பசுஎ-ம், கோதையிவன், கோதையிவள், கோதையிது-எ-ம், கோதைகளி

வர், கோதைகளிவை-எ-ம், தந்தையிவன், தந்தையிவ்வெருது-எ-ம், தாயிவள், தாயிப்பசு-எ-ம், யானம்பி, யானங்கை, யான்பூதம்-எ-ம், யாமக்கள், யாம்பூதங்கள்-எ-ம், நீநம்பி, நீநங்கை, நீபூகம்-எ-ம், நீர்மக்கள், நீர்பூதங்கள்-எ-ம், அவரெல்லாம், அவையெல்லாம்-எ-ம், அவர்தாம், அவைதாம்-எ-ம், அவன்றான், அவடான், அதுதான்-எ-ம், வரும்மற்றவைகளுமிப்படியே யிருதிணையிலுங்கூட்டுக. (உஎ)

உஅடு. தன்மை யானுன் யாநா மூன்னிலை
யெல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர்நீ
யல்லன படாக்கை யெல்லா மெனல்பொது.

இது தன்மைநான்கும் முன்னிலையைந்தும் என்னப்பட்டவைகளையும் இடத்தொன்றேற்பவும பொதுவு மெனனப்பட்டவைகளையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தன்மை-தன்மைப்பெயர் (நான்காவன) யானுன்யாநாம்யான் நான் யாம் நாம்என்பனவாம், மூன்னிலை-மூன்னிலைப்பெய (ஞந்தாவன) எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ என்பனவாம், அல்லன்-இவ்வொன்பது மல்லாதபெயர்களெல்லாம், படர்க்கை-படர்க்கையிடத்திற் குறியனவாம், எல்லாமெனல்-அவற்றுள் எல்லாமென்னும பெயரொன்றும், பொது-மூவிடத்திற்கு மூரித்தாம்—எ-று.

எல்லாமென்பது மூவிடத்திலும் வருமாறு, யாமெல்லாம் நீரெல்லாம், அவரெல்லாம், அவையெல்லாம், எனவரும். (உஅ)

உஅசு. வினையின் பெயரே படர்க்கை வினையா
லணையும் பெயரே யாண்டு மாகும்.

இது வினையின் பெயர்க்கு எய்திபவிடமிகந்து படாமற்காத்தலும்வினையாலணையும்பெயர்க்கு அதனைவிலக்கி யிடம்வகுத்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினையின்பெயரே-கொழிற்பெயர்களே, படர்க்கை-படர்க்கையிடத்திற் குரியவாகும், வினையாலணையும்பெயர்- வினைமுற்றுலணையும் பெயர்களானவை, யாண்டுமாகும்-தனித்தனி மூவிடத்திற்கு மூரியவாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

உணல், தினல், யானுண்டேன், நீயுண்டாய், அவனுண்டான், எனவரும். [யானுணல், நீயுணல், அவனுணல், என மூவிடவினைபோலொற்றுமைப்பட நிற்பனவற்றிற்கேயல்லாமல் எனதுணல, நினதுணல். அவன்துணல, என்றும், உணல்என்றும், வேற்றுமைப்பட்டுநிற்கும்வினையின்பெயர்கட்கு எய்தியவிடமிகந்து படுதலில்லையெனவுணர்.]

உஎஎ. தான்யா னனீயொருமை பன்மைதாம்
யாஞா மெலாமெலிர் கீயிர்நீர் கீவிர்.

இது தான்முதலாகிய பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்களும் ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மை என்கிற நான்கு பொதுப்பால்களுள் இப்பாலி லமைந்துகிடந்தன வென்பது உணர்த்துகின்றது

இ-ள். தான்யானனீ-தான் யான் நான் நீ என்கிறநான்கும், ஒருமை-இருதிணை முக்கூற்றொருமைப்பெயர்களாம், தாம்யாஞாமெலாமெலிர் கீயிர் நீர் கீவிர்-தாம் யாம் நாம் எல்லாம் எல்லிர் கீயிர் நீர் கீவிர்என்கிறவெட்டும், பன்மை - இருதிணை யிருகூற்றுப் பன்மைப்பெயர்களாம்—எ-று. (கூல்)

உஎஅ. ஒருவ னெருத்தி பெயர்மே லெண்ணில.

இது எண்ணுல்வரு மூயர்திணைப்பெயர்க்காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருவனெருத்தி-ஒன்றென்னுமெண்ணுல், ஒருவன்-ஒருத்தியென வருவனவன்றி, மேல-இவற்றின்மேல், எண-இரண்டுமுதலாகியவெண்களல், பெயர்-இவ்வாண பாற்பெயரும்பெண்பாற்பெயரும், இல-வருவனவிலவாம—எ-று. (கூக)

உஎக. ஒருவ னென்ப துயரிரு பாற்றுய்ப்
பன் விணைகொளும் பாங்கிற் றென்ப.
இதுவுமது.

இ-ள். ஒருவனென்பது-ஒருவனெனவழங்குஞ்சொல், உயரிருபாற்றுய்-உயர்திணையாண் பெண்ணிவ்விருபாற்கும் பொதுவாய், பன்மைவிணை-அத்திணைப்பன்மைவாய் பாட்டுவிணையை, கொளும்-கொண்டுமுடிகின்ற, பாங்கிற்று-பாங்கினையுடைத்தாகும், என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

(வரலாறு.) ஆடவரு ளொருவாறத்தின் வழிநிற்பார், பெண்டிரு ளொருவர் கொழுநன்வழி நிற்பார் எனவரும். (கூஉ)

உகூல. பொருண்முத லாறே டளவைசொற் றுணி
கருவி காரியங் கருத்த னுதியு
ளொன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை யுரைப்பன வாகு பெயரே.

இது முன்சொல்லப்பட்ட காரணப்பெயர்களுள் ஆகுபெயராமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொருண்முதலாறே - பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணங் தொழிலென்னு மாறுடனே, அளவை-இவற்றின் பகுதியவாகியகால்வகையளவையும், சொல்-சொல்லும், காணி-தானியம், கருவி-காரணமும்,

காரியம்-காரியமும், கருத்தன்-வினைமுதலும், ஆகியுள் - ஆகியாகவரும் பொருள்களுள், ஒன்றன -ஒருபொருளினது, பெயரான-இயற்பெயரால, அதற்கு-அப்பொருளினுக்கு, இயை-இயைந்த, பிறிதை - பிறிதொருபொருளை, தொன்முறை-தொன்றுதொட்டிவருமுறையே, உரைப்பன-சொல்லப்பட்டிவருவன, ஆகுபெயர் - ஆகுபெயர்களாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

"தாமரைபுரையுங் காமர்சேவடி" என்கிறவிடத்தே தாமரை என்கிறமுதற்பொருளின்பெயர் அதன்மலராகிய சினைப்பொருளுக்கு ஆதலாற் பொருளாகுபெயராம். 'அகனமர்ந்து செய்யாளுறையும்' என்கிறவிடத்தே அகமென்கிற வுள்ளிடப்பெயர் அங்கிருக்கிற மனத்திற்கு ஆதலால் இடவாகுபெயராம். காரறுத்தது என்கிறவிடத்தே காலென்கிற மழைக்காலப்பெயர் அக்காலத்து விளையும்பயிருக்கு ஆதலாற் காலவாகுபெயராம் வெற்றிலைநட்டான், என்கிறவிடத்தே வெற்றிலையென்கிற சினைப்பெயர் அதன்முதலாகிய கொடிக்கு ஆதலாற் சினையாகுபெயராம் நீலஞ்சூடினள் என்கிறவிடத்தே நீலமென்கிற நிறப்பெயர் அதனையுடைய குவளைமலருக்கு ஆதலாற் குணவாகுபெயராம் வற்றலுடனுண்டான் என்கிறவிடத்தே வற்றலென்கிற தொழிற்பெயர் அதனையுடைய வுணவிற்கு ஆதலாற் றொழிலாகுபெயராம்காலாலேநடந்தான் என்கிறவிடத்தே காலென்கிற எண்ணலளவைப்பெயர், அவ்வளவைக்கொண்ட விறப்பிற்கு ஆதலால் எண்ணலளவையாகுபெயராம், துலாக்கோல் என்கிறவிடத்தே துலாவென்கிற எடுத்தலளவைப் பெயர் நிறைகோலிற்கு ஆதலால் எடுத்தலளவையாகுபெயராம் அன்றியுமிமிது இருபெய ரொட்டுமுன மொழியாகுபெயராம். நாழியுடைந்தது என்கிறவிடத்தே நாழியென்கிற முகத்தலளவைப்பெயர் அவ்வளவைக்கருவிக்கு ஆதலான முகத்தலளவையாகுபெயராம கீழைத்தடி விளைந்தது என்கிறவிடத்தே கீழைத்தடியென்கிற நீட்டலளவைப்பெயர் அதனலளக்கப்பட்ட கழனிக்கு ஆதலால் நீட்டலளவையாகுபெயராம இந்நூலிக்குரைசெய்தான் எனகிற விடத்தே உரையென்கிற சொல்லின்பெயர் நூற்பொருளுக்காதலாற் சொல்லாகுபெயராம விளக்கமுறிந்தது என்கிறவிடத்தே விளக்கென்கிற தீபத்தின்பெயர் அதற்கிடமாகிய தண்டினுக்கு ஆதலால் தானியாகுபெயராம் திருவாசகம் என்கிறவிடத்தே அடையவெத்த வாசமென்கிற முதற்காரணத்தின்பெயர் அதன்காரியமாகிய செய்யுளுக்கு ஆதலாற் காரியவாகுபெயராம், இந்நூலலங்காரம் என்கிறவிடத்தே அலங்காரமெனகிற காரியத்தின்பெயர் அதையுணர்த்துதற்குக் கருவியாகிய நூலுக்கு ஆதலாற் காரணவாகுபெயராம் இந்நூல் திருவள்ளுவர் என்கிறவிடத்தே திருவள்ளுவர் என்கிற கருத்தாவின்பெயர் அவராற் செய்யப்பட்டநூலுக்கு ஆதலாற் கருத்

தாவாகுபெயராம் ஆதியென்றதனால் காளைவந்தான், பாவைவந்தான், எனவரு முவமையாகுபெயர் முதலானவையுந் தேவர்முதலியோர் பெயரை மக்களுக்கு இட்டு வழங்குவனவுங்கொள்க.

இன்னும் இவ்வாகுபெயர் பலவகைப்பட்டு வழங்கும் அவை வருமாறு—கார்என்கிற கருநிறத்தின்பெயர் அதனையுடைய மேகத்தையுணர்த்தும்போது ஆகுபெயராம் அம்மேகம் பெய்யும் பருவத்தையுணர்த்தும்போது இருமடியாகுபெயராம அப்பருவத்தில் விளையும் பயிரையுணர்த்தும்போது மும்மடியாகுபெயராம் இப்படியே நான்மடியாகுபெயர் முதலானவையும் வருதல் காணுக. வெற்றிலைகட்டான் இதில் இலை என்கிற சினைப்பெயர் வெறுமைஎன்கிற அடையடுத்துமுதலாகிய கொடிக்கு ஆகையால் அடையடுத்தவாகுபெயராம், வகரக்கிளவி இதில் வகரமாகிய அடைமொழியானது கிளவியென்பதனியற்பொருளை விசேடித்து நில்லாது எழுத்தாகிய ஆகுபெயர்ப்பொருளை விசேடித்து நிற்கக் கிளவியென்பதே ஆகுபெயர்ப்பொருளை யுணர்த்த அவ்விருபெயருமொட்டி நிற்கையால் இருபெயரொட்டாகுபெயராம்இதுபின்மொழியாகுபெயர்.

வெற்றிலை என்கிறது முதலானவைகளைப் பொற்றொடி முதலானவைகளைப்போல அன்மொழித் தொகைப்பெயரென்று கொள்ளலாகாதோவென்றால் அன்மொழித் தொகைப்பெயர் பாடுகிற புலவன் தான் சொல்லியதாகவானாலும் பிறர்சொல்லியதாகவானாலும் வியப்புமுதலாகிய காரணத்தாற் சொல்லுமிடத்து அங்ஙனே வருவதல்லாமல் இதுபோல நியதிப்பெயராய் வருவதன்றுகலால் அப்படி கொள்ளலாகாது அல்லாமலும் ஆகுபெயரும் அன்மொழித் தொகையுந் தம்பொருளுணர்த்தாது பிறிது பொருளுணர்த்துதலால் ஒக்குமாதலின் தம்முள் வேற்றுமை பெறுமவென்றால் ஆகுபெயர் ஒன்றன்பெயரால் அதனேடியைபுபற்றிய பிறிதொன்றனை யுணர்த்தியொருமொழியிலே நிற்கும் அன்மொழித்தொகை யியைபுவேண்டாமல் இருமொழியுந் தொக்கதொகையாற்றலாற் பிறிது பொருளுணர்த்தி யிருமொழியிலே நிறகும் இவை தம்முள் வேற்றுமையாம.

வடநூலின்படி சொற்களும் பொருள்களும் மும்மூன்று வகைப்படும்—செஞ்சொல், ஆக்கசொல், குறிப்புச்சொல், செம்பொருள், ஆக்கப்பொருள், குறிப்புப்பொருள என செயல்களும் மூவகைப்படும்—செஞ்செயல், அல்லது ஆற்றல், ஆக்கச்செயல், குறிப்புச் செயல், என—இவற்றுள்ளே செஞ்செயல் உரியபொருளை யுணர்த்தல், ஆக்கச்செயல்—செம்பொருளுக்குப் பொருத்தமில்லாமையால் அப்பொரு

வின் சம்பந்தியை யுணர்த்தல், குறிப்புச்செயல்—அவ்விரண்டு செயல்களினும் வேறுய்ப் பொருளையுணர்த்தல் முறையேஇச்செயல்களையுடையவே அச்சொல்லுகளாம்—முறையே அச்சொல்லுகளாலே உணர்த்தப்படுபவைகளே அப்பொருள்களாம். செஞ்சொல் மூவகைப்படும—காரணக்குறி, இடுகுறி, காரணவிடுகுறி, என உறுப்புப்பொருளோத்தருவது காரணக்குறி, பறவைமுதலியவைபோல உறுப்பாற்றலையல்லாமற் சமுதாயவாற்றன மாத்திரத்தாற் பொருளையுணர்த்துவது இடுகுறி - பனைமுதலியவைபோல உறுப்பாற்றலுக்கிடமாகிய பொருளைச் சமுதாயலாற்றலா லுணர்த்துவது காரணவிடுகுறி, முளரி முதலியவைபோல—ஆக்கச்சொல் மூவகைப்படும அவையாவன, அவ்வூர் வந்தானென்றல் ஊரென்பது அதிலுள்ள மனிதரை யுணர்த்துதலால் விட்டவாக்கச்சொல், பூனைகுடியாமற் பாலைக் காப்பாற்று என்றல் பூனையென்பது தன் செம்பொருளை விடாமல் பாலைக்கவர வருங்காக்கை முதலியவற்றையும் உண்ர்த்தலால் விடாத வாக்கச்சொல் அவனிவன்என்றல் அவனென்பதற்கு அக்காலத்து அவ்விடத்தோடுகூடியவனென்பதும் இவனென்பதற்கு இக்காலத்து இவ்விடத்தோடுகூடியவனென்பதுஞ செம்பொருள்களாம். இவ்விடத்து இக்காலத்தோடுகூடியிருக்கிறவனிடத்தே அவ்விடத்து அக்காலத்தோடு கூடியிருத்தல் பொருந்தாமைபற்றி அவனென்பது விசேடணத்தைவிட்டு விசேடியத்தை யுணர்த்தலால் விட்டும் விடாதவாக்கச் சொல்லாம. குறிப்புச் சொல் வருமாறு இவன் காசிவாசி என்று ஒருவனை யுயர்த்திக்கூறுமிடத்தே செம்பொருளுக்குப் பொருத்தமிருந்தும பயனில்லாமையால் அவனிலுள்ள தூய்மையை யுணர்த்திப் பயன்படுமாதலால் இதுபோல்வன லெல்லாங்கொள்க.

உகூக, ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்கு மீறுப்பொருள்
ஏற்றுமை செய்வன வெட்டே வெற்றுமை.

இது முன்வேற்றுமைக்கிடனு மென்னப்பட்ட வேற்றுமைகள் இப்படிப்பட்டவை யென்பதும இத்தனையென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஏற்கும்-தம்மைபேற்றுக்கொள்ளுதற்குரிய, எவ்வகைப்பெயர்க்கும்-எவ்வகைப்பட்டபெயர்களுக்கும், ஈறுய்-இறுதியாய், பொருள-அப்பெயர்ப்பொருளை, வேற்றுமைசெய்வன-வேற்றுமைப்படுத்துவனவாகிய, வேற்றுமை-வேற்றுமைகள், எட்டே-எட்டேயாகும—எ-று.

[தன்னையேற்ற பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைசெய்கிற வுருபை வேற்றுமையென்றது காரியவாகுபெயர்.] (உச)

உகூஉ. பெயரே ஐ ஆல் கு இன் அது கண்
விளியென் றாகு மவற்றின் பெயர்முறை.

இது முன்னே யெட்டுவேற்றுமை என்று சொல்லப்பட்டவற்றின் பெயருமுறையு முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றின் - முன்னேயெட்டு வேற்றுமையென்னப்பட்ட வைகளினுடைய, பெயர்-பெயர்களும், முறை-முறையுமாவன, பெயர்-பெயராயும், ஆல்-ஆலும், கு-குவ்வும், இன்-இன்னும், அது-அதுவும், கண்-கண்ணும், விளி-விளியும், என்றாகும்-என்றிப்படி சொல்லப் பட்டனவையாகும்—எ-று. (கடு)

உகூஊ. ஆற னுருபு மேற்குமவ் வுருபே.

இது முன்னே சொல்லப்பட்ட உருபுக ளெட்டனுள் எழுவாயுருபு மற்றை யுருபுகளே யேற்குமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவ்வுருபே - பெயராய் நிற்கின்ற அவ்வெழுபா யுருவே, ஆறனுருபும் - ஐம்முதலாகிய வாறு வேற்றுமையுருபுகளையும், ஏற்கும்-ஏற்கும்—எ-று. (கசு)

உகூச. நீயிர் நீவிர்நா னெழுவர் யலபெறு.

இது ஏற்கு மெவ்வகைப்பெயர்க்கு மென்றதனால் ஐம்முதலாகிய வுருபுகளை யேலாத பெயரிவையென வுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நீயிர் நீவிர்நான்-நீயிர்முதலாகிய விம்மூன்று பெயர்களும் எழுவாயல - எழுவாயல்லாத வேற்றுமைகளை, பெறு-ஏலாவாம்-எ-று.

உகூடு. அவற்றுள், எழுவா யுருபு திரிபில் பெயரே
வினைபெயர் வினுக்கொள லதன்பய னிலையே.

இது நிறுத்தமுறையாலே பெயர்வேற்றுமையி னிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள், முன்சொல்லப்பட்ட வெட்டுவேற்றுமைகளுள், எழுவாய் - முதல்வேற்றுமையினது, உருபு - உருபாவது, திரிபில-ஐம்முதலாகிய வுருபேற்றுத் திரிதலில்லாத, பெயரே - பெயரேயாம், வினை - வினையையும், பெயர் - பெயரையும், வினு-வினுவையும், கொள-ல் - கொள்ளவருதல், அதன்-அவ்வுருபினது, பயனிலை - பொருணிலை யாய் வருதலாம்—எ-று. (கஅ)

[எனவே அத்திரிபில்லாத பெயர்தானே தன்பொருளை வினைமுதற்பொருளாக வேற்றுமை செய்யுமென்பதாயிற்று, வினைமுதல், செய்பவன், ஒருபொருட்சொற்கள், இதனை வடநூலார் கருத்தாவென்பர்.]

சாத்தான்வந்தான், கொற்றன்வாழ்க, அவன்பெரியன், ஆவுண்டு—இவை வினைகொளவந்தன, ஆவொன்று, அரசனிவன், இவை பெயர்கொளவந்தன, அவன்யார், ஆயாது, இவைவினைக்கொள வந்தன.

வினைமுதற்பொருளாவது தனது புடைபெயர்ச்சியாகியதொழிலிற் சுதந்தரமுடைய பொருளாம, சாத்தானவந்தான் என்கிறவிடத்தே சாத்தனென்கிற பெயர்ப்பொருளாகிய வொருவன தன்புடைபெயர்ச்சியாகிய வருகைத்தொழிலிலே சுதந்தரமுடைய னுதல்காண்க. (கூஅ)

இவ்வெழுவாய்க்கு ஐம்முதலானவைபோன்ற வுருவில்லா திருக்காலும உளையிற் கோடலென்கிற உத்தியால், ஆனவன், ஆகின்றவன், ஆவான், முதலாகவைம்பாலிலுமவருகிற சொல்லுருபுகளுணடெனக் கொள்க. அவை சாத்தனுனவன், சாத்தியானவள், சாத்தரானவர், ஆவசனது, ஆக்காவானவை, எனச்சிலவிடங்களிலேவரும் அல்லாமலும் சிறுபான்மை, சாத்தனென்பவன், என்வருவதுங்கொள்க. இன்னு மிவ்வுத்தியைப் பின்வரும் வேற்றுமைகளிலே காட்டப்படுஞ் சொல்லுருபுகளுக்கெல்லாங்கொள்க.

உகூசு. இரண்டா வசனுரு பையே யதன்பொரு
ளாக்கலழித்த லடைதலீத்த
லொத்த லுடைமை யாதி யாகும்.

இது இரண்டாம்வேற்றுமைய நிலக்கண மூணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இரண்டாவதன்-இரண்டாம்வேற்றுமையினது, உருபு-உருபாவது, ஐயே-முன்சொல்லப்பட்ட ஐயொன்றுமேயாம், அதன்-அதனுடைய, பொருள-பொருள்களாவன, ஆக்கல்-ஆக்கப்படுபொருளும், அழித்தல்-அழிக்கப்படுபொருளும், அடைதல்-அடையப்படுபொருளும், ஈத்தல்-துறக்கப்படுபொருளும், ஒத்தல்-ஒக்கப்படுபொருளும், உடைமை-உடைமைப்பொருளும், ஆதியாகும்-முதலியனவாக அவ்வுருபையேற்றபெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்டசெயப்படுபொருள்களாம்—எ-று.

கூடத்தை வனைந்தான், மரத்தைவளர்த்தான்—ஆக்கப்படுபொருள். கோட்டையையிடித்தான், வேலியைப் பிரித்தான்—அழிக்கப்படுபொருள், ஊரையடைந்தான், தேரையூர்ந்தான்—அடையப்படுபொருள். மனைவியைத்துறந்தான், பதியைஈத்தான்—துறக்கப்படுபொரு

ள். புலியையொத்தான், வேலைசெய்தான், — ஒக்கப்படுபொருள். பொன்னையுடையான், புவியையுடையான், — உடைமைப்பொருள்.

செயப்படுபொருளாவது வினைமுதற்றொழிற் பயனுறுவது; கூட்டத்தை வினைந்தான் என்றவிடத்தே மண்கூட்டுகை திரிகை சுழற்றுகை முதலானவை வினைமுதலினுடைய தொழிலாம், கூடத்தினது தோன்றுதல் அத்தொழிலினபயனும், அப்பயனுறுவது கூடமாதலாற் கூடஞ் செயப்படுபொருளாகும் கோட்டையையிடித்தான் என்றவிடத்தே கோட்டையையித்தல் செய்பவனது தொழிலாம், அதனதுவடிவு குலைதல் அத்தொழிலின்பயனும், அப்பயனுறுவது கோட்டையாதலாற்கோட்டை செயப்படுபொருளாகும் வளை யடைந்தான் என்றவிடத்தே கூட்டுசெல்லுதல் கருத்தாவினது தொழிலாம், வளைச்சேர்தல் அத்தொழிலின்பயனும். அப்பயனுறுவது வளாதலால் வளர்செயப்படுபொருளாதம மனைவியைத்துறந்தான் என்றவிடத்தே வெறுத்துவிடுதல் வினைமுதலின்றொழிலாம் உரிமைக்கேடு அதன்பயனும், அப்பயனுறுவது மனைவியாதலான் மனைவிசெயப்படுபொருளாகும், புலியையொத்தான் என்கிறவிடத்தே அஞ்சாதுபாய்ந்து கொல்லுதலாற்புலியை உபமானமாகக்கொள்ளுதல் கருத்தனது தொழிலாம உபமானமாகக் கொள்ளப்படுதல் அத்தொழிலின்பயனும், அப்பயனுறுவது புலியாதலால் அதுசெயப்படுபொருளாகும் பொன்னையுடையான், என்கிறவிடத்தே சம்பாதித்தல் வினைமுதலின்றொழிலாம், தனதாகுகை அத்தொழிலின் பயனும் அப்பயனுறுவது பொன்னுதலாற் பொன்செயப்படுபொருளாகும், மற்றவையுமிப்படியே.

இன்னுஞ் செயப்படுபொருள் குன்றுதமுதனிலைகளின் மேல் விகுதிகள்சேர்ந்து வருவனவாகிய பிறவினைகளிலே சிலவற்றிற்கு இயற்றும் வினைமுதல் இரண்டாம்வேற்றுமையில் வருதலால், அரசன் பகைவனைச் சிறைச்சாலையை யடைவித்தான் எனவிரண்டு செயப்படுபொருள்வரும். சிலவற்றிற்கு அது மூன்றும்வேற்றுமையிலே வருதலால்சாத்தன் கொற்றனைப் பசுவைப்புரப்பித்தான்என அப்படிவாராவாம செயப்படுபொருள் குன்றுத தன்வினைகளிலெங்குமிரண்டுசெயப்படுபொருள் வருதலில்லையோவென்றால் பசுவைப் பாலிக்கறந்தான். யானையைக் கோட்டைக்குறைத்தான், எனச் சிலவிடங்களிலே வருதலுமுண்டு ஆதல் இப்பசுவையும் யானையையுஞ் செயப்படுபொருளாகக் குறியாமல் நீக்கப்பொருளாகக் குறித்தால், பசுவினின்றும் பாலைக்கறந்தான், யானையினின்றுங் கோட்டைக்குறைத்தான் எனவும், சம்பந்தப்பொருளாகக் குறித்தால் பசுவினதுபாலைக்கறந்தான், யானையின

து கோட்டைகுறைத்தான், எனவும் வருதலாற் சிறப்பில்லையென்றறிக மற்றவைகளு மிப்படியே.

ஆகியென்தனுல் விட்டைவிரும்பினன், நூற்பொருளை யறிந்தாய, எனவிருப்புதலும் அறிதலுமாகிய வினைமுதற்றொழில்களுக்கு விடன மாகிய வீடும் நூற்பொருளும் செயப்படுபொருளாகுகை புதலானவை யுங்கொளக அல்லாமலும அச்செயப்படுபொருள் கருத்திற்செயப்படு வதும கருத்தின்றிச் செயப்படுவதும இருமையிற்செயப்படுவதுமென மூன்றுவகையாம அவைமுறையே சோற்றையுண்டான், சோற்றைக்கு ழைத்தான், பதனாயுகெல்லையுமபணத்திற்குக்கொண்டான், எனவரும்()

உகூஎ. மூன்று தவனுருபு பாலா னேடாடு
கருவி கருத்தா வுடனிகழ் வதன்பொருள்.

இது மூன்றும்வேற்றுமைய திலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மூன்றுவதன்-மூன்றும்வேற்றுமையினுடைய, உருபு உரு புகளானவை, ஆலானேடொடு-மூன்சொல்லப்பட்ட ஆலேயன்றி ஆனு ம், ஓடும-ஓடுவும-ஆதம, அதன்-அவ்வுருபுகளுடைய, பொருள்-பொரு ளகளானவை, கருவி-கருவிப்பொருளும், கருத்தா - வினைமுதற்பொரு ளும, உடனிகழ்வு-உடனிகழ்ச்சிப்பொருளுமஆகிய அவ்வுருபுகளேயேற் ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்டமூன்றுமாகும்—எ-று,

[இந்த மூன்றுருபுகளுக்கும் மூன்றுபொருள்களுமாறெனக் கூட் டிச்சொன்னாயினும், ஏற்புழிக்கோடலென்கிற உத்தியால் அவ்வுரு புகளுள் ஆல் ஆன் உருபுகளுக்குக் கருவியும் வினைமுதலும் ஓடு ஓடு உரு புகளுக்கு உடனிகழ்ச்சியுஞ் சிறந்தனவென்றுகொள்க]

(வரலாறு.)

வாளாற் பகைவனேவெட்டினன், இது கருவிப்பொருளாழ், கருவி யாவது வினைமுதற் றொழிற்பயனைச் செயப்படுபொருளிற் சேர்ப்பது வாளாற் பகைவனேவெட்டினன் என்கிறவிடத்தே வாளைப்பற்றி வீசுத ல் வினைமுதலினது தொழிலாம், பகைவனுடம்பு அறுதல் அத்தொழி ற்குப்பயனுகும், வாள் அப்பயனைப் பகைவனுகிய செயப்பொருளிலே சேர்க்கையால் அதகருவியாகும் இன்னும் அக்கருவிப்பொருள் முதற் கருவியும் துணைக்கருவியும் எனவிருவகைப்படும் அவற்றுள். முதற்கரு வியாவது செயப்படுபொருளோ டொற்றுமையுடையது அதமண்ணு ற் குடத்தைவனைந்தான், எனவரும் துணைக்கருவியாவது முதற்கருவி க்குத்துணையாய் அது காரியப்படுமளவு முட்டினிகழ்வது. அதுதண்டச க்கரங்களாற் குடத்தைவனைந்தான் எனவரும்.

அரசனுற்பகைவன் கொல்லப்பட்டான் இதுவினைமுதற்பொருள் மூனைமுதலிப்படிப்பட்டதென்று முன்னேயெழுவாய்ச் சூத்திரவுரையிற் காட்டப்பட்டது அவ்வெழுவாய் வேற்றுமையில்வருகிற வினைமுதற்பெயர்தன் விதுதிவினையினுலே முய்யும் இம்மூன்றும் வேற்றுமையில்வருகிற வினைமுதற்பெயர் செயப்படுபொருள விகுதி வினையிலுலே முடியும் இதுவே அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடாம் இன்னும் அவ்வினைமுதற்பொருள் இயற்றும் வினைமுதலும் ஏவும் வினைமுதலும் எனவிருவகைப்படும் அவற்றுள், இயற்றும் வினைமுதலாவது கருவியைத் தொழிற்படுத்துவது அதுதச்சனுற் கோயில்கட்டப்பட்டதுஎனவரும், ஏவும் வினைமுதலாவது அவ்வியற்றும் வினைமுதலினது தொழிலையுண்டாக்குந் தொழிலையுடையது அது அரசனுலே கோயில் கட்டுவிக்கப்பட்டதுஎனவரும் தச்சனுலாகியது கோயில் எனவந்தால் தச்சனே நிமித்தகாரணமாகக் கொள்க.

மைந்தனேடு தந்தைவந்தான்-இது உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாம் உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாவது வினைகொண்டுமுடிகிற பொருளினதுதொழில்போன்ற தொழிலைத் தன்னிடத்து முடனிகழ்கிறதாக வுடையது மைந்தனேடு தந்தைவந்தான் என்கிறவிடத்தே தந்தைவினைகொண்டுமுடிகிறபொருளாம் வருதல் அப்பொருளினது தொழிலாம அத்தொழில்போன்ற தொழில்வருதலாம், இவ்வருதலைத் தன்னிடத்து முடனிகழ்கிறதாகவுடைய பொருளாதலால் மைந்தனுடனிகழ்ச்சிப் பொருளாகும் அவ்வுடனிகழ்ச்சிப்பொருள்—தலைமைப்பொருளும் - தலைமையில பொருளும் என்விருவகைப்படும் அவற்றுள் தலைமைப்பொருளாவது வினைகொண்டுமுடிகிற பொருளினுபர்வுடையது அது மன்னவனேடு மந்திரிவந்தான் எனவரும் தலைமையில் பொருளாவது வினைகொண்டுமுடிகிறபொருளினிழிவுடையது அதுமாணாக்கனேடாசிரியன்வந்தான் எனவரும்.

சிறுபான்மை ஆல் ஆன் உருபுகள் முதற்பொருளின்மேலேற்றிச் சொல்லப்பட்ட விகாரத்தையுடைய சினைப்பொருளிலும் வரும் அதுகண்ணுற்குருடன் காலான்முடவன எனவரும், அல்லாமலும் ஓரோவிடத்துத் தோறுமென்கிற பொருளையுந் தரும், ஊராலொருகோயில் எனகிறவிடத்து ஊர்தொறு மொவ்வொருகோயில் எனப்பொருள் படுதல் காண்க.

சிறுபானமை ஓடு ஓடு உருபுகள் வேறு வினைப்பொருண் முதலாகிய பிறபொருள்களிலும் வரும். தெடியொடு தொல்லைவா

டியதோள் - கொடிக்குக் கழலுதலாகிய வேறுவினையுட னிகழ்த லால் வேறுவினையுட னிகழ்ச்சிப் பொருளாம் மலையொடுபோருதமால் யானை-பொருதல்யானைக்கல்லது மலைக்கில்லாமையால் வினையிலுட னிகழ்ச்சிப்பொருளாம் பாலொடு தேன்கலந்தற்றே தேனைக் கலக்கப்ப டுதலால் பால் கலப்புறுபொருளாம் எழுத்தொடு புணர்ந்தசொல்-எழு த்துச்சொல்லுக்கு முதற்கருவியாதலால் ஒற்றுமைப்பொருளாம் கோ பத்தோடுவந்தான் வருதற்கு விசேடணமாதலால் கோபம் அடைமொ ழிப் பொருளாம்.

இந்நான்குருபுகளும் தனித்தன்றி ஏகாரம் பெற்றும்வரும். அவற் றல் ஆல், ஆன், உருபுகளிலொன்று நிற்றற்குரிய விடத்தேகொண்டு எ ன்கிறது முன் ஐகாரம்பெற்றும் பெறாமலுஞ் சொல்லுருபாகவரும், ஓடு ஓடு, உருபுகளிலொன்று நிற்றற்குரியவிடத்தே உடன் என்கிறது தனித்தும் ஏகாரமபெற்றுஞ் சொல்லுருபாகவரும், அவைவாளாலேவெ ட்டினன், வாளைக்கொண்டு வெட்டினன், வாளகொண்டு வெட்டினன், மகனேடே தந்தைவந்தான், மகனுடன் தந்தைவந்தான், மகனுட னே தந்தைவந்தான் எனவரும். (சல)

உகஅ. நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே
கொடைபகை நேர்ச்சி தகவது வாதல்
பொருட்டு முறை யாதியி னிதற்கிதெனல் பொருளே.

இது நான்காம் வேற்றுமைய தில்க்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நான்காவது - நான்காம்வேற்றுமைக்கு, உருபு - உருபாவ து, குவ்வேயாகும் - முன்சொல்லப்பட்ட குவ்லொன்றுமே யாகும், பொருள் - அவ்வுருபின் பொருள்களாவன, கொடை - கொடையும், ப கை - பகையும், நேர்ச்சி - நட்பும், தகவு - தகுதியும், அதுவாதல்-மு தற்காரணமும்பொருட்டு நிமித்தகாரணமும், முறை - முறையும், ஆதி யின் - முதலானபொருட் சொற்களின் புணர்ச்சியில், இதற்கிதெனல் இதற்கு இதுவென்கிறதுபட வருகின்றனவாகிய அவ்வுருபேற்ற பெ யர்ப்பொருள் வேறுபட்ட பலவுமாம்—எ-று.

[கொடையெனவே கோடற்பொருளும், பகைநேர்ச்சி யெனவே பகைதொடர்பொருளும், தகுதியெனவே தகுதியுடைப்பொருளும், அ துவாதலெனவே முதற்காரண காரியப்பொருளும், பொருட்டெனவே நிமித்தகாரண காரியப்பொருளும், முறையெனவே முறைக்கிளையப் பொருளும், குவ்வுருபின் பொருளுகளாமென்பது பெற்றாம்]

(வரலாறு) இரவலர்க்குப் பொன்னைக்கொடுத்தான், இதற்கோட ற்பொருளாம் கோடற்பொருளாவது கொடுத்தற்றொழிலின் செயப்

படுபொருளைத் தனக்குரியதாக்கிக் கொள்ளுதலையுடைய பொருளாம். இரவலர்க்குப் பொன்னைக் கொடுத்தான், என்கிற விடத்தே கொடுத்தலின் செயப்படுபொருள் பொன்னும் அதனைத் தனக்கரியதாக்கிக்கொள்ளுதலையுடைய பொருளாதலால் இரவலர் கோடற்பொருளாகும் இன்னும் மாணாக்கனுக் கறிவைக்கொடுத்தான் என்கிறவிடத்தே அறிவாகிய செயப்படுபொருள், கொடுப்போன பொருளாய்க் கொள்வோனிடத்துச் செல்லாமற்போனாலும் அதனைத் தனக்குரியதாக்கிக்கொள்ளுதலாற் கோடற்பொருளேயாம், அல்லாமலும் மாணாக்கனுக்கு நூற்பொருளுவாத்தான் என்கிறவிடத்தே சொல்லுதலின செயப்படுபொருளாகிய நூற்பொருளை அறிதலையுடைய பொருளாகியமாணாக்கனுங்கோடற்பொருளேயாம் இன்னும் அவர்கொடுத்தற் குடம்பட்டார்என வுடம்படுதற்கு விடயமானபொருளும் ஒரு கோடற்பொருளாகவே வரும்.

கோடல் பலவகைப்படும் அவை ஆவிற்கு நீர்விட்டான் எனக்கேளாதேற்றலும், வறியவர்க்கீந்தான் எனக்கேட்டே யேற்றலும் மாணாக்கனுக்கறிவுகொடுத்தான் என வேலாதேற்றலும், தனக்குச் சோறிட்டான் என ஈவோனேற்றலும், அரனுக்குக் கண்ணலர்கொடுத்தானரி என வுபர்ந்தோனேற்றலும், அரிக்குச் சக்கரங்கொடுத்தானரன் என இழிந்தோனேற்றலும், சோழனுக்கு விருந்திட்டான் சேரன்என வொப்போனேற்றலும்,சோற்றிற்கு நெய்விட்டான்என வுணர்வின்றியேற்றலும் மாணாக்கனுக்குக் கசையடி கொடுத்தானுரிசியன் என விருப்பாயேற்றலும், கள்ளனுக்குக் கசையடி கொடுத்தானரசன் என வெறுப்பாயேற்றலு முதலியனவாம்.

கொடுத்தலும் பலவகைப்படும் அவை மருமகனுக்கு மகளைக்கொடுத்தான் என வழக்கத்திற் கொடுத்தலும், மகனுக் கரசுகொடுத்தான் என வுரிமையிற்கொடுத்தலும், அரசனுக்குத் திரைகொடுத்தான் என அச்சத்திற்கொடுத்தலும, தக்கைதாய்க்குத் திதிகொடுத்தான் எனப் பாவனையிற் கொடுத்தலுமாம்

பாம்புக்குப்பகைகருடன் என்பது பகைதொடர்பொருளாம். சாத்தனுக்கு நட்பாளன் கொற்றவன் என்பது நட்புத் தொடர்பொருளாம் கருடனிடத்துள்ள பகை தொடர்தற்குப் பாம்பும் கொற்றனிடத்துள்ள நட்புத்தொடர்தற்குச் சாத்தனும் இடமாலறிக அவனுக்கு நல்லவனிவன், அவனுக்குத் தீயவனிலன் என்கிறவைகளுப் அவைபோல்வனவாம, அன்றியும் வாழ்த்தினன்மைதொடர்பொருளும், வைவின்றீமை தொடர்பொருளும பகைகோள்சிகளில் அடங்குமேனக் கொள்க. அவை நல்லோர்க்குச் செல்வமுண்டாகுக, தீமையோர்க்குக் கேடுண்டாகுக, எனவரும்.

அருங்கல மாசர்க்குறித்து இது தகுதிப்பொருளாம் தகுதிப்பொருளாவது ஒருபொருளோடு பொருந்துதற்குத் தகுதியையுடையதாம் அருங்கலமானது அரசரோடு பொருந்துதற்குத்தகுதியையுடையபொருளாதல்காண்க. குண்டலத்திற்குப் பொன் இதுமுதற்காரணகாரியப்பொருள்கூலிக்கு வேலைசெய்தான் இது நிமித்தகாரண காரியப்பொருள் பொன்னுகிய முதற்காரணத்தாற் குண்டலமாகிய காரியமும் வேலையாகிய நிமித்தகாரணத்தாற் கூலியாகியகாரியம் உண்டாதலறிக.

சாத்தனுக்கு மகனிவன் இது முறைக்கிழைபொருளாம் முறைக்கிழைபொருளாவது பிறப்பினு லொருபொருளின்முறைக்குத் தானியைந்துநிற்கும்பொருளாம். மகனுதலாகியமுறைக்குச் சாத்தனியை தலறிக ஆதியென்றதனுல் மழைக்கு மின்னல் எனஉற்பாதத்தாற் குறிக்கப்படுவதும் அவனுக்கிதுபோதும் எனக்குறைவில்லாமையைக் கொள்வதும் பிறவுங்கொள்க. சுவ்வுருபு நிற்றற்குரிய சிலவிடங்களிலேபொருட்டு நிமித்தமென்கிற சொல்லுருபுகளவரும் அவைகூழின்பொருட்டுவேலைசெய்தான் கூலியினிமித்தம் வேலைசெய்தான் எனவரும் அல்லாமலும் கூலிக்காக வேலைசெய்தான் எனக்குவ்வுருபிற்குப் பொருட்டுப்பொருளிலே ஆகவென்கிறதனுஞ் சொல்லுருபாக அவ்வுருபின்மேல்வரும். ()

உகூ. ஐந்தா வதனுருபு பில்லு மின்னு
நீங்க லொப்பெல்லை யேதுப் பொருளே.

இது ஐந்தாம்வேற்றுமைய நிலகணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐந்தாவதன்-ஐந்தாம்வேற்றுமையினுடைய, உருபு-உருபுகளானவை, இல்லுமின்னும்-இல்லும் முன்சொல்லப்பட்ட வின்னுமாம், பொருள்-அவ்வுருபுகளின் பொருள்களாவன, நீங்கல்-நீக்கப்பொருளும், ஒப்பு-ஒப்புப்பொருளும், எல்லை - எல்லைப்பொருளும், ஏது - ஏதுப்பொருளுமாகிய அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்டவிங்ஙன்குமாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

மலையின்வீழருவி இது நீக்கப்பொருளாம். நீக்கப்பொருளாவது பிரிவையுண்டாக்குந் தொழிலின்றிப் பிரிவைமட்டுந் தன்னிடத்திலுடையபொருளாம் மலையினவீழருவி யென்கிறவிடத்தே அருவியின்வீழ்ச்சி பிரிவையுண்டாக்குந்தொழிலாம், அது தன்னிடத்தில்லாமற் பிரிவொன்றையே தன்னிடத்துடைய தாதலால் மலைநீக்கப்பொருளாமெனக்கொள்க. காக்கையிற்கரிது களம்பழம், இது ஒப்புப்பொருளாம்ஒப்புப்பொருளாவது புகழ்பொருளிலுந் தன்னினுமிருக்கின்றபொதுத்தன்மையால் உபமானமாகிற பொருளாம், காக்கையிற்கரிது களம்பழம், என்கிறவி

ட்த்தே களம்பழம் புகழ்பொருளாம் புகழ்பொருளிலுந் தன்னிலுமுள்
ள பொதுத்தன்மை கருமையாம் அதனு லுபமானமாகிய பொருள்காக்
கையாதலறிக மதுரையின் வடக்குச்சிதம்பரம் இது எல்லாப்பொருளா
ம் எல்லாப்பொருளாவது ஒரு பொருளினது திசையளவைக்குறிப்பித்
தற்கு எல்லையாகநிற்கும் பொருளாம் மதுரையின் வடக்குச்சிதம்பரம்,
என்கிறவிடத்தே அறியப்படாத பொருளாகியசிதம்பரத்தினது திசை
யைக் குறிப்பித்தற்கு அறியப்பட்ட பொருளாகிய மதுரைஎல்லாப்பொ
ருளானமையறிக இன்னும் கச்சியிற் றிருத்தணிகை முக்காவதம் எனவ
ழியளவிலும் அவனிலிவனிரண்டாண்டு மூத்தவன்எனக்காலவளவிலு
ம் எல்லாப்பொருள் வருமெனக்கொள்க. அல்லாமலும் அரசரிற்பெயரி
யரந்தணர், ஆவினிழிந்ததுமேறி, என்றாற்போல வுயர்வுதாழ்வுகளைப்
பற்றியும் எல்லாப்பொருள்வரும் இவற்றுள் அந்தணரது பெருமைக்கு
அரசரும் மேதியினிழிவிற்கு ஆவும் எல்லைகளாதலால்காண்க, இவ்வுயர்
வு தாழ்வுகளை நீக்கப்பொருளென்பாரு மூளர் கல்வியிற்பெரியன் கம்ப
ன் இது ஏதுப்பொருளாம், கம்பன் பெரியனதற்குக் கல்வி ஏதுவாதல
றிக இன்னும் கடவுளிற்றேன்றிய துலகம் எனமுதற் காரணப்பொரு
ளாகுகை முதலானவையுங்கொள்க.

இன்னும், மண்ணுலகின்வேறு விண்ணுலகம், தீவினையின் வேறு
க்கின்றான், எனவிப்படி இதனினிற்றிது, என்பது படவருவன வெல்
லாங்கொள்க. இல் இன் உருபுகள் சிலவிடங்களிலே உம்மைபெற்றும்வ
ரும். அவை அவனிலும் பெரியவனிவன் இவனினுஞ்சிறியவன்எனவரு
தல்காண்க. நீக்கப்பொருளிலே இல்-இன், உருபுகளின்மேல்நின்று இரு
ந்து என்னப்பட்டவை தனித்தாவது உம்பெற்றுவது ஒரோவிடத்து
ச்சொல்லுருபுகளாகவரும். ஊரினின்றுநீங்கினான், ஊரிலிருந்துபோனா
ன், ஊரினின்றும்வந்தான், ஊரிலிருந்தும்போனான், எனவரும். (சூ)

ஊ. ஆற னெருமைக் கதுவு மாதுவும்
பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புறுப்
பொன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டங்
திரிபி னுக்க மாந்தற் கிழமையும்
பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல் பொருளே.

இது ஆறும்வேற்றுமைய திலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆறன்-ஆறும்வேற்றுமையினது, ஒருமைக்கு-வருமொழியி
னெருமைப் பொருண்மைக்கு அதுவு மாதுவும் - முன்சொல்லப்பட்ட
அதுவேயன்றி ஆதுவுமாம், பன்மைக்கு - வருமொழியின் பன்மைப்
பொருண் மைக்கு, அவ்வும் - அகரமும், உருபாம் - உருபுகளாகும்-
பொருள் - அவற்றின் பொருள்களாவன, பண்பு குணமும், உறுப்பு,

அவயவமும், ஒன்றன்கூட்டம்- ஒருபொருட்கூட்டமும், கலவினிட்டம்-பலபொருட்கூட்டமும், திரிபினைக்கம் - ஒன்று திரிந்தொன்றுதலும், ஆந்தற்கிழமையும் - ஆகியவைந்து தற்கிழமைப் பொருள்களையும், பிறிதின்கிழமையும் - அவையல்லாதபிறிதினகிழமைப்பொருள்களையும், பேணுதல்-உடையனவாக அவ்வுருபுகளேயேற்ற பெயர்ப்பொருள்களே றுபட்ட இவ்விருவகைச் சம்பந்தப்பொருள்களுமாகும்—எ-று. [தற்கிழமைப்பொருளாவது தன்னேடொற்றுமை யுடையது பிறிதின்கிழமைப் பொருளாவது தன்னின்வேறுயது, தற்கிழமைப்பொரு ளிலையெனவே இலையல்லாத பொருளு மிடமுங் காலமுமாகிய மூன்றும் பிறிதின்கிழமைப் பொருளென்றாகும், ஆகவேஇப்படிப் பலவகையாலும்வருகின்ற சம்பந்தப்பொருளேஇடவேற்றுமையுருபுகளின் பொருளென்பதாயிற்று]

தற்கிழமைப்பொருளுக்கு உதாரணம்சாத்தனது கருமைஎனக்குணம்பற்றியும் சாத்தனதுவாவு எனத்தொழில்பற்றியும்வருகின்றவைபண்பு, சாத்தனதுகை, புலியதுவால், உறுப்பு, மாந்தரதுதொகுதி,நெல்லதுகுப்பை, ஒன்றன்கூட்டம், மடைகளதுதொகுதி, பறவைகளதுகூட்டம், பலவின்கூட்டம், நெல்லினது பொரி, மஞ்சளதுபொடி, ஒன்றுதிரிந்தொன்றுயது, எனவைவகைத் தற்கிழமையுங்காண்க.

பிறிதின்கிழமைப் பொருளுக்கு உதாரணம் சாத்தனதுபசுமுருகனதுவேல், பொருள், சாத்தனதுவீடு, முருகனது குறிஞ்சிஇடம், சாத்தனதுநாள், மாரனதுவேனில், காலம், என மூவகைப்பிறிதின் கிழமையுங்காண்க, இன்னுஞ் சிறுபான்மை, எனதுயிர் எனவுடையதும் உடைமைப்பொருளும் வேறுகாத வொற்றுமைப் பொருளில் வருதலுங் கொள்க.

ஆதருபு, எனதுகை, நினதுசெவி-எ-ம், அகரவுருபு, என்கைகள், நின்கைகள், எனவும், வருதல்காண்க. உயர்திணைப்பெயர்வரும்போது, சாத்தனுக்குமகன், எனக்குவ்வுருபு வருமென்றறிக சிறுபான்மை, அரனதுதோழன் எனஉயர்திணை யொருமைப்பொருண்மைக்கும், நினதடியாரோடல்லால், எனதுகைகள்என இருதிணைப்பன்மைப்பொருண்மைக்கும், அதுவுருபும்வரும், ஓரோவிடத்து, இவ்வீடிவனது என்றற்போலஉருபைத்தொடருஞ்சொல்லின்றிவருதலுங்கொள்க.

இவ்வாறனுருபுகளிலொன்று நிற்றற்குரியவிடத்தேஉடையவென்கிறது சொல்லுருபாகவரும் அதுஎன்னுடையவீடு, என்னுடையதம்பி, எனவரும். (சக)

கூாக. ஏழனுருபுகண் ணுகி யாரும்
பொருண்முதலாறு மேரிருகிழமையி
னிடனுய்நிற்ற லிதன்பொருளென்ப.

இது ஏழாம்வேற்றுமைய திலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எழன்க - ஏழாமவேற்றுமையினுடைய, உருபு - உருபுகளா னவை, கணணுதியாகும-முன்சொல்லப்பட்ட கணணேயன்றி அதமு தலாகிய பிறவுமாம, இதன்-இவ்வுருபுகளுடைய, பொருள் - பொருளா வது, பொருணமுதல் - பொருளாதியாகிய, ஆறும் - ஆறும், ஓரிருகிழ மையின் - ஆறுமவேற்றுமைச் சூத்திரத்திலேசொல்லப்பட்ட விருகிழ மைப்பொருள்களுக்கு, இடனுய்நிற்றல்- இடமாய்நிற்கிறவுருபேற்றபெ யர்ப்பொருள் வேறுபட்ட அவ்விடப் பொருளாம், என்ப-என்றுசொல் லுவர்புலவர்—எ-று.

மணியின்கணிருக்கின்றதொளி, தற்கிழமை, பனையின்கண்வாழ்கி ன்றதன்றில், பிறிதின்கிழமை பொருளிடமாயிற்று ஊரின்கணிருக்குமி ல்லம் தற்கிழமை ஆகாயத்தின்கட் பறக்கின்றது பருந்து, பிறிதின்கிழ மை இடமிடமாயிற்று நாளின்கணழிகையுள்ளது தற்கிழமை வேனிற் கட் பாதிரி பூக்கும் பிறிதின்கிழமை காலமிடமாயிற்று கையின்கணுள் ளது விரல, தற்கிழமை. கையின்கண் விளங்குகின்றது கடகம், பிறிதி ன்கிழமை, சினையிடமாயிற்று கறப்பின்கண் மிக்கதழகு, தற்கிழமை,இ மையின்கண்வாய்த்தது செல்வம்பிறிதின்கிழமை குணமிடமாயிற்றுஆ டற்கணுள்ளதுசதி தற்கிழமை, ஆடற்கட்பாடப்பட்டது பாட்டுபிறி தின்கிழமை, தொழிலிடமாயிற்று.

இடப்பொருளாது. வினைமுதற்றொழிற்காயினுஞ் செயப்படுபொ ருட்காயினும் இடமாகிய பொருளாம். மணியின்கணிருக்கின்ற தொளி என்றவிடத்தே, ஒளிவினைமுலதாம் இருத்தல் அதன்வினையாம் மணி அத்தொழிலுக்கிடமாம் ஆகலால் அது இடப்பொருளா மென்றறிக க ழுவின்கட் கள்ளனேயேற்றினு னென்றவிடத்தே கள்ளன் செயப்படு பொருளாம் அவனுயிர்ப்பிறிவு அதன்பயனும், கழுஅப்பயனுக்கிடமாம் ஆதலால் அதுவிடப்பொருளாமென்றறி.

அவ்விடப்பொருள் ஊர்க்கணிருந்தான் எனத்தன்னிற் சிறிதிடமா வதும்தியின் கண்ணுள்ளதுசூடி, தான்முழுதுமிடமாவதும், கல்வியின் கணுசைவைத்தான், எனவிடயமாவதும், ஆக மூன்றுவகைப் படும், இ ன்னு மிவ்வுருபுகளுக்குக், குறிலேந்தனுள் அ இ உ இம்மூன்றுஞ் சுட்டு, அவர்களுளிவன் வல்லவன், எனக்கூட்டிப்பிரிக்கு மெல்லிப்பொருளும் கல்வியறிவில்லாதவனே விலங்கினுள் வைத்தெண்ணுவார்கள், எனவரு

றை பிரித்தக்கூட்டுங் கூட்டப்பொருளும், பால்கறக்கையில்வந்தான்ள னவருகிற ஒருதொழிற்காலத்தைக்குறிக்கும் பிறிதுதொழிலும், சிறுபா ன்மைபொருள்களாகும் (சச)

கூஉ. கண்கால்கடையிடை தலைவாய்திசைவயின்
முன்சார்வலமிட மேல்கீழ்புடைமுதல்
பின்பாடளேதே முழைவழியுழியுளி
யுள்ளகம்புறமில் லிடப்பொருளுருபே

இது முன்சூத்திரத்திலே கண்ணுதியாகுமென்றார் அவைஇவை பெ ன்கிறதை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கண்இல்-கண்முதலாக இல்லீறுகச்சொல்லப்பட்ட இவ்வி ருபத்தெட்டும், இடப்பொருளுருபு-தம்மையேற்ற பெயர்ப் பொருளை இடப்பொருளாக வேற்றுமைச்செய்கின்றவுருபுகளாம்—எ-று.

கண்ணல்லாத வுருபுகளுக்கு உதாரணம், ஊர்க்கானிவந்தபொது ம்பர்-கால். வேலின்கடைபணிபோற் றிணைநீயான்- கடைநல்லாரிடை ப்புக்கு இடைவலத்தலைமானன்னனோக்கியர்-தலைகுகைகடல்வாயமு தென்கோ-வாய் தேர்த்திசையிருந்தான்- திசை அவர்வயிற்சொல்லாய்- வயின், கற்றூர் முற்றேறன்று கழிவிரக்கம் -மூன், காட்டுச்சாரோடுங் கு றுமுயால்- சார். கைவலத்துள்ளதுகொடுக்கும் - வலம். இல்லிடப்பாத் தை-இடம். தன்மேற்கடுவனை நீர்ற்கடுத்து வரக்கண்டும்-மேல். பிண்டி க்கண்ணூர் கிழற்கீழ்கீழ் எயிற்புடைகின்றன் - புடை, சுரன்முதல்வந்த வுரன்மாய்மாலை-முதல், காதலிபின் சென்றதம்ம - பின் நம்பாடணையா தநாள்-பாடு. கல்லளைச்சுனைநீர்-அளை தோழிக்குரியவை கோடாய்தேத் து-தேம். அவனுழைவந்தான் - உழை, நின்றதோர்நறவேங்கை நிழல்வ ழியசைந்தன்ன-வழி, உறையுழியோலைபோல்-உழி, குயில்சோர்குளிர்கர வுளிசேர்ந்துறையும்-உளி, முல்லையங்கு வட்டுள்வாழும்-உள், பயன்சா ராப் பண்பில்சொல் பல்லாகத்து- அகம்செல்லு மென்னுயிர்ப் புறத் திறுத்தமருண்மாலை-புறம், ஊரிலிருந்தார் இல் எனவரும். [இனிக்கண் கான்முதலானவை இடவேறுபாடுகளை யுணர்த்தும் போது, பலவகைப் பட்டவிடப்பெயர்களாம். அவைகண்ணகன்ஞாலம்- அகத்திலிருந்தான் வீட்டின்புறத்திலிருந்தான்-மேலிடத்திலிருந்தான்-முன்னிருந்தான்-அ யற்கண்ணிருந்தான்-இடைச்சுரம்-தென்திசை-எனவரும்.] (சடு)

கூஉ. எட்டனுருபே யெய்தபெயரீற்றின்
றிரிபுகுன்றன் மிகுதலியல்பயற்
றிரிபுமாம்பொருள் படர்க்கையோனைத்
தன்முகமாகத் தானழைப்பதுவே.

இது எட்டாம்வேற்றுமையை இலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எட்டன்-எட்டாம் வேற்றுமையினுடைய, உருபு - உருபுகளானவை, எய்துபெயரீற்றின்-விளியடைந்த பெயரீற்றினுடைய, திரிபு நிரிதலும், குன்றல்-கெடுதலும், மிகுதல்-மிகுதலும், இயல்பு- இயல்பாதலும், அயற்றிரிபும்-ஈற்று அயலெழுத்துத்திரிதலும், ஆம்-ஆகும், பொருள்-அவற்றின்பொருளாவது, படர்க்கையோனை-படர்க்கைப் பெயர்ப் பொருளை, தன்முகமாக-தனக்கெதிர்முகமாக, அழைப்பது- அழைப்பதாலாகிய விளிக்கப்படுபொருளாம்—எ-று. [விளித்தற்குக் கருவியான வுருபை விளியென்றது காரியவாகுபெயர்.] (சசு)

கூசச. இ உ ஊவோ டையோ னளரல
யவ்வீற்றுயர்திணை யோரவல்லிவற்றொடு
ணஃகானுவிறுகும் பொதுப்பெயர்
ஞகவொழியனெத்தீற் றஃறிணைவிளிப்பன.

இது பெயர்களுள் விளிக்கப்படுவன இவை என்கிறதை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இ ஈ ஊ வோடையோனளரலய - இகரமும் உகரமும் ஊகாரமும் ஐகாரமும் ஓகாரமும் என்கிறவுயிர்களும் னளரலய என்கிற மெய்களும் ஆகிய பத்தெழுத்துகளையும், ஈற்று - இறுதியிலுடைய உயர்திணைப் (பெயர்)- உயர்திணைப்பெயர்களும், ஓரவல் - ஓகாரவுயிரும் ரகரமெய்யும் ஒழிந்த, இவற்றொடு- இவ்வெழுத்துகளுடனே, ணஃகானுணகரமும் ஆவும் ஆகிய பத்தெழுத்துகளும், ஈறுகும் - இறுதியாகிய, பொதுப்பெயர் - பொதுப்பெயர்களும், ஞகவொழி - ஞகாரநகரங்களும் (ஈறுகாதனகாரமு) மொழிந்த அனைத்து- இருபத்தொரு எழுத்துகளையும், ஈற்று-ஈற்றிலுடைய, அஃறிணைப் (பெயர்) அஃறிணைப்பெயர்களும் விளிப்பன-அழைக்கப்படுவன—எ-று. (சஎ)

கூசஞ. இம்மூப்பெயர்க்கண் ணியல்புமேயு
மீகாரீட்சியு முருபாமன்னே.

இது மூவகைப்பெயர்களுக்கும் பொதுவாகிய விளியுருபு தொகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இம்மூப்பெயர்க்கண் - முன்விளிக்கப்படுமென்கிற மூவகைப்பெயர்களிடத்தும், இயல்பும-இயல்பாதலும், ஏயும்-ஏகாரமிகுதலும் இகாரீட்சியும் - இகரமஈகாரமாதலும், உருபாமன் - பெரும்பாலும் விளியுருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

முனிகூறுய், வேந்துகூறுய், ஆடீஉக்கூறுய், விடலைகூறுய், கோக் கூறுய், கோன்கூறுய், வேள்கூறுய், மாந்தர்கூறீர், தோன்றல்கூறுய், சேய்கூறுய், எனவும முனியேகூறுய், வேந்தேகூறுய், எனவும், கமபீ கூறுய், எனவும் உயர்திணைபபெயர்களிலே மூன்றுருபுகளுமவந்தனபி தாக்கூறுய, ஆணகூறுய், எனவும பிதாவேகூறுய், ஆணைகூறுய், எ னவும், சாத்தீகூறுய், எனவும பொதுப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும் வந்தனவிளக்கொடியை,புல்வாய்கொடியை, எனவும விளவெகொடியை, புல்வாயேகொடியை, எனவும் மாந்தீகொடியை, எனவும் அஃறிணைப்பெ யர்களிலே மூன்றுருபிகளுமவந்தன காட்டாதொழிந்த பெயர்களும இ ப்படியேவரும் பெரும்பாலு மென்றதனால் இவ்வுருபுகள் சிலவற்றிற்கு ப் பொருந்தாமை யுளவேற்கொள்க. (சஅ)

நூசு. ஐயிறு பொதுப் பெயர்க் காயுமாவு
முருபா மல்லவற் றுயுமாகும்.

இது ஐகாரவீற்றிகு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐயிறு பொதுப்பெயர்க்கு-பொதுவிதியால் இயல்பும் ஏகா ரமிகுதலுமன்றி ஐகாரவீற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கும், ஆயுமாவும-ஐகா ரம்-ஆயாதலும் ஆவாதலும், அல்லவற்று-உயர்திணையஃறிணைப்பெயர் களுக்கு, ஆயும்-அவ்விரண்டுமல்லாமல் ஐகாரம் ஆயாதலும், உருபாகு ம்-விளியுருபுகளாம்—எ-று.

அன்னை, அன்னாய், அன்னை, பொதுப்பெயர்க்கு ஆயும் ஆவும்வந்த னவிடலைவிடலாய், எனவும் நாளை நாராய், எனவும், உயர்திணைப்பெ யர்க்கும் அஃறிணைப்பெயர்க்கும் ஆய்வந்தது. (சசு)

நூஎ. ஒருசார் னவ்வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்
ணளவீ றழிவய னீட்சியதனே
டூறு போத லவற்றே டோவுற
லீறழிந் தோவுற லிறுதியவ் வாத
லதனே டயற்றிரிந் தேயுற லீறழிந்
தயலே யாதலும் விளியுரு பாகும்.

இது னகரமெய்யீற்று. உயர்திணைப்பெயர்களுக்கு எய்திய தன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், னவ்வீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கண் - பொதுவிதியன்றினகர மெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள், ஒருசாரளபு - சிலவளபெடுத்த

லும், (ஒருசா) ரீறழிவு-சிலலீறுகெடுதலும், (ஒருசா) ரயனீட்சி-சிலஈற்ற யனீளுதலும், (ஒருசா) ரதனோடுறுபோதல்-சிலஈற்றயனீணடு ஈறுகெ டுதலும், (ஒருசா) ரவற்றோடோவுறல்-சிலஈறுகெட்டு ஈற்றயனீணடு ஓ காரமிகுதலும், (ஒருசா) ரீறழிந்தோவுறல் - சிலஈறுகெட்டு ஓகாரமிகுத லும், (ஒருசா) ரிறுதியவ்வாதல்-சிலஇறுதினகர மெய்யகாமெய்யாதலு ம், (ஒருசா) ரதனோடையறிரிந்தேயுறல்-சிறஈற்றனகரமெய்யகரமெய்யா ய்த்திரிந்து அயலில் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிகுதலும், (ஒருசா) ரீற ழிந் தயலேயாதலும்-சில ஈறுகெட்டு அயலில் அகரம் ஏகாரமாதலும், விளியுருபாகும்-விளியுருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

அம்பர்கிழான், அம்பர்கிழாஅன், அளபாபிற்று, புலவன், புலவ, ஈ றழிந்தது பெருமன், பெருமான், அயனீண்டது, மன்னன், மன்ன, அ யனீண்டு ஈறுகெட்டது ஐயன் ஐயவோ, அயனீண்டு ஈறுகெட்டு ஓகா ரமிக்கது தினையன், தினையவோ, ஈறழிந்தஓகாரமிக்கது வாயிலான், வா யிலாய், இறுதியவ்வாயிற்று, வாயிலான், வாயிலாயே, இறுதியவ்வாய்ஈ ற்றயல் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிக்கது ஐயன், ஐயே, ஈறழிந்து அய லில் அகரம் ஏகாரமாயிற்று. [இவ்வொருசாறென்கிறதை விளியதிகார முழுதுங்கூட்டுக] (நூல்)

நூஅ. ளஃகா னுயர்பெயர்க் களபீ றழிவய
னீட்சியிறுதி யவ்வொற் றுத
லயலி லகரமே யாதலும் விளித்தனு.

இது ளகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப் புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ளஃகானுயர்பெயர்க்கு பொதுவிதியன்றி ளகரமெய்யீற்று யர்திணைப்பெயர்களுள்-(ஒருசா) ளாபு-சிலஅளபெடுத்தலும், (ஒருசா) ரீறழிவு-சிலஈறுகெடுதலும், (ஒருசா) ரயனீட்சி - சிலஈற்றனீளுதலும், (ஒருசா) ரிறுதியவ்வொற்றுதல்-சிலஇறுதி ளவ்வொற்று யவ்வொற்றுத லும், (ஒருசா) ரயலில்கரமேயாதலும்-சிலஈற்றயல் அகரம் ஏகாரமாத லாலும், விளித்தனு-விளியுருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

வேள், வேளள், அளபெடுத்தது, எல்லாள், எல்லா, ஈறுகெட்ட து, மக்கள், மக்காள், ஈற்றயனீண்டது, குழையாள், குழையாய், ளவ் வொற்று யவ்வொற்றுயிற்று அடிகள், அடிகேள், ஈற்றயல் அகரம் ஏகா ரமாயிற்று, (நூல்)

கூகக. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ விற்றய
லகரம் இ ஈ யாத லாண்டையா
வீயாதி லதனே டேயுற லீற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் டதனய னிட
லீற்றி னீருற லினையுமீ ணெருபே.

இது ரகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப் புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ரவ்வீற்றுயர் பெயர்க்கு - (பொதுவிதியன்றி) ரகரமெய்யீ ற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள், (ஒருசா) ரளபெழல் - சில அளபெடுத்த லும், (ஒருசா) ரீற்றயலகரம் இ ஈ யாதல் - சில ஈற்றயல் அகரமானது ஈகரமாதலும ஈகாரமாதலும், (ஒருசா) ராண்டையாவீயாதல் - சில அ வ்வீற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாதலும, (ஒருசா) ரதனேடேயுறல்-சில அ தனேடு ஏகாரம் - ஏற்றலும், (ஒருசா) ரீற்றே மிக்கயல் யாக்கெட்டத னயானீடல் - சிலஈற்றில் ஏகாமிக்கு அயலில் யாக்கெட்டி அதனய ல் இகரம் ஈகாரமாதலும், (ஒருசா) ரீற்றினீருறல் - சில ஈற்றில் ஈர்ஆத லும், இவையும் - ஆயிவவிவையும், ஈண்டு - இவ்விடத்து, உருபு-விளி யுருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

சிறுர், சிறு அர், அளபெடித்தது. தெவ்வர், தெவ்விர், ஈற்றயல் அகரம் இகரமாயிற்று. நாய்கர், நாய்கீர், ஈற்றயல் அகரம் ஈகாரமாயிற் று, சான்றூர் - சான்றீர், ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாயிற்று, கணியார், கணியீரே, ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாய் ஏகாரமிக்கது. நம்பியார், நம்பீ ரே, ஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயல்யாக்கெட்டி அதனயல் இகரம்-ஈகாரமா யிற்று, எமர் - எமீர், ஈர் ஏற்றது. [ஈண்டென்றமையால் கடலா ரே, கடலீரே, சாத்தியாரே, சாத்தியீரே-எ-ம், அஃறிணைப்பெயர் பொ துப்பெயர்களைச் சிறப்பித்த ரவ்வீற்று உயர்திணைப் பெயர்போலக் கூ றினும் இவ்வுருபேற்றல் கொள்க.] (ருஉ)

கூஙி. லகாரவீற் றுயர்பெயர்க் களபய னீட்சியும்
யகார வீற்றிற் களபுமா முருபே,

இது லகார யகார மெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லகாரவீற்றுயர்பெயர்க்கு - பொதுவிதியன்றி லகரமெய்யீ ற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு, (ஒருசா) ரளபு - சில அளபெடித்தலும், (ஒருசா) ரயனீட்சியும் - சில ஈற்றயனீளுதலும், யகாரவீற் (றுயர்பெய ர்க்கு) யகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு, அனபும் - அளபெடித்த லும், உருபாம்-விளியுருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

மால் - மாஅல்-எ-ம், தோன்றல் - தோன்றுல் - எ-ம், சேய் - சே எய்-எ-ம். அம்மூன்றுருபுகளும் வந்தன. (நூசு)

நூலிக. னவ்வீற் றுயர்திணை யல்லிரு பெயர்க்கண்
ணிறுதி யழிவத னோடய னீட்சி.

இது னகரமெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். னவ்வீற்றுயர்திணை யல்லிரு பெயர்க்கண் - பொதுவிதியன்றி னகரமெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களிடத்து, (ஒருசா) நிறுதியழிவு-சிலஈறுகெடுதலும், (ஒருசா) ரதனோடயனீட்சி-சிலஈறுகெடுதலுடனே ஈற்றயனீளுதலும் விளியுருபுகளாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

அலவன் - அலவ-எ-ம், கலுழன் - கலுழா-எ-ம், சாத்தன்-சாத்த-எ-ம், கொற்றன் - கொற்று-எ-ம, முறையே அஃறிணைப் பெயரிலும் பொதுப்பெயரிலும் அவ்விரண்டிலும் வந்தன. (நூசு)

நூலஉ. ளலவீற் றஃறிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்க்கண்
ணீற்றய னீட்சியு முருபா கும்மே.

இது லகார ளகார மெய்ந்நீற்று அஃறிணைப் பெயர்க்கும் பொதுப் பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ளலவீற்றஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்க்கண் - லகரள கரமெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும், ஈற்றய னீட்சியும் - பொதுவிதியன்றி ஈற்றயலெழுத்து நீளுதலும், உருபாகும் - விளியுருபாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

முயல் - முயால், கிளிகள்-கிளிகாள்-எ-ம், தூங்கல்-தூங்கால், மக்கள் - மக்காள்-எ-ம், வரும். (நூடு)

நூலிஉ. அண்மையி னியல்புமீ றழிவுஞ் சேய்மையி
னளபும் புலம்பி னேவு மாகும்.

இது முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுக் காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுள், அண்மையின்-சமீபவிளிகளுக்கு, இயல்புமீறழியவும்-இயல்பாதலும் ஈறுகெடுதலும், சேய்மையின்-தூரவிளிகளுக்கு, அளவும் - அளபெடுத்தலும், புலம்பின்-புலம்பல்விளிகளுக்கு, ஏவும-ஓகாரமிகுதலும், ஆகும்-வரும்—எ-று.

[எனவே மற்றைவிளி வேற்றுமையுருபுகள் இம்மூன்றிடங்களிலு ங்கலந்து வருமென்கிறதுபெற்றும்.] (இசு)

கூஎச. நுவ்வொடு வினுச்சுட் டேற்றனளர
வைதத் தாந்தா னின்ன விளியா.

இது இ உளவோடென்ற சூத்திரத் தோத்திற்கு ஆவதோர்புறன டையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நுவ்வொடு-நுவ்வுடனே, வினு-மூன்று முதல்வினுவையும், சுட்டு-மூன்றுசுட்டையும், உற்ற-முறையேபொருந்திய, னளர - னளர மெய்யீற்றுஉயர்திணைப்பெயர்களும், வைது-வைதுஎன்கிற விரண்டு, ஈற்று-அஃறிணைப்பெயர்களும், தாந்தான்-இவ்விரண்டு பொதுப்பெயர்க ளும், இன்ன-இவைபோல் இன்றபிறவும், விளியா-விளிக்கப்படுவனவல் ல—எ-று.

[வைதுஎன்கிற விரண்டும் நுவ்வொடு பொருந்தா தென்பார் ஒடு க்கொடுத்துப் பிரித்தார்] நுமன், நுமள், நுமர்-எ-ம், ஏவன், ஏவள், ஏ வர், எது, ஏவை, யாவன், யாவள், யாவர், யாது, யாவை, ஏவன், ஏவ ள், ஏவர், ஏது, ஏவை-எ-ம், அவன், அவள், அவர், அது, அவை-எ-ம், இவன், இவள், இவர், இது, இவை-எ-ம், உவன், உவள், உவர், உது, உ வை-எ-ம், தான்-எ-ம், தாம்-எ-ம், வருகின்றவிப்பெயர்கள் விளி யேலா மைகாண்க. இன்னவென்றதனால், பிறன்மற்றையான், முதலானவை யுங்கொள்க. (இஎ)

கூஎடு. முதலே யையுறிற் சினையைக் கண்ணுறு
மதுமுதற் காயிற் சினைக்கை யாகும்.

இது முதல்சினைத் தொடர்பின்கண் இரண்டா முருபுவரின் முதல்சி னையிரண்டிடத்தும் வாராது தமோறி வருதலே மரபெனப்புறனடையு ணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முதலே-முதலினை, ஐயுறின்-ஐயுருபுபொருந்தினால், சினையை-சினையினை, கண்-கண்ணுருபு, உறும-பொருந்தும், அது-அதுவருபு; மு தற்கு-முதலுக்கு, ஆயின்-வரின்; சினைக்கு-சினையினுக்கு, ஐ-ஐயுருபு, ஆ கும்-வரும்—எ-று.

[இன்னும் இரட்டுறமொழிதல் என்கிற வுத்தியால்-அதுமுதற்கா யிற் சினைக்கையாகும், என்கிறவாக்கியத்தில் அதுவென்பதற்கு அக்க ண்ணுருபுஎனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க.]

(வரலாறு.)

யானையைக் காலின்கண்வெட்டினன், யானையது காலைவெட்டினன், யானையின் கட்காலைவெட்டினன், எல்லரும் எனவே முதல்சினையி ரண்டிலும் ஐயுருபுவருவது சிறப்பன் றென்பதாயிற்று. (இஅ)

நூற்கு. முதலிவை சினையிவை யெனவே றுளவில
வுரைப்போர் குறிப்பி னவற்றே பிண்டமும்.

இது முன்சூத்திரத்திலே முதல்சினை யிரண்டனிடத்தும் ஐயுருபுவா ராதென்பது தோன்றச்சொல்லியதற்குக் காரணமும்அச்சூத்திரப்பொ ருளோடு இச்சூத்திரப்பொருளைப் பிண்டப்பொருளுக்கும ஏற்பித்தலு ம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முதலிவை சினையிவையென-கடங்களிவைபடங்களிவையெ ன்கிறதுபோல முதற்பொருள்களிவை சினைப்பொருள்களிவை என்கிற தற்கு, வேறுளவில்-இரண்டாகவேறுள்ளனவிலவாம், உரைப்போர்-ஒ ருபொருளையே இரண்டாகப் பகுத்துச்சொல்வோரது, குறிப்பின-கு றிப்பின் மாத்திரையனவேயாம், பிண்டமும்-பிண்டப்பொருளும், அற் று-அத்தன்மைத்தாம்—எ-று.

யானையைக்குறித்தபோது யானையுண்டாக அதனுடைய கைகால் கொம்புமுதலியவை வேறில்லையாம், அவ்வவயவத்தைக்குறித்தபோது அவையுண்டாக யானை வேறில்லையாம் ஆதலால இப்படிச்சொல்லப்ப ட்டன இனிப்பிண்டப்பொருள் கெல்லைப் பொலியின்கண்வாரிஞான், கெல்லினது பொலியைவாரினான், எனவரும், பிண்டப்பொருளாகிய பொலிக்குப்பையும் பிண்டித்தபொருளாகிய கெல்லும் வேறுகாண்மையா ல் அவ்விரண்டனிடத்தும் ஐயுருபுவருவது இறப்பன்றெனவறிக. ()

நூற்எ. யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

இது வேற்றுமையுருபுகள் மயங்கி யொன்று நிற்கின்றவிடத்து மற் றொன்றுவரினும் அமையுமெனப் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யாதனுருபின்-மற்றொருவேற்றுமையுருபால், கூறிற்றாயினு ம்-ஒரு வேற்றுமைப்பொருள் சொல்லப்பட்டதாயினும், பொருள்செ ன்மருங்கின்-அப்பொருள்சென்றவழியே, வேற்றுமை-அவ்வுருபு, சாரு ம்-சேரும்—எ-று. [எனவே வேற்றுமையுருபு மயங்கிவந்தால் அப்பொ ருளேக்கித் திரித்துக்கொள்க வென்றதாயிற்று.]

(வாலாறு.)

மணற்கீன்றநாணற்கிழங்கின்முளை, என்கிறவிடத்தே மணல்கோ ட்டம் பொருளாகாது இட்டப்பொருளால் நிற்கையாற் குவ்வுருபைக் கண ணுறபாகத் திரித்துக்கொள்க.

இனி உளையிற் கோடலென்கிறவுத்தியால், ஒருவேற்றுமைப்பொ ருள் மற்றொரு வேற்றுமையுருபோடு தகுதியாய் வருதலும் உண்டெ னக்கொள்க.

(வரலாறு.)

வினைமுதற்பொருள் எழுவாயுடனேயும், மூன்றனுருபுடனேயும் அன்றிச் சிறுபான்மை-அவர்க்குச்செய்யத்தகுமக்காரியம், என நான்கனுருபுடனேயும்வரும் செயப்படுபொருள், இரண்டனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை சோறப்பட்டது, என வெழுவாயுருபோடும், அரிசியாற் சோறுக்கினன்என மூன்றனுருபோடும், அவட்குக்கொள்ளு மிவ்வணி கலம்' என நான்கனுருபோடும், பழியினஞ்சும், என வைந்தனுருபோடும், தூணின்கட்சார்ந்தான், என வேழனுருபோடும் வருங்கருவிப்பொருள் மூன்றனுருபோடும் ஐந்தனுருபோடும் அன்றிச் சிறுபான்மை, கணைகாணும், என வெழுவாயுருபோடும், கண்ணிற்குக்காணலாம், என நான்கனுருபோடும்வரும்.

தோடற்பொருள் நான்கனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை, செய்ய வடெளவையைக்காட்டிவிடும், என விரண்டனுருபோடும், சாத்தனெடுசொன்னன், என மூன்றனுருபோடுமவரும பொருட்டுப்பொருள், கூலியைக்குறித்து வேலைசெய்தான், என விரண்டனுருபோடும வரும் நோக்கப்பொருள் ஐந்தனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை, மதுரையை நோக்கினன். என விரண்டனுருபோடும் வரும் எல்லைப்பொருள், மதுரையின்வட்குச் சிதம்பரம், என நான்கனுருபோடும வரும் சமபந்தப்பொருள் ஆறனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை, உயிர்க்கணுணர்வு எனவேழனுருபோடுமவரும்இடப்பொருள் ஏழனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை, வழியைச்சென்றான், என விரண்டனுருபோடும், வீட்டிற்குப்போவான், நாளைக்குவருவான், என நான்கனுருபோடும வரும். மற்றுமிப்படி வருவனவற்றை யாராய்ந்து அறிந்துகொள்க. (கூ0)

நூ0அ. ஐயான்ஞுச் செய்புட் கவ்வு மாகு
மாகா வஃறிணைக் கானல் லாதன.

இது சிலவேற்றுமையுருபு செய்யுளிடத்தே திரிந்துவரினும் அமையுமெனப் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐயான்ஞு - ஐயும் ஆனும் குவ்வும் ஆகிய மூன்றுருபுகளும், செய்புட்ஞு-செய்யுளிடத்து, அவ்வுமாகும-ஒற்றுவழி அகரமாகத்திரிந்துவரவும் பெறும், அஃறிணைக்கு-அஃறிணையிடத்து, ஆனல்லாதன-ஆனல்லாத ஐயுங்குவ்வும், ஆகா-அகரமாகத்திரியாவாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

காவலோனைக் களிறஞ்சுமமே-காவலோனைக் களிறஞ்சும்மே-எ-ம், புலவரான், புலவரானை-எ-ம, கடிநிலையின்றே யாசிரியற்கு - ஆசிரியற்கு எ-ம், உயர்திணையிலே மூன்றுளிபுந்திரிந்தன. புள்ளினை-புள்ளினை, என வஃறிணையில் வரும். (கூக)

கூஅக எல்லையின்னு மதுவும் பெயர்கொளு
மல்ல வினைகொளு நான்கே ழிருமையும்
புல்லும் பெரும்பாலு மென்மனர் புலவர்.

இது எழுவாய்முதலிய வெட்டி வேற்றுமைக்குமுடிக்குஞ்சொல் லுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எல்லையின்னும்-எல்லைப்பொருட்டாகிய வைந்தாம் வேற்றுமையும், அதுவும்-ஆறும்வேற்றுமையும், பெயர்-பெயரை,கொளும்-கொண்டுமுடியும், அல்ல-ஒழிந்த வெழுவாய்முதலிய வேற்றுமைகளெல்லாம், வினை-வினையை, கொளும்-கொண்டுமுடியும், நான்கேழ்-நான்காம்வேற்றுமையு மேழாமவேற்றுமையும், இருமையும்;- வினையையே யன்றிப் பெயரையும், புல்லும்-கொண்டுமுடியும், பெரும்பாலும்-மிகவும், என்மனர்-என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று. [பெரும்பாலுமென்றதனால் எழுவாய்பெயர் கொள்ளுதலும் பிறவுங்கொள்க.]

(வரலாறு.)

கருவூரின்கிழக்கு. சாத்தனதுகை, எல்லையின்னும் அதுவும் பெயர்கொண்டன சாத்தன்வந்தான், குடத்தைதவினைந்தான், வாளால்வெட்டினான், சாத்தனுக்குக்கொடுத்தான், நோயினீங்கினான், அவையின்கணிருந்தான், கொற்றங்கொள், அல்லவைவினைகொண்டன இப்படியே வினைக்குறிப்புங்கொள்ளும் பிணிக்குமருந்து, மணியின்கணொளி நான்காம்வேற்றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் வினையேயன்றிப் பெயருங்கொண்டான பிறவுமன்ன. (கூஉ)

பெயரியல் - முற்றிற்று.

இரண்டாவது

வி னை யி ய ல்.

கூஉ. செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலஞ்
செய்பொருளாறுந் தருவது வினையே.

இது பெயரியலிலே பதின்மூன்றாஞ் சூத்திரத்திலே பெயர்வினையென விரண்டாகு மெனவைத்தமுறைப்படியே வினைச்சொலிலக்கணமுணர்த்தும்படியாகத்தொடங்கி அவற்றுள்ளே தெரிநிலைவினைச்சொல்லின் பொதுவிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்பவன் - கருத்தாவும், கருவி - காரணமும், நிலம் - இடமும், செயல் - செயலும், காலம் - காலமும், செய்பொருள் - செயப்படுபொருளும் ஆகிய, ஆறும் - அறுவகைப் பொருளையும், தருவ

து - கொடுப்பது; வினை - தெரிநிலை வினைச்சொல்லாம்—எ-று [நடவா முதலியவெல்லாந் தழுவுதற்குச் செய்யென்னூர் செய்பவனென ஆண் பாலிலே சொன்னாலோனும், ஒருமொழியொழிதன்னினங் கொளற்குரித்தே என்பதனால் ஐம்பாலுங் கொள்க.]

(வ ர லா று.)

வினைந்தான் என்கிறவிடத்தே சுசவனுகிய செய்பவனும், மண்ணுகிய மூதற்காரணமும், தண்டசக்கர முதலாகிய துணைக்காரணங்களும், வினைந்தவிடமும், வினைதற்குச்செயலும், இறந்தகாலமும், குடமுதலிய செயப்படுபொருளுந் தோன்றுதல் காண்க. ஆறும் என்ற உம்மையை உயர்வு சிறப்புமையாக்கி இழிந்தன சிலவுள அவைவேண்டுமேற் கொள்கவெனப் பொருளுரைத்து, இன்னதற்கு இன்னபயன், என்பவைகளுங் கூட்டிக்கொள்க. அவையாவன, பிறர்க்கு வினைந்தான், பொருள்கருதிவினைந்தான், எனவரும் இவ்விரண்டும் கருவியில் அடங்கவும் பெறுமாதலாம் இழிந்தனவாயின, இன்னும் ஆறுந்தருவதுவினை என்றதற்கு முற்றும்மை யொவ்வழி யெச்சமுமாகும், என்கிற சூத்திரத்தால் இத்தொகையிற் சில குறைந்துவரவும் பெறுமெனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. கொடியாடிற்று என்கிறவிடத்தே ஆடுதல் வினைக்குச் செயப்படுபொருள் குறைந்துவருதல் காண்க,

மூற்றுவினைகளிலே பகுதியாற்செயலும், விகுதியாற் செய்பவனும், இடைநிலை முதலியவற்றாற் காலமும், பெயரெச்ச வினையெச்சங்களிலே இம்முறையே செயலுங் காலமும் வெளிப்படையாகத் தோன்றுதலால் மற்றவை குறிப்பாற்றோன்றுமெனக் கொள்க. (க)

கூஉக. பொருண்முதலாறினுந் தோற்றிமுன் னுறனுள்
வினைமுதன் மாத்திரை விளக்கல்வினைக் குறிப்பே.

இது குறிப்பு வினைச்சொல்லின் பொது விலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொருண்முதலாறினும் - பொனீளாதியாறுங் காரணமாக, தோற்றி - அவற்றினிடத்தே பிறந்து, முன்னுறனுள் - முன்சொல்லப்பட்ட செய்பவன்முதலாகிய ஆறனுள், வினைமுதன்மாத்திரை - கருத்தாவொன்றையே, விளக்கல் - விளக்குதல், வினைக்குறிப்பு - வினைக்குறிப்புச்சொல்லிலக்கணமாம்—எ-று. பொனீண்முதலாறும் பதவியலிலே ஐந்தாவது சூத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டன.

(வ ர லா று.)

குழையினன் - பொன்னினன்-எ-ம், அகத்தினன் - புறத்தினன், எ-ம், ஆநிரையான - ஒளத்தான்-எ-ம். குறுந்தாளம்-செங்கணவன்-எ-ம், கரியன் - நல்லவன், கடுநடையன் - இன்சொல்லன்-எ-ம், வளீம்

இவற்றுள் விகுதியாற் செய்பவன் விளங்கிற்று. மற்றவைகள் குறிப்பாக உணடெனக்கொள்க, ஒன்றைக்குழையினன் - ஒன்றுற் குழையினன், எனவாராமையால், குழையினன் என்கிறதற்குக் கருவியுஞ்செயப்படுபொருளு மில்லையென்றும் ஒன்றையுடையவன் - ஒன்றுலுடையன, எனவருதலால் உடையன என்கிறதற்கு ஆறுமம உணடெனவுங் கொள்க. (உ)

ஈஉஉ. அவைதாம் மூற்றும பெயர்வினை யெச்சமுமாகி
யொன்றற் குரியவும் பொதுவு மாகும்.

இது முன்னே தெரிநிலை குறிப்பெனத் தொகுத்துணர்த்திய வினைச் சொற்களை வகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவைதாம்-மூன்னிரண்டு சூத்திரங்களாலுந் தெரிநிலையாயும், குறிப்பாயும் வருமென்ற வினைச்சொற்கள், முற்றும்-முற்றுவினைச்சொற்களும், பெய (ரெச்சமும்) - பெயரெச்ச வினைச்சொற்களும், வினையெச்சமும் - வினையெச்ச வினைச்சொற்களும், ஆகி-ஆகி, ஒன்றற்குரியவும்-தினைப்பாலிடங்களுள், ஒன்றற்குச்சிறப்பாய்வருவனவும், பொதுவும்-பலவற்றிற்குப்பொதுமையினிற்பனவும், ஆகும்-ஆகும்—எ-று. [இவற்றிற்கு உதாரணம் தத்தஞ்சிறப்புச் சூத்திரங்களிற் காண்க.]

இனி "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்பதனால், பிறவழியால் ஒன்றற்குரியவும் பொதுவுமாய் நிற்பனவுஞ் சில வுளவெனக்கொள்க. அவைவருமாறு, நடந்தான் - தன்வினை நடத்திஞன் - பிறவினை, வெளுத்தான் - நடத்தல்செய்தான் - அவ்விரண்டிற்கும் பொதுவினை, நடந்தான் - விதிவினை. நடவான் - மறவினை, சாவான் - வேவான் - அவ்விரண்டற்கும் பொதுவினை, உண்பான் - செயவினை, உண்ணப்பட்டது - செயப்பாட்டுவினை, இவற்றிற்குப் பொதுவினை வந்தவிடத்திற் காண்க. இன்னும் தேடியசாத்தன், தேடியவந்தான், எனச்சொல்லொன்றே ரெச்சங்களுக்கும் பொதுவாகுகைமுதலானவையுங் கொளக. (ஊ)

ஈஉஊ. பொதுவியல் பாறையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர்
முதலறு பெயரல தேற்பில வும்மே.

இது முற்றுவினையாமா றுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொதுவியல்பாறையும் - பலவகை வினைகளுக்கும் பொது விலக்கணமாகிய செய்வனமுத லாறையும், தோற்றி-தோன்றச்செய்து, பொருட்பெயர்முதல் - பொருட்பெயர் முதலாகிய, அறுபெயரல-அறுவகைப் பெயரல்லாத மற்றொன்றையும், ஏற்பில-ஏலாதன, மூற்று - முற்றுவினைக் குறிப்புகளாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

செய்தானவன், கவ்வனவன், குளிர்ந்தது நிலம், வந்தது தகார், குவிந்தது கை, பரந்தது பசப்பு, ஒழிந்தது பிறப்பு, இவை பொருண் முதலிய வாறையுங்கொண்டு முடிந்தது காண்க பிறவுமன்ன. (ச)

நூஉச. ஒருவன்முத லைந்தையும் படர்க்கையிடத்து
மொருமைப் பன்மையைத் தன்மைமூன் னிலையினு
முக்கா லத்தினு மூரண மூறையே
மூவைந் திருமூன் றாய்முற் றுவினைப்பத மொன்றே மூவொன் பானும்,

இது தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பாலிடங் காலங்களின் வேறுபாட்டால் இத்தனையாமென்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருவன்முத லைந்தையும் - ஆண்பான்முதலாகிய ஐம்பால் வினைமுற்றுகளையும், படர்க்கையிடத்தும் - படர்க்கையிடத்திலும், ஒருமை - ஒருமைவினைமுற்றையும், பன்மையை - பன்மைவினைமுற்றையும், தன்மை - தன்மையிடத்திலும், முன்னிலையினும் - முன்னிலையிடத்திலும்வைத்து, முக்காலத்திலும் - முக்காலங்களிலும், மூரண-மாறா, முறையே - சொல்லப்பட்டமுறையே, மூவைந்து - படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள் பதினைந்தும், இருமூன்று - தன்மைவினைமுற்றுகள் ஆறும், ஆறு - முன்னிலைவினை முற்றுகள் ஆறும், ஆய் - ஆகி, முற்றுவினைப்பதமொன்று - தெரிநிலைவினை முற்றுப்பதமொன்றுமே, மூவொன்பானும் - இருபத்தேழாகும்—எ-று.

(வரலாறு.

	இறந்தகாலம்,	நிகழ்காலம்,	எதிர்காலம்,
படர்க்கை.	ஆண்பால் நடந்தான்	நடக்கின்றான்	நடப்பான்
	பெண்பால் நடந்தாள்	நடக்கின்றாள்	நடப்பாள்
	பலர்பால் நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்
	ஒன்றன்பால் நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது
	பலவின்பால் நடந்தன	நடக்கின்றன	நடப்பன
தன்மை.	ஒருமை நடந்தேன்	நடக்கின்றேன்	நடப்பேன்
	பன்மை நடந்தேம்	நடக்கின்றேம்	நடப்பேம்
முன்னிலை.	ஒருமை நடந்தாய்	நடக்கின்றாய்	நடப்பாய்
	பன்மை நடந்தீர்	நடக்கின்றீர்	நடப்பீர்

ன்னத்தெரிநிலை வினைமுற்று ஒருபதுதிமே லிருபத்தேழாவாது காண்க. (டு)

நூஉநி. அன் ஆன் ஆனிறுமொழி யாண்பாற் படர்க்கை.

இது முன்சொல்லப்பட்ட விருவகைமுற்றுகளுள் திணையா லிடங்க ளில் ஒன்றற்குரியன உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அன் ஆனிறுமொழி - அன் ஆன் என்கிற விருவிகுதியையு ம் இறுதியினுடைய மொழிகள், ஆண்பாற்படர்க்கை - உயர்திணையாண் பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்பு முற்றுமாம்—எ-று.

(வ ர லா று.)

வி, தெ, இ, தெ, நி, தெ, எ, கு	
அன் - நடந்தனன்-நடக்கின்றனன்-நடப்பன் - குழையன்	அவன்
ஆன் - நடந்தான்-நடக்கின்றான்-நடப்பான் - குழையான்	

எனவரும், மற்றவைகளு மிப்படியே. (சு)

நூஉசு. அள் ஆளிறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை,

இ து வு ம து.

இ-ள். அள் ஆளிறுமொழி - அள் ஆள்என்கிற இரண்டுவிகுதியை யும் இறுதியிலுடைய மொழிகள், பெண்பாற்படர்க்கை - உயர்திணைப் பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்பு முற்றுமாம்—எ-று.

(வ ர லா று.)

வி. தெ, இ, தெ, நி, தெ, எ, கு	
அள் - நடந்தனள்-நடக்கின்றனள்-நடப்பள் - குழையள்	அவள்
ஆள் - நடந்தாள்-நடக்கின்றாள் - நடப்பாள் - குழையாள்	

எனவரும், மற்றவைகளு மிப்படியே. (எ)

நூஉஎ. அர் ஆர் பவ்வு ரகர மா ரீற்ற
பல்லோர் படர்க்கைமார் வினையொடு மூடிமே.

இ து வு ம து.

இ-ள். அர் ஆர் பவ்வு ரகர மா ரீற்ற - அர் ஆர் ப மார் என்கிற நா ன்கு விகுதிகளையும் இறுதியினுடைய மொழிகள், பல்லோர்படர்க்கை- உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், மார் - இவற்றுள்ளே மாரீற்று வினைமுற்று, வினையொடுமூடும்-பொது அவிகியாற் பெயருடன் முடிவதன்றி வினையுடனுமூடியும்—எ-று.

[மார் விகுதியும் பல்விகுதியுந்தாமே காலங்காட்டி மெனப்பதவியலுட் கூறுதலால் அவை குறிப்புவினைக்கு வருதலில்லை.]

(வரலாறு.)

வி, தெ, இ, தெ, கி, தெ, எ, கு, அர்-நடந்தனர்-நடக்கின்றனர்-நடப்பர்-குழையர் ஆர்-நடந்தார்-நடக்கிறார்-நடப்பார்-குழையார் ப நடப்ப மார் பாடன்மார்	அவர்,

ஆர்ந்தார் கொண்மார் வந்தார், எனவரும். மற்றவைகளு மிப்படியே. (அ)

ரூஉஅ. துறுகெக் குற்றிய லுகர வீற்ற
வொன்றன் படர்க்கை யிக்குறிப்பி னாகும்.

(இதுவுமது.)

இ-ள். துறுகெக்குற்றிய லுகாவீற்ற-துறுகுஎன்கிற இம்மூன்றுகுற்றிய லுகர விகுதிகளை யிறுதியிலுடையமொழிகள், ஒன்றன்படர்க்கை-அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், இ-இவற்றுள் இவ்விகுதி குறிப்புவினை முற்றிற்கல்லது தெரிநிலைவினை முற்றிற்குவருவதில்லை—எ-று.

[றுவ்விகுதி இறந்தகாலத்திற்கே வருமெனக்கொள்க.]

(வரலாறு.)

தெ, இ, தெ, கி, எ, கு, து-நடந்தது-நடக்கின்றது-நடப்பது-குழையது று-கூயிற்று- அற்று, இ- பொருட்டு	அது.

எனவரும். மற்றவைகளுமிப்படியே. (கூ)

ரூஉகூ. அ ஆ ஈற்ற பலவின் படர்க்கை
ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ண தாகும்.

(இதுவுமது.)

இ-ள். அ ஆ ஈற்ற-அ ஆ என்கிறவிகுதிகளை யிறுதியிலுடைய மொழிகள், பலவின்படர்க்கை-பலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங்குறிப்பு முற்றுமாம், ஆ-அவற்றுள் ஆகாரம், எதிர்மறைக்கண்ணதாகும்-எதிர்மறையினிடத்து வருமன்றி உடன்பாட்டினிடத்துவாராது—எ-று.

(வரலாறு.)

தெ, இ, தெ, நி, எ, கு, மறை அ-நடந்தன-நடக்கின்றன-நடப்பன-குழையன ஆ- நடவா-	அவை

எனவரும் மற்றவைகளுமிப்படியே. (ல)

நகூல. தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறிலை
யுண்டூ ரொச்ச மிருதிணைப் பொதுவினை.

இது திணைபாலிடங்களுக்குப் பொதுவினைகளை அறிவிக்கும்படியாகத் தொடங்கி அவற்றுள் இருதிணைக்கும் பொதுவினை இவையெனவுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தன்மை-தன்மைவினை வினைக்குறிப்பு முற்றுகளும், முன்னிலை-முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுகளும், வியங்கோள் - வியங்கோள் வினைமுற்றுகளும், வேறிலையுண்டு - வேறு இல்லை உண்டு என்கிறமூன்றுவினைக்குறிப்புமுற்றுகளும், ஈரொச்சம்-பெயரொச்சவினை வினைக்குறிப்புகளும் வினைபெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளும், இருதிணை-உயர்திணை அஃறிணை என்கிற இருதிணைக்கும், பொதுவினை-பொதுவினைகளாம்—எ-று.

[செய்யுமென்னும் பெயரொச்சமே செய்யு மென்னு மூற்றுதலால் அம்மூற்றும் இருதிணைப் பொதுவினையா மென்கிறது தானே தோன்றுதல்காண்க.] (லக)

நகக. குடுதுறு வென்னுங் குன்றிய லுகரமோ
டல்லன் னென்னே னகு மீற்ற
விருதிணை முக்கூற் றொருமைத் தன்மை.

இது நிறுத்தமுறையாலே தன்மையொருமைவினைமுற்றுங் குறிப்பு முற்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். குடு துறுவென்னுங் குன்றியலுகரமோடு-குடு துறு என்கிற குற்றியலுகரவிகுதிகளும், அல்லன் னென்னேன்- அல்அன் என்என் என்கிற நான்குமெய்யீற்றுவிகுதிகளும், ஆகும்-ஆகிய, ஈற்ற-இவ்வெட்டு விகுதிகளையும் இறுதியிலேயுடைய மொழிகள், இருதிணை - இருதிணையிடத்தனவாகிய, முக்கூற்று ஒருவன்-ஒருத்தி ஒன்று என்கிறமூன்றுபால்களுக்கும் பொதுவாகிய, ஒருமைத்தன்மை-ஒருமைத்தன்மைவினைமுற்றுங் குறிப்பு முற்றுமாம்—எ-று.

[குடுதுறு என்கிறநான்கும் தாமேகாலங்காட்டுதலாற் குறிப்புவினைக்குவாரா, அல் எதிர்காலத்திலேமாத்திரம்வரும்.]

(வரலாறு.)

வி,	தெ,	இ,	தெ,	ங்,	தெ,	ஏ,	கு	
கு	,,	-	,,	-	உண்டு	-	,,	
டு-உண்டு	,,	-	,,	-	,,	-	,,	
று-வந்து	,,	-	,,	-	வருது	-	,,	
று-சென்று	,,	-	,,	-	சேறு	-	,,	யான்.
அல்	,,	-	,,	-	உண்பல்	-	,,	

அன்உண்டனன்-உண்ணுகின்றனன்-உண்பன்-தாரினன்-என் உண்டனென்-உண்ணுகின்றனென்-உண்பென்-தாரினென்-ஏன், உண்டேன்-உண்ணுகின்றேன்-உண்பேன்-தாரினேன் எனவரும், மற்றவைகளு மிப்படியே. (ஙஉ)

ஙஙஉ. அம்மா மென்பன முன்னிலை யாரையு
மெம்மே மோமிவை படர்க்கை யாரையு
மும்மூர் கடதற விருபா லானையுந்
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

இது தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அம்மாமென்பன-அம் ஆம் என்கிற விரண்டு விகுதிகளையு மிறுதியிலுடைய மொழிகள், முன்னிலையாரையும்-தன்னிலையினிறகையன்றி முன்னிலை யிடத்தாரையும், எம்மேமோமிவை-எம ஏம ஓம இம்மூன்று விகுதிகளையு மிறுதியிலுடைய மொழிகள், படர்க்கையாரையும்-தன்னிலையினிற்கையன்றிப் படர்க்கையிடத்தாரையும், உம்மூர்கடதற-கும் டும் தும் றும் என்கிற நான்குவிகுதிகளையு மிறுதியிலுடையமொழிகள், இருபாலாரையும் - தன்னிலையினிற்கையன்றி அவ்விரிடத்தார்களையும், தன்னொடு படுக்குந்தன்மைப் பன்மை-தன்னுடன்கூட்டுகிறதன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம்—எ-று.

கும் டும் தும் றும் என்கிற நான்குந்தாமே காலங்காட்டுதலாலே குறிப்புவினைக்கு வருவனவல்ல.

வி, தெ, இ, தெ, ங், தெ, ஏ, கு;	பாம்
அம்-உண்டனம்-உண்கின்றனம்-உணபம்-தாரினம்	பானு
ஆம்-உண்டாம்-உண்கின்றாம்-உணபாம்-தாரினும்	யும்
எ-உண்டனெம்-உண்கின்றனெம்-உண்பேம்-தாரினேம்	பாம்
ஏம்-உண்டோம்-உண்கின்றேம்-உணபேம்-தாரினேம்	பானு
ஓம்-உண்டோம்-உண்கின்றோம்-உண்போம்-தாரினோம்	மலனும்

கும்	,,	உண்கும்	,,	யாம்
டு-உண்டும்	,,	,,	,,	யானு
தும்-வந்தும்	,,	வருதும்	,,	கீயு
தும்-சென்றும்	,,	வேரும்	,,	மவனும்

எனவரும் இவை சிறுபான்மை இம்முறையின்றி மயங்கிவருதலு முண்டி மற்றவையுமிப்படியே. (ஙஈ)

ஈஈஈ. செய்கே னெருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும் விளம்பிய மூற்றே.

இது சிலதன்மைவினை முற்றுகளுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் எய்தியதிகந்து படாமற்காத்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்கென்-செய்குவென்கிற, ஒருமையும்-தன்மையொருமை முற்றும், செய்குமென்-செய்கும்என்கிற, பன்மையும் - தன்மைப்பன்மைமுற்றும், வினையொடுமுடியினும் - (பெயருடனேயன்றி) வினையுடனே முடியினும், விளம்பிய-முன்சொல்லப்பட்ட, முற்றே-முற்றுகளேயாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

உண்குவந்தேன் உண்கும்வந்தேம் எனவரும். (ஙச)

ஈஈச. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலை.

இது உளப்பாட்டுப்பன்மை முன்னிலைக்கும் உண்டென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்னிலை - முன்னிலையோடு, கூடிய-சேர்ந்து, படர்க்கையும்-படர்க்கையும், முன்னிலை-முன்னிலையாம்—எ-று.

உண்டனீர்	குழையினீர்	யீயுமவனும்
உண்டீர்	குழையிர்	
உண்மின்		

எனவரும் இச்சூத்திரம் முன்னிலைப்பன்மை கூறியவழியே கூறுது ஒன்றினமுடித்த றன்னினமுடித்தல், என்கிறவுத்தியால் இங்கே சொல்லப்பட்டது. (ஙடு)

ஈஈடு. ஐயா யிகர வீற்ற மூன்று
மேவலின் வருஉ மெல்லா வீற்றவு
மூப்பா லொருமை முன்னிலை மொழியே.

இது முன்னிலை யொருமை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐயா யிகர வீற்ற மூன்றும் - ஐ ஆய் இ என்கின்ற மூன்று விகுதி யிறுதியிலுடைய மொழிகளும், ஏவலின் வருஉ மெல்லா வீற்ற

வும் - விகுதிகுன்றுதுங் குன்றியு நிற்பனவாகிய ஏவலிலேவருகிற இருபத்து மூன்றீற்றுமொழிகளும், மூப்பால் - ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்கிற மூன்றுபால்களுக்கும் பொதுவாகிய, ஒருமை முன்னிலைமொழி-முன்னிலையொருமை முற்றுங் குறிப்பு முற்றுமாம்—எ-று.

[இகரவிகுதி எதிர்காலத்தை யிடைநிலையில்லாமற்காட்டும். ஏவல் வினைமுற்றுகள் குறிப்புவினையில் இல்லையென்று அறிவித்தற்கு உம்மை கொடுத்துப்பிரித்தார்.]

(வ ர லா று.)

வி, தெ, இ, தெ, நி, தெ, எ, கு
ஐ - உண்டனை-உணஞநின்றனை-உண்பை-வில்லை
ஆய் - உண்டாய்-உணஞநின்றாய்-உண்பாய்-வில்லாய்
இ - உண்டி-உணஞநின்றி-சேறி-வில்லி | நீ

எனவரும் ஏவல்வினைகள், நடவாய், வாராய், கேளாய், அஃகாய், நீ என விகுதிகுன்றுமலும். நட, வா, கேள், அஃகு, நீ, எனவிகுதிகுன்றியும், வரும் ஏவலெனப் பொதுப்படச் சொல்லியவதனால், செய்வி, செய்விப்பி, என ஏவன்மேல் ஏவலாக வருவனவும் செய்யல், செய்யேல், மறூல், நடவாதே, என எதிர்மறையில் வருவனவும் சொல்லிக்காண்க, நடந்திட்டு, எழுந்திரு, அருளு, என வுடன்பாட்டில் வருவனவுங்கொள்க. (ஙசு)

நகஙு. முன்னிலை முன்ன ரீயு மேயு
மங்நிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே.

இலை ஏவன் முற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். முன்னிலை முன்னர் - முன்னிலையேவன் முற்றென முன் சொல்லப்பட்டவற்றிற்குமுன், ஈயும் - ஈகாரமும், ஏயும் - ஏகாரமும், அங்நிலைமரபின் - அவ்விடத்து நிற்றற்குரிய மரபினையுடைய, மெய்-யாதானுமொரு மெய்யை, ஊர்ந்து - ஏறி, வரும் - வரும—எ-று.

(வ ர லா று.)

சென்றீபெரும நிற்றகைக்குகர்யாரே - அட்டிலோலே தொட்டனை நின்மே - எனவரும். (ஙஎ)

நகஙஎ. இர்ஈ ரீற்ற விரண்டு மிருதிணைப்
பன்மை முன்னிலை மின்னவற் றேவல்.

இது முன்னிலைப் பன்மைவினை முற்றுங் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இர் ஈரீற்றவிரண்டும் - இர்ஈர் என்கிற இரண்டு விகுதிகளையு மிறுதியிலுடைய மொழிகள், இருதிணை - இருதிணைக்கும் பொதுவாகிய, பன்மைமுன்னிலை - பன்மைமுன்னிலை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், மின் - மின்விகுதியை யிறுதியிலுடையமொழிகள், அவற்றேவல் - முன்னிலைப்பன்மையேவன் முற்றும்—எ-று.

[உம் விகுதி முன்னிலைப்பன்மை யேவலுக்கு இக்காலத்தில் வழங்கிவருதலால் "புதியன புகுதலும் வழுவல" என்பதனாற்கொள்க]

(வ ர லா று.)

தெ-இ	தெ-நி	தெ-எ	கு	
இர்-உண்டனிர்-உணகின்றனிர்-உண்பிர்-தழையிர்				நீர்
ஈர்-உண்டீர்-உண்கின்றீர்-உண்பீர்-தழையீர்				
மின்	—	—	உண்மின்	—
உம்	—	—	உண்ணும்	—

எனவரும், மற்றவையு மிப்படியே. (ஙஅ)

கஙஅ. கயவொடு ரவ்வொற் றீற்ற வியங்கோ
ளியலு மிடம்பா லெங்கு மென்ப,

இது வியங்கோண்முற்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கயவொடு - கயவென்கிற விரண்டுபிர் மெய்யினையும், ரவ்வொற்று - ரகரமெய்யினையும், ஈற்ற - இறுதியிலுடையமொழிகள், வியங்கோள்- வியங்கோண்முற்றுகளாம், (இடமெங்கும்) - மூன்றிடங்களிலும், பாலெங்கும் - ஐம்பால்களிலும், இயலும் - செல்லும், என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

(வரலாறு.)

வாழ்க வாழிய வாழியர்	யான், யாம், நீ, நீர், அவன், அவள், அவர், அது, அவை, எனவரும். வாழ்த்துப்பொருளில் வந்தன.

[இவை அவணுக்க, நீவருக என வுயர்ந்தோ னிழிந்தோனே விதித்தற் பொருளிலும் எம்மைக்காத்தருள்க, ஒருசொற்கேட்க, என வேண்டிக்கோடற்பொருளிலும், அத்தியன் கெடுகென வைதற் பொருளிலும்வரும். இப்படி சொன்னவர்தாமே "வருத்துனையாதவும் வருத்தனர்கொளலே" என அல்லீறும் உடன்பட்டுப் புணர்த்தமையால் அதுவுங்கொள்க. அன்றியுஞ் சிறுபான்மை இக்காலவழக்கத்தில் நடக்கக் கடவன்-எ-ம், நடப்பாலுக எனப்பாலிடங்களுள் ஒன்றைச் சேர்த்து வருவனவுங் கொள்க.] (ஙக)

நகசு. வேறில்லை யுண்டெம் பான்மு விடத்தன.

இது வேறுமுதலிய மூன்றும் பாலிடங்களுக்குப் பொதுவாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேறில்லையுண்டு - வேறுஇல்லை உண்டுஎன்கிற மூன்றுவினைக்குறிப்பு மூற்றுகளும், ஐம்பால் - ஐம்பாலுக்கும், மூவிடத்தன - மூவிடத்திற்கு முரியனவாம்—எ-று.

வேறு- இல்லை- உண்டு-	அவன், அவள், அவர், அது, அவை, யான், யாம், நீ, நீர், எனவரும்.

மொழிந்த பொருளோடொன்றவவ்வயின் மொழியாததனையு முட்டின்று முடித்தல், என்ற வுத்தியால்வேண்டும், தரும், படும், என்கிற சொற்களும் ஐம்பான் மூவிடத்திற்கும் பொதுவாமெனக்கொள்க.

(வ ர லா று.)

அவரோதல்வேண்டும்- நீ போகல்வேண்டும்-எ-ம், இச்சோறுண்ணத்தகும் - இவாலிக்காரியஞ் செய்பத்தகும்-எ-ம், வஞ்சனை யஞ்சப்படும் - கற்றறிந்தோரைத் தலைநிலத்துவைக்கப்படும்-எ-ம், வரும் இம்மூன்று மொருபொருட் சொற்களாய்த்தொழிற்பெயராய்த் தேற்றப் பொருள் பட்டே நிற்குமென்றறிக. உல)

நசல. செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாட்டிற்
காலமுஞ் செயலுந்தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதியறு பொருட் பெயரு
மெஞ்ச நிற்பது பெயரெச் சம்மே.

இது எச்சமென்னப்பட்ட வற்றுள்ளே பெயரெச்சமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் - செய்தவென்றும் செய்கின்றவென்றும் செய்யுமென்றும் சொல்லப்படுகிற பாட்டில் மூவகைச்சொற்களிலே காலமும் முறையே இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வுஎன்கிற மூன்றுகாலங்களும், செயலும் - தொழிலும். தோன்றி - தோன்றி, பாலொடு - பாலுடனே; செய்வதாதி - செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம் செயப்படுபொருள்என்கிற, அறுபொருட்பெயரும்-அறுவகைப்பொருட்பெயர்களும், எஞ்சநிற்பது - ஒழியநிற்பன, பெயரெச்சம்-பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளாம்—எ-று. [ஏற்புழிக்கோடலால், தோன்றி என்பது வரைக்குந் தெரிநிலைக்கும், ஒழிந்த விதிதெரிநிலை குறிப்பு இரண்டற்குங் கொள்க]

உண்டை உண்கின்ற உண்ணும்	சாத்தான், செய்பவன், கலம், கருவி, வீடு, நிலம், ஊண், செயல், பகல், காலம், சோறு, செயப்படு பொருள்.

கரியகுதிரை, உள்ளபொருள், எனப்பெயரொச்சக் குறிப்புவரும், அறுபொருட் பெயருமென்ற உம்மையால் களைகட்டபயிர், களைகட்ட கூலி, என இன்னதற்கு இதுபயன் என்னும்பெயர்க னெஞ்சநிற்பன வும் உண்விளைப்பு, குடிபோனவூர், எனப்பிறபெய ரொச்ச நிற்பனவு ங்கொள்க. (உக)

நூசக. செய்யுமெ னெச்சவீற் றுயிர்மெய் சேறலுஞ்
செய்யுளு ளும்மூற் காகலு மூற்றே
லுயிரு மூயிர் மெய்யு மேகலு மூளவே.

இது செய்யுமென்னெச்சத்திற் கெய்திய தன்மேற் சிறப்புவிதி யுண ர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்யுமெனெச்சம் - செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெ யரொச்சத்தினுடைய, ஈற்று - இறுதியிலுள்ள, உயிர்மெய் - உயிர்மெய் யானது, சேறலும் - கெடுதலும், செய்யுளுள் - செய்யுளிடத்து, உம்- உம்விகுதியானது, உந்தாகலும் - உந்துஎனத்திரிதலும், மூற்றேல்-அ தமூற்றுயின், உயிரும் - அதனிறுதியுயிராயினும், உயிர்மெய்யும்-உயிர் மெய்யாயினும், ஏகலும் - கெடுதலும், உள - உளவாம்—எ-று.

(வ ர லா று.)

வாவும்புரவி - வாம்புரவி, எனச்செய்யுமெனெச்சத்திற் உயிர்மெ ய்கெட்டது, கூப்பெயர்க்கும் - நீர்க்கோழி, கூப்பெயர்க்குந்து, எனச் செய்யுளில் உம் - உந்து, ஆயிற்று. கலுழும்-தோழியுங்கலுழுமே, மொ ழியும் - அவளுமொழிமே, என மூற்றுயவிடத்து உயிரு மூயிர் ம்ய் யுங்கெட்டன. (உஉ)

நூசஉ. தொழிலுங் காலமுந் தோன்றிப் பால்வினை
யொழிய நிற்பது வினையெச் சம்மே.

இது வினையெச்ச மாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தொழிலும்-செயலும், காலமும்-பொழுதும், தோன்றி-வி ளங்கி, பால்-பாலுடனே, வினை-வினையானது, ஒழிய-எஞ்ச, நிற்பது-நிற்பன, வினையெச்சம்-வினையெச்சவினைவினைக்குறிப்புகளாரும்-எ-று. [வினையெனப் பொதுப்படக்கூறுதலால் வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற் றும் வினையாலணையும் பெயருந்தொழிற் பெயருங்கொள்க.] (உக)

நூசஙூ. செய்து செய்பு செய்யாச் செய்யூ
செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்
வான்பான் பாக்கின வினையெச் சம்பிற
வைங்தொன் றுறுமுக் காலமு முறைதரும்.

இது முன்னே தொழிலுங் காலமுந்தோன்றி யென்னப்பட்ட வினையெச்ச வாய்பாடுகள் இவையென வகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்து-செய்யியர், செய்துளென்பது-மூதல்செய்யியர் என்பதீறுகிய ஒன்பதுவாய்பாட்டால் வருவனவும், வான்பான்பாக்கு-இம்மூன்று விகுதிகளைக்கொண்டு வருவனவும், இன-இவைபோல்வனபிறவும், வினையெச்சம்-வினையெச்சவினைகளாம், ஐந்து-முன்னியவைந்தும், ஒன்று-நடுநின்றவொன்றும், ஆறு-பின்னியவாறும், மூக்காலமும்-இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும், முறை-முறையாக, தரும்-காட்டுவனவாம்—எ-று.

[இவற்றுள் செய்தென்ப தொழிந்தவை இடைநிலைபெறுமல் தாமே காலங்காட்டும்.]

இனவென்றமையால் ஆடிக்கொண்டான், போய்க்கொண்டான்எனச்செய்து என்கிற வாய்பாடுபெற்றி இகரவிகுதியும் யகரமெய்விகுதியும் வருமென்றும், தழீஇக்கொண்டான் எனவிகுதி விகாரப்பட்டு வருமென்றும் புக்குவந்தான் எனப்பகுதி விகாரப்பட்டு வருமென்றும், உணர்க்குவந்தான் எனச்செயவென் வாய்பாடுபெற்றிக் குவ்விகுதிவருமென்றும், உண்டாற்பசிதீரும் உண்டகாற்பசிதீரும், உண்ணுமேற்பசிதீரும் எனச்செயினென்னும் வாய்பாடுபெற்றி ஆல் கால் ஏல் விகுதிகள்மருமென்றும், எள்ளுமேனும்வரும் காணடலுமிதுவேகூறும்எனவேனும், உம்மும் ஒரோவிடத்திலே விகுதிகளாய் வருமென்றும், உண்ணைமவந்தான், உண்ணமல்வந்தான், உண்ணுமேவந்தான், என எதிர்மறையிடத்து, மை, மல, மேவிகுதிகள்வருமென்றும், அருளின்றிவந்தான், அவனல்லதில்லை, அவனல்லாமலில்லை, என வினையெச்சக்குறிப்புகளுக்கு, றி, து, மல், என்பவைவிகுதிகளாமென்றுங்கொள்கஉரையிற்கோடலால், சிறுபான்மை செயவெனெச்சம் உணணப்பசிதீர்ந்தது எனவருகிறவிடத்தே இறந்தகாலமும் உணணவந்தான் என வருகிறவிடத்தே எதிர்காலமும் தருமெனக்கொள்க. (உச)

நூசச. அவற்றுள், முதலி னன்கு மீற்றின் மூன்றும்
வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவுமேற் கும்பிற.

இது அவ்வினையெச்சங்களுக் காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள்-மூன்சூத்திரத்துட்சொல்லிய வினையெச்சங்களுள், முதலில்-முதலினுள்ள, நான்கும்-செய்து செய்பு செய்யா செய்யூ என்கிற நான்கும், ஈற்றில்-இறுதியிலுள்ள, மூன்றும்-வான் பான் பாக்கு என்கிற விருதிகளையுடைய மூன்றும், வினைமுதல்-செய்பவனை, கொள்ளும்-கொண்டுமுடியும், பிற-நடுவிலுள்ள, செய்தன-செய செயின் செய்விய செய்யியர் என்கிற ஐந்தும், இவைபோல்வன-பிறவுமென்றதனல்வருஞ் செய்தால் முதலியவையும் வினையெச்சக் குறிப்புகளும் ஆகிய வினைகள், பிறவும்-செய்பவனையன்றி மற்றவைகளையும், ஏற்கும்-கொண்டுமுடியும்—எ-று.

உ-தானடந்துவந்தான்
பு-தாணுண்குபுபோனுன்
ஆ-தான்கல்லாக்கழித்தான்
ஊ-தான்காணுமகிழ்ந்தான்
வான்-தான்கொல்வான்செல்வான்
பான்-தானலைப்பான்புகுந்தான்
பாக்கு-தான்றருபாக்குவருவான்

முதலினுன்கும் ஈற்றின் மூன்றும். வினைமுதல்கொண்டு முடிந்தன.

என

தானுண்டெனமகிழ்ந்தான்,
பிறனுண்டெனமகிழ்ந்தான்,
தானுண்ணவருகிறுன்,
பிறனுண்ணக்காணுகிறுன்,
தானுண்ணின்மகிழ்வான்,
பிறனுண்ணிற்கொடுப்பான்,
தானுண்ணியவருவான்,
பிறனுண்ணியகொடுப்பான்,
தானுண்ணியர்போவான்,
பிறனுண்ணியர்வழங்குவான்,

அ

இன்

இய

இயர்

இடையினின்றமவினைமுதலும்பிறவுங்கொண்டன.

உண்டாலுவக்கும் உண்டாற்பசிதீரும்-எ-ம், மழையின்றிப் பொய்ப்பின் விருந்தின்றியுண்டான்-எ-ம், இன்னவென்றதனல் வருகிறசெய்தால் முதலியவையும் வினையெச்சக்குறிப்பும் இப்படியே வினைமுதலும் பிறவுமேற்றல்காண்க. (உடு)

நூசநு. சினவினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்.

இது மூன்வினை முதல்கொண்டு முடியுமென்றவற்றிற்கு ஓர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சினவினை-முதலினுன்கு மீற்றின் மூன்றுமென்ற வினையெச்சங்கள் சினைவினையாயின் அவை, சினையொடும்-மூன்வினை முதல்கொள்ளுமென்ற விதியினுலே சினையுடனேயன்றி, முதலொடும்-முதலுடனும், செறியும்-முடியும்—எ-று.

(வரலாறு.)

காலொடிந்துவிழுந்தான், கண்வருவான், கதிரவனைத்தொழுதான் எனவரும் பிறவுமன்ன, ஒடிதல்-சினவினை, விழுதல்-முதல்வினை. (உசு)

கூசசு. சொற்றிரி யினும்பொரு டிரியா வினைக்குறை.

(இதுவுமது)

இ-ள். சொல்-முதலினுன்க மீற்றின் மூன்றுமென்ற வினையெச்ச வாய்பாடுகளாக, வினைக்குறை-பிறவினையெச்ச வாய்பாடுகள், திரியினும்-வேறுபடினும், பொருள்-அவற்றின்பொருள்கள், திரியா-வேறுபடாவாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

கோழிகூவிப் பொழுதுபுலர்ந்தது, யான்கொள்ளுவான் பொன் கொடித்தான் இவற்றில் கூவ என்பது கூவி என்றும் கொளள என்பது கொள்வான் என்றுந்திரிந்தன. மற்றவைகளு மிப்படியே. (உஎ)

கூசள. ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கமின் றியலா.

இது வினைக்குறிப்பிற்கு ஆவதோர் விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆக்கம்-ஆக்கத்தால்வருகின்ற, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புச்சொல்லுகள், ஆக்கம்-ஆக்கச்சொல்லுகள், இன்று - இல்லாமல், இயலா-வாராவாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

சாத்தனல்லனுயினுன்-எனவரும் சிலவிடங்களிலே வேற்றுமையுருபுபோல அவ்வாக்கச்சொல் தொக்குமவரும் ஆகவே இயலாவினைக்குறிப்பாயின், சாத்தனல்லன் என ஆக்கம வேண்டாது, வருமென்பதாயிற்று. (உஅ)

கூசஅ. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற்
செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே.

இது செய்யுமெனெச்சம்போல அதனுலாகிய செய்யுமென் முற்றுவினை சிலபாலிடங்களுக்குச் செல்லாமையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்யுமென்முற்று-செய்யுமென்முற்றனது, பல்லோர்பட்டர்க்கை(யில) - உயர்திணைப்பன்மைப் படர்க்கையிலும், முன்னிலை (யில்) - முன்னிலையிலும், தன்மையில் - தன்மையிலும், செல்லாதாகும்-செல்லாது—எ-று.

[எனவே பலரொழிந்த படர்க்கை நாற்பாலிலுஞ் செல்லுமென்பது பெற்றும்.]

(வரலாறு.)

அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அதுவுண்ணும், அவையுண்ணும், எனவரும். (உக)

கூசக. யார்என் வினவினைக் குறிப்புயர் மூப்பால்.

இது திணைப்பொதுவின்றிப் பாற்பொதுவினையாமான் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினு-வினுப்பொருளைத்தருகிற, யாளென் - யாளென்கிற, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புமுற்று, உயர்மூப்பால்-உயர்திணைமூப்பாலுக்கும் பொதுவினையாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

அவன்யார், அவள்யார், அவர்யார், எனவரும் இது ஆளெனவு மருவிவழங்கும். (கூல)

கூடுல. எவனென் வினுவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

இதுவுமது.

இ-ள். வினு-வினுப்பொருளைத்தருகிற, எவனென்-எவனென்கிற, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புமுற்று, இழியிருபால்-அஃறிணையிருபாலுக்கும் பொதுவினையாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

அஃதெவன், அவையெவன், எனவரும் இது, என், என்னை, என்ன, எனவு மருவிவழங்கும். (கூக)

கூடுக. வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலுங்
குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே.

இது இருவகைமுற்றிற்கும் ஆவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினைமுற்றே-தெரிநிலைவினைமுற்றே, வினையெச்சமாகலும்-வினையெச்சமாகிவருதலும், குறிப்புமுற் (றே) - வினைக்குறிப்பு முற்றே, ஈரெச்சமாகலும்-வினையெச்சமாகியும் பெயரெச்சமாகியும் வருதலும், உள-உளவாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

கண்டனன் வணங்கினன், என்பது கண்டுவணங்கினன்-எ-ம், முகந்தனர்கொடித்தார், என்பது முகந்துதொடித்தார்-எ-ம், பொருளபுதலால் வினைமுற்றுவினையெச்சமாதல்காண்க. அவன் வில்லினன் வந்தான், அவன்வில்லினனிவந்தான், எனப்பொருள்படுதலாற் குறிப்புமுற்றுவினையெச்சமாதல்காண்க. வெந்திறலினை விறல்வழுதியொடு, வெந்திறலின்னுயவழுதி, எனப் பொருள்படுதலாற் குறிப்புமுற்றுப் பெயரெச்சமாதலகாண்க. மற்றவைகளு மிப்படியேவரும். (கூஉ)

வினையியல்-முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றுவது

பொதுவியல்.

கூடுஉ. இருதிணை யாண்பெறு வொன்றனை யொழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பி னனே.

இது முன்வந்த பெயர்வினைக்கும் பின்வரும் இடையுரிக்கும் பொதுவிலக்கணங்களைச் சிங்கநோக்காக இவ்வியலினுலே அறிவிக்கும்படி நடி

வேவைத்துச் சொல்லுதலால் அப்பெயர்க்கும் வினைக்கும் உரியதோ நிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இருதிணை - இருதிணையிலும், பெயரும் - ஆண்பால் பெண் பால்களுக்குப் பொதுவாகிய பெயர்ச்சொற்களும், வினையும்-அப்படிப் பட்ட வினைச்சொற்களும், ஆண்பெனுள் - அவ்வாண்பால் பெண்பா ல்களுள், ஒன்றினை - ஒருபாலை, ஒழிக்கும்-நீக்கும், குறிப்பினன்-குறி ப்பினால்—எ-று.

(வரலாறு.)

ஆயிரமக்கள் போர்பெய்தற்குப் போயினர் என்கிறவிடத்தே மக் களென்னும் உயர்திணை இருபாற் பொதுப்பெயரும் போயினரென்னு ம் பொதுவினையும் போர்க்கு என்னுங் குறிப்பினாலே பெண்பாலை யொ ழித்தன "பெருந்தேவி பொறையுயிர்த்த கட்டிறகிழ், நால்வர் மக்களு ள்" என்கிறவிடத்தே மக்களென்னும் பொதுப்பெயரும் உளவென்னு ம் பொதுவினைக்குறிப்பும் பொறையுயிர்த்தலெனனுங் குறிப்பினால் உ யர்திணை யாண்பாலையொழித்தன, அஃறிணையிலு மிப்படிவரும். (க)

கூடுங. பெயர்வினை யிடத்து னளரய வீற்றய
லாவோ வாகலுஞ் செய்யுளு ளுரித்தே.

இது பெயர்வினைகளுக்குச் செய்யுளி லாவதோ நிலக்கண முணர்த்து கின்றது.

இ-ள். பெயர்வினையிடத்து - பெயரிடத்தும் வினையிடத்தும் ன ளரயவீற்று னகர ளகர ரகர யகர வீற்றிற்கு, அயல்-அயலிலுள்ள, ஆ- இறுதிமுதல் ஆகாரம், ஓவாகலும் - ஓகாரமாதலும், செய்யுளுள்-செய் யுளிடத்து, உரித்து - உரித்தாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

வில்லோன்காலன்கழலே, தொடியோண் மெல்லடிமேலனசிலம் பே, நல்லோர் யார்கொல், வளையாதுகொடித்தோய-எ-ம், படைத் தோன்மன் றவப்பண்பிலாளன், நல்லோண்மன்ற கூப்பெயர்த்தோ ளே, சென்றோரன்பிலர்தோழி, வந்தோய்மன்றதெண் கடற்சேர்ப்ப- எ-ம், பெயரிடத்தும் வினையிடத்தும் வந்தது வினையாலணையும் பெய ரிடத்தல்லாமல் வினையிடத்தும் ஓரோவிடத்து ஆவோவாய்த் திரிந்து வருதலின் அதனையு முடன்கூறினர். (உ)

கூடுச. உருபும் வினையு மெதிர்மறுத் துணைப்பினுக்
திரியா தத்தமிற் றருபி னென்ப,

இது வேற்றுமை யுருபுகளுக்கும் வினைச்சொற்களுக்கும் ஆவதோர் இலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உருபும் - எட்டு வேற்றுமையுருபுகளும், வினையும்-மூவகை வினைச்சொற்களும், எதிர்மறுத்து - எதிர்மறுத்தல்செய்து, உணைப்பினு

ம் - சொல்லுமிடத்தும், தத்தமீற் (றின) - தத்தமீற்றினின்றும், உரு பின - அவ்வுருபினின்றும், திரியா - வேறுபாடா, என்ப-என்றுசொல் லுவர் புலவர்—எ-று

[உருபு உருபினின்றும் வினைஈற்றினின்றும் என எதிர்நிரனிறை யாகப் பொருள்கொள்க.]

(வ ர லா று)

சாத்தன்வாரான், குடத்தைவனையான், வாளாலெறியான், புல் லர்க்குக்கொடான், நிலையினீங்கான், பொருளின்றின்மை, தீயர்கட்சே ரான், சாத்தாபோகேல்-எ-ம், நடவான், நடவாத, நடவாது-எ-ம், வ ரும். ஓடாக்குதிரை, இதில் ஓடாதவென்னும் பெயரொச்ச வீறுகெட்ட து உகாயிற் கோடலால் நடந்து, நடவாமல், நடவாமை, நடவாமே, என வருகிற வினையெச்சமும். நடத்தல், நடவாமை, எனத் தொழிற் பெயரும். உண்ணு, உண்ணேல், உணற்றே, என வொருமையே வ ரும். ஈறுதிரிந்தும் வருமெனக்கொள்க. (கூ)

கூடுடு. உருபல வடுக்கினும் வினைவே றடுக்கினும்
மொருதம் மெச்ச மீறுற முடியும்.

இ து வு ம து.

இ-ள். உருபு - வேற்றுமை யுருபுகள், பலவடுக்கினும் - விரிந்தும் தொக்கும் தம்முள்விரவிப் பலவடுக்கிவரினும், வெவ்வேறு-பலவடுக்கி வரினும், வினை - மூவகைவினைச்சொற்களும், வேறு (பல) வடுக்கினும்- வெவ்வேறு பலவடுக்கிவரினும், ஒருதம்மெச்சம் - தத்தமெச்சமென்று, ஈறு-இறுதியில், உற-வா, முடியும்-அதனோடனைத்துமுடியும்—எ-று.

(வ ர லா று.)

அரசனனவன் பகைவனை வாளால் வெட்டினன் என உருபுகள் பலவடுக்கி யொருவினை கொண்டன சாத்தனையுங் கொற்றனையும் வா ழ்த்தினன், சாத்தனுக்குங் கொற்றனுக்குந் தந்தை, என ஐயுருபுங் கு வ்வுருபும் வேறுபலவடுக்கி முறையே யொருவினையும் ஒருபெயருங் கொண்டன வாள்கைக்கொண்டான், அருளறமுடையான், என உரு புதொக்கு அவ்வாறுவந்தன ஆடினன் பாடினன் சாத்தன். இளையன் மெல்லியண் மடந்தை, என வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் வேறுபல வடுக்கி முறையே யொவ்வொருபெயர் கொண்டன கற்றகேட்ட பெரி யோர் கற்றுக்கேட்டறிந்தார் எனப் பெயரொச்சமும் வினையெச்சமும் வேறுபலவடுக்கமுறையே ஒருபெயரும் ஒருவினையுங்கொண்டன. (ச)

கூடுகூ. உருபு முற்றி யொச்சங் கொள்ளும்
பெயர்வினை யிடைப்பிற வரலுமா மேற்பன.

இ து வு ம து.

இ-ள். உருபு-வேற்றுமையுருபுகளும், முற்று - முற்றுகளும், ஈறொ ச்சம் - பெயரொச்சவினையெச்சங்களும், கொள்ளும் - கொண்டுமுடியும்,

பெயர்வினையிடை - பெயர்க்கும் வினைக்குமிடையே, பிற-பிறசொற்கள், வரலுமாம் - வருதலுமாம், ஏற்பன - அவ்விடத்திற்குப் பொருந்துவன — எ-று.

(வரலாறு.)

சாத்தன் வயிறூராவுண்டான், அறத்தை யழகுபெறச் செய்தான், வாளான் மாயவெட்டினான், தேவர்க்குச் செல்வம்வேண்டிச் சிறப்பெடுத்தான், மலையினின் றருண்டிவீழ்ந்தான், சாத்தனதித் தடக்கையானை, ஊர்க்கணுயர்ந்த வொளிமாடம், சாத்தா விரைந்தோடிவா-எ-ம், வந்தானவ்வூர்க்குப்போன சாத்தன், வந்த வடகாசிமன்னன், வந்து சாத்தனின்றைக் கவனூர்க்குப்போயினான்-எ-ம், வரும். மற்றவைகளுமிப்படியே. (இ)

உருள. எச்சப் பெயர்வினை யெய்து மீற்றினும்.

இதுவுமது.

இ-ள். எச்சம் - உருபுகளுமூற்றுகளும் பெயரொச்சங்களும் வினையெச்சங்களுங் கொண்டுமுடியு) மெச்சமாகிய, பெயர்வினை - பெயரும் வினையும், ஈற்றினும் - அவற்றிற் கீற்றினும், எய்தும் - வரும் — எ-று. [ஈற்றினுமென்ற வும்மையால் முதலினும் வருதல்கொள்க.]

(வரலாறு)

(ஈறு	(முதல்)	
சாத்தன்வந்தான்	வந்தான்சாத்தன்	உருபுகளினெச்சங்கள் ஈரிடத்தும்வந்தன.
மரத்தைக்குறைத்தான்	குறைத்தான்மரத்தை	
சாத்தனல்வந்தான்	வந்தான்சாத்தனல்	
சாத்தனுக்கொக்கொடுத்தான்	கொடுத்தான்சாத்தனுக்கு	
சாத்தனினீங்கினான்	நீங்கினான்சாத்தனின்	
சாத்தனதடை		
சாத்தன்கட்சென்றான்	சென்றான்சாத்தன்கண்	
சாத்தாவா	வாசாத்தா	
வந்தான்சாத்தன்	சாத்தன்வந்தான்	மூற்றெச்சங்கள் ஈரிடத்தும்வந்தன.
வந்தசாத்தன்		
வந்துபோயினான்	போயினான்வந்து	

முதற்கண் வருதலே உம்மையாற் றழுவிக் கொள்ளுதலால் ஆறனுருபினெச்சமும ஏழனுருபினெச்சப்பெயரும் பெயரொச்சத்தினெச்சமும் முதற்கண் வாராவாம். (சு)

உருஅ. ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே.

இது நால்வகைச் சொற்களுக்கு மாவதோரிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமொழி - பெயர்வினையிடையுரிகளுள் ஒருசொல், ஒழி-ஒழிந்துநின்ற, தன் - தன்னுடைய, இனம் - இனங்களை, கொளற்கு-கொண்டுமுடிதற்கு, உரித்து - உரித்தாகும்—எ-று.

(வ ர லா று.)

சோற்றை - நனியுண்டான், என்றவிடத்தே கறியை - நனிதின்றான்-எ-ம், நஞ்சுண்டவன் சாவான் - என்றவிடத்தே நஞ்சுண்டவள் சாவாள், நஞ்சுண்டவர் சாவார், நஞ்சுண்ட்து சர்ம் - நஞ்சுண்டவைசாம்-எ-ம், கூறுதே யமைதலின் இனங்களாயெஞ்சி நின்றன, இவற்றுள் சோற்றையென்கிற பெயர்ச்சொல்லும், உருபிடைச்சொல்லும், கறியை என்கிற பெயர்ச்சொல்லையும், உருபிடைச்சொல்லையும், நனியுண்டான் என்கிற உரிச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், நனிதின்றான் என்கிற உரிச்சொல்லையும், வினைச்சொல்லையும, கொள்ளுதற்குரியவாய் நிற்றல்காண்க. மற்றவைகளு மிப்படியேவரும். (எ)

நூற்பா பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கு
மேல்வரும் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே.

இது பெயர்வினைகளுக் காவதோ ரிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொது - திணைபாலிடங் காலங்களுக்குப் பொதுவாகிய, பெயர்வினைகளின் - பெயர்வினைகளுடைய, பொதுமை - பொதுத்தன்மையை, நீக்கும் - நீக்கியொன்றற் குரிமைசெய்யும், மேல் - மேலே, வரும் - வருகிற, சிறப்புப்பெயர்வினை - சிறப்பாகிய பெயர்வினைகள், தாமே - தாமே —எ-று.

(வ ர லா று.)

சாத்தனிவன் - சாத்தனிது-எ-ம், சாத்தன்வந்தான் - சாத்தன்வந்தது-எ-ம், பெயர்திணைப் பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும் வினையும்வந்துநீக்கின, ஒருவனொன்றந்தையர் - ஒருவனொன்றையார்-எ-ம், மரம்வளர்ந்தது - மரம்வளர்ந்தன-எ-ம், பெயர்ப்பாற் பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும் வினையும் வந்துநீக்கின, அவனெல்லாமிருந்தார் - யாமெல்லாம் வருவம். நீவிரெல்லாம் போமின், எனப் பெயரிடப் பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும் வினையும்வந்து நீக்கின. வாழ்க, அவன், அவள், அவர், அது, அலவ, யான், யாம், நீ, நீர், என வினைத்திணை பாலிடப் பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயர்கள் வந்துநீக்கின. மற்றவைகளு மிப்படியே வரும். (அ)

ஈகூய. பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்பென வொழியிசை
யெதிர்மறை யிசையெனுஞ் சொல்லொழி பொன்பதுங்
குறிப்புந் தத்த மெச்சங் கொள்ளும்.

இது நூல்வகைச் சொற்களுக்குமாவ தோரிலக்கண முணர்த்தும் வழிச்சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுஞ் சிலவற்றிற்குஎய்தாததெய்துவித்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயர்ச் (சொல்லொழிபு) பெயரெச்சமும், வினைச் (சொல்லொழிபு) வினையெச்சமும், உமைச் (சொல்லொழிபு) உம்மையெச்சமும், சொற் (சொல்லொழிபு) சொல்லெச்சமும், பிரிப்புச் (சொல்லொழிபு) பிரிநிலையெச்சமும், எனச் (சொல்லொழிபு) எனவெச்சமும், ஒழியிசைச் (சொல்லொழிபு) ஒழியிசையெச்சமும், எதிர்மறைச் (சொல்லொழிபு) எதிர்மறையெச்சமும், இசைச் (சொல்லொழிபு) இசையெச்சமும், எனும்-என்கிற, சொல்லொழிபு-சொல்லெச்சங்கள், ஒன்பதும்-ஒன்பதும், குறிப் (பொழி) பும்-குறிப்பெச்சமும், தத்தம்தம்முடைய-தம்முடைய, எச்சம்-எச்சங்களை, கொள்ளும் - கொண்டுமுடியும்—எ-று.
[எனவேஎச்சங்கள் சொல்லெச்சங்குறிப்பெச்சம் எனவிருவகைப் படுமென்பதாயிற்று.]

(வரலாறு.)

செய்தசாத்தன், நல்லசாத்தன் எனப்பெயரெச்சங்கள், தம்மெச்சமாகிய செய்பவனதுபெயர்கொண்டன. செய்துவந்தான் செய்தநல்லனுயினன் எனவினையெச்சங்கள் தம்மெச்சமாகியவினை முற்றுங்குறிப்புமுற்றுங்கொண்டன. சாத்தனும்வந்தான், என்கிற உம்மையெச்சம் முன்னே கொற்றன்வந்தான் எனத்தன்னெச்சங்கொண்டது. நல்லவனென்றுன் என்கிறசொல்லெச்சம் நல்லவனென்றுசொன்னுன் எனச் சொல்லென்னுந்தன்னெச்சங்கொண்டது. சாத்தனேகொண்டான், சாத்தனேகொண்டான். என்பனபிரிநிலையெச்சம் இவைபிறர்கொண்டிலனெனத் தம்மெச்சங்கொண்டன கடலொல்லென்வொலித்தது என்பது எனவெச்சம் இது தன்னெச்சமாகிய வினைகொண்டது, மிகவு மொலித்ததென்பது பொருள் கூரியதோர்வாண்மன், உண்ணுதற்கோ வந்தான் என்பன ஒழியிசையெச்சம். இவை முறையேகோடிற்று, கலகஞ்செய்யவந்தான் எனத்தம்மெச்சங்கொண்டன. வாலுமூரியன், யானேசெய்தேன் என்பன எதிர்மறையெச்சங்கள். இவைமுறையேவாராமைக்குமூரியன், யான்செய்திலேன் எனத் தம்மெச்சங்கொண்டன.

இசையெச்சமாவது வாக்கியங்களிலே அவ்வவ்விடத்திற் கேற்கவொருசொல்லும் பலசொல்லுமாக வருவித்துரைக்கப்பட்டு வருவதாம். இ

சையென்பதுசொல். கற்றதனலாய பயனென். இதற்கு நூலெக்கற்றதனலென வொருசொல்லும், அந்தாயனாயன்னமே நின்னேயானகன்றுற்றுவனே இதில் என்னுயிரினுஞ் சிறந்த நின்னேயெனப் பலசொற்களும், வருவிக்கப்படுதல்காணக. குறிப்பெச்சமாவது, பெயரியலிலே பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்திலே "ஒன்றுமுழிபொதுச்சொல்" என்றதுமுதலாக "இன்னபிறவும்" என்றதுவரைக்குஞ் சொல்லப்பட்டவைகளாம். ஆயிரமக்கள் பொருதார் என்கிறவிடத்தே மக்களென்னும் பொதுப்பெயர் ஆடவனென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர்கொண்டது, பிறவும் அச்சூத்திரவுரையிற் காண்க. (சு)

நசுக. பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை
முதலிய பொருளி னவற்றி னுருபிடை
யொழிய விரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு
மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்சொல்.

இது பெயர்க்கும் வினைக்குமாவதோ ரிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயரொடு-பெயர்ச்சொல்லோடு, பெயரும்-பெயர்ச்சொல்லும், வினையும்-வினைச்சொல்லும், வேற்றுமைமுதலிய-பின்சொல்லப்படும் வேற்றுமைமுதலாகிய, பொருளின்-அறுவகைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண், அவற்றின்-அவற்றினுடைய, உருபு-உருபுகள், இடை-நடுவிலே. ஒழிய-தொக்குநிற்ப, இரண்டுமுதலா-இரண்டுசொற்கள்முதலாக, தொடர்ந்து-பலசொற்கள்தொடர்ந்து, ஒருமொழிபோல்-ஒருசொற்போல, நடப்பன-நடப்பவை, தொகைநிலைத்தொடர்சொல-தொகைநிலைத்தொடர்சொற்களாம்—எ-று. [தொகையென்பது இங்கேயுருபுமறைதல்.]()

நசுஉ. வேற்றுமை வினைபண் புவமை யும்மை
யன்மொழி யெனவத் தொகையா றாகும்.

இது முன்வேற்றுமை முதலியவென்றார் அவை இவையென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேற்றுமைத் (தொகை) - வேற்றுமைத்தொகையும், வினைத் (தொகை) - வினைத்தொகையும், பண்புத் (தொகை) - பண்புத்தொகையும், உவமைத் (தொகை) - உவமைத்தொகையும், உம்மைத் (தொகை) - உம்மைத்தொகையும், அன்மொழித்(தொகை) அன்மொழித்தொகையும், என-என்று, அத்தொகை-முன்னேசொல்லப்பட்ட தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகள், ஆறாகும்-ஆறுவகைப்படும்—எ-று. (அக)

கசுஙு. இரண்டு முதலா மிடையா றாருபும்
வெளிப்பட லில்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

இது நிறுத்தமுறையினுலே வேற்றுமைத் தொகையாமாறுணர்த்து கின்றது.

இ-ள். இடை-எழுவாய்க்கும் விளிக்குமிடையேநிற்கிற, இரண்டு-இரண்டாவது, முதலாம்-முதலாயிருக்கின்ற, ஆறுருபும் - ஆறுவேற்றுமையுருபுகளும், வெளிப்படலில்லது-தொக்க தொடர்மொழிகள், வேற்றுமைத்தொகை-வேற்றுமைத்தொகைகளாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

ஐ—நிலங்கடந்தான்-இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை
ஆல—தலைவணங்கினுன்-மூன்றும் வேற்றுமைத்தொகை
கு—சாத்தன்மைந்தன்-நாலாம் வேற்றுமைத்தொகை
இன்—ஊர்நீங்கினுள்-ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை
அது—சாத்தன்கை-ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை
கண்—குன்றக்கூகை-ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை
யானைக்கோட்டு-நுனிக்குறைந்தான் இது பன்மொழித்தொடர்.

எனவே, கடந்தானிலம், இருந்தான் குன்றத்து, எனவிறுதியிலே தொகின் நிலங்கடந்தான், குன்றத்திருந்தான், எனக்கூட்டப்படுதலால் இடையிலே தொக்கவையேயாம். ஆறுருபுப்என்கிற உம்மையை எச்சவும் மையாக்கி, பொன்னுற்செய்யப்பட்ட குடம், பொற்குடமஎன்பதுபோல உருபுடனே மூடிக்குஞ்சொல் தொக்கவையும் தொகையிலைத் தொடராமெனக்கொள்க. (ஐஉ)

கசுச. காலங் கரந்த பெயரொச்சம் வினைத்தொகை.

இது வினைத்தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். காலம்-காலம்பற்றிப் புடைபெயர்கிற வினையுருபுகள், காந்த-தொக்க, பெயரொச்சம்-பெயரொச்சவினைகள், வினைத்தொகை-வினைத் தொகைகளாம்—எ-று.

[காலம் ஆகுபெயர் காலம்பற்றிப் புடைபெயர். வினையுருபுகள் தொகுமெனவே முதனிலைமாத்திரம் தொகாதிருக்கு மென்பது பெற்றும்.]

(வரலாறு.)

நேற்றுக்கொல்களிறு, முன்விடுகணை, இறந்தகால்வினைத்தொகை, இன்றுகொல்களிறு, இப்போதுவிடுகணை, நிகழ்காலவினைத்தொகை, நாளைக்கொல்களிறு, பின்விடுகணை, எதிர்காலவினைத்தொகை,

இவை முறையேகொன்ற, கொல்கிற, கொல்லும், எனவிரியும், இது மூக்காலமும் பற்றிவரின் மூக்காலவினைத்தொகை யெனப்படும், வருவழி, நடந்திடுகுதிரை, எனச் சிலவினைத்தொகை முதனிலை திரிந்தும் வரும். (ஐந)

நகூடு. பண்பை விளக்கு மொழிதொக் கனவு
மொருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை.

இது பண்புத் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பண்மை-குணத்தோடுகுணிக்கு உண்டாகிய ஒற்றுமைநயத்தை, விளக்கும்-விளக்குகிற, மொழி-ஆகியவென்னும்பண்புருபு, தொக்கனவும்-தொக்குநின்றவையும், ஒருபொருட்டு-ஒருபொருளுக்கு, இருபெயர்-பொதுப்பெயருஞ்சிறப்புப் பெயருமாகிய விருபெயர்கள், வந்தவும்-வந்தவையும், குணத்தொகை-பண்புத்தொகைகளாம்—எ-று.

[குணத்தொகையென்றதனால் ஒருபொருளுக்கு வருகிற அவ்விரண்டுபெயர்க்கும் நடுவில் ஆகியவென்கிற பண்புருபு தொக்குவருமென்பது பெறப்பட்டது, பண்பெனப் பொதுப்படச்சொன்னதனால் வண்ணம் வடிவு அளவு சுவைமுதலாயினவை யெல்லாங்கொள்க]

(வரலாறு.)

செந்தாமரை, கருங்குவளை, வண்ணப்பண்புத்தொகை, வட்டக்கல், சதுரப்பலகை, வடிவுப்பண்புத்தொகை, ஒருபொருள், மூக்குணம், அளவுப்பண்புத்தொகை, துவர்க்காய், இன்சொல், சுவைப்பண்புத்தொகை, சாம்பற்பாம்பு, ஆயன்சாத்தன், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, செங்கிறக்குவளை, இது பன்மொழித்தொடர்.

இவை-செம்மையாகியதாமரை, சாம்பலாகியபாம்பு, செம்மையாகிய நிறமாகியகுவளை, எனவிரியும். (ஐச)

நகூசு. உவம வுருபில துவமத் தொகையே.

இது உவமைத் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உவமவுருபு-வினைபயன் மெய்யுருபு என்பவற்றைப்பற்றிவருகிற உவமவுருபுகள், இலது-தொக்கதொடர்மொழிகள், உவமைத்தொகை-உவமத்தொகைகளாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

புலிக்கொற்றன். குருவிகூப்பிட்டான், வினையுமவத்தொகை மழைக்கை, கற்பகவள்ளல், பயனுவமத்தொகை. குடியிடை, குரும்பை மூலை, மெய்யுமவத்தொகை, பொற்சுணங்கு, பவளவாய், உருபுமனத் தொகை. மரகதக்கிளிமொழி, இது என்மொழித்தொடர்.

இவை புலிபோலுங் கொற்றன், மாகதம்போலுங் கிளிபோலு மொழி, எனவிரியும். செயப்படுபொருள் குறித்தால் புலியைப்போலு மென ஐயுருபுந் தோன்றும். (ஐஇ)

நகூஎ. போலப் புனைய வொப்ப வுறழ
மானக் கடிப்ப வியைய வேய்ப்ப
நேர நிகர வன்ன வின்ன
வென்பவும் பிறவு முவமத் துருபே.

இது உவமவுருபின் றிரிசொற்களை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். போலநிகர - இப்போல முதலாகிய செயலெனைச் சம்பத்தும், அன்னவின்னவென்பவும் - அன்ன இன்ன என்கிற பெயரெச்சக்குறிப்பிரண்டும், பிறவும் - இவைபோல்வனபிறவும், உவமத்துருபு-உவமவுருபுகளாம்—எ-று.

[பிறவென்றதனால் - போலமுதலானவைகளின் முதனிலையிற் பிறக்கின்ற மற்றை வினையெச்சங்களும், வினைமுற்றுகளும் பெயரெச்சங்களும் பொருவ-ஏற்ப-அனைய-முதலானவையுங் கொள்க.] (ஐசு)

நகூஅ. எண்ண லெடுத்த னீட்ட
லெனுநான் களவையு ளும்மில தத்தொகை.

இது உம்மைத் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், எண்ணல் - எண்ணலளவையும், எடுத்தல் - எடுத்தலளவையும், முகத்தல் - முகத்தலளவையும், நீட்டல் - நீட்டலளவையும், எனும் - என்கிற, நான்களவையுள் - நான்களவைப்பெயர்களுள், உம்மிலது - உம்மையாகிய உருபுதொக்குநிற்பவை, அத்தொகை-அவ்வும்மைத் தொகைகளாம—எ-று.

(வரலாறு.)

ஒன்றேகால் கபிலபரணர், எண்ணலும்மைத்தொகை, கழஞ்சேகால், தொடியேகஃசு, எடுத்தலும்மைத்தொகை, கலனேதூணி, நாழியாழாக்கு, முகத்தலும்மைத்தொகை, சாணங்குலம், சாணாழாக்கு, நீட்டலும்மைத்தொகை, சேரசோழபாண்டியர், இது பன்மொழித்தொடர்.

இவை ஒன்றுங்காலும், கழஞ்சுங்காலும், கலனுந்தூணியும், சாணு மங்குலமும், சேரனுஞ்சோழனும் பாண்டியனும் என விரியும். (ஙஎ)

கசுசு ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொக லன்மொழி.

இது அன்மொழித் தொகையாம் ற்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐந்தொகை மொழிமேல் - வேற்றுமைத்தொகை முதலிய வைவகைத்தொகைகளிலைத் தொடர்மொழிகளுக்கும் புறத்து, பிற-அவை யல்லாத பிறமொழிகளாகிய வருபுகள், தொகல்-தொக்குவருவன, அ ன்மொழி - அன்மொழித் தொகைகளாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

பூங்குழல்
பொற்றொடி
கவியிலக்கண்ம்
பொற்றுலி
கிள்ளிகுடி
கீழ்வயிற்றுக்கழலை

இவை யிரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைமுதலாகிய ஆறு வேற்றுமைத் தொகைகளின் புறத்தும் பிறந்த அன் மொழித்தொகைகள்.

இவை முறையே பூவையுடைய குழலினையுடையாள் - பொன்னு லாகிய தொடியினையுடையாள், கவிக்கிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டதால்- பொன்னினாகிய தாலினையுடையாள, கிள்ளியினது குடியிருக்குமூர்-கீ ழ்வயிற்றின்கணைழுந்த கழலைபோலவான், என விரியும்.

தாழ்குழல்-வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்தவன், மொழித்தொ கைகருங்குழல்-பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்தவன், மொழித்தொ கை-துடியிடை-உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்தவன், மொழித்தொ கை-உயிர்மெய்-உம்மைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்தவன், மொழித்தொ கை-தகரஞாழன்மூலை - இது பன்மொழித்தொடர்

இவை முறையே தாழ்ந்த குழலினையுடையாள் - கருமையாகிய கு ழலினையுடையாள, துடிபோலு மிடையையிடையாள் - உயிருமெய்யு மாகிய விரண்டுங்கூடிப் பிறந்தவெழுத்து தகரமுஞாழலும் விராச்ச மைந்த சாந்தையணிந்த மூலைகளையுடையாள் எனவிரியும். (ஙஅ)

கஎஙு. மூன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி
யெனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்கும் தொகைப்பொருள்.

இது தொகைநிலைத் தொடர்மொழிப்பொருள்கள் ஓரிடத்துச் சிறந்தும்ஓரிடத்துச் சிறவாதும் நிற்குமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மூன்மொழி-மூன்சொல்லும், பின்மொழி - பின்சொல்லும், பன்மொழி-பலசொற்களும், புறமொழி - புறத்துவருகிறசொல்லும், எனுநான்கிடத்தும்-என்கிறநான்கிடத்திலொன்றிலே, தொகைப்பொருள்-தொகைநிலைத்தொடர்ப்பொருள், சிறக்கும்-சிறந்துநிற்கும்—எ-று.

(வரலாறு.)

குடம்வளைந்தான், வேங்கைப்பூ, செந்தாமரை, இவற்றுள் குடமுதலிய மூன்மொழிகள் இனம்விலக்கி நிற்கையால் அவைகளிற் பொருள்சிறந்தன. நிலமுழுகான், கண்ணிமை, செஞ்ஞாயிறு, இவற்றுள், நிலமுதலாகிய மூன்மொழிகள் இனம்விலக்குதலின்றி நிற்கையால் உழுதான் முதலாகியபின்மொழிகளிற் பொருள்சிறந்தன. கபில பரணர் சேரசோழபாண்டியர் புலிவிற்கெண்டை, என உம்மைத்தொகைகளில் எல்லா மொழிகளிலும் பொருள்சிறந்தன. பூங்குழல், கருங்குழல், இவைமுதலாகிய அன்மொழித்தொகைகளில் உடையாள்என்பது முதலாகிய புறமொழிகளிற் பொருள்சிறந்துநின்றன. (ஙக)

கூஎக. வல்லொற்று வரினே யிடத்தொகை யாகு
மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை யாகும்.

இது இடத்தொகையோ பெயர்த்தொகையோவென ஐயப்பட்டத்தக்கவைகளிற்சிலவற்றைத் துணிதற்கு ஆவதோர்குறியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வல்லொற்று-வல்லொற்றுனது, வரின் - இடையேவந்தால், இடத்தொகையாகும்-இடத்தின்கண்ணே தொக்கதொகையாகும், மெல்லொற்று-மெல்லொற்றுனது, வரின்-இடையேவந்தால், பெயர்த்தொகையாகும்-பெயரின்கண்ணே, தொக்க-தொகையாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

வடுகக்கண்ணன், வடுகங்கண்ணன், துளுவச்சாத்தன், துளுவஞ்சாத்தன் எனவரும். இவைமுறையே வடுகநாட்டிற்பிறந்த கண்ணன்வடுகனுகியகண்ணன் எனவிரியும். (உல)

கூஎஉ. உயர்திணையும்மைத் தொகைபல மீறே.

இது உம்மைத் தொகைக்கு ஆவதோர் விதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள்: உயர்திணை-உயர்திணையொருமையில்வருகிற, உம்மைத்தொகை-உம்மைத்தொகைகளானவை, பலரீறே-ரவ்வொற்றுங்களுமாகிய பலர்பால்விகுதியை யுடையனவேயாம்—எ-று.

(வாலாறு.)

சேரசோழ பாண்டியர், தேவன் தேவிகள், எனவரும் பலரீறேளன்கிற தேற்றத்தால் அஃறிணை யொருமையிலும் பொதுத்திணை யொருமையிலும்வருகிற உம்மைத்தொகைகள் பன்மைவிகுதிபெற்றேவரல் வேண்டுமென்கிற நியதியில்லை யென்பதாயிற்று அவைவருமாறு, நன்மை தீமை, நன்மை தீமைகள்-எ-ம், தந்தைதாய், தந்தைதாய்கள், தந்தைதாயர்-எ-ம், வரும். சேரன் சோழன்பாண்டியன், எனப்பிளவுபட்டிவந்தாற் செவ்வெண்ணு மெனக்கொள்க. (உக)

நூஎந. தொக்குழி மயங்கு நவிரண்டு முதலே
மெல்லெப் பொருளின் மயங்கு மென்ப.

இது தொகைகிலைத் தொடர்மொழிகள் உருபு தொக்கு நிற்கையாற்சில பொருள்களாலே மயங்குமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தொக்குழி-வேற்றுமையுருபு முதலாகிய வுருபுகள்தொக்கு நின்றவழி, மயங்கு ந - பொருள்களினுலே மயங்குந்தன்மையனவாகிய தொடர்மொழிகள், இரண்டுமுதல்-இரண்டுமுதலும், ஏழெல்லை-ஏழீறுமாகிய, பொருளின்-பொருளகளால், மயங்கும்-மயங்கும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(வாலாறு)

தெய்வவணக்கம் என்பது, தெய்வத்தை வணங்குகிற வணக்கம், தெய்வத்துக்குவணக்கம், என விருபொருள்களினுலே மயங்கியது.

தற்சேர்ந்தார் என்பது தன்னைச்சேர்ந்தார், தன்னைச்சேர்ந்தார், தன்கட்சேர்ந்தார். என மூன்றுபொருள்களினுலே மயங்கியது.

சொல்லிலக்கணம் என்பது சொல்லினதிலக்கணம், சொற்கிலக்கணம், சொல்லின்கணிலக்கணம், சொல்லினதிலக்கணஞ்சொன்னநூல், எனநான்கு பொருள்களினுலே மயங்கியது.

பொன்மணிஎன்பதுபொன்னுலாகியமணி,பொன்னுகியமணி,பொன்னின்கண்மணி, பொன்னைச்சேர்ந்தமணி, பொன்னுமணியும்; எனவைந்து பொருள்களினுலே மயங்கியது.

மரவேலி என்பதுமரத்தைக்காக்கிறவேலி, மரத்துக்குவேலி, மரத்தினதுவேலி, மரத்தின்புறத்துவேலி, மரத்தாலாகியவேலி, மரமாகியவேலி எனவாறு பொருள்களினுலே மயங்கியது.

சொற்பொருள் என்பது, சொல்லாலறியப்படுகிற பொருள் சொல்லினதுபொருள், சொல்லுக்குப்பொருள், சொல்லின்கட்பொருள், சொல்லும்பொருளும், சொல்லாகியபொருள், சொல்லானதுபொருள் எனவேழு பொருள்களினுலே மயங்கியது.

புலிகொல்யானைஎன்பது பன்மொழித்தொடர் இதுபுலியைக்கொன்றயானை, புலியானது கொன்றயானை, புலியினுலே கொல்லப்பட்டயானை, எனமூன்று பொருள்களினுலே மயங்கியது.

மற்றவையு மிப்படியே இனி வலிந்துபொருள் கொள்ளின் ஏழெல்லை கடந்தும்வரும். (உஉ)

நூசு. முற்றீ ரொச்ச மெழுவாய் விளிப்பொரு
ளாறுரு பிடையுரி யதிக்கிலை தொகாநிலை,

இது நால்வகைச்சொற்களுக்கும் ஆவதோர் விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முற்று-வினைமுற்றும், ஈரொச்சம்-பெயரொச்சம் வினையெச்சமும், எழுவாய்-எழுவாயும், விளி-விளியும்ஆகிய, பொருள்-ஐவகைப் பொருள்களிலே பெயர்வினைகள புணருகிற புணர்ச்சியும்,ஆறுருபு-வேற்றுமைப்பொருள்களில் அவற்றினுருபுகளாகிய இரண்டாவதுமுதலாகிய வாறுருபுகளும் விரித்துநிற்கப்பெயர்வினைகள்,புணருகிற-புணர்ச்சியும், இடை-இடைச்சொற்புணர்ச்சியும், உரி-உரிச்சொற்புணர்ச்சியும், அதிக்கு-அதிக்குப்புணர்ச்சியுமாகிய, இவை- இவ்வொன்பதும், தொகாநிலை-தொகாநிலைத்தொடர்மொழிகளாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

உண்டான் சாத்தன், கரியன் சாத்தன், உண்டசாத்தன்,கரியசாத்தன், உண்டுவந்தான், இன்றிவந்தான், சாத்தன்வந்தான், கொற்றுகொள், குடத்தைவனைந்தான், வாளால்வெட்டினன், இரப்போர்க்கீந்தான், மலையினிழிந்தான், சாத்தனதுகை, மணிபின்கணொளி, மற்றொன்று நனிபேதையே, பாம்பு பாம்புளனவரும். (உங)

நூசு. திணையே பாலிடம் பொழுது வினவிறை
மரபா மேழு மயங்கலும் வழுவே.

இது வழுக்களை அறிந்தல்லது அவற்றைக்களைதல் கூடாமையின் அவையிவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். திணை-இருதிணையும், பால்-ஐம்பாலும், இடம்-மூவிடமும், பொழுது-முக்காலமும், வினை-வினைவும், இறை-விடையும், மரபு-பலவகைமரபுகளும், ஆம்-ஆகிய, ஏழும்-ஏழும், மயங்கினை-தன்றன்வழிமயங்கின், வழுவாம்-வழுவாம்—எ-று.

(வ ர லா று.)

அவன்வந்தது-திணைவழு, அவன்வந்தான்-பால்வழு, யான்வந்தான்-இடவழு, நாளைவந்தான்-கால்வழு, கறக்கிறவெருமைபாலேனோசியோ-வினைவழு, கடம்பூர்க்கு வழிபாதோவென்றால் இடம் பூணியென்னுவின்கன்றன்று என்பது விடைவழு யானேமேய்ப்பானை- இடையன் என்பது மரபுவழு. (உச)

உஎசு. ஐயந் திணையா லவ்வப்பொதுவினு
மெய்தெரி பொருண்மே லன்மையும் விளம்புப.

இது திணையுடனேயும் பாலுடனேயும் வினைவிடைகள் வழுவாமற்காத்தலுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், திணை (யையம்) திணையையத்தையும், பா (லையும்) பாலையத்தையும், அவ்வப்பொதுவினும்-அதனதன்பொதுச்சொல்லாலும், மெய்தெரிபொருண்மேல்-துணிந்தபொருண்மேல், அன்மையும்-அல்லாததன்மையைவைத்தும், விளம்புப-சொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

(வ ர லா று.)

குற்றியோமகளே வவ்விடத்தே தோன்றுகிறவரு, எனத்திணையையத்திலே உருவென்கிற பொதுச்சொல்லினுலேயும், ஆண்மகளேபெண்மகளோ வங்கே தோன்றுகிறவர், எனவுயர் திணைப்பாலையத்திலே தோன்றுகிறவர், என்கிறபொதுச்சொல்லாலும், என்றேபலவோவிச் செய்புக்க பெற்றம், என வஃறிணைப் பாலையத்திலே பெற்றம் என்கிற பொதுச்சொல்லாலுஞ் சொலலுக அவ்விடத்தேதோன்றுகிறவன்அல்லது தோன்றுகிறது என்றால் திணைவழுவும் வினைவழுவுமாம், இனித் துணிந்தபொருள், குற்றியெளின் மகனன்று-எ-ம், மகனெனிற் குற்றியல்லன்-எ-ம், ஆண்மகனெனிற் பெண்களல்லள்-எ-ம், பெண்மகளெனின் ஆண்மகனல்லன்-எ-ம், ஒன்றெனிற் பலவன்று-எ-ம், பலவெனினென்றல்ல-எ-ம், கூறுகமகனல்லன் அவ்வுருக்குற்றிஎனக்கூறிற்சொம்பல்குதலென்னும் விடைவழுவாம். (உரு)

உஎஎ. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண் முதலாறு
மதனெடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின,

இது திணைவழுவமைதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயர்திணை-உயர்திணையை, தொடர்ந்த-பற்றிய, பொருண் முதலாறும்-பொருளாதியாறும், அதனெடு-அவ்வுயர்திணையோடு, சார்த்தின்-சேர்த்துமுடிக்கின், அத்திணைமுடிபின-அவ்வுயர்திணைமுடிபினவாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

நம்பிபொன்பெரியன், நாடுமெரியன, வாழ்நாள்பெரியன், மூக்குக்கூரியன், குடிமைகல்லன், நடைகடியன் எனவரும். சொற்றொறுமிற்றிதன் பெற்றியென்கிற சூத்திரவிதியால், மாடுகோடுகூரிதுஎனவஃறிணையோடுசேர்ப்பின் அஃறிணைமுடிபாதலுங்கொள்க, சார்த்தினெனவேசார்த்தாவிடின் வழாநிலையாக நம்பிக்குப்பொன்பெரிது எனவரும் பொன்னென்னும் அஃறிணையெழுவாய்பெரியனென்னும் உயர்திணையெழுவாயின் பயனிலைகொண்டு முடிதலால் வழுவாய்த்தொடர்புண்டாயிருத்தல்பற்றிச் சார்த்திமுடித்தலால் வழுவமைதியாயிற்று. (உசு)

நூஎஅ. திணைபால் பொருள்பல விரவின சிறப்பினு
மிகவினு மிழிபினு மொருமுடி பினவே.

இது திணைபால்களின் மாறுபுவழுவமைதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள. திணை-திணைகளும், பால்-பால்களும, விரவின-கலந்தநின்றனவாகிய, பொருள்பல-வேறுவினைப்பலபொருள்களும், சிறப்பினும்-சிறப்பினாலும், மிகவினும்-மிகுதியினாலும், இழியினும்-இழிவினாலும, ஒருமுடிபின-ஒருமுடிபினவாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

நிங்களுஞ்சான்றோருமொப்பர், திணைவிரவிச்சிறப்பினாலுயர்திணைமுடிபேற்றன பார்ப்பார் தவசுமந்தார் பிணிப்பட்டார் மூத்தார்குழவியெனுமிவர்கட்கு திணைவிரவிமிகுதியாலுயர்திணைமுடிபேற்றன எச்சிலார்தீண்டார் பகுப்பார்ப்பார் தீத்தெய்வமுச்சந்தலையோடிவையென்பதிணைவிரவிமிகுதியினாலஃறிணைமுடிபேற்றன மூர்க்கருமூதலையுங்கொண்டதுவிடா, திணைவிரவியிழிவினாலஃறிணைமுடிபேற்றன மனைவியுந்தானும்வந்தான் பால்விரவிச்சிறப்பினாலாண்பான் முடிபேற்றன சொற்றொறுமிற்றிதனென்கிற சூத்திரவிதியினாலே, தோழனுந்தானும் வந்தான், எனமுடிதலுங்கொள்க மாலையுமுடியுங்கவித்தான், வேறுவினைப்பலபொருள விரவிச்சிறப்பினாலொருமுடிபேற்றன மற்றவைகளுமிப்படியேவரும். (உஎ)

நூஎக உவப்பினு மூயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினு
மிழிப்பினும் பாறிணை யிழுக்கினு மியல்பே.

இது திணைபால்களின் வழுவமைதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பால்-பாலும், திணை-திணையும், உவப்பினும்-மகிழ்ச்சியினாலும், உயர்வினும்-மேன்மையினாலும், சிறப்பினும்-சிறப்பினாலும், செறலினும்-கோபத்தினாலும், இருப்பினும்-பழுப்பினாலும், இழுக்கினும்-வழுவினாலும், இயல்பு-இயல்பாம்—எ-று.

(வ ரலா று.)

தன்புதல்வனை என்னம்மைவந்தாள் என்பது உவப்பினாலாண்பால் பெண்பாலாயிற்று ஒருவனை அவர்வந்தார்என்பது உயர்வினாலொருமைப்பால் பன்மைப்பாலாயிற்று தாதாயுலகுக்கோர்தாயே என்பதுசிறப்பினாலாண்பால் பெணபாலாயிற்று எனத்துணையராயினு மென்னுந்தினைத்துணையுந் தேரான்பிறனில்புகல், என்பதுசெறலினாற்பன்மைப்பாலொருமைப்பாலாயிற்று பெண்வழிச்செல்வானைநோக்கி இவன்பெணஎன்பது இழிப்பினாலாணபால் பெண்பாலாயிற்று ஓராவினை என்னமமைவந்தாள் என்பது உவப்பினாலஃறிணை யுயர்திணையாயிற்று செந்தார்ப்பசுங்கிளியார் சென்றூர்க்கோரின்னுரை, தந்தாமேற்றந்தாரென்னின்னுயிர் என்பது உயர்வினாலஃறிணை யுயர்திணையாயிற்றுதம்பொருளென்ப தம்மக்கள்என்பது சிறப்பினாலுயர்திணை யஃறிணையாயிற்றுஎவவுஞ்செய்கலான்றன்றேரா னவ்வுயிர்போஒ மளவுமோர் நோய்என்பது செறலினாலுயர்திணை யஃறிணையாயிற்று நாமரனுடைமை என்பது இழிப்பினாலுயர்திணை யஃறிணையாயிற்று பிறவுமன்ன. (உஅ)

நூஅம. ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையு
மோரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே.

இது முன்சொல்லப்பட்ட உவப்புமுதலிய காரணத்தினாலல்லாமல் அவைந்தபால் வழுவமைதியும் அவ்வாறு அமைந்த இடவழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமையின்-ஒருமைப்பாலில், பன்மையும்-பன்மைப்பாற்சொல்லையும்; பன்மையின்-பன்மைப்பாலில், ஒருமையும்-ஒருமைப்பாற்சொல்லையும், ஓரிடம்-ஓரிடத்தில், பிறவிடம்-பிறவிடச்சொல்லையும், தழுவலும்-தழுவிக்கூறுதல்களும், உள-உளவாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

வெயிலெல்லாமறைத்தது மேகம்-எ-ம், இரண்டுகண்ணுஞ்சிவந்தது-எ-ம், அஃறிணையிலேயொருமையிற் பன்மையுபன்மையிலொருமையும்வந்தன் அஃதைதந்தையணணல் யானை யடிபோர்ச்செழியர்-எ-ம், புலியதொறிந்தபூசற்றணணுமை யேவலினையர் தாய்வயிறுகரிப்ப-எ-ம், உயர்திணையிலே ஒருமையிற்பன்மையும், பன்மையிலொருமையும்வந்தன. சாத்தன்றுயிலை செய்வலோ எனத்தன்மையிலே படர்க்கைவந்தது, எம்பியை யீங்குப்பெற்றே னென்னெனக்கரியதென்றுன்ன முன்னிலையிலே படர்க்கைவந்தது நீயோவவனே யாரிதுசெய்தார்யானே வவனே யாரிதுசெய்தார் எனவிரவியோரிடத்திலே பிறவிடம் வருதலுங்கொள்க ஒருபாற்பொருளைமற்றொருபாற் சொல்லாலும் ஓரிடப்பொருளை மற்றோரிடச்சொல்லாலுங் கூறுதலால்வழுவாய் அவைசான்றோர்க்கு ஒப்பமுடிகளால் அமைதியாயிற்று. (உக)

நஅக. தரல்வரல் கொடைசெலல் சாரும்படர்க்கை
யெழுவா யிரண்டு மெஞ்சிய வேற்கும்.

இது இடம் வழுவாமற் காத்தலுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தரல் வரல் கொடைசெலல்-தரல்என்பதுமுதலிய இந்நான்குசொற்களையும், படர்க்கை-படர்க்கையானது, சாரும்-அடையும், எழுவாயிரண்டும்-இவற்றுள்முதலிற்சொல்லப்பட தரல்வரல் என்றிவிரண்டுசொற்களையும், எஞ்சிய-ஒழிந்ததன்மை முன்னிலைகள், ஏற்கும்-ஏற்றுவரும்—எ-று.

அவனுக்குத்தந்தான். அவனிடத்துவந்தான், அவனுக்குக்கொடித்தான், அவனிடத்துச்சென்றான்-எ-ம், எனக்குத்தந்தான். என்னிடத்துவந்தான்-எ-ம், உனக்குத்தந்தான், உன்னிடத்துவந்தான்-எ-ம், வரும். (நஅ)

நஅஉ. இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனக் காலமூன்றே.

இது பெயரியலிலேவந்த திணைமுதலாகிய மூன்றையும்ஒழித்து மற்றைக்காலம் வினவிடை மரபுஎன்கிற நான்கனுள்ளே காலத்தின் பெயருமுறையுந் தொகையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இறப்பு- இறந்தகாலமும், எதிர்வு- எதிர்காலமும், நிகழ்வு-நிகழ்காலமும், என - என்று, காலம் - காலமானது, மூன்று - மூன்றும்—எ-று. (நக)

கஅஙு. மூக்கா லத்தினு மொத்தியல் பொருளைச்
செப்புவர் நிகழுங் காலத் தானே.

இது காலவழுவமைதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மூக்காலத்தினும்-மூன்றுகாலங்களிலும், ஒத்து-தமதுதொழிலிடையறுதொத்து, இயல் - நிகழுகின்ற, பொருளை - பொருள்களை, நிகழுங்காலத்தான் - நிகழ்காலத்தினால், செப்புவர் - சொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

(வரலாறு.)

எனக்குத்துணையிருக்கிறாய், தெய்வமிருக்கிறது, ஆரூழுகுகிறது அரசர்பூமியை ஆளுகிறார் எனவரும். (ஈஉ)

கஅச. வினையினு மிகவினுந் தெளிவினு மியல்பினும்
பிறழவும் பெறாஉமுக் காலமு மேற்புழி.

இதுவுமது.

இ-ள். வினையினும்-வினையினாலும், மிகவினும் - மிகுதியினாலும், தெளிவினும்-தெளிவினாலும், இயல்பினும் - இம்மூன்று காரணங்களுமின்றி இயல்பினாலும், மூக்காலமும்-மூன்றுகாலங்களும், பிறழவும்பெறாஉம்-ஒன்றுமற்றொன்றாகச் சொல்லப்படவும்பெறும், ஏற்புழி-ஏற்குமிடத்து—எ-று.

(வரலாறு.)

உண்ணும்படியாகவிருக்கின்றவனையுடன்கொண்டு போகவேண்டியமற்றொருவன்பார்த்து இன்னும் உண்டிலையோவென்றால் உண்டேனுண்டேனென்பான் உண்கின்றவனை அப்படிவினையினால் உண்டேனுண்டே னென்பான் இவை வினையினால் எதிர்காலமும் நிகழ்காலமும்இறந்தகாலமாயினாயவனுடனேபகைத்தாற்செத்தாய், இக்காட்டிற்போனாற் கூறையிழந்தாய், இவ்விடத்தே மிகுதியால் எதிர்காலமிறந்தகாலமாயிற்று சாதலுங்கூறையிழைத்தலுந் தப்பினாலுந் தப்புமாதலான் மிகுதியாயின அறஞ்செய்தாற் சுவர்க்கம்புக்கான், எறும்பு முட்டை கொண்டு திட்டையேறின் மழைபெய்தது இவ்விடத்தே தெளிவினால்எதிர்கால மிறந்தகாலமாயிற்று உளையளவையினாற் சுவர்க்கம்புகுதற்கு அறஞ்செய்தலும், காட்சியளவையினாலேமழைபெய்தற்கு எறும்புமுட்டைகொண்டு திட்டையேறுதலுங் காரணமாகத்தெளிந்தமையினாலே தெளிவாயின யாம்பண்டுவிளையாடுவதிச்சோலை யாம்பண்டுவிளையாடுகிறதிச்சோலை இவ்விடத்தே காரணமில்லாமல் இறந்தகாலம் எதிர்காலமும் நிகழ்காலமுமாயிற்று, மற்றவையுமிப்படியே. (ஈஙு)

கஅடு. அறிவறி யாமை யையுறல் கொளல்கொடை
யேவ றரும்வினை வாறு மிழுக்கார்.

இது வினுவின்பெயரு முறையும் தொகையு மூணர்த்துகின்றது.

இ-ள. அறிவு - அறிதலும், அறியாமை- அறியாமையும், ஐயுறல்- சந்தேகித்தலும், கொளல் - கொள்ளுதலும், கொடை - கொடுத்தலும், ஏவல் - ஏவுதலும், தரும்-தருதலால்வருகிற, வினு-வினுக்கள், ஆறும்-ஆறனையும், இழுக்கார் - கீளையாது-கொள்வர்-புலவர்-எ-று.

(வரலாறு.)

ஆசிரியன் இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள்யாது என்பது அறிவினு மாணுக்கன அப்படிசசொல்வது அறியாவினு குற்றியோமகனே எனபது ஐயவினு பயறுளதோவணிகீர் என்பது கொளல்வினு சாதனனுக் காடையில்லையா என்பது கொடைவினு சாதனா வுண்டாயா என்பது ஏவல் வினு. (நிச)

நூஅசூ. சுட்டி மறைநே ரேவல் வினுத
லுற்ற துணைத்த லுறுவது கூற
வினமொழி யெனுமென் ணிறையு ளிறுதி
நிலவிய வைந்தும்ப் பொருண்மையி னேர்ப.

இது விடையின் பெயருமுறையும் தொகையும் வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சுட்டு-சுட்டும், மறை- எதிர்ம்றுத்தலும், நேர் - உடன்படலும், ஏவல்-ஏவுதலும், வினுதல்-எதிர்வினுவுதலும், உற்றதுணைத்தல்- உற்றதைச்சொல்லுதலும், உறுவதுகூறல் - உறுவதைச்சொல்லுதலும், இனமொழி-இனத்தைச்சொல்லுதலும், எனும-என்கிற, எண்ணிறையுள்-இவ்வெட்டுவிடைகளுள, இறுதி-ஈற்றில், நிலவிய- விளங்கிய ஐந்தும்-ஐந்தும், அப்பொருண்மையின்- அவ்விடைப்பொருளைத் தருதலினுலே, நேர்ப - விடைகளாகவே தழுவிக்கொள்வார் புலவர்-எ-று.

(எனவே முதன்மூன்றுஞ் செவ்வனிறையும் பின்னையவைந்துமிறையப்பனவுமா மென்பதாயிற்று.)

(வரலாறு.)

கருவூர்க்குவழியாதெனின், இது, என்பது,சுட்டுவிடைசாத்தாவிதுசெய்வாயா என்றபோது,செய்யேன்என்பது மறைவிடை,செய்வேன் என்பதுநேர்விடை, நீசெய்என்பதுஏவல்விடை,செய்வேனோஎன்பது வினுவிடை, உடம்பு-கொந்தது, நோவாநின்றது என்பன உற்றதுணைத்தல் விடை உடம்புநோம் என்பதுஉறுவதுகூறல் விடைமற்றையது செய்வேன் என்பது இனமொழிவிடை. (நுரு)

நூஅஎ. வினவினுஞ் செப்பினும் விரவா சினைமுதல்.

இது வினவும் விடையும் முதல்சினைவழுவாமை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினவினும்-வினவுதற்கண்ணும், செப்பினும்- விடைகொடுத்தற்கண்ணும், சினை - சினையும், முதல்-முதலும், விரவா-ஒற்றுமை கருதி மயங்கச்சொல்லப்படாவாம்-எ-று.

(வாலாறு.)

கண்பிறழ்ந்ததோ கயல்பிறழ்ந்ததோ,னவினவினார்க்குக் கண் பிறழ்ந்தது கயல்பிறழ்ந்தது,எனல்வேண்டும், சாத்தனல்லனை கொற்றனல்லனை என வினவினார்க்குச்சாத்தனல்லன், கொற்றனல்லன்,எனல்வேண்டும், கண்பிறழ்ந்ததோ,என்பதற்கு அதனையுடையானைக்குறித்து இவள் பிறழ்ந்தாளோ என வினவுதலும்,இவள் பிறழ்ந்தாள் எனச்செப்புதலும் வழுவாம். (நூசு)

நூஅஅ. எப்பொரு ளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மாபே.

இது மரபாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எப்பொருள் - யாதொருபொருளை, எச்சொலின்- யாதொருசொல்லால், எவ்வாறு-யாதொருவழியால், உயர்ந்தோர் - அறிவுடையோர்கள், செப்பினர் - சொன்னார்களோ, அப்படி - அப்பொருளை,அச்சொல்லால் - அவ்வழியால், செப்புதல் - சொல்லுதல், மாபு - மரபாம்-எ-று.

(வாலாறு.)

குதிரைக்குட்டி-எ-ம், பசுவின்கன்று-எ-ம், மான்கன்று-எ-ம்,வரும். இப்படியல்லாமல், குதிரைக்கன்று, பசுவின்குட்டியென்றால் மரபுவழுவாம், மற்றவைகளு மிப்படியே. (நூஎ)

நூஅசு. வேறுவினைப் பல்பொரு டழுவிய பொதுச்சொலும்
வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்

இது மரபுவழாநிலை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேறுவினை - வெவ்வேறு வினைகளுக்குரிய,பல்பொருள்-பலபொருள்களையும், தழுவிய - ஒருசேரத்தழுவிய, பொதுச்சொலும்-ஒருபொதுச்சொல்லும், வேறவற்று - அவற்றின் சிறப்புச்சொற்களாக, எண்ணும் - எண்ணிநிற்கிற பலசொற்களும், ஓர்பொதுவினை- எல்லாவற்றிற்கு முரியதோர் பொதுவினையை, வேண்டும் - கொண்டு முடியும்-எ-று.

(வரலாறு.)

அணி என்பது கவிக்கப்படுவது-கட்டப்படுவது இடப்படுவது, பூணப்படுவது, முதலியவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலின் அதனை அணிந்தார் எனப்பொதுவினை கொடுத்துசொல்லுக. இரீடமும், குண்டலமும், வீரக்கழலும்-என எண்ணிநிற்கிற கவித்தல், இடுதல்-கட்டுதல் என்கிற வேறு தொழில் களுக்கு உரியபலவற்றிற்கும் அணிந்தார் எனப்பொதுவினை கொடுத்துச்சொல்லுக. (ஈஅ)

ஈகூஎ. வினைசார் பினமிட மேவி விளங்காப்
பலபொரு ளொரு சொற் பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே.

(இதுவுமது)

இ-ள். வினை-வினையும், சார்பு-சார்பும், இனம்-இனமும்-இடம்-இடமும்-மேவி-பொருந்தி-விளங்கா-விளங்காத-பலபொரு ளொருசொல்-பலபொருளொருசொல்லை - சிறப்பெடுத்து - சிறப்புச்சொல்லோடு கூட்டி-பணிப்பர்-சொல்லுவர்புலவர்-எ-று.

(எனவேவினைமுதலியவற்றுள் ஒன்றைப்பொருந்திவிளங்கிக்கிடந்த பலபொரு ளொருசொல்லை வாளாகூறுவதொன்பதாயிற்று.)

(வரலாறு)

மா என்பது மாமரத்திற்கும்-வண்டிற்கும்-ஒருசார் விலங்கிற்கும் திருவிற்கும் - பொதுவானபலபொரு ளொருசொல் இப்பொருள்களுள்- மாபூத்ததுஎன்றவிடத்தே மரமென்பது வினையால்விளங்கிற்றுமா வீழ்மலர்என்றவிடத்தே வண்டென்பது சார்பால்விளங்கிற்று தேர்கரிமாக்காலாள் என்றவிடத்தே குதிரையென்பது இனத்தால்விளங்கிற்று மாமறுத்தமார்பன் என்றவிடத்தே திருவென்பது இடத்தால்விளங்கிற்று இவை வாளா கூறப்பட்டன இனி மாவேறினன்-மாவியாது என்ற வழிக்குறித்த பொருள்விளங்காமையால் விளங்குதற்பொருட்டுப்-பாய்மாவேறினன் - மாமாமேறினன்-பாய்மாயாது - மாமரம்யாது எனச்சிறப்புச்சொல்லோடுகூட்டிக்கூறுக மற்றவையுமிப்படியே.(ஈகூ)

ஈகூக. எழுத்திய றிரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி
யிசைத்திரி பாற்றெளி வெய்து மென்ப.

(இதுவுமது)

இ-ள். எழுத்து-எழுத்தினது-இயல்- தன்மை-திரியா- வேறுபடாமல்-பொருடிரி-பொருள்வேறுபட்டுநிற்கிற-புணர்மொழி- தொடர்மொழிகள்-இசைத்திரிபால்- குறிக்கப்பட்ட சொற்களினிறுதியும் முதலும்

தோன்ற இசையறுத்துச்சொல்லுகிற வேறுபாட்டால்- தெளிவெய்தும்-துணிவுண்டாகும்-என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்-எ-று

(வரலாறு)

செம்பொன்பதின்றெடி-நாகன் றேவன் போத்து-குறும்பாம்பு எனவரும் செம்- செம்பதன்றெடி - செம்பொன்-பதின்றெடி-எ-ம்-நாகன்-றேவன்-போத்து-எ-ம்-நாகன்றே-வன்போத்து-எ-ம்- குன்றேறு-மா-எனவும்-குன்- றேறுமா-எ-ம்- இவற்றை அப்படி யிசையறுத்து உச்சரித்துக்குறித்த பொருளைக் காட்டுக (சுவ)

நகஉ ஓரிபொருண் மேற்பல பெயர்வரி னிறுதி
யொருவினை கொடுப்ப தனியு மொரோவழி

இது மரபுவழாநிலையும் அதன்வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது

இ-ள் ஒருபொருண்மேல்- ஒருபொருளின்மேலே- பலபெயர்-பலபெயர்கள்-வரின்- வருமாயின்-இறுதி- இறுதியில்-ஒருவினை- ஒருமுடிக்குஞ்சொல்லை- கொடுப்ப- பொருளொன்றேயென்பது தோன்றக் கொடுத்துக்கூறுவர்-ஓரோவழி-ஒருபொருளாகுகை தவறுதவிடத்தே-தனியும்-பெயர்தோறும் (கொடுப்ப) கொடுத்துக்கூறுவர்-எ-று

(வரலாறு)

,, ஆசிரியன் பேரூர் இழான் சாத்தன்வந்தான்-எ-ம்-குயிலைச்சிலம்படிக கொம்பினைதில்லையெங் கூத்தப்பிரா - கயிலைச்சிலம்பிற் பைம் பூப்புனங்காகுங் கருங்கட்செவ்வாய்-மயிலைச்சிலம்பகண் டியான் போய்வருவன்வண் பூங்கொடிகள்- பயிலச்சிலம்பெதிர் கூய்ப்பண்ணை நண்ணும் பளிக்கறைக்கே-எ-ம்- வருகிற இவையிறுதியிலே முறையே வந்தான்-எ-ம் கண்டு-எ-ம் ஒருசொல்லைக் கொண்டன வேலோன் வருக விமலைசேய் வருக மாலோன் மருகன் வருக வென்றனவே-எனப் பெயர்தோறும் வினைகொண்டன. (நூக)

நகஙு. திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
குணந்தொழில் கல்வி சிறப்பாம் பெயரோ
டியற்பெய ரேற்றிடற் பின்வரல் சிறப்பே

(இதுவுமது)

இ-ள் திணை - ஐந்திணையும் - நிலம்-தேசமும் - சாதி-குலமும்-குடி-குடியும் - உடைமை - உடைமையும்-குணம் - குணமும்-தொழில்-தொழிலும் - கல்வி-வித்தையும் (ஆகிய விவற்றைப்பற்றிவருகிற) சிறப்

ரம்பெயரோடு சிறப்புப்பெயரோடு, இயற்பெயர்-இயற்பெயரை, எற்றிடின்-(ஒருபொருள் ஒருசேர) வேற்குமாயின், பின்வால் - அவ்வியற்பெயர் பின்வருதல், சிறப்பு-சிறந்தமரபாம்-எ-று.

(சிறப்பென்றதனால் முன்வருவதூ வழுவமைதியாம்)

(வரலாறு.)

குன்றவன் கொற்றன், கொற்றன் குன்றவன், திணை அரிவாளன் மகன், அழகனரிவாளன், நிலம்பார்ப்பான், பாராயணன், பாராயணன் பார்ப்பான், சாதிஊர்கிழானேனன், ஊணூர்கிழான், குடிபொன்னன், பொறையன், பொறையன் பொன்னன், உடைமை, கரியன்கம்பன், கம்பன் கரியன், குணம் நாடகி நம்பி, நம்பி நாடகி, தொழில் ஆசிரியனமிழ்தன், அமிழ்தனாசிரியன், கல்வி எனவரும் மற்றவையுமிப்படியே.

நகூச. படர்க்கை மூப்பெயரோ டணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்வினை யெனிற்பெயர்க்கெஞ்சு
மருவும் வழக்கிடைச் செய்யுட் கேற்புழி.

இதுவுமது.

இ-ள். படர்க்கை-படர்க்கையிடத்தையுடைய, மூப்பெயரோடு-உயர்திணைப்பெயர் அஃறிணைப்பெயர் விரவுப்பெயர் என்கிற மூவகைப்பெயர்களோடு, சுட்டுப்பெயர் - சுட்டுப்பெயர், அணையின்-சேரின், பின்வரும்-அச்சுட்டுப்பெயர்பின்வரும், வினையெனின் - (அவ்விடத்தே) வினையாகிய முடிக்குஞ் சொல்வருமாயின், பெயர்க்கு - (அம்முடிக்குஞ் சொல்லில்லையாயின்) அப்பெயர்க்கு, எஞ்சும் பின்னுமுன்னும், மருவும் - வரும், வழக்கிடை - இம்மரபுவழக்கத்திடத்திலாம், செய்யுட்கு-செய்யுளிடத்தே, ஏற்புழி - நியதியின்றி வேண்டியவாறே வரப்பெறும்-எ-று.

(வரலாறு,)

நம்பிவந்தான் அவனுக்குச்சோறிடுக-எ-ம், எருதுவந்தது, அதற்குப்புல்லிடுக-எ-ம், சாத்தன் நெய்வம் அவனுக்குப் பலியிடுக-எ-ம், சாத்தன்வந்தது, அதற்குப் புல்லிடுக-எ-ம், வினைநிகழ் வழிச்சுட்டுப் பெயர்பின்வந்தன. நம்பி அவன் அவன் நம்பி. எனப்பெயர்க்குப்பின்னுமுன்னுஞ் சுட்டுப்பெயர்வந்தன. "அவனணைக்குநோய்செய்தா னுயிரோய், வேலன்-விறன்மிகுதார்ச்சேந்தன் பேர்வாழ்த்தி - முகனமர்ந்- தன்னை யலர்கடப்பந்தாணியினென்னைகொல்-பின்னையதன்கண் விழைவு-எனச் செய்யுளில் வினைவருவழியு முன்வந்தது. (சூசு)

நகூஙி. அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக் கொருசொல்
விரண்டு மூன்றுநான் கெல்லைமுறை யடுக்கும்

இதுவுமது.

இ-ள். அசைநிலை அசைநிலைக்கும், பொருணிலை - (விளாவுவெகுளியு வகையச்சம் வலமுதலாகிய) பொருணிலைக்கும், இசைநிறைக்கு இசைநிறைக்கும், ஒருசொல் - ஒருமொழி, இரண்டு - இரண்டும், மூன்று-மூன்றும், நான்கு - நான்குமாகிய, எல்லை-அளவும், முறை-முறையாக, அடுக்கும்-அடுக்கும்-எ-று.

(எனவே அசைநிலைக்கு இரண்டும், பொருணிலைக்கு இரண்டுமூன்றும், இசைநிறைக்கு இரண்டும் மூன்றும் நான்கும், அடுக்குமென்றதாயிற்று.)

(வாலாறு.)

அன்றேயன்றே, அசைநிலை, போபோ, விளாவு எறியெறி, வெகுளி வருகவருக, உவகைபாம்பு பாம்பு தீததீததீ, அச்சம் வாழேன், வாழேன், அவலம் இவை பொருணிலை ஏ ஏயம் பன்மொழிந்தனளாயே-உலகுமே உலகுமே-காமகள்-பாடுகோ பாடுகோ-பாடுகோ பாடுகோ - இசைநிறை.

(ஒருசொல்லைப் பலகாற்சொல்லுதல் வழுவாயினும் இவ்விடத்தே ஆமென்றல் வழுவமைதியும் இதற்கு இவ்வெல்லை கடவாதென்றல்வழுவாமற் காத்தலுமாம்.) (சுசு)

நகூசு. இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற்பிரிந்திசையா
இது மரபு வழாநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இரட்டைக்கிளவி-இரட்டைச்சொற்கள்- இரட்டின் - அவ்விரட்டிப்பின்-பிரிந்து - நீங்கி-இசையா-தனித்தொலியாவாம்-எ-று.

எனவே பிரித்துச்சொன்னுற் பொருள்படாதென்பதும் இரட்டித்துச்சொல்லல் மாபென்பதும் ஆயிற்று.

(வாலாறு.)

சலசலும்மதம்பொழிய குறுகுறுநடந்தும்-அடிஅடித்துத் துள்ளிவரும் எனவரும். (சருு)

நகூஎ, ஒருபொருட் பல்பெயர்ப்பிரிவிலவையார்

இதுவுமது,

இ-ள், ஒருபொருள் - ஒருபொருளின்மேல்-பல்பெயர்- பலபெயர் சொல்லும்போது-பிரிவில் - அப்பொருளினின்றும் பிரிதலில்லாதனவற்றை-வையார்-நீக்காதுகொள்வார்புலவர்-எ-று.

(வரலாறு)

ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் சாத்தன்வந்தான் - பாண்டியன்பல்யாக சாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதிவந்தான்-எனவரும். (சகூ)

நகூஅ ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி னினவழா

இது மரபுவழுவமைதி உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், ஒருபொருள் - ஒருபொருளைக்குறித்துவருகிற-பன்மொழி-பலசொற்கள்-சிறப்பினின்-சிறந்துநிற்கையால்-வழா - அவ்வ வழுவென்றுகீக்கப்படாவாம்-எ-று.

(வரலாறு)

மீமிசைஞாயிறு-புனிற்றிளங்கன்று ஈகிளங்கமுகு - உயர்ந்தோங்கு பெருவரை குழிந்தாழ்ந்தகண்-எனவரும். (சஎ)

நகூக, இனைத்தென் றறிபொருளுலகி னிலாப்பொருள்

வினைப்படுத் துரைப்பி னும்மை வேண்டும்

இது மரபு வழுவாமற் காத்தலுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இனைத்தென்று-இவ்வளவினதென்று, அறிபொருள்- அளவறியப்படுகிறபொருளும்-உலகினிலாப்பொருள் - எக்காலத்தும்எவ்விடத்தும் இல்லாதபொருளும்-வினைப்படுத்துரைப்பின்-வினைப்படுத்துச் சொல்லும்போது - உம்மை-முற்றும்மையை-வேண்டும்.வேண்டிற்கும்-எ-று.

(வரலாறு)

தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும்வந்தார்- இறைவர்க்குக் கண்மூன்றுமுச்சுடர்-இவ்வளவென்றறி பொருள்கள் முற்றும்மைவேண்டி நின்றன முயற்கோடா காயப்பூவென்றுமில்லை - ஒளிமுன்னிருளெங்குமில்லை உலகினிலாபொருள்கள் முற்றும்மை வேண்டிநின்றன. (சஅ)

சா. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்

தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ளுரித்தே.

இது மரபு வழுவமைதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், செயப்படுபொருளை - செயப்படுபொருள்-செய்ததுபோல வினைமுதலைப்போலவைத்து-தொழிற்பட-அதன்மேல் அவ்வினைமுதல் வினையேற்றி-கிளத்தலும்-சொல்லுதலும்-வழகினுள்-வழக்கினிடத்து-உரித்து-உரித்தாம்-ன-று.

(வரலாறு,)

இம்மாடியான்கொண்டது-இச்சோறியான்கொடுத்தது-எனவரும் உம்மையால்-கருவிநிலஞ்செயல் காலங்களைக்கருத்தா வாகக்கூறுதலு

மனையுமென்பது பெற்றும் அவைவருமாறு இவ்வெழுத்தாணியானெழுகியது-கருவி இவ்வீடியானிருந்தது இடம் இத்தொழில்யான்செய்தது-தொழில் இந்நாள் யான்பிறந்தது காலம் எனவரும். (சசு)

சூ0க. பொருண்முத லாறு மடைசேர்மொழியின்
முள்ளவு மில்லவு மாமிரு வழக்கினும்

இது மரபு வழுவாமற் காத்தலும் மரபு வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பொருண்முதல்-பொருளாதி-ஆறும்- ஆறுகிய-அடைசேர் அடைகளடுத்துவருகிற-மொழி-மொழிகள் - இனமுள்ளவும்-இனமுள்ளவையேயாமன்றி-இல்லவுமாம்-இனமில்லாதவையுமாம்- இருவழக்கினும்-உலகவழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுள்வழக்கினுள்ளும்-எ-று,

(வரலாறு)

(இனமுள்ளன)	(இனமில்லன)	
நெய்க்குடம்	உப்பளம்	பொருள்
குளநெல்	ஊர்மன்று	இடம்
கார்த்திகைவிளக்கு	நாளரும்பு	காலம்
பூமரம்	இலைமரம்	சினை
செந்தாமரை	செம்போத்து	குணம்
கொடைக்கூலி	தோய்தயிர்	தொழில்

என வழக்கிடத்துவந்தன பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மைமுயக்கம்எனச்செய்யுளிடத்துமிப்படியேவரும் (இவற்றுள் முன்னையதுவழுவாமற்காத்தலும் பின்னையதுவழுவமைதியுமாம். (நி)

சூ0உ, அடைமொழி யினமல்லதுந்தருமாண்டுநின்
இது மரபுவழுவாமற்காத்த லுணர்த்துகின்றது

இ-ள். அடைமொழி-முன்சொல்லப்பட்ட அடைசேர்மொழி = இனமல்லது-இனத்தைத்தருவதன்றி இனமல்லாததையும்-தரும்-கொடுக்கும்-ஆண்டு-அவ்விடத்திற்கு-உறின்-பொருந்துமாயின்-எ-று.

(வரலாறு,)

மேலைச்சேரிச்சேவலலைத்த தென்றவளவிலே கீழைச்சேரிச்சேவலலைப்புண்டது எனவினத்தைத்தருதலேயன்றி அச்சேவலையுடையார்க்கு வெற்றியாயிற்று என்கிற இனமல்லாததையுந்தந்து. (நக)

சூ0ங. அடைசினை முதன்முறை யடைதலுமீரடை
முதலோ டாதலும் வழக்கிய லீரடை
சினையொடு செறிதலு மயங்கலுஞ் செய்யுட்கே

இது மரபு வழுவாமற் காத்தலும் மரபு வழுவமைதியும் உணர்த்து கின்றது.

இ-ள். அடை- ஓரடையும், சினை-ஒருசினையும், முதல்- ஒருமுத லும், முறையடைதலும் - ஒன்றையொன்று விசேடித்துவருதலும், ஈ ரடை-இரண்டடை, முதலோடாதலும்-முதலை விசேடித்துவருதலும், வழக்கியல் - வழக்குநடையாம், ஈரடை- இரண்டடை, சினையொடுசெ றிதலும்-சினையைவிசேடித்துவருதலும், மயங்கலும் - இவ்வாம்புகடொ துவருதலும், செய்யுட்கு-செய்யுணடையாகும்-எ-று.

(வரலாறு)

வேற்கைமுருகன், செங்காஞை-எ-ம், மனைச்சிறுகினை று, சிறுக ருங்காக்கை-ன-ம், வழக்கில்வந்தன. சிறுபைந்தூவியிற் செயிறாச்செய் த கருநெடுங்கண்டருங் காமநோயே-எ-ம், பெறுந்தோட்சிறுமருங்குற் போமர்க்கட்பேதை-எ-ம், செய்யுளில்வந்தன. (அடைசினை முதன்மு தற யடைதலொன்றும் வழுவாமற்காத்தலும் மற்றைமூன்றும் வழுவ மைதியும், ஆம்.) (நிஉ)

சூ0ச. இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

இது மரபு மழுவமைதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இயற்கைப்பொரு-ளை இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொ ருள் என்கிற இருவகைப்பொருள்களுள் இயற்கைப்பொருளை,இற்றெ ன-இத்தன்மைத்தென்று, இளத்தல்-சொல்லுக-எ-று.

(வரலாறு)

மெய்யுள்ளது, பொய்யில்லது, நிலம்வலிது, நீர்தண்ணிது,தீவெ ய்து, மயிர்கரிது, எனவரும் (இயற்கைப்பொருளை இற்றென்னும் வி னைக்குறிப்பாகிய செயற்பகுதிச் செயற்கைப் பொருள்போலக் கூறு தலின் இது வழுவமைதியாயிற்று) (நிஙு)

சூ0நி. காரண முதலா வாக்கம் பெற்றுங்
காரண மின்றி யாக்கம் பெற்று
மாக்க மின்றிக் காரண மடித்து
மிருமையு மின்றியு மியலுஞ் செயும்பொருள்.

இது மரபுவழுவாமற்காத்தலும்வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது:

இ-ள், செயும்பொருள் - செயற்கைப்பொருள், காரணம்- காரண ச்சொல், முதலா-முதல்வர, ஆக்கம் - ஆக்கச்சொல், பெற்றும்-பின்வ ரப்பெற்றும், காரணம்-காரணச்சொல், இன்றி - தொக்குநிற்க, ஆக்கம்- ஆக்கச்சொல், பெற்றும்-வரப்பெற்றும், ஆக்கம்- ஆக்கச்சொல், இன்

றி-தொக்குநிற்க, காரணம் - காரணச்சொல், அடுத்தும் - வரப்பெற்று ம, இருமையும் - அவ்விரண்டும், இன்றியும் - தொக்குநிற்கவும், இயலு ம்-நடக்கும்-எ-று.

(வரலாறு.)

கடிவுங்கைபிழி யெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர் நல்லவாயி ன-எ-ம். எருப்பெய்தினங்களை கட்டுநீர்கால் யாத்தமையாற் பயிர்நல்ல வாயின-எ-ம். முன்காரணமும் பின்னுக்கமும் பெற்றன மயிர்நல்லவா யின-எ-ம். பயிர்நல்லவாயின-எ-ம். காரணமின்றி ஆக்கம்பெற்றன. கடி வுங்கைபிழியெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர்நல்-எ-ம். எருப்பெ ய்தினங்களைகட்டு நீரகால் யாத்தமையாற் பயிர்நல்ல-எ-ம். ஆக்கமின்றி க் காரண்முவந்தன மயிர்நல்ல-எ-ம். பயிர்நல்ல-எ-ம். அவ்விரண்டுமின் றியும் வந்தன், (காரணமுதலாவாக்கம் பெறுதலொன்றும் வழுவாமற் காத்தல் மற்றை மூன்றும் வழுவமைதிகள்.) (நிச)

சூ0சு. தம்பா லில்ல தில்லெனி னினனு
யுள்ளது கூறி மாற்றியு முள்ளது
சுட்டியுமுரைப்பர் சொற்சுருங் குதற்கே.

இது மாபுவழுவாமற் காத்த லுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தம்பால் - தம்மிடத்து, இல்லது - இல்லாதபொருளை, இல் லெனின்-இல்லையெனின், இன்னுய்-விளவப்பட்டதற்கு இனமாய், உள் ளது-இருக்கின்றபொருளை, கூறி-சொல்லி, மாற்றியும் - அச்சொல்லைக் கொண்டு அதனையில்லையென்றும், உள்ளது-இருக்கிறபொருளாயின், சு ட்டியும்-இவ்வளவுண்டென்றும், உரைப்பர்-சொல்லுவர், சொற்சுருங் குதற்கு-விளவும்விடையுமாகியசொற்கள் சுருங்குதற்பொருட்டு-எ-று.

(வரலாறு,)

பயறுண்டோ வணிகீரோ என்றவருக்கு அதுவில்லையென்பார், உ ழுந்துண்டு, உழுந்து துவரையுமுண்டு, என அதனினத்தைச்சொல்ல க்கடவர் அதுவுண்டென்பார் இருகலமுண்டு, இருதூணியுண்டு, என அதனளவைச் சொல்லக்கடவர் மற்றவையு மிப்படியே. (நிரு)

சூ0எ. ஈதா கொடுவெனு மூன்று முறையே
யிழிந்தோ னெப்போன் டிக்கோ னிரப்புரை.

இதுவுமது.

இ-ள். ஈதாகொடுவெனும் - ஈதாகொடுஎன்கிற, மூன்றும்-மூன்று சொற்களும், முறையே-முறையாக, இழிந்தோன்- இழிந்தவனும், ஒப் போன்-ஒப்பவனும், மிக்கோன்-உயர்ந்தவனும், இரப்புரை - இரத்தற் குவருகிற சொற்களாகும்-எ-று.

(வரலாறு.)

தந்தாயி, இழிந்தோனிரப்பு- தோழாதா - ஒப்போனிரப்பு - மைந் தாகொடு-உயர்ந்தோனிரப்பு-எனவரும். (நுகூ)

சூ0அ. முன்னத்தி னுணருங் கிளவியுமுளவே.

இது மாபுவழுவமைதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்னத்தின் - குறிப்பினல், உணரும்- பொருளறியப்படு இற, கிளவியும்-சொற்களும், உள-சிலவுளவாம்-எ-று.

(அவையாவன, ஒன்றெழிபொதுச் சொன்முதல் சொல்லுனான் குறிப்பீறாக பெயரியலிலே - கூ - ஆம் சூத்திரத்திலே சொல்லப்பட் டனவாம்)

(வரலாறு.)

குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர் என்றல்-பெருஞ் செல்வவாழ்க்கையர் என்பது குறிப்பினலுணரப்பட்ட பொருளாம்.ம ற்றவைகளுமிப்படியே (கேட்பவர்களுக்குப் பொருள்விளங்கச் சொல் லல்மாபாதலால் இது வழுவமைதியாயிற்று) (நுஎ)

சூ0கூ. கேட்குறு போலவுங் கிளக்குறு போலவு
மியங்குறு போலவு மியற்றுறு போலவு
மஃறிணை மருங்கினு மறையப் படுமே.

இதுவுமது,

இ-ள். கேட்குறுபோலவும்-கேளாதவைகளைக் கேட்பவைகள்போ லவும் - கிளக்குறுபோலவும்-சொல்லாதவைகளைச் சொல்பவைகள்போ லவும், இயங்குறுபோலவும் - நடவாதவைகளை நடப்பவைகள் போலவு ம் - இயற்றுறுபோலவும் செய்யாதவைகளைச் செய்பவைகள் போலவு ம் - அஃறிணைமருங்கினும் - அஃறிணையிடத்தும்- அறையப்படும்-சொ ல்லப்படும்-எ-று.

(வரலாறு)

கன்னீனாவாழியனிச்சமே-எ-ம். பகைமையுங்கேண்மையுங் கண் ணுனாக்கும்-எ-ம். இவ்வழி யவ்வூருக்குப்போகும்-எ-ம்.தன்னெஞ்சே தன்னைச்சுடு-எ-ம். வரும், (நுஅ)

சூ0. உருவக வுவமையிற் றிணைசினை முதல்கள்
பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர்கொளலே.

(இதுவுமது)

இ-ள். உருவக வுவமையில்-உருவகத்திலுமுவமையிலும்- திணை- இருதிணைகளும் - சினை-சினைகளும்-முதல்கள் - முதல்களும்- பிறழ்த லும் - தம்முள்ளேமயங்குதலும்-பிறவும்- இவ்வியலுட்கொள்வா தொ ழிந்தவையும்- பேணினர்கொளல் - பாதுகாத்துக்கொள்க-எ-று.

(வரலாறு.)

நம்மரசனுகிய சிங்கத்திற்குப்பகைவர் கூட்டமாகிய யானைகளஞ் சியோடின - உயர்திணை யஃறிணையோடுமயங்கிறறு அவ்வரசனுக்குத் தம்பியிருவரு மிரண்டுதோள்கள் - உயர்திணைமுதல் உயர்திணைச்சினை யோடுமயங்கிற்று முகமாகியமதி- உயர்திணைச்சினை யஃறிணைமுதலோ டு மயங்கிற்று கலவிமங்கையை நல்லோர்விரும்புவார் - அஃறிணையுயர் திணையோடு மயங்கிற்று இவையுருவகம்.

மயில்போலுமங்கை அஃறிணை யுயர்திணையோடு மயங்கிற்று கய ல்போலுங்கண்- உயர்திணைச்சினை யஃறிணைமுதலோடு மயங்கிற்று த ளிர்போலுமேனி-உயர்திணைமுதல் அஃறிணைச்சினையோடு மயங்கிற்று இவையுவமை.

இனிப்பிறவுமென்றதனுல்-இவன் சாசுவதிக்கொப்பானவன்என ப்பானமயங்கக்கூறுதலும் - செங்கோல் வீரக்கழல்என வொருபொரு ட்டன்மையை மற்றொருபொருண்மேல் வைத்துக்கூறுதலும் - ஈந்தா ன் என்பதற்கு அருளினன் என வொருவினையைமற்றொருவினையாற் கூறுதலும்-அரசு வேந்து என வுயர்திணையை அஃறிணையாகக் கூறுத லும்-பிறவுங்கொள்க. (நுகூ)

சூ0கக யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறைவிற்பூண் டாப்பிசை யனேம நியாப்புக் கொண்டு கூட்டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்டே

இது நால்வகைச்சொற்களாலுஞ் செய்யப்படுஞ் செய்யுள்கொள்ளு ம் பொருள்கோளின் பெயருந்தொகையு முணர்த்துகின்றது

இ-ள் யாற்றுநீர் - யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளும் - மொழிமாற்று மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளும்-நிரனிறை - நிரனிறைப்பொருள்கோ ளும்-விற்பூண்- விற்பூட்டுப்பொருள்கோளும்-தாப்பிசை - தாப்பிசை ப்பொருள்கோளும், அனேமறியாப்பு-அனேமறியாப்புப்பொருள்கோளு ம், கொண்டுகூட்டு - கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளும், அடிமறிமாற் று- அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும், என-என்று, பொருள்கோள் பொருள்கோள்-எட்டு-எட்டாம்-எ-று. (நுஎ)

சூ0கஉ மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொரு ளற்றற் றெழுகு மஃதியாற்றுப் புனலே.

இது நிறுத்தமுறையானே யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாமாறு உணர் த்துகின்றது.

இ-ள், மற்றையநோக்காது - மொழிமாற்றுமுதலியவைபோல்ப்பி ரிந்து செல்லவேண்டாமல்-அடிதொறும்-அடிதோறும்- அற்றற்றெ

முகு மஃது - யாற்றுநீரொழுக்குப்போல தெரிப்பட்டு அற்றற்றொழுகுவதாகிய. வான்பொருள் - சிறந்தபொருள்கோள், யாற்றுப்புனல்- யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாம்-எ-று.

(வாலாறு.)

"சொல்லருஞ்சூற்பசம் பாம்பின்றோற்றம்போன், மெல்லவேகருவிருந் தீன்றுமெல்லார், செல்வமேபோற்றலை நிறுவித்தேர்ந்தனூற், கல்விசேர்மாந்தரி னிறைஞ்சிக்காய்த்தவே", எனவரும் இப்பாட்டினுட்சொல்லென்னு மெழுவாயினை முதலெடுத்து அதன்றொழிலாகியவினையெச்சங்களொன்றனையொன்று கொள்ள விடையேழுறை நிறுத்திக் காய்த்தவென்னும் பயனிலை யிறுதியிலே தந்துமுடித்தமையால்இப்பொருளொழுகுதல் யாற்றுநீரொழுக்குப்போலுதல் காண்க. (சொல்-தெற்பயிர்.) (சூக)

சூகஉ ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கன மொழிமாற்றே,
இது மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஏற்றபொருளுக்கு-ஏற்றவிரண்டுபயனிலைகளுக்கு, இயையு மொழிகளை-பொருந்துமொழிகளை, மாற்றி- ஏலாதபயனிலைகளுக்குத்தனித்தனிக்கூட்டி, ஓரடியுள் - ஓரடியுள்ளே, வழங்கல் - சொல்லுவது, மொழிமாற்று - மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளாம்-எ-று,

(வாலாறு.)

"சுனையாழாவம்மி மிதப்பவனையினைய, யானைக்குநீத்துமுயற்குநிலையென்ப, கானகநாடன்சுனை" எனவரும், இதனுள் ஆழவென்னும் பயனிலைக்கியைந்த அம்மியென்னுமொழியினை மிதப்பவென்னும் பயனிலைக்கும் மிதப்பவென்னும் பயனிலைக்கும் இயைந்த சுனையென்னுமொழியினை ஆழவென்னும் பயனிலைக்கும், நீததென்னும் பயனிலைக்கியைந்த முயலென்னுமொழியினை நிலையென்னும் பயனிலைக்கும், நிலையென்னும் பயனிலைக்கியைந்த யானையென்னுமொழியினை நீததென்னும்பயனிலைக்குமாக மாற்றிக் கூறியவாறு காண்க. (சூஉ)

சூகச. பெயரும் வினையுமாஞ் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறுநிர னிறீஇ முறையினு மெதிரினு
நேரும் பொருளகோ ணிரனிறை நெறியே.

இது நிரனிறைப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயரும்வினையுமாஞ்சொல்லையும்- பெயரும்வினையுமாகிய சொற்களையும், பொருளையும்-அவைகொள்ளும்பெயரும் வினையுமாகிய பயனிலைகளையும், வேறு-வேறுக, நிரனிறீஇ - வரிசையாகநிறுத்தி, மு

றையினும் - முறையாகவேணும், எதிரினும்-எதிராகவேணும், நேரும்-இதற்கிது பயனிலையென்பது படக்கூறும், பொருள்கோள் - பொருள் கோள் - நெறி- நெறிப்பட்ட, நிரனிறை - நிரனிறைப்பொருள்கோளாம்-எ-று.

(வாலாறு)

"கொடிகுவளைகொட்டை நுசுப்புணகண்மேனி, மதிபவளமுத்த முகம் வாய்முறுவல், பிடிபிணைமஞ்ஞைநடை நோக்குச்சாயல், வடிவினிளைவஞ்சிமகள்" இப்பாட்டில் கொடிநுசுப்பு குவளை உண்கண்கொட்டைமேனி -எ-ம், மதி முகம் பவளம் வாய் முத்தம் முறுவல்-ஈ-ம், பிடிநடை பிணை நோக்குமஞ்ஞைசாயல்-எ-ம். பெயர்ச்சொற்களும்பெயர்ச்சொற்களும் வந்த முறை நிரனிறை,

"காதுசேர்தாழ்குழையாய் கன்னித்துறைச்சேர்ப்ப, போதுசேர்தார்மார்ப போர்ச்செழிய-நீதியான், மண்ணமிர்தமங்கையர்தோண் மாற்றாரையேற்றார்க்கு, நுண்ணியவாய பொருள், காமண்ணமிர்தம்சேர் மங்கையர்தோள் தாழ் மாற்றாரை குழை ஏற்றார்க்கு ஆய் நுண்ணியவாயபொருள்,, என வினையும் பெயருமாய் வந்தமுறைநிரனிறை.

களிறுங் கந்தும்போல களிகடற் கூம்புங் கலனுந்தோன்றும்களிறு கந்து கூம்பு எனப்பெயரும் பெயருமாய்வந்த எதிர்நிரனிறை

ஆடவர்களெவ்வாறகன்றெழிவார்வெஃகாவும், பாடகமுழுமூகமும் பஞ்சாமா-கீடியமா. னின்றுனிருந்தான் கிடந்தானிதுவன்றே. மன்றுர்மதிற்கச்சி மாண்பு" வெஃகா கிடந்தான் பாடகம்இருந்தான் ஊரகம் நின்றான் எனப்பெயரும் வினையுமாய்வந்த எதிர்நிரனிறை, (சூசு) சுoகரு, எழுவாயிறுதி நிலைமொழி தம்முட

பொருணேக்குடையது பூட்டுவிலாகும்-

இது பூட்டுவிற்பொருள் கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எழுவாய் - செய்யுள்முதலிலும்-இறுதி- இறுதியிலும்-நிலை இருக்கின்ற -மொழி-மொழிகள், தம்முள-தமக்குள் - பொருணேக்குடையது-பொருளோநோக்குகலுடைய பொருள்கோள் -பூட்டுவிலலாகும்-பூட்டுவிற் பொருள்கோளாம்-எ-று.

இதுவுமது.

"நிறந்திகழின்றீயவை பிற்காண்டுமாத-நிறந்துபடிற்பெரிதாமே த-முறைதையர்கோன்-றண்ணாமார்பிற் றமிழர்பெருமானைக்-கண்ணாரகாணக் கதவு" இதில் நிறந்திகழின்கதவு என நோக்கிற்று. (சூஎ) சுoகசு. இடைநிலை மொழியே யேனையீடாத்து

நடந்து பொருளோ நண்ணுத முப்பிடை.

இது தாப்பிசைப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இடைநிலைமொழி-நடுவிலுள்ளமொழி-ஈறுமீறிடத்தும்- ஒழிந்தமுதலிலுமீற்றிலும்-நடந்து-சென்று-பொருளை-பொருளை-நன்னூல் - கூடும்பொருள்கோள் - தாப்பிசை - தாப்பிசைப் பொருள்கோளாம்-எ-று;

(ஊசல்வடம்போலிடைநின்று இருமருங்குஞ்செல்லால் இப்பெயர்பெற்றது தாம்பு தாப்பு என விகாரமாயிற்று;)

(வரலாறு)

உண்ணுமையுள்ள துயிர்நிலையுணுண்ண-வண்ணுத்தல்செய்யாதளறு-இதில் ஊனென்பது அப்படிசெல்லல்காண்க. (சூரு)

சூ0கஎ, செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினு
மெய்திய பொருள்கோ ளளைமறி பாப்பே.

இது அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்யுள்-செய்யுளில் - இறுதிமொழி- இறுதியிலுள்ளசொல்- இடைமுதலினும் - இடையிலும்முதலும் - எய்தியபொருள்கோள்-சென்றபொருள்கோள்-அளைமறிபாப்பு- அளைமறிபாப்புப்பொருள்கோளாம்-எ-று.

(புற்றிலேமறியும் பாம்புபோலுதலால் அப்பெயர்பெற்றது)

(வரலாறு)

தாழ்ந்த வுணர்வினாய்த் தாளுடைந்து தண்டேந்தித் தளர்வார் தாமுஞ்-சூழ்ந்தவினையாக்கை சுடவிளிந்துநாற்கதியிற் சுழல்வார்தாமும்-மூழ்ந்தபிணிநலிய முன்செய்தவினையென்றே முனிவார்தாமும்-வாழ்ந்தபொழுதினேவாளனெய்துநெறிமுன்னிமுயலாதாரே- எனவரும்-கடையடிச்சொற்கள் முதலிடைகளில் அப்படி செல்லல்காண்க, (சூசு)

சூ0கஅ. யாப்படி பலவினுங்கோப்புடை மொழிகளை
யேற்புழி யிசைப்பது கொண்டு கூட்டே;

இது கொண்டு கூட்டுப்பொருள் கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யாப்படி-செய்யுளடிகள்-பலவினும்,பலவற்றினும்- கோப்புடை-கோக்கப்படுதலையுடைய-மொழிகளை-சொற்களை-ஏற்புழி -எடுத்தபொருளுக்கேற்றவிடத்து-இசைப்பது-கூட்டும்பொருள்கோள்-கொண்டுகூட்டு-கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளாம்-எ-று.

(வரலாறு)

தெந்தங்காய்ப்போலத் திரண்டுருண்டபைங்கூந்தல் -வெண்கோழிமுட்டையுடைத்தன்னமாமேனி- யஞ்சனத்தன்னபசலைதணிவாமேவங்கத்துச்சென்றூர் வரின்-எனவரும் இதனுள் வங்கத்துச்சென்றூர் வரின் அஞ்சனத்தன்ன பைங்கூந்தலையுடையாண் மாமேனிமேற்றெவ

கங்காய்போலத்திரண்டிருண்டவென்கோழிமுட்டையுடைத்தன்னப்ச
லேதணிவாம் எனக்கொண்டு கூட்டுக. (சூஎ)

சஅ0கூ. எற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும்
யாப்பீ றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை
மாட்சியு மாறு வடியவு மடிமறி

இது அடி மறிமாற்றுப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது

இ-ள், எற்புழி பொருளுக் கேற்குமிடத்து - எடுத்து-எடுத்து-உடன்கூட்டுறும்-நீக்காதுகூட்டுகிற-அடியவும் அடியையுடையவையும்-யாப்பீறிடைமுதல்-யாதானுமோரடியை)அச்செய்யுளின் இறுதிஈடுமுதல்களில் யாதானுமோரிடத்து-ஆக்கினும்- எடுத்துக்கூட்டினும்-பொருளிசைமாட்சியும்-பொருளோடிசைமாட்சியும் பொருண்மாட்சியும்- மாறு-வேறுபடாத-அடியவும்-அடியையுடையவையும் - அடிமறி-அடிமறி மாற்றுப்பொருள்கோளாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

நடுக்குற்றுத்தற்சேர்ந்தார் துன்பந்துடையார் - கொடுத்துதான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்காலீண்டு - மிடுக்குற்றுப்பற்றினு நில்லதுசெல்வம்-விடுக்கும்வினையுலந்தக்கால்-என்பதனுள்- கொடுத்துத்தான்றுய்ப்பினு மீண்டுங்காலீண்டும்-விடுக்கும் வினையுலந்தக்கா லிடுக்குற்றுப்பற்றினு நில்லாதுசெல்வம் (இஃதறியார்) நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந்துடையார்-என அடிகளே ஏற்குமிடத்து எடுத்துக் கூட்டுக,

மாறுக்காதலர்மலைமறத்தனரோ -யாறுக்கட்பனிவாரலாலேவே - வேறுமென்றேளுள் வளைநெகிழும்மே-கூறுதோழியான்வாழும்மாறே- இதனுள்ளவ்வடியை எங்கேகூட்டினும் பொருளும் ஓசையும் வேறுபடாமை காண்க அலைப்பான்பிறிதுயிரை யாக்கலுங்குற்றம் - வினைப்பாலிற்கொண்டேன்மிசைதலுங்குற்றஞ் சொலற்பால வல்லாத சொல்லுதலுங்குற்றம் - சொலற்பாலுங்குற்றமே யாம் இதனுள் கடையடியை யாதேனுமோரிடத்துக் கூட்டும்போது ஓசை வேறுபட்டுப்பொருள்வேறுபடாமைகாண்க. (சூஅ)

பொதுவியல்-முற்றுப்பெற்றது.

நான்காவது

இடச்சொல்லியல்.

சஅ0உ. வேற்றுமை வினைசார்பையொப் புருக
டத்தம் பொருள் விசைநிறை யசைநிலை
குறிப்பெ னெண் பகுதியிற் றனித்திய லின்றிப

பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னோரிடத்
தொன்றும் பலவும்வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்

இது இடையுரியடுத்து ஈன்குமாமென நிறுத்தமுறையால் இடைச் சொல் லிலக்கணம் இவ்வியலா லுணர்த்தத் தொடங்கி அவைபித்து னையன இவ்வியலபின என அவற்றின்பொதுவிலக்கணமுணர்த்துகி ன்றது.

இ-ள். வேற்றுமை (யுருபுகள்) ஐம்முதலிய வேற்றுமையுருகளு ம், வினை (யுருபுகள்)-விகுதிமுதலியவினையுருபுகளும், சாரியை (யுருபு கள்)- அன ஆன்முதலிய சாரியையுருபுகளும், ஒப் (புருபுகள்) போல ப்புமையமுதலிய உவமையுருபுகளும், தத்தமபொருள் - தத்தமக்குரிய பொருளையுணர்த்தி வருபவையும், இசைநிறை-செய்யுளிசைநிறைத்து வருபவையும், அசைநிலை-அசைத்தலே பொருளாகநிற்பவையும், குறி ப்பு-இவைபோலாதுகுறிப்பினால் வருபவையும், என்-என்கிற, எண ப குதியின்-எட்டுவகையினையுடையனவாய், தனித்தியலின்றி தனித்துந டத்தலில்லாமல், பெயரினும் - பெயரினுள்ளும், வினையினும்- வினையி னுள்ளும், பின்முன் - அவற்றின்பின்னுமுன்னுமாகிய, ஓரிடத்து-ஆற னுளோரிடத்து, ஒன்றும்-ஒன்றாயினும, பலவும-பலவாயினும், வந்து-வந்து, ஒன்றுவது - ஒன்றுபட்டுநடக்குந் தன்மையது, இடைச்சொல-இடைச்சொல்லாகும்-எ-று.

(வரலாறு.)

நம்பியை பெயரின் புறத்துறுப்பாய் ஐயுருபு ஒன்று வந்தது. மூ டியினன் பெயரினகத்துறுப்பாய் விகுதியுமிடைநிலையும்பலவந்தன. உ ண்ணான்-வினையிலகத்துறுப்பாய் விகுதியுருபு ஒன்றுவந்தது.நடந்தன ன்-வினையில்கத்துறுப்பாய் வகுதியிடைநிலைசாரியை பலவந்தன, அது வே பொன்னிலோ ஓ பெரியன் இனி மற்றென்று எனப்பெயர்களு க்கும், வந்தானேகொன்றான் கூ கூ ஐயோ விறந்தான் சீ சீ போ, என வினைகளுக்கும் புறத்துறுப்பாய் முன்னும் பின்னும் ஒன்றும் பலவும் வந்தன. மற்றவைகளு மிப்படியே. (க)

சூஉக. தெரிநிலை தேற்ற மையமுற் றெண்சிறப்
பெதிர்மறை யெச்சம் விழுவிழை வொழியிசை
பிரிப்புக் கழிவாக்க மின்னன விடைப்பொருள்.

இது முன்சூத்திரத்திலே தத்தம் பொருளிள வெனப்பட்டவை இ வையென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தெரிநிலை-தெரிநிலையும், தேற்றம் - தெளியும், ஐயம் - சந்தே கமும், முற்று-முற்றும், எண்-எண்ணும், சிறப்பு சிறப்பும, எதிர்மறை-எதிர்மறையும், எச்சம்- எச்சமும், விழு-விழுவும், விழைவு- விருப்ப

மும், ஒழியிசை-ஒழித்தசொல்லும், பிரிப்பு - பிரிநிலையும், கழிவு-கழிவும், ஆக்கம்-ஆக்கமும், இன்னன - இவைபோல்வன பிறவும், இடைத்தம்பொருளவென்ற விடைச்சொற்களுடைய, பொருள் - பொருள்களாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

இவைபோல்வன வென்றதனாற் சிலவருமாறு அ இ உ என்பன சுட்டுப்பொருளைத்தருவன. எ யா என்பன வினாப்பொருளைத்தருவன முன்பின் இனி என்பன இடப்பொருளுங் காலப்பொருளுந் தருவன. தொறும் தோறும் இடப்பன்மைப் பொருளைத்தருவன. ஆவது, ஆயினும் முதலியவை விகற்பப்பொருளைத் தருவன. ஐயோ அந்தோ முதலியன இரக்கப்பொருள் தருவன. ஆ அம்மா ஓ ஓகோ முதலியவை வியப்பொருளைத் தருவன. கூ கூ ஐயோ முதலியவை அச்சப்பொருளைத் தருவன. சீ சிச்சீசைமுதலியவை இகழ்ச்சிப்பொருளைத் தருவன. கடகடென துடுமென முதலியவை ஒலிக்குறிப்புப்பொருளைத் தருவன. பொள்ளென சுரோலென முதலியவை வினைவுக் குறிப்புப் பொருளைத் தருவன. மற்று மிப்படியே வருகிற பலவகைப்பட்ட இடைச்சொற்களை ஆராய்ந்தறிந்து கண்டுகொள்க. (உ)

சூஉ. பிரிநிலை வினவெண் ணிற்றசை தேற்ற
மிசைநிறை யெனவா றேகா ரம்மே.

இது வேற்றுமை முதலாகிய நான்கும் முன்னே சொல்லப்பட்டதனுல் அவையொழிந்த மற்றவைகளில் ஏகார விடைச்சொல் லிலக்கண முணர்த்துகின்றது -

இ-ள். பிரிநிலை-பிரிநிலையும், வினா - வினவும், எண்-எண்ணும், நிற்றசை- நிற்றலசைத்தலும், தேற்றம் - தெளிவும், இசைநிறை - இசைநிறைத்தலும், எனல்-என்று, ஆறு - ஆறுபொருளைத்தரும், ஏகாரம்-ஏகாரவிடைச்சொல்-எ-று.

(வரலாறு.)

அவனேகொண்டான், என்பது ஒருகூட்டத்திலிருந்து ஒருவனைப்பிரித்து நிற்கையாற் பிரிநிலைஏயேகொண்டாய், என்பது ஏயாகொண்டாய் என வினவிநிற்கையால் வினாவாம். நிலனே நீரே தீயே வளியே, என்பவை நிலனு நீரும் தீயும் வளியும் எனவெண்ணிநிற்கையால்எண்ணும். வகுத்தனர் கொளலே. என்பது இறுதியிலசைத்து நிற்கையால் நிற்றசையாம் நானே கொண்டேன் என்பது தானிவைக்காட்டுதலால் தேற்றமாம். ஏ ஏ யிவளொருத்தி பேடியோவென்றூர், என்பது இசைநிறைத்து நிற்கையால் இசைநிறையாம்.

[அன்றியும், யானேகொண்டேன் என்பது, யான்கொள்கிலனென்னும் எதிர்மறைப்பொருள்தருதலால் எதிர்மறை ஏகாரம் எதிர்மறைப்பொருளைத் தருவது புதியன புகுதலாற் கொள்க.]

சூஉங. ஓழியிசை விஞச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவசை நிலைபிரிப் பெனவெட் டோவே.

இது ஓகாரவிடைச்சொல் லிலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள்- ஓழியிசை - ஓழியிசையும், விஞ விஞவும், சிறப்பு-சிறப்பும்,எதிர்மறை-எதிர்மறையும், தெரிநிலை - தெரிநிலையும், கழிவு-கழிவும், அசைநிலை-அசைநிலையும், பிரிப்பு - பிரிநிலையும், என-என்று, எட்டு-எட்டுப்பொருளைத்தரும், ஓ-ஓகாரவிடைச்சொல்-எ-று.

(வரலாறு)

கொளலோகொண்டான், என்பது கொண்டுய்யப் போயினனல்லன் என ஓழிக்க சொற்களைத்தருதலால் ஓழியிசை குற்றியோமகனே என்பது விஞ சிறப்பு - உயர்வுசிறப்புப் இழிவுசிறப்புமென இருவகைப்படும். ஓ ஓபெரியன்- உயர்வுசிறப்பு-ஓ ஓ கொடியன் - இழிவுசிறப்பு அவனேகொண்டான்-என்பது கொண்டிலனெனப் பொருள்படின்எதிர்மறை அலியைநோக்கி ஆனே அதுவுமன்று பெண்ணே அதுவுமன்று என்பவை அத்தன்மை யில்லாமை தெரிந்தவழிநிற்கையால்தெரிநிலை உறுதியுணராது கெட்டானை- ஓ ஓ தமக்கோ ருறுதி யுணாரோ என்பது கழிவிரக்கப்பொருடருதலாற் கழிவு காணிய வம்மினேகங்குலதுநிலையே என்பது அசைநிலை அவனேகொண்டான் என்பதுபலருளிருந்தது ஒருவனைப்பிரித்தலாற்பிரிநிலை. (அ)

சூஉச வினைபெயர் குறிப்பிசை யெண்பண் பாறினு
மெனவெனு மொழிவரு மென்று மற்றே

இது எனஎன்று என்கிற இடைச்சொற்களி னிலக்கணமுணர்த்துகின்றது

இ-ள். வினை- வினையும் - பெயர்-பெயரும்-குறிப்பு - குறிப்பும்-இசை-இசையும்- எண்- எண்ணும் - பண்பு-பண்பும் ஆகிய-ஆறினும்-ஆறுபொருளிலும்-எனவெனுமொழில்- எனவென்னுமிடைச்சொல் - வரும்- சேர்ந்துவரும்- என்றும்- எனறென்னுமிடைச்சொல்லும் - அற்று-அப்படியே ஆறுபொருளிலும்வரும்-எ-று.

(வரலாறு

மைத்தன் பிறந்தானெனத் தந்தையுவந்தான்-வினை- ஊனெனப்பெதுறையூர்-பெயர்-பொன்னெனவாங்கே புறம் வோர்குறிப்பு - கு

ட்டத்துத்துகுமெனப் பாய்ந்தது இசை - நிலனென நீரொளத்தீயென வளியெனவானெனப் பூதங்களைந்து, எண்- வெள்ளைவிளர்த்து, பண்பு - எனறென்பவையும் மைந்தனபிறந்தானென்று தாதையுவந்தான், என் அவ்வாறலுங் கூட்டுக. (நு)

சூஉரு எதிர்மறை சிறப்பைய மெச்சமுற் றளவை
தெரிநிலை யாக்கமோ டும்மை யெட்டே.

இது உம்மென்னு மிடைசொல் லிலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எதிர்மறை-எதிர்மறையும், சிறப்பு-சிறப்பும், ஐயம்-ஐயமும்-எச்சமும்-எச்சமும்- முற்று-முற்றும்-அளவை - அளவையும்-தெரிநிலை-தெரிநிலையும்-ஆக்கம்-ஆக்கமுமாகிய- எட்டு - எட்டுப்பொருளைத்தரும்-உம்மை-உம்மையிடைச்சொல்-எ-று.

(வரலாறு)

கொற்றன் வருதற்கு மூரியன்-என்பது-எதிர்மறைசிறப்பு - உயர்வுசிறப்பும் இழிவுசிறப்பும் என இருவகைப்படும் குறவருமருளுங் குன்று-என்பது குன்றினுயர்வைச் சிறப்பித்தலால் உயர்வுசிறப்பாம் புலையனும் விரும்பாப் புன்புலா லியாக்கை- என்பது உடம்பினிழிவைச் சிறப்பித்தலால் இழிவு சிறப்பாம் பத்தாயினு மெட்டாயினுங்கொடு என்பவை ஐயம் எச்சவும்மை இறந்தது தழீஇயதும் எதிரது தழீஇயதும் என இருவகைப்படும் சாததனும் வருவன் கொற்றன் வந்ததன்றி எனப்பொருள்படின் இறந்து தழீஇய வெச்சவும்மையாம் இனிக் கொற்றனு வருவானெனப் பொருள் படின் எதிரது தழீஇய வெச்சவும்மையாம் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார் என்பது முற்றும்மை சாத்தனுங் கொற்றனும் வந்தார்-என்பவை எண்ணும்மை ஆணுமன்று பெண்ணுமன்று என்பவை தெரிநிலையும்மை பாலுமாயிற்று என்பது அதுவே மருந்துமாயிற்று எனப்பொருள்படின் ஆக்கவும்மை (கூ)

சூஉசு முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்

இது முற்றும்மைக்குளய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது

இ-ள். முற்றும்மை- முற்றும்மையானது- ஒரோவழி-ஒரோவிடத்தே-எச்சமுமாகும்-எச்சவும்மையுமாகும்-எ-று,

(வரலாறு)

எல்லாரு மிதுசெய்தார் என்றிறவிடத்தே சிலரிது செய்வானெனவும் பொருள்படுதல் காண்க. (எ)

சூஉள செவ்வெண் ணீற்றதா மெச்ச வும்மை

இது எச்சவுமமைக்கு ஆவதோர் விதி யுணர்த்துகின்றது

இ-ள். எச்சவும்மை-எச்சவும்மையானது, செவ்வெண் -செவ்வெண்ணிலே வருமாயின், ஈற்றதாம்-ஈற்றிலேவரும்-எ-று.

(வரலாறு)

கல்வி செல்வ மொழுக்கங்குடிப்பிறப்பும் பெறுவாருமுளர் என் றிவிடத்தே இவற்றுட்சில பெறுவாரு முளனொப்பொருள் படுதல் காண்க, (அ)

சூஉ அ பெயர்ச்செவ் வெண்ணே யென்றுவெஞவென்
ணைன்குந் தொகைபெறு மும்மையென் றெனவோ
டிந்நான் கெண்ணுமஃதின்றியு மியலும்.

இது சிலவெண்ணிடைச் சொற்களுக்காவதோ நிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள், பெயர்ச்செவ்வெண் - பெயர்களிடத்தே யெண்ணிடைச்சொல் தொக்குவருகிற செவ்வெண்ணும், எ (யெண்) எகாரவெண்ணு - என்று(வெண்) என்றுவெண்ணும்-எஞவெண்-எஞவெண்ணுமாகிய,நான்கும்-நான்கெண்களும்-தொகை - தொகையை- பெறும் - பெற்றுகடக்கும்-உம்மை (யெண்) உம்மையெண்ணும்-என்(றெண்) என்றெண்ணும்-என (வெண்)என வெண்ணும்-ஓ (டெண்) ஓடெண்ணும் ஆகிய- இந்நான்கெண்ணும்-இந்த நான்கெண்களும் - அஃதின்றியும் தொகைபெறுமலும்-இயலும்-நடக்கும்-எ-று,

(வரலாறு.)

சாத்தன் கொற்ற னிருவரும்வந்தார்-எ-ம். சாத்தனேகொற்றவே யிருவரும்வந்தார்-எ-று. சாத்தனெஞ கொற்றனெஞ விருவரும்வந்தார் -எ-ம். சாத்தனெஞ கொற்றனெஞ விருவரும் வந்தார் -எ-ம். தொகைபெற்றுவந்தன சாத்தனுங் கொற்றனு மிருவரும்வந்தார்-எ-ம். சாத்தனென்று கொற்றனென் றிருவருளர்-எ-ம். சாத்தனெனக் கொற்றனென விருவளர்-எ-ம். சாத்தனோடு கொற்றனோடிருவருளர்-எ-று தொகைபெற்றும் - சாத்தனுங் கொற்றனுமவந்தார்-எ-ம். நிலனென்று நீரொன்று தீயென்று காற்றென்றளவறு காயமென்றுகிய வுலகம்-எ-ம். நிலனென நீரொனத் தீயெனக்காற்றெனவனவறு காயமெனவாகியவுலகம்-எ-ம். நிலனோடு-நீரோடுதீயோடு காற்றோடளவறு காயமோடாகியபூதம்-எ-ம், தொகைபெறுமலும் வந்தன முன்னையநான்குந்தொகைபெறுதலுவரின் விகாரத்தாலே தொக்கனவென்க. (கூ)

சூஉ, என்று மெனவு மோடுவு மொரோவழி
நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்,

இது சிலவெண்ணிடைச்சொற்களுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவி தியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். என்றும்-என்றென்பதும், எனவும் - எனவென்பதும், ஓடு வும்-ஓடுவென்பதும், ஓரோவழிநின்றும்- பொருடோறு நிற்றலேயன்றி ஓரிடத்திலேநின்றும்-பிரிந்து -பிரிந்து, எண்-எண்ணப்படுகின்ற, பொ ருடொறும்-பொருள்தோறும்-சேரும்-பொருந்தும்-எ-று.

(வரலாறு)

வினைபகை யென்றிரண்டு, பகைபாவமச்சம் -பழியெனநான்கும், பொருள்கருவிகாலம் வினையிடனேடைந்தும்-எனவரும் இவற்றுள் வி னையென்று பகையென்று எனக்கூட்டியெண்ணுக, (ல)

சூசு, வினையொடு வரினுமெண் ணினைய வேற்பன

இது முன்பெயரோடுவந்த வெண்ணிடைச் சொற்கள் வினையோடு வருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். என் எண்ணிடைச்சொற்கள், வினையொடுவரினும் -வினை யோடுவந்தாலும், இனைய-பெயரோடுவரும்போது சொல்லப்பட்ட இவ் விலக்கணங்களையெல்லாம்-ஏற்பன-ஏற்கும்-எ-று.

(வரலாறு.)

மயிலாடக்குயில்வாட மாமுகிலெழுந்தது - செவ்வெண்-கற்றுக் கேட்டுக் கற்பினைகடந்தார்-உம்மையெண் - உணவெண்றுடுக்க வெ ன்றுவந்தான், என்றெண் உண்ணவுடுக்க வென்றுவந்தான்-பிரிந்துகூ டுமெண்-எனவரும்-மற்றவையு மிப்படியேவரும், (லக)

சூசுக. விழைவே கால மொழியிசை தில்லே.

இது தில்லென்னு மிடைச்சொல் விலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். விழைவு - ஆசையும்-காலம் - காலமும்-ஒழியிசை-ஒழிந்த சொல்லும் ஆகிய மூன்றுபொருளையுந்தரும்-தில்-தில்லென்னுமிடைச் சொல்-எ-று.

(வரலாறு)

வார்ந்திலங்குவையெயிற்றுச் சின்மொழியரிவையைப்பெறுகதில் லம்மயானே, என்பது, அரிவையைப்பெறுதல் வேட்கையையுணர்த்த லால் விழைவு-பெற்றுக்கதிக தில்லம்மவிவ்வூரே, என்பது பெற்றகா லத்தறிக எனக்காலத்தை யுணர்த்தலாற்காலம் -வருகதில்லம்ம வெஞ் சேரிசேர-என்பது வந்தாலொன்று செய்வேனென்னும் ஒழிந்தசொற் பொருளை யுணர்த்தலால் ஒழியிசை. (டஉ)

சூசுஉ. மன்னே யசைநிலை யொழியிசை யாக்கங்
கழிவு மிகுதி நிலை பேறுகும்,

இது மன்னென்னு மிடைச்சொல் லிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மன்-மன்னென்னு மிடைச்சொல், அசைநிலை- அசைத்து நிற்றற் பொருளிலும், ஒழியிசை- ஒழிந்தசொற் பொருளிலும்-ஆக்கம்-ஆக்கப்பொருளிலும்-கழிவு-கழிதற்பொருளிலும் - மிகுதி-மிகுதிப்பொருளிலும்-நிலைபேறு-நிலைபேறுதற்பொருளிலும்-ஆகும்-வரும்-எ-று.

(வாலாறு)

அதுமற்கொண்கன்றேரோ-என்பது அசைநிலை-கூரியதோர்வாண் மன்-என்கிறவிடத்தே அது இரும்பை அறத்துணித்தது என்கிறசொல்லொழியநின்றதனல் ஒழியிசை-நெடியன்மன்- என்கிறவிடத்தே அவனேவலியனுமானெனைப் பொருள்படுதலால் ஆக்கம்- சிறியகட்பெறினே யொக்கீயுமன்னே-என்கிறவிடத்தே இப்பொழுது அவன் இறந்ததனல் எமக்குக்கொடுத்தல் கழிந்ததெனப் பொருள்படுவதிறைக்கழிவு-எந்தையெமக்கருளுமன் என்கிறவிடத்தே மிகுதியும் அருளுமெனப்பொருள்படுதலால்மிகுதி-மன்னுலகத்து மன்னியதுபுரிமே-என்கிறவிடத்தே இவ்விடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்தவினையுள் மன்னென்பது-நிலையினையுணர்த்தலால் நிலைபேறு. (உசு)

சூசுங. வினைமாற் றசைநிலை பிறிதெனு மற்றே,

இது மற்றென்னு மிடைச்சொல் லிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மற்று-மற்றென்னுமிடைச்சொல் - வினைமாற்று-வினைமாற்றுப் பொருளையும்-அசைநிலை - அசைத்துநிற்றற் பொருளையும்-பிறிதெனும்-பிறிதுபொருளையுந்தரும்-எ-று.

(வரலாறு.)

மற்றறிவா னல்வினையாமிலைய மென்னுது- என்பதுவினைந்தறிவா மென்னும் வினையையொழித்து வினையாதறிவாமென்னும் வினையைத்தருதலால் வினைமாற்று - மற்றடிகள் கண்டருள் செய்யமலரடிக்கீழ்-என்பது அசைநிலை ஊழிற்பெருவலியாவுள மற்றொன்று சூழினுந்தான் முந்துறும்-என்பது ஊழல்லதொன்றென்னும் பொருளைத்தருதலையாற்பிறிது. (உச)

சூசுச. மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம்

இது முன்னதற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மற்றைய தென்பது - மற்றையதென்னும் பொருளாகிய-வினைமாற்றும் பிறிதும்-சுட்டியதற்கு-குறிக்கப்பட்டதற்கு-இனம்-இனமாகிய வினைமாற்றும்பிறிதுமாம்-எ-று.

(முன்னுதாரணங்களுள் கல்வினையை விந்தையறிவாமெனக்குறிக்கப்பட்டதற்கு வினையாதறிவாமெனவும், ஊழொன்றெனக் குறிகக ப்பட்டதற்குஊழல்ல தொன்றெனவும்-இனம்வருதவாறுகாண்க,)(உரு)

சூசுரு, கொல்லே யைய மசைநிலைக்கூற்றே

இது கொல்லென்னுமிடைச்சொல் லிலக்கண மூணர்த்துகின்றது,

இ-ள், கொல்-கொல்லென்னு மிடைச்சொல்லானது - ஐயம் -ஐயப்பொருளிலும்-அசைநிலை-அசைநிலைப்பொருளிலும் வருகிற - கூற்று இடைச்சொல்லாம்-எ-று,

(வாலாறு,)

இவ்வுருக்குற்றி கொண்மகன்கொல்-என்பவை ஐயம்-கற்றதனலாய பயனென்கொல்-என்பது அசைநிலை, (உசூ)

சூசுசு. ஒடுவும் தெய்யவு மிசைநிறை மொழியே

இது ஒடுதெய்ய என்கிற இடைச்சொற்களினிலக்கண மூணர்த்துகின்றது,

இ-ள், ஒடுவுந்தெய்யவும் - ஒடுதெய்ய என்கிற விரண்டும் இசைநிறை-இசைநிறைத்தற் பொருளைத்தருகிற-மொழி - சொற்களாம்-எ-று,

(வாலாறு,)

விதைக்குறுவட்டிற் போதொடுபொதுள-எ-ம், சொல்லேன்றெய்யநின்னெடுபெயர்த்தே-எ-று, வரும், (உஎ)

சூசுஎ, அந்திலாங் கசைநிலையிடப்பொருளவ்வே

இது அந்தில் ஆங்கு என்கிற இடைச் சொற்களினிலக்கணமூணர்த்துகின்றது.

இ-ள், அந்தில் அந்திலென்பதும் - ஆங்கு-ஆங்கென்பதும்-அசைநிலை-அசைநிலைப்பொருளையும்-இடப்பொருள், இடப்பொருளையுந் தருவனவாம்-எ-று,

(வாலாறு)

அந்திற் கழுவினன் கச்சினன் என்பது அசைநிலை, சேயிழையங்கிற் கொழுநற்காணிய,என்பது அவ்விடத் தென்னும்பொருளைத்தருதலால் இடம்-ஆங்கத்திறனல்ல யாங்கழற-என்பது அசைநிலை ஆங்காங்காயினுமாகஎன்பது இடம், (உஅ)

சூசுஅ, அம்ம வுரையசை கேண்மினென்றுரும்

இது அம்மாவென்னு மிடைச்சொல்லிலக்கண மூணர்த்துகின்றது,

இ-ள், அம்ம-அம்மவென்பது-உரையசை - உரையசைப்பொருளைத்தருவதும், கேண்மினென்று-ஒன்றுசொல்லுவேன் கேண்மினென்கிற வேவற்பொருளைத்தருவதும்-ஆகும்-ஆகும்-எ-று,

(வரலாறு)

அது மற்றம்மவென்பது உரையசை, அம்மவாழி தோழியென்ப
து கேளென்கிற ஏவற்பொருளோததற்கது. (உசு)

சூசுசு. மாவென் கிளவி வியங்கோ ளசைச்சொல்.

இது மாவென்னு மிடைச்சொல் லிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ன். மாவென்கிளவி-மாவென்னுஞ்சொல், வியங்கோள்- வியங்
கோளிடத்துவருகிற, அசைச்சொல்-அசைசசொல்லாகும்-எ-று.

(வரலாறு)

உப்பின்று புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே. (உ்)

சசயூ. மியாமிக மோமதி யத்தை யித்தை
வாழிய மாளவீ யாழமுன் னிலையசை

இது மியாமுதலாகிய சில இடைச்சொற்களி னிலக்கணமுணர்த்து
கின்றது.

இ-ள், மியா யாழ - மியா இகமோ மகி அத்தை இத்தை வாழிய
மாள ஈயாழ என்கிற பத்திடை சசொற்களும், முன்னிலை - முன்னிலை
யிடத்துவருகிற, அசை-அசைச்சொற்களாம்-எ-று,

(வரலாறு)

சென்மியா, சண்டுறையூர்காணிக, கண்டதுமொழிமோ, சென்ம
திபெரும, குறுமகளுள்ளிச்செல்வததை, நீயொன்றுபாடித்தை, வாழி
வாழிய, தவிர்ந்தீகமாள, சென்றீபெரும,செல்வயாந்தியாழஎன்பதாம்()

சூசுக. யாகா பிறபிறக் கரோபோ மாதிகுஞ்
சின்குரை யோரும் போலு மிருந்திட்
டன்றுந் தாந்தான் இன்றுநின் தசைமொழி.

இது யாமுதலிய விடைச்சொற்களி னிலக்கண மூணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யா - நின்று, யா கா பிற பிறக்கு அரோபோமாது இகுற்
சின் குரை ஓரும் போலும் இருந்து இட்டு அன்று ஆம் தாம் தான இ
ன்று நின்று-என்கிற இருபதிடைச்சொற்களும், அசைமொழி-எல்லா
விடங்களிலும் வருகிற அசைச்சொற்களாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

யா பன்னிருவர் மாணக்க ரகத்தியனர்க்கு, இவளிவட் காண்டிகா
ஆயினையல்லபிற, நசைபிறக்கொழிய, குயிலாலுமரோ, வாழாதென்
போ, விளிந்தனனுமாதோ, காண்டிகுமல்லமோ, என்றிசின், பலகுரை
த்துன்பம் அஞ்சுவதோருமறனே, வருந்தினேபோலும், எழுந்திருந்தே
ன், பிளந்திட்டான், சோதுமன்றே, பணியுமாமென்றும், கீர்தாம்-நீதா
ன், ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன், துணையாய் நின்றான் எனவரும்.(உஉ)

இடைச்சொல்லியல்-முற்றிற்று.

ஐந்தாவது.

உரிச்சொல்லியல்.

சசஉ. பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி
யொருகுணம் பல்குணந் தழுவிய பெயர்வினை
யொருவா செய்யுட் குரியன வுரிச்சொல்,

இது நிறுத்தமுறையால் உரிச்சொல்லிலக்கணம் இவ்வியலால் உணர்த்தும்படித்தொடங்கி அவற்றின்பொதுவிலக்கணமுணர்த்துகின்றது

இ-ள். பலபகை-இசையும் குறிப்பும் பண்பும் ஆகிய பலவேறுவகைப்பட்ட, பண்பும்-பண்புகளையும், பகர்பெயராகி - உணர்த்துகிறபெயராகி, ஒருகுணம் - ஒருகுணத்தையும், பலகுணம் - பலகுணங்களையும், தழுவி-உணர்த்துவனவாய், பெயர்வினை-பெயர்வினைகளைவிட்டு, ஒருவா - நீங்காவாய், செய்யுட்கு-செய்யுளுக்கு. உரியன - உரியவையாய்ப் பொருளுக் குரிமைபூண்டுநிற்பவை, உரிச்சொல் - உரிச்சொற்களாம்-எ-று.

[இசை ஓசை, குறிப்பு-மனத்தாற்குறித்து உணரப்படுவது, பண்பு-பொறியாலுணரப்படுவது.] (க)

சசஊ. உயிருயி ரல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே,

இது முன் பண்பென்றார் அது இது என்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயிர்-உயிராகியபொருளும், உயிரல்லது-உயிரல்லாதபொருளும்- ஆம்- ஆகிய - பொருள் - பொருள்களினுடைய- குணம்-குணங்கள்-பண்பு-பண்புகளாகும்-எ-று. (உ)

சசச மெய்நா மூக்கு நாட்டஞ் செவிகளி
னொன்றுமுத லாக்கிழக் கொண்டுமே லுணர்தலி
னோரறி யாகிய வுயிரைந் தாகும்.

இது முன்உயிராகிய பொருளென்றார் அவை இவையெனத்தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மெய் - மெய்யும்-நா-நாவும்-மூக்கு - நாசியும் - நாட்டம்-கண்ணும் - செவிகளின்-காதும் ஆகிய ஐம்பொறிகளாலும்- ஒன்றுமுதலா - மெய்யாற் பரிசத்தையுணரு முணர்ச்சியொன்று முதலாக- கீழ்க்கொண்டு-கிழ்ப்போன வுணர்ச்சியுங்கொண்டு- மேல்- இரசம்-கந்தம்-உருவம்-சத்தம்-என மேல்வரும் புலன்களை-உணர்தலின்-ஒன்றிரண்டாக வுணர்தலின்- ஓரறிவாகியா-ஓரறிவுயிர்முதலாக- ஐந்தாகும்- ஐந்துவகையாகும்-உயிர்-அவ்வுயிர்-எ-று. (ஊ)

சசஅ புன்மா முதலவுற் றறியுமோ ரறிவுயிர்.

இது முன்சொல்லப்பட்ட உயிரைந்துனுள் ஓரறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். புல-புல்லும்- மரம்-மாமும் - முதல்-முதலியவை - உற்றறியும் - மெய்யாற்பரிசித்துப் பரிசத்தையறிகிற- ஓரறிவுயிர் - ஓரறிவுயிர்களாம்-எ-று (சு)

சசசு மூரணங் தாதிரா வறிவொடு வறிவுயிர்

இது ஈரறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது

இ-ள். மூரண்-இப்பியும்-சங்து - சங்கும்-ஆதி - முதலியவை-நாவறிவொடு-கீழ்ப்போனமெய்யறிவேயன்றி நாவாலிரதத்தையும் அறிகிற-ஈரறிவுயிர்-ஈரறியுயிர்களாம்-எ-று (டு)

சசஎ சிதலெறும் பாதிமூக் கறிவின்மூ வறிவுயிர்

இது மூவறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது

இ-ள். சிதல் - கறையானும்- எறும்பு - எறும்பும்-ஆதி - முதலியவை-மூக்கறிவின்-கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளேயன்றி மூக்காற் கந்தத்தையும் அறிகிற அறிவோடு-மூவறிவுயிர்-மூவறிவுயிர்களாம்-எ-று ()

சசஅ தும்பிவண் டாதிகண் ணறிவினு லறிவுயிர்

இது நாலறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது

இ-ள்- தும்பி-தும்பியும், வண்டு-வண்டும், ஆதி- முதலியவை, கண்ணறிவின்- கீழ்ப்போன மூன்றறிவுகளேயன்றிக் கண்ணுல் உருவத்தையும் அறிகிறவறிவோடு, நாலறிவுயிர்-நாலறிவுயிர்களாம்-எ-று. (எ)

சசக. வானவர் மக்க ணாகர் விலங்குபுள்
ளாதி செவியறிவோ டையறி வுயிரே.

இது ஐயறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வானவர் - தேவரும், மக்கள்-மனிதரும், நாகர்- நாகரும், விலங்கு-மிருகங்களும், புள்- பறவைகளும், ஆதி-முதலியவை, செவியறிவோடு - கீழ்ப்போன நாலறிவுகளேயன்றிச் செவியாற் சத்தத்தையும் அறிகிறவறிவோடு ஐயறிவுயிர்-ஐயறிவுயிர்களாம்-எ-று. (அ)

சஉய உணர்வில வாமுயி ரொன்று மொழித்த
உடன்முத லனைத்து முயிரில் பொருளே.

இது உயிரல்லாத பொருள்கள் இவையென வுணர்த்துகின்றது

இ-ள். உணர்வியலாம் - அறிவுமயமாகிய, உயிரொன்றுமொழித்த-உயிரொன்றுமேயன்றி - உடன்முதல் - உடம்புமுதலாகிய-அனைத்தும்-உலகத்துப்பொருள்களெல்லாம்- உயிரல்பொருள்-உயிரல்லாதபொருள்களாம்-எ-று (க)

சூத்திரம் ஒற்றுமை நயத்தி னொன்றெனத் தோன்றினும்
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே யுடலுயிர்.

இது முன்னதற்கு ஓர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒற்றுமைநயத்தின் - எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பையெடுத்ததோ அவ்வுடம்பின்மயமாய்நிற்கிற ஒற்றுமைநயங்கருதியவழி-ஒன்றென-ஒன்றுபோல- தோன்றினும்-தோன்றுமாயினும்-வேற்றுமைநயத்தின்-உயிர்சித்தாயும் உடம்புசடமாயும்நிற்கிற வேற்றுமைநயமாகியவுண்மைகருதியவழி-உடலுயிர்- அவ்வுடலும் உயிரும்-வேறு-வேறும்-எ-று. (ங)

சூத்திரம் அறிவருளாசை யச்ச மான
நிறைபொறை யோர்புக் கடைப்பிடிமைய
னிணவு வெறுப்புவப் பிரக்கநாண் வெகுளி
யணிவழுக் காறன் பெளிமை யெய்த
லுன்ப மின்ப மிளமை மூப்பிகல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமத
மறவி யிவ்வென வுடல்கொ ளுயிர்க்குணம்

இது உயிரின்குணமென்றுர் அவையிவையென வுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அறி - மறவி - அறிவு அருள் ஆசை அச்சம் மானம் நிறை பொறை ஓர்ப்பு கடைப்பிடி மையல் நிணவு வெறுப்பு உவப்பு இரக்கம் நாண் வெகுளி அணிவு அழுக்காறு அன்பு எளிமை எய்த்தல் துன்பம் இன்பம் இளமை மூப்பு இகல் வென்றி பொச்சாப்பு ஊக்கம் மறம் மதம் மறவி என்கிற மூப்பத்திரண்டும் - இவ்வென-இவைபோலவன பிறவும்-உடல்கொள்-உடம்போடுகூடிய- உயிர்க்குணம் - உயிர்களினுடைய குணங்களாகும்-எ-று, (ஙக)

சூத்திரம் துய்த்த றுஞ்ச றொழுத லணித
லுய்த்த லாதி யுடலுயிர்த் தொழிற்குணம்

இது உயிரின் தொழிற்குண மூணர்த்துகின்றது

இ-ள். றுய் லுய்தல்-துய்த்தல் துஞ்சல் தொழுதல் அணித்தல் உய்த்தல் என்கிற ஐந்தும்-ஆதி- இவைபோல்வன பிறவும்- உடலுயிர்-உடம்போடுகூடிய வுயிரினுடைய- தொழிற்குணம் - தொழிற்குணங்களாம்-எ-று; (ஙஉ)

சூத்.ச. பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வண்ண
மறுசுவை யூறெட் டியிரல் பொருட்குணம்,

இது உயிரல்லாத பொருள்களின் குண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பல்வகைவடிவு-வட்டம் இருகோணம் மூக்கோணம் சதுரம் இவைமுதலாகிய பலவகைவடிவுகளும், இருநாற்றம்-நற்கந்தம் தீர்க்கந்தம் என்கிற இருநாற்றங்களும், ஐவண்ணம்-வெண்மை செம்மைகருமை பொன்மை பசுமை என்கிற ஐந்துவண்ணங்களும், அறுசுவை-கைப்பு புளிப்பு துவர்ப்பு உவர்ப்பு கார்ப்பு இனிப்புஎன்கிற அறுசுவைகளும், ஊறெட்டு-வெம்மை தண்மை மென்மை வன்மை நொய்ம்மை சீர்மை இழுமெனல் சருச்சரை என்கிற எட்டூறுகளும், உயிரல்பொருள்-உயிரல்லாதபொருள்களினுடைய, குணம்-குணங்களாம்-எ-று. ()

சூத்.சு. தோன்றல் மறைதல் வளர்தல் சுருங்க
னீங்க லடைத னடுங்க லிசைத்த
லீத லின்ன விருபொருட் டொழிற்குணம்

இது அவ்விருபொருள்களுக்கும் பொதுவான தொழிற்குண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தோன் றீதல் தோன்றல் மறைதல் வளர்தல் சுருங்கல் நீங்கல் அடைதல் நடுங்கல் இசைத்தல் ஈதல் என்கிற ஒன்பதும், இன்ன-இவைபோல்வனபிறவும், இருபொருள் - உயிர்ப்பொருளும் உயிரல்பொருளும் ஆகியவிரண்டற்கும் பொதுவாகிய, தொழிற்குணம்- தொழிற்குணங்களாம்-எ-று,

(வாலாறு,)

உயிர்தோன்றி மறைந்தது, உடறோன்றி மறைந்தது, நெருப்புத் தோன்றி மறைந்தது எனவரும். (ஐச)

சூத்.சூ. சால வுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்.

இது பலவகைப்பண்பும் இதுவகைக்கு முணர்த்தி அப்பண்புகளுள் ஒருகுணம் பலகுணந்தழுவி வருமென்ற உரிச்சொற்கண் உணர்த்தத் தொடங்கி அவற்றுள் ஒருகுணந்தழுவிய உரிச்சொற்களிலேசிலஉணர்துகின்றது;

இ-ள், சால கழி-சாலவென்பது முதலாகிய இவ்வாறுரிச்சொற்களும், மிகல்-மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தையுணர்த்துகிற உரிச்சொற்களாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

பருவந்துசாலப் பலகொலென்றெண்ணி, உறுவலிதாக்கு மூயர்தினைமாவின், தவச்சேய் நாட்டாராயினும், நனிபேதையே கடனில்லை

ற்றம், பொறைநில்லா நோய்கூரப் புல்லென்றிசினே, காமங்கழிகண் ணேட்டம் எனமுறையேகாண்க. (ஙரு)

சூரு எ, கடியென் கிளவி காப்பே கூர்மை
வினையே விளக்க மச்சஞ் சிறப்பே
வினைவே மிகுதி புதுமை யார்த்தல்
வனைவே மன்றல கரிப்பி னுகும்.

இது பலகுணந்தழுவிய உரிச்சொற்களுள் ஒன்றுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், கடியென்கிளவி கடியென்னுமுரிச்சொல், காப்பு- காவலும், கூர்மை-கூர்மையும்-வினை-வாசனையும், விளக்கம்-விளக்கமும்- அச்சம்-அச்சமும்-சிறப்பு-சிறப்பும்-வினைவு-வினைவும்-மிகுதி -மிகுதியும், புதுமை-புதுமையும்-ஆர்த்தல்-ஒலித்தலும்,வனைவு-நீக்கலும், மனறல் மணமும், கரிப்பின்-கரிப்பும் ஆகிய பதின்மூன்றுகுணங்களிலும் - ஆகும்-வரும்-எ-று,

(வரலாறு)

கடிநகர்காப்பு, கடிநுணைப்பகழி கூர்மை, கடிமாலை-நாற்றம் கண் ணுடியன்னகடிமார்பன்-விளக்கம், கடியரமகளிர்க்கே கைவிளக்காகி அச்சம், விழாக்கடி-சிறப்பு-எம்மம்பு கடிவிடுதும்-வினைவு- கடியுணகடவு உகிட்டசெழுங்குரல் -மிகுதி, இதுபுதிதுண்கடவு ளென்றுமாதலால் புதுமை,கடிமுரசு-ஆர்த்தல் கடிந்துக்கரும்பினைக்கண்டசாறூறி-வனைவு-கடிவினைமுடிகிமன்றல்,கடிமிளகுதின்றகல்லாமந்தி-கரிப்பு,| (ஙசு)

சூரு அ. மாற்ற நுவற்சிசெப் புனாகளை கொடியிசைக்
கூற்றுப்புக றன்மொழி கிளவி விளம்பறை
பாட்டுப் பகர்ச்சி யியம்பல் சொல்லே.

இதுவும் ஒருகுணந்தழுவிய வுரிச்சொற்களுட் சில வுணர்த்து கின்றது.

இ-ள், மாற்ற - பல்-மாற்றமுதலாகிய பதினறும்,சொல் - சொல்லென்னு மொருகுணத்தை யுணர்த்துகிற வுரிச்சொற்களோம்-எ-று,

(வரலாறு.)

கோவலர்வாய்மாற்றமுணர்ந்து, இருபிறப்பாளர்மொழுதறிந்து நூலல, தெருண்டாரவை செப்பலுற்றேன், உளைப்பாருளைப்பவையெல்லாம், அறங்களாவிஞன்மறைமுற்றிய, அஞ்சொற்பெரும்பணைத்தோளாயிழையாடாஞெடியும்-நசையு நர்க்கடையாண்பெருவாயிலிசையெணப்புக்குஉற்றது நாங்கள் கூறவுணர்த்தினை-புகன்றவன்றியும், காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ-கிளந்தகிளைமுதலுற்ற - மெய்ம்மூவாறெனவிளம்பினர்புலவர் அச்சுதனடிதொழு தறைகுவன்சொல்லே-ஓ

ருவன் செய்வன்றி கொன்ருர்க்குய்தியில்லென வறம்பாடின்றே- வார்
தனைபகர்குற்றேன், இடிபோல வியம்பினனே, எனமுறையேகாண்க.
சுருக. முழக்கிரட் டொலிகலி யிசைதுவை பிளிறினை
பிரக்கழுங் கியம்ப லிமிழ்குளி றதிர்குறை
கனைசிலை சும்மை கௌவை கம்பலை
யரவ மார்ப்போ டின்னன வோசை,
இதுவுமது.

இ-ள், முழக்க போடு-முழக்கமுதலான இருபத்திரண்டும்- இன்னன்-இவைபோலவன்பிறவும்-ஓசை - ஓசையென்னுமொரு பொருளை யுணர்த்து முரிச்சொற்களாம்-எ-று,

(வாலாறு.)

முழங்குமுந்நீர்முழுவதும்வளை ஐ-குடிஞையிரட்டுங்கோடியர் கெடுவனை-ஒல்லென வொலிக்கு மொலிபுனலூரற்கு - கலிகெழுமூதூர் -பறையிசை, பல்லியத்துவைப்ப-பிளிறுவார்முரசம் - இனைக்குமஞ்சிறைப்பறவைகள்-இரங்குமுரசினம் இரும்பிழிமாரியழுங்கினமூதூர் - காலை முரசமதியம்ப-இமிழ்கடல்வளை இய - குளிறுமுரசங்குணிலபாய-களிறு களித்தநிரும்-கார்குரைனற்கன்னி-கனைகடற்சேர்ப்ப, சிலைத்தார்முரசங்கறங்க-தள்ளாதசும்மைமிகுதக்கணைகாடுகண்ணி-செளவைநீர்வேலிவினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்-அறைகடலாவத்தரனை-ஆர்த்தபலவியக்குழாம்-எனமுறையேகாண்க. (ஐஅ)

சுசுஐ. இன்ன இன்னுழி யின்னன மியலு
மென்றிசை நூலுட் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பாத்தலிற் பிங்கல முதலா
நல்லோ ருரிச்சொலி யைந்தனர் கொளலே.

இது இவ்வியலுக்காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். இன்னது-பெயர்வினையிடையுரிகளில் இன்னசொல் இன்னுழி-தன்மைமுன்னிலை படர்க்கைகளிலும் வழக்குச் செய்யுள்களிலும்இவ்விடத்தே. இன்னணம்-இவ்விலக்கணமுள்ளதாய் இயலுமென்றுமடக்குமென்று, இசை-சொல்லக்கடவதாகிய, நூலுள்-இந்நூலுள். குணகுணிப்பெயர்கள்-குணப்பெயர்களையும் குணிப்பெயர்களையும்- சொல்லாம்-வேண்டியமட்டுஞ்சொல்வதன்றி விரித்துச்சொல்லக்கடவ மல்லம்-பாத்தலின்விரிக்கின்மற்றொன்று விரித்த லெனனுக்குற்றம் வருமாதலின்-நல்லோர்-அவற்றைக்கண்டறியவேண்டிய நல்லோர்- பிங்கல முதலா-பிங்கலந்தைதிவாகர முதலியநூல்களில் உரிச்சொலில் - உரிச்சொற்றொகுதியுள்-ஐந்தனர்கொளல்-விரும்பிக்கொள்க-எ-று.

(எனவே பெயரியலுட் பெயர்ச்சொற்றொகுதியையும்- வினையியலுள் வினைச்சொற்றொகுதியையும் இடையியலுள் இடைச்சொற்றொகுதியையும்-விரிக்காமைக்கும் இதுவேபுறனடையாமென்பதாயிற்று.()

சசுக. சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் றனைத்து
முற்ற மொழி குறின் முடிவில வாதலிற்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவுந்
தெற்றென வுணர்த்த தெள்ளியோர் திறனே.

இது இவ்வதிகாரத்திற்கோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சொற்றொறும் - சொற்றோறும்-இற்று-இத்தன்மைத்து-இதன்பெற்றியென்று-இதனிலக்கணமென்று - அனைத்தும்-முழுதும்-முற்ற-நிறைவுற-மொழிகுறின், சொல்லப்புகுந்தால்-முடிவில் - முடிவிலவாம்-ஆதலின்-ஆதலால்-சொற்றவற்று- எடுத்துச்சொல்லப்பட்டசொற்களுடைய, இயலான்-இலக்கணங்களைக்கொண்டு - மற்றைய பிறவும்-சொல்லப்படாத வற்றினிலக்கணங்களையும் - தெற்றெனவுணர்தல்-ஒப்புமைகருதி இதுவுமதுவென உணர்தல-தெள்ளியோர் - நூலோதிதெளிதற்குரிய மாணாக்கரது-திறன்-கடனும்-எ-று.

(இதற்குதாரணமுன் வந்தனகாண்க.) (உவ)

சசுஉ. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல சால வகையி னானே

இது இந்நூலிற்கோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். பழையனகழிதலும் முற்காலத்துள் விலக்கணங்களுட்சில பிற்காலத்திறத்தலும் புதியனபுகுதலும்-முற்காலத்தில் னசிலபிற்காலத்திலக்கணமாதலும் வழுவல-குற்றமலலவாம் - காலவகையினன்-காலவேற்றுமை பதுவாகலால்-எ-று,

இவற்றிற்கு முதாரண முன்வந்தனகாண்க (உக)

உரிச்சொல்லியல்-முற்றுப்பெற்றது.

இருதிணை மூவிடகான்மொழி யைம்பாலறுதொகையே - முருவழு
வெட்டிருபொன்பான்றொகாநிலையாய்ந்தவெச்ச -மொருபதுகோளெட்
டுமுப்பொழுதிரிட மோரியல்பாய் - வருமொழிமூன்று முணரச்சொல்
வண்மைவருந்திருவே,

நன்னூல்- முற்றிற்று.